การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมของประชาชนในภาคใต้ จากวิกฤตการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน

Attitude and Behaviour Study of Population in Southern Thailand : Impact of Economic Crisis

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2541

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ ต้องการศึกษาเจตคติและพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชาชนใน 14 จังหวัดภาคใต้ และศึกษาผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ และพฤติกรรม ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นหลายขั้นตอนและได้ทำการสัมภาษณ์ประชากรตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสงขลา สตูล นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ชุมพร และพัทลุง ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2542 รวม 1,563 ราย จำแนกเป็นผู้อาศัยในเขตชนบท 879 ราย และเขตเมือง 684 ราย พบว่าประชากรตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 34.11 ปี มีระดับการศึกษาเฉลี่ยเทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีลักษณะองค์ประกอบครอบครัวเป็นแบบครอบครัวเดี่ยว มากกว่าครึ่งหนึ่งได้ทำการสมรสแล้ว โดยมีจำนวนบุตรเฉลี่ย 1.96 คน มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนเฉลี่ย 4.06 คน และมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเดือนละ 15,998 บาท ร้อยละ 64.2 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้นเพื่อเอาตัวรอดในสังคม ร้อยละ 64.9 มีเจตคติเห็นด้วยว่าคนไทยควรสร้างค่านิยมที่ถูกต้องโดยพึ่งพาตนเอง ร้อยละ 43.7 มีเจตคติเห็นด้วยว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายาม จึงใช้วิธีบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ ร้อยละ 47.9 มีเจตคติว่าคนไทยนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศเนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู ร้อยละ 47.2 มีเจตคติว่าคนไทยมักนิยมใช้จ่ายเงินเพื่อความสนุกในวันนี้มากกว่าจะเก็บไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น ร้อยละ 52 มีเจตคติว่าปัจจุบันคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้าหรือยอมรับนับถือกันที่วัตถุและความร่ำรวยมากกว่าความสามารถหรือความดี ร้อยละ 59.1 มีเจตคติเห็นด้วยว่าวัฒนธรรมของคนไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช งานศพ ฯลฯ และร้อยละ 74.5 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติว่าเมื่อเศรษฐกิจกลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว จะยังคงควบคุมค่าใช้จ่าย (ประหยัด) อีกต่อไป

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ (ก่อน 2 กรกฎาคม 2540) กับปัจจุบัน พบว่าปัจจุบันร้อยละ 79.7 ของประชากรตัวอย่างได้ลดพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย ร้อยละ 81.1 นิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์และสถานเริงรมย์น้อยลง ร้อยละ 73 และร้อยละ 65.9 ได้เดินทางท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศ ตามลำดับน้อยลง ร้อยละ 76.9 นิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศน้อยลง ร้อยละ 58.5 มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินมากขึ้น

ค่านิยมพึ่งตนเอง จะเกิดกับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพขายส่ง เป็นผู้อาศัยในเขตเมือง มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้น ม.6 มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ค่านิยมประหยัด จะเกิดกับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้น ม.6 มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

พฤติกรรมการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จะเกิดกับผู้ประกอบอาชีพขายส่ง เป็นผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบท เป็นเพศชาย มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้น ม.6 มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย จะเกิดกับกลุ่มที่ประกอบอาชีพด้านเหมืองแร่ อาศัยในเขตชนบท เป็นเพศชาย ไม่ใช่คนโสด ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้น ม.6 และมีค่านิยมไม่ประหยัด มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

พฤติกรรมการซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ จะเกิดกับกลุ่มที่อาศัยในเขตชนบท เป็นเพศชาย ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้น ม.6 และกลุ่มที่มีค่านิยมว่าการใช้สินค้าต่างประเทศทำให้เป็นหน้าเป็นตาและโก้หรู มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ จะเกิดกับกลุ่มผู้อาศัยในเขตเมือง เป็นเพศชาย มีการศึกษาสูงกว่าชั้น ม.6 มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

Abstract

The objectives of this research are to study the attitude and behavior including the impact of the people in different profession in the 14 southern provinces. For guiding the promotion on desirable virtue, ethics and attitude.

The sampling technique was done by multi-stage sampling technique and interriewing the total of 1563 samples in Songkhla, Satun, Nakorn-srithammarat, Surat-thani, Chumporn and Puttalung Provinces during February – May 1999. They were divided into the number of 879 lived in rural area and the number of 684 lived in urban area. It was found that more than half of the sample were men, the average age was 34.11, the average education was completed the grade 4 of secondary school, almost all were Buddhist, lived in the house of nuclear family component, more than half were married which the average number of children was 1.96, the average family member was 4.06 and the average income per family per month was 15,998 Baht. 64.2% of the sample thought that Thai people decreased in virtue and ethics for saving their lives. 64.9% accepted that Thai people should have the correct attitude on independence. 43.7% accepted that Thai people were impatient and inefficient so they vowed supernatural object to get their desirable thing. 47.9% accepted that Thai people prefered the brand-named product from aboard due to represent their status into high society. 47.2% accepted that Thai people prefered paying for present joyful than saving for the neccessity. 52% accepted that in present time Thai people worship on money as god or respect in material and the rich man more than capability or virtue. 59.1% accepted that Thai culture depended on the face as significant such as wedding party, ordination, funeral ceremony etc. 74.5% expected that after the economics comes to normal situatian Thai people will still control their expenses (saving).

A comparison between previous economic crisis (before 2 July, 1997) and present time, it is found that 79.7% of the sample currently decreased their extravagance. 81.1% decreased dinning in the restaurant, nightclub, bar and entertaining place. 73% and 65.9% decreased domestic and abroad travelling respectively. 76.9% decreased buying brand-named product from aboard and 58.5% increased their expenditure plan.

Independency attitude will more occur to the wholesale group live in urban area with the education level is higher than grade 6 of secondary school.

Saving attitude will more occur to the group that graduated higher than grade 6 of secondary school.

Planning the expenditure behavior will more occur to the wholesale group live in rural area, being the male which graduation level is higher than grade 6 of secondary school.

Extravagant behavior will more occur to the mine enterprise group live in rural area, non-single, being Buddhist, the education level is higher than grade 6 of secondary school and attitude does not saving.

Prefer buying the brand-named product from aboard will more occur to the male group live in rural area are not Buddhist, the education level is higher than grade 6 of secondary school and prefer using brand-named product from aboard.

Abroad travelling behavior will more occur to the male group live in urban area, the education level is higher than grade 6 of secondary school.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยการสนับสนุนจากหลายฝ่ายด้วยกัน ผู้วิจัยขอขอบคุณ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ที่ได้จัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2541 ให้ดำเนินงาน

ขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร เฟื่องจันทร์ อาจารย์ประโลม ไชยรัตนพงศ์ และรองศาสตราจารย์สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร ที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ จากการบริหารงานในคณะวิทยาการจัดการ ตลอดระยะเวลาดำเนินงานวิจัย

ขอบคุณ คุณอุมาพร ดิษกร ที่ช่วยประสานงานระหว่างผู้วิจัยและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ให้สามารถดำเนินงานวิจัยไปได้ด้วยดีตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งงานวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอบคุณ คุณกนกกาญจน์ เกตุแก้ว และคุณอันสุมา ชุมนุม ที่ช่วยควบคุมการจัดเก็บข้อมูลภาคสนาม และในขั้นดำเนินการกับข้อมูล

และท้ายที่สุด ขอขอบคุณประชากรซึ่งตกเป็นตัวอย่างในจังหวัดภาคใต้ที่ให้ความร่วมมือให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองอย่างมีอัธยาศัยและไมตรีอันดีงามยิ่ง

ศรัณยา บุนนาค

ตุลาคม 2542

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย	ก
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
	กิตติกรรมประกาศ	ค
	สารบัญตาราง	ง
	สารบัญภาพ	จ
บทที่ 1	บทนำ	1
	ความสำคัญและที่มาของปัญหาในการวิจัย	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	24
	ขอบเขตในการวิจัย	25
	ระเบียบวิธีวิจัย	25
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	30
บทที่ 2	ลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ-สังคมของประชากรตัวอย่าง	31
บทที่ 3	เจตคติและพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชาชนใน 14 จังหวัดภาคใต้	45
บทที่ 4	ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ที่มีต่อลักษณะด้านเศรษฐกิจ-สังคม เจตคติและพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชาชนใน 14 จังหวัดภาคใต้	78
บทที่ 5	วิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ-สังคม ที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติและพฤติกรรมที่เป็นคุณหรือเป็นโทษของผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน	108
บทที่ 6	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	235
	บรรณานุกรม	251

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากรตัวอย่างจำแนกตามสาขาอาชีพ	29
2	ลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ-สังคมของประชากรตัวอย่าง	37
3	เจตคติ (Attitude) ของประชากรตัวอย่าง	54
4	พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง	69
5	ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง	94
6.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับค่านิยมพึ่งตนเอง	117
6.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับค่านิยมพึ่งตนเอง	118
6.3	Factor Summary เกี่ยวกับค่านิยมพึ่งตนเอง	117
6.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับค่านิยมพึ่งตนเอง	117
7.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับค่านิยมประหยัด	121
7.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับค่านิยมประหยัด	122
7.3	Factor Summary เกี่ยวกับค่านิยมประหยัด	121
7.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับค่านิยมประหยัด	121
8.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงิน	125
8.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงิน	126
8.3	Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงิน	125
8.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงิน	125
9.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย	130
9.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย	131
9.3	Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย	130
9.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย	130
10.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ สถานเริงรมณ์	135

ตารางที่		หน้า
10.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ สถานเริงรมณ์	136
10.3	Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ สถานเริงรมณ์	135
10.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ สถานเริงรมณ์	135
11.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตา และทำให้โก้หรู	140
11.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตา และทำให้โก้หรู	141
11.3	Factor Summary เกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตา และทำให้โก้หรู	140
11.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตา และทำให้โก้หรู	140
12.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนม ต่างประเทศ (กรณี ก.)	145
12.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนม ต่างประเทศ (กรณี ก.)	146
12.3	Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนม ต่างประเทศ (กรณี ก.)	145
12.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนม ต่างประเทศ (กรณี ก.)	145
13.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า	149
13.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า	150

ตารางที่		หน้า
13.3	Factor Summary เกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า	149
13.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า	149
14.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนม ต่างประเทศ (กรณี ข.)	154
14.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนม ต่างประเทศ (กรณี ข.)	155
14.3	Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ (กรณี ข.)	154
14.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนม ต่างประเทศ (กรณี ข.)	154
15.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน	158
15.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน	159
15.3	Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน	158
15.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน	158
16.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการเสี่ยงดวง เช่น การซื้อหวย	163
16.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการเสี่ยงดวง เช่น การซื้อหวย	164
16.3	Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการเสี่ยงดวง เช่น การซื้อหวย	163
16.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการเสี่ยงดวง เช่น การซื้อหวย	163
17.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ	168
17.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ	169
17.3	Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ	168

ตารางที่		หน้า
17.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ	168
18.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าการคบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์ส่วนตน	172
18.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าการคบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์ส่วนตน	173
18.3	Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าการคบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์ส่วนตน	172
18.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าการคบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์ส่วนตน	172
19.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน	177
19.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน	178
19.3	Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน	177
19.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน	177
20.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรม	182
20.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรม	183
20.3	Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรม	182
20.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรม	182
21.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า	186
21.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า	187

ตารางที่		หน้า
21.3	Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า	186
21.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า	186
22.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช หรืองานศพ	191
22.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช หรืองานศพ	192
22.3	Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช หรืองานศพ	191
22.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช หรืองานศพ	191
23.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้นเพื่อเอาตัวรอดในสังคม	196
23.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้นเพื่อเอาตัวรอดในสังคม	197
23.3	Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้นเพื่อเอาตัวรอดในสังคม	196
23.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้นเพื่อเอาตัวรอดในสังคม	196
24.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้	201
24.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้	202
24.3	Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ลูกหนี้ ควรหยุดพักการชำระหนี้	201
24.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้	201

ตารางที่		หน้า
25.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติในการยินดีว่างงานถ้าหากได้เงินเดือนน้อย	205
25.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติในการยินดีว่างงานถ้าหากได้เงินเดือนน้อย	206
25.3	Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติในการยินดีว่างงานถ้าหากได้เงินเดือนน้อย	205
25.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติในการยินดีว่างงานถ้าหากได้เงินเดือนน้อย	205
26.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ	209
26.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ	210
26.3	Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ	209
26.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ	209
27.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน	214
27.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน	215
27.3	Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน	214
27.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน	214
28.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว	219
28.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว	220

ตารางที่		หน้า
28.3	Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว	219
28.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว	219
29.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว	223
29.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว	224
29.3	Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว	223
29.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว	223
30.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก	227
30.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก	228
30.3	Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก	227
30.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก	227
31.1	การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว	232
31.2	การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว	233
31.3	Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว	232

ตารางที่		หน้า
31.4	Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว	232
32	สรุปปัจจัยด้านเศรษฐกิจ-สังคม ที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติและพฤติกรรมที่เป็นคุณหรือเป็นโทษของผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน	234

สารบัญแผนภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย 24

บทที่ 1
บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาในการวิจัย

วิกฤตการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอย่างรุนแรง ประชาชนในภูมิภาคต่าง ๆ ได้รับความเดือดร้อน มีคนว่างงานมากขึ้น ทั้งนี้ จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากรภาคใต้ โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เมื่อต้นปี พ.ศ. 2540 พบว่า ประชากรภาคใต้ทั้ง 14 จังหวัด มีจำนวน 8,019,139 คน เป็นประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน 4,080,176 คน และจากการรวบรวมข้อมูลของศูนย์ข่าวสารตลาดแรงงานภาคใต้[1] ได้ตัวเลขผู้ว่างงานจำนวน 144,041 คน (คำนวณจากการนำจำนวนผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานรวมกับผู้ถูกเลิกจ้างรวมกับผู้ที่ว่างงานเดิมอยู่แล้ว) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.5 ของกำลังแรงงานในภาคใต้ กิจการที่มีการเลิกจ้างมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ไม้ยางพารา กิจการรับเหมาก่อสร้าง อุตสาหกรรมน้ำยางข้น สถาบันการเงิน ธุรกิจเช่า-ขายรถยนต์ รถจักรยานยนต์ ห้างสรรพสินค้าและโรงแรม

สำหรับมาตรการในการแก้ไขปัญหาการว่างงาน คณะรัฐมนตรีได้ออกนโยบายบรรเทาปัญหาการว่างงาน โดยมีมาตรการต่าง ๆ 6 ข้อ ดังนี้

1. มาตรการประหยัด
2. การจ้างงานในชนบท
3. นโยบายผลักดันแรงงานต่างด้าว
4. นโยบายการจัดส่งแรงงานไปทำงานต่างประเทศ
5. นโยบายส่งเสริมการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม
6. นโยบายผลักดันแรงงานที่ว่างงานและถูกเลิกจ้างให้กลับสู่ภาคเกษตรกรรม

มาตรการประหยัดจึงเป็น 1 ใน 6 มาตรการที่รัฐบาลนำมาใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยการจำหน่ายสินค้าราคาถูก

---

(1) ศูนย์ข่าวสารตลาดแรงงานภาคใต้. 2541. "นโยบายบรรเทาปัญหาการว่างงานแห่งชาติ" ข่าวสารตลาดแรงงาน ปีที่ 4 ฉบับที่ 54 มกราคม.

ความสำเร็จในการสร้าง *"นิสัยประหยัด"* เป็นความก้าวหน้าทางสังคมอย่างหนึ่ง เป็นเจตคติ และพฤติกรรมที่เป็นคุณ สามารถช่วยแก้ไขวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และเสริมสร้างให้ประเทศผ่านพ้นวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีคนว่างงานเป็นจำนวนมาก คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ คุณธรรมจริยธรรมของประชาชนอยู่ในภาวะเสื่อมถอย ให้กลับสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและมั่นคงต่อไปได้

อย่างไรก็ตาม นิธิ เอียวศรีวงศ์[1] ระบุว่าในวิธีคิดเกี่ยวกับการประหยัดของระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่ ประหยัด หมายถึง เงินออม ซึ่งนับเป็นความหมายที่ตื้นเขินมาก คนไทยทุกคนอยู่ภายใต้รัฐบาลที่ไม่ส่งเสริมให้ประหยัดด้านการผลิต (แต่อาจรณรงค์ให้ประหยัดด้านบริโภค) ซึ่งการประหยัดของคนไทยในเวลานี้เกิดขึ้นจากความจำเป็นและได้ตั้งคำถามต่อมาว่าความจำเป็นที่ต้องประหยัดอย่างหนักในเวลานี้ จะทำให้คนไทยกลายเป็นคนมีนิสัยประหยัดติดตัวไปในอนาคตหรือไม่

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเจตคติและพฤติกรรมด้านต่าง ๆ (รวมทั้งการประหยัด) ของประชาชนในภาคใต้ อันเป็นผลกระทบจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสาร รายงาน และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องปรากฏผลดังนี้

นุกูล โกกิจ[2] สรุปจากสถิติที่รายงานอย่างเป็นทางการว่า ในปี 2541 มีคนว่างงานประมาณ 1.2 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นคนงานถูกเลิกจ้างที่กองคุ้มครองแรงงาน กรมสวัสดิการและ คุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงานได้รับรายงานตั้งแต่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2540 จำนวน 44,753 คน (ชาย 23,007 คน และหญิง 21,746 คน)

ยังมีรายงานว่ามีสถานประกอบการอีก 156 แห่งมีแนวโน้มจะเลิกจ้างคนงานจำนวน 13,656 คน และสถานประกอบการที่กำลังประสบปัญหาอีก 1,039 แห่ง จำนวนคนงานที่ยังไม่ทราบชะตากรรมอีก 228,732 คน

---

(1) นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2541. "โอกาสที่ไม่ได้สร้าง" ประชาชาติ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 2 – วันอาทิตย์ที่ 5 กรกฎาคม.

(2) นุกูล โกกิจ. 2541. "คนตกงานครอบครัวแตกสลาย : ชะตากรรมหญิงยุค IMF". รวมพลังความคิด ฝ่าวิกฤตคนตกงาน มูลนิธิอารมณ์ พงศ์พงัน

มีข่าวจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าจากภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซาในปี 2540 ส่งผลกระทบให้โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้แจ้งข่าวมายังกรมโรงงานฯ เพื่อขอยกเลิกการดำเนินกิจการมาแล้วกว่า 3,000 แห่ง เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาถึงร้อยละ 69.5 โดยยอดที่แจ้งยกเลิกกิจการในปี 2539 มีเพียง 1,770 แห่งเท่านั้น

กระทรวงแรงงานประมาณการไว้ว่ายอดคนว่างงานจะสูงขึ้นเป็น 2 ล้านคน เมื่อสิ้นปี 2541 ซึ่งเป็นสถิติที่น่าวิตกมากถ้าเป็นเช่นนั้นจริง เพราะยอดคนงานที่ถูกเลิกจ้างปี 2540 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2539 ก็เพิ่มขึ้นมากกว่า 8 เท่าตัวแล้ว

นอกจากนี้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการเปิดเผยว่า ขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการได้รับข้อมูลว่า มีนักเรียน นักศึกษาในสังกัดที่ผู้ปกครองถูกเลิกจ้างจากปัญหาเศรษฐกิจจำนวน 28,695 คน แบ่งเป็นระดับก่อนประถมศึกษา 2,306 คน ระดับประถมศึกษา 15,907 คน ระดับมัธยมศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีพ 8,803 คน และระดับหลังมัธยมศึกษา 1,616 คน และเชื่อว่าจะมีจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่ได้รับผลกระทบเพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก[1] ซึ่งได้ดำเนินกิจกรรมรณรงค์สะท้อนข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของคนด้อยโอกาสในภาวะวิกฤติมาตั้งแต่ปลายปี 2540 รายงานว่าวิกฤตเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อกลุ่มเด็ก ครอบครัว และชุมชนทั้งในเมืองและชนบทอย่างรุนแรง ข้อมูลที่จัดเก็บ**จากกลุ่มแรงงานเด็ก**อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 13-18 ปี จำนวน 694 ราย (จำแนกเป็นแรงงานเด็กในเมือง 502 ราย และแรงงานเด็กคืนถิ่น 192 รายจาก 5 ตำบลในจังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดบุรีรัมย์) พบว่าแรงงานเด็กส่วนใหญ่ทำงานในกิจการธุรกิจขนาดย่อม งานรับเหมาก่อสร้าง งานในโรงงานขนาดเล็กและขนาดกลาง งานร้านค้า ร้านอาหาร งานเกษตรกรรม ฯลฯ มีรายได้อยู่ระหว่าง 2,000-4,000 บาท ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ คือค่าอาหารและค่าใช้จ่ายแต่ละเดือนเพิ่มสูงขึ้น 20-50% ในขณะที่รายได้ลดลง ถูกลดค่าทำงานล่วงเวลา ลดสวัสดิการ ลดปริมาณคนงาน และถูกเร่งงาน

---

(1) มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.). 2541. รายงานของโครงการเสียงคนด้อยโอกาสในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ. รายงานใช้ประกอบในการเสวนา "วิเคราะห์สถานการณ์และทางเลือกทางออกของคนด้อยโอกาส กลุ่มเด็ก ครอบครัว และชุมชน" จัดโดย 8 องค์กรผู้ร่วมจัดตั้งโครงการเสียงคนด้อยโอกาสในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ณ ห้อง 208 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 28 สิงหาคม 2541

มากขึ้น นายจ้างปิดกิจการ เด็ก 20 คนระบุว่าถูกออกจากงาน ทั้งนี้แรงงานเด็กจะไม่ได้รับค่าชดเชยตามกฎหมายเมื่อถูกปลดหรือให้ออกจากงาน กิจการที่ประสบปัญหาจากภาวะเศรษฐกิจมีทั้งขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ เย็บเสื้อผ้าโหลส่งในประเทศ เจียระไนพลอย ทำรองเท้า ทำกล่องกระดาษ ร้านเฟอร์นิเจอร์ ทำขนมปัง ก่อสร้าง ซ่อมมอเตอร์ไซด์ สวนผัก เลี้ยงไก่ ร้านค้า ร้านอาหาร ฯลฯ

การเก็บตัวอย่าง**กลุ่มครอบครัวผู้ด้อยโอกาส**ในเมืองจากชุมชนดวงแข หัวลำโพง กรุงเทพมหานคร 31 ครอบครัว พบว่าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย มีรายได้ลดลงกว่าเดิม 50% จากชุมชนใกล้ศูนย์สันติคาม สำโรง สมุทรปราการ จำนวน 150 ครอบครัว ซึ่งทำงานประจำและประกอบอาชีพอิสระ พบว่ามีสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน รายได้ครอบครัวเฉลี่ย 6,000-10,000 บาท/เดือน ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจคือรายได้ลดลงขณะที่รายจ่ายเพิ่มขึ้น กิจการที่ทำอยู่มีผลผลิตน้อยลง ต้องใช้เวลาในการทำงานเพิ่มขึ้น ค่าเล่าเรียนลูกเพิ่มขึ้น บางครอบครัวระบุว่าลูกต้องออกจากโรงเรียนเนื่องจากพ่อแม่ไม่มีเงินส่งเสีย พ่อแม่มีเวลาให้ครอบครัวน้อยลง มีความขัดแย้งในครอบครัวสูงขึ้น เด็กต้องช่วยพ่อแม่หารายได้เสริม เด็กมีความเครียดจากปัญหาในครอบครัวและมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ผู้สูงอายุต้องช่วยครอบครัวหารายได้บางส่วนขาดการดูแลเอาใจใส่และมีปัญหาทางด้านจิตใจมากขึ้น กลุ่มครอบครัวผู้ด้อยโอกาสในเขตเมืองมีความคิดว่าจะต้องทำงานหนักมากขึ้น เข้มงวดกับรายจ่ายของสมาชิกในครอบครัว หากจำเป็นก็จะกู้ยืมเงินจากผู้อื่น และให้บุตรหลานออกจากโรงเรียนช่วยทำงานหารายได้ หรือไม่ก็ส่งไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด สำหรับกลุ่มครอบครัวในชนบทได้เก็บครอบครัวตัวอย่างในจังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 8 ครอบครัว พบว่ามีเพียงครอบครัวเดียวที่ไม่มีที่ดินทำกิน ที่เหลือมีที่ดินตั้งแต่ 4-60 ไร่ ได้รับเงินปีละมากกว่า 30,000 บาท และมีรายได้เสริมจากการออกไปรับจ้างทำงานของสมาชิกครอบครัวเป็นครั้งคราว มีภาระหนี้สินจากการลงทุนทำการเกษตรโดยกู้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรและนายทุนในท้องถิ่น นอกจากนี้การสุ่มตัวอย่างครอบครัวในพื้นที่ NGO จากจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 4 ครอบครัว พบว่าเป็นแรงงานคืนถิ่น 2 ครอบครัว ซึ่งมีข้าวไม่พอกินตลอดปี ต้องพึ่งรายได้จากการรับจ้างเป็นหลัก สรุปได้ว่าครอบครัวในชนบทได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจในด้านรายจ่ายที่สูงขึ้น และยังพบว่าสมาชิกครอบครัวที่เป็นเยาวชนไม่มีความต้องการทำงานด้านการเกษตร เพราะเห็นว่าเป็นงานหนัก

การเก็บข้อมูลจากกลุ่มชุมชนผู้ด้อยโอกาส จำนวน 18 ชุมชน แบ่งเป็น**กลุ่มชุมชนในเมือง** ได้แก่ ชุมชนดวงแข หัวลำโพง กรุงเทพมหานคร จำนวน 200 ครัวเรือน และชุมชนใกล้ศูนย์สันติคาม (2 ชุมชน) สำโรง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1,300 ครัวเรือน สรุปได้ว่าชาวชุมชนได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจทั้งด้านรายได้ที่ลดลงและรายจ่ายเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะรายจ่ายในด้านอาหาร ราคาสินค้าอุปโภคบริโภค ค่าเล่าเรียนและอุปกรณ์การเรียนของบุตรหลาน ชาวชุมชนได้หาหนทางแก้ปัญหาโดยการพยายามหารายได้เสริม การใช้จ่ายอย่างประหยัด การส่งบุตรหลานกลับต่างจังหวัด ย้ายสถานที่เรียนของบุตรหลานเพื่อลดจำนวนเงิน ค่าเทอม ฯลฯ นอกเหนือจากการช่วยเหลือตนเองดังกล่าว ชาวชุมชนยังไม่มีทางออกด้านอื่น สำหรับ**กลุ่มชุมชนในชนบท** เก็บตัวอย่างจากชุมชน 4 แห่งในตำบลสำโรงตาเจ็น อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 370 ครัวเรือน ชุมชน 2 แห่งในอำเภอเสนานิคม และอำเภอปทุมราชวงศา จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 1,234 ครัวเรือน ชุมชน 3 แห่งในอำเภอเมือง และอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 264 ครัวเรือน ชุมชน 6 แห่งในอำเภอนางรอง และอำเภอประคำ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 1,420 ครัวเรือน พบว่าทุกชุมชนมีแรงงานคืนถิ่นจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานเด็กประมาณตำบลละ 30-50 คน ซึ่งยังขาดแหล่งรองรับด้านอาชีพในชุมชน ชาวชุมชนได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจในด้านรายจ่ายค่าอาหาร เครื่องอุปโภคบริโภคที่ราคาสูงขึ้น ค่าเล่าเรียนบุตรเพิ่มขึ้น ขณะที่รายได้ลดลง (ทั้งจากการเกษตรและงานรับจ้าง) และยังมีภาระหนี้สินจากการลงทุนด้านการเกษตร

คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ[1] ได้สอบถามความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุม 235 คน (จากภาครัฐบาล 174 คน และภาคเอกชน 61 คน) สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าวิกฤตเศรษฐกิจได้ส่งผลกระทบทำให้เด็กและเยาวชนถูกทอดทิ้ง เนื่องจากบิดามารดาไม่มีรายได้และบิดามารดาบางรายต้องเดินทางไปรับจ้างทำงานต่างถิ่น เพื่อหาเงินมาเลี้ยงดูครอบครัว มีเด็กและเยาวชนบางส่วนต้องทำงาน เพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาแรงงานเด็ก มีการขาดแคลนทุนการศึกษา

---

(1) คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ. 2541. สรุปความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ 7 เนื่องในโอกาสวันสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ประจำปี 2541 เรื่อง "บทบาทของชุมชนในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสภาวะเศรษฐกิจถดถอย" วันที่ 21 ตุลาคม 2541 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

เนื่องจากค่าเล่าเรียน อุปกรณ์การเรียนมีราคาสูงขึ้น สตรีต้องเดินทางเข้ามาหางานทำในเมือง ทำให้เกิดปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาความเครียดในครอบครัวเนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจที่ทำให้ครอบครัวมีภาระมากขึ้น ปัญหาการถูกออกจากงาน ทำให้ครอบครัวไม่มีความมั่นคงและเกิดความล่มสลาย ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะเด็ก สตรี และผู้สูงอายุ ทั้งนี้ผู้สูงอายุได้รับการดูแลจากลูกหลานน้อยลงโดยเฉพาะเรื่องรายได้ ผู้ใช้แรงงานเกิดปัญหาความขัดแย้ง เนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ปัญหาการลดค่าจ้าง การเลิกจ้าง ซึ่งทำให้ผู้ใช้แรงงานต้องออกจากงานหรือตกงาน ก่อให้เกิดปัญหาการว่างงานและการขาดรายได้ของผู้ใช้แรงงานในการเลี้ยงดูครอบครัว การกู้ยืมเงินมาลงทุนในกิจการต่าง ๆ กระทำได้ยากในสภาวะเศรษฐกิจถดถอย เกิดปัญหาการอพยพเคลื่อนย้ายแรงงาน ประชาชนทั่วไปเผชิญกับปัญหาค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันสูงขึ้น เนื่องจากสินค้ามีราคาแพงขึ้น

ความรุนแรงของการถดถอยของระบบเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบให้การประกอบการหลาย ๆ ประเภทต้องปิดกิจการลง ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม สถาบันการเงิน ตลอดจนธุรกิจบริการ ผลที่ตามมาคือการลดลงของผลผลิต การขาดแคลนรายได้จากการขายสินค้าและบริการ หนี้สูญ แต่ผลที่รุนแรงกว่านั้นคือปัญหาสังคม คนตกงาน ขาดรายได้ ไร้ที่พึ่ง คนงานเหล่านั้นคือ หัวหน้าครอบครัว เมื่อหัวหน้าครอบครัวขาดรายได้ย่อมส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของคนในครอบครัวอย่างมาก วิถีชีวิตของคนเปลี่ยนแปลงไป คุณภาพชีวิตตกต่ำลง บ้านและรถยนต์ที่กำลังผ่อนส่งอยู่ถูกยึดเพราะหมดเงินที่จะผ่อนส่งต่อ ลูกที่เรียนหนังสือต้องออกจากโรงเรียน เพราะพ่อแม่ไม่มีปัญญาจะหาเงินมาจ่ายค่าเล่าเรียน ทุกคนในสังคมจึงพยายามดิ้นรนเพื่อเอาตัวรอด คนจะคิดถึงตัวเองก่อนคนอื่น ผลประโยชน์ส่วนตนจะมาก่อนผลประโยชน์ส่วนรวม ใครเห็นโอกาสและช่องทางที่จะเอาตัวเองอยู่รอดได้ก็จะไขว่คว้าช่องทางและโอกาสนั้นเพื่อการมีชีวิตรอดก่อน เรื่องคุณธรรมและศีลธรรมเอาไว้ก่อนค่อยว่ากันภายหลัง เพราะคุณธรรมและศีลธรรมนั้นไม่ช่วยให้คนรอดพ้นจากความหิวโหยหรืออดตายได้ ในด้านผู้ประกอบการก็จะเห็นการแสวงหาหนทางแห่งการเอาตัวรอด คือการปิดสาขาและเลิกจ้างพนักงาน ยามที่เศรษฐกิจเฟื่องฟูก็ใช้เงินกันอย่างฟุ่มเฟือยโดยเปิดสาขาเป็นว่าเล่นจ้างพนักงานโดยไม่คำนึงถึงประสิทธิภาพและความจำเป็น ครั้นเกิดปัญหาเศรษฐกิจก็แก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ขาดคุณธรรมและมนุษยธรรม เช่น ลดการว่าจ้าง หรือเลิกจ้างเพียงเพื่อให้องค์กรอยู่รอด[1]

---

(1) "ถนนสายประกัน" ดอกเบี้ยธุรกิจ ปีที่ 6 ฉบับที่ 297 ประจำวันที่ 12-18 ตุลาคม 2541

สันทัด เสริมศรี[1] ระบุว่าสังคมและครอบครัวไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจน เริ่มตั้งแต่มีการนำความทันสมัยเข้าสู่ประเทศไทยราวปี พ.ศ. 2500 ส่งผลให้รูปแบบการทำเกษตรกรรมเปลี่ยนจากการผลิตเพื่อยังชีพในครอบครัว มาเป็นการทำเกษตรกรรมเพื่อการค้าและการตลาด แนวความคิดที่ว่าเกษตรกรทันสมัยต้องมีเครื่องมือเครื่องใช้ และคนเมืองที่ทันสมัยต้องมีเครื่องอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิต ได้เป็นเงื่อนไขในการก่อภาระหนี้สิน คนไทยนิยมการถือครองวัตถุ (วัตถุนิยม) สังคมไทยที่เคยยกย่องผู้ทำความดีและยกย่องคนดีให้เป็นผู้นำสังคม ได้เปลี่ยนเป็นการยอมรับให้ผู้มีทรัพย์สิน เป็นผู้นำสังคม การที่คนไทยให้ค่านิยมกับการถือครองทรัพย์สิน ทำให้ระบบความสัมพันธ์ระหว่างกันเป็นไปในลักษณะไม่จริงใจ ดังเช่นประเพณีการลงแขกในการเก็บเกี่ยวจะหมดหายไป กลายเป็นการจ่ายค่าแรงเป็นจำนวนเงินตอบแทน

เสน่ห์ จามริก[2] กล่าวว่ากระแสพาณิชย์นิยม และบริโภคนิยมเป็นต้นตอแห่งความเสื่อมถอยและเสื่อมทรามทางเศรษฐกิจการเมืองอยู่ในทุกวันนี้

อัลวิน ทอฟเลอร์ เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกเป็นดังเช่นคลื่นสามลูก กล่าวคือ คลื่นลูกที่หนึ่งหรือยุคเกษตรกรรม ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อ 8,000 ปีก่อนคริสตกาล และได้ถูกคลื่นลูกที่สองหรือยุคอุตสาหกรรมถาโถมทับในช่วง ค.ศ. 1650-1750 กระแสคลื่นเหล่านี้ส่งผลกระทบไปทั่วโลกจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ประเทศที่พัฒนาแล้วได้ว่ายข้ามไปสู่คลื่นลูกที่สามหรือยุคเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็ว (นับปี 1955 เป็นจุดเริ่มต้นของกระแสคลื่นลูกที่สาม โดยในช่วงปี ค.ศ. 1955 สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส สวีเดน เยอรมัน รัสเซีย และญี่ปุ่น มีการจ้างงานในโรงงานเพิ่มมากขึ้น มีการผลิตคอมพิวเตอร์ การเดินทางด้วยเครื่องบินเจ็ท) คลื่นแต่ละลูกที่ถาโถมสังคมโลกก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบดังกล่าวก็ได้รับผลกระทบนั้นด้วย นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังมีผลกระทบต่อวัฒนธรรม แต่ไม่เห็นเด่นชัดเนื่องจากเป็นผลกระทบแอบแฝงที่ต้องใช้ระยะเวลายาวนานในการแทรกซึมอย่างค่อยเป็นค่อยไป จนในที่สุดเกิดปรากฏการณ์ที่เรียกกันว่า *"การครอบงำวัฒนธรรม"* โดยไม่รู้ตัว การท่องเที่ยวเป็นสื่ออย่างดีที่ทำให้วัฒนธรรมตั้งแต่สองวัฒนธรรมขึ้นไปมาปะทะสังสรรค์กัน หากวัฒนธรรมใดเข้มแข็งกว่าก็จะสามารถครอบงำวัฒนธรรมที่อ่อนแอกว่าได้อย่างง่ายดาย[3]

---

(1) สันทัด เสริมศรี. 2541. ประชากรศาสตร์ทางสังคม. บริษัทสามเจริญพานิช (กรุงเทพ) จำกัด.

(2) เสน่ห์ จามริก. 2541. "ฐานคิดสู่ทางเลือกใหม่ของสังคมไทย". วิถีทรรศน์ ชุดภูมิปัญญา ลำดับที่ 3

(3) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2541. "การท่องเที่ยวในคลื่นลูกที่สาม" เข็มทิศ. ปีที่ 3 ฉบับที่ 1

การประกาศนโยบายลอยตัวอัตราแลกเปลี่ยนของไทยในวันที่ 2 กรกฎาคม 2540 ได้มีผลให้เงินบาทลดค่าลง ส่งผลให้การเดินทางออกของนักท่องเที่ยวไทยตั้งแต่นั้นลดลงมาในอัตราที่สูงมาก แต่การท่องเที่ยวภายในประเทศจะปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยแม้ประเทศไทยจะประสบปัญหาภาวะเศรษฐกิจจนทำให้กำลังซื้อด้านการท่องเที่ยวลดลง แต่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการท่องเที่ยวของคนไทยกลุ่มหนึ่งที่หันมาท่องเที่ยวภายในประเทศ คงจะเข้ามาทดแทนในส่วนนี้ได้[1]

ยุค ศรีอาริยะ[2] ระบุว่าการเก็งกำไรเป็นที่มาของสิ่งที่เรียกว่าโลกาภิวัฒน์ หรือระบบอำนาจครอบโลกใหม่แบบไร้พรมแดน ซึ่งหมายถึงการเกิดขึ้นของระบบผูกขาดโลกไร้พรมแดน ผลที่ติดตามมาคือความตายของรัฐชาติ ของทุนระดับชาติ ทุนระดับกลาง และทุนระดับย่อย รวมทั้งการขยายตัวอย่างรวดเร็วของช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจน และระหว่างประเทศโลกที่สามกับประเทศทุนนิยมศูนย์กลาง และที่สำคัญผลของการปฏิวัติทางเทคโนโลยีดังกล่าว จะนำมาซึ่งความเจริญสูงสุดของยุคเศรษฐกิจโลก และการพังทลายลงของระบบดังกล่าว และจะก่อรูปเป็นความขัดแย้งที่ซับซ้อนอยู่ภายใต้ระบบเศรษฐกิจโลกในหลาย ๆ ด้าน ด้านหนึ่งคือความเป็นที่สุดของโลกแห่งสินค้า ยิ่งโลกก้าวเข้าสู่การผลิตแบบอัตโนมัติมากขึ้น จำนวนสินค้าที่ผลิตได้ก็จะล้นเกิน และเพิ่มจำนวนมากขึ้น กระแสที่เรียกว่าวัฒนธรรมการบริโภคนิยมก็ถูกนำเสนอขึ้น ปัจจุบันแม้แต่ไม่มีเงินก็สามารถบริโภคได้ โดยเปิดระบบเครดิตขึ้น สิ่งนี้ทำให้ประชาชนทั่วโลกเป็นหนี้สิน และผู้คนมากมายตกอยู่ในสภาวะล้มละลาย การเกิดขึ้นของสื่อไร้พรมแดนได้นำไปสู่การสร้างแบบวัฒนธรรมไร้พรมแดนขึ้น (Global Cultures) สามารถครอบและทำลายวัฒนธรรมระดับชาติและท้องถิ่น

ชาติเอเชียต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่นหรือไทยพัฒนาขึ้นมาได้ด้วยระบบอารยธรรมที่มีพรมแดน โดยมีรัฐเป็นหัวใจของระบบเศรษฐกิจ นอกจากนี้ความสำเร็จของเอเชียวางอยู่บนฐานวัฒนธรรมเอเชีย ซึ่งมีวัฒนธรรมครอบครัว วัฒนธรรมพวกพ้อง วัฒนธรรมชุมชนและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (ความรักและความเมตตา) และการประหยัดเป็นพื้นฐานของระบบวัฒนธรรมการค้าและการเกิดขึ้นของการค้าขนาดกลางและขนาดย่อมมากมาย

---

(1) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2541. "เงินบาทกับการท่องเที่ยวไทย" เข็มทิศ ปีที่ 3 (ฉบับพิเศษ) พฤษภาคม.

(2) ยุค ศรีอาริยะ. 2541. "มายาโลกาภิวัฒน์". วิถีทรรศน์ ชุดภูมิปัญญา ลำดับที่ 4

สังศิต พิริยะรังสรรค์[1] ระบุว่าแม้ว่าการว่างงานจะขึ้นอยู่กับปัจจัยและเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ การเมืองหลายประการ แต่การคอรับชั่นยังทำให้คนไทยตกงานและว่างงานด้วย เนื่องจากนักธุรกิจต้องจ่ายเงินใต้โต๊ะให้กับข้าราชการ ทำให้วัตถุดิบและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มีราคาเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกับการซื้อความสะดวกในการส่งออก ก็ยิ่งทำให้ราคาสินค้าส่งออกของไทยแพงขึ้นไปอีก ทำให้ประเทศไทยต้องสูญเสียความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจกับต่างประเทศไป ระบบราชการที่คอรับชั่นเป็นเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยให้มีการนำแรงงานต่างชาติที่ผิดกฎหมายเข้ามาทำงานภายในประเทศ ทำให้งานถูกแย่งทำโดยแรงงานต่างชาติ สาเหตุของการคอรับชั่นในระบบราชการมีส่วนเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทย โดยวัฒนธรรมที่แสดงออกถึงความมีน้ำใจต่อผู้อื่น โดยการมอบของกำนัล หรือให้รางวัลตอบแทนแก่ผู้ที่ทำดีแก่ตนก่อน ทำให้สินน้ำใจกับการคอรับชั่นตกอยู่ในสภาพที่เหลื่อมกันอยู่ ทั้งนี้เพราะคนไทยส่วนใหญ่ยังมีความไม่ชัดเจนในเรื่องหน้าที่ของระบบราชการในปัจจุบัน ว่าคือระบบของ *"หลวง"* หรือคือ *"บริการสาธารณะ"* สภาพที่คลุมเครือตรงนี้ทำให้คนไทยและข้าราชการส่วนหนึ่งยอมรับการให้สินน้ำใจแก่ข้าราชการว่าเป็นเรื่องที่ชอบธรรม สังคมก็มีอิทธิพลต่อการทำให้ข้าราชการคอรับชั่นด้วยเช่นเดียวกัน การที่สังคมยกย่องวัตถุและคนร่ำรวย โดยไม่ให้ความสำคัญว่าแหล่งที่มาของความร่ำรวยนั้นจะเป็นอย่างไร ทำให้ข้าราชการซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ไม่สามารถจะร่ำรวยได้จากเงินเดือนประจำของตน ต้องหันไปใช้อำนาจจากระบบ เป็นเครื่องมือในการสร้างความร่ำรวยให้แก่ตนเอง นอกจากนี้วัฒนธรรมการบริโภคแบบเลยเถิดในสังคมไทย การสร้างค่านิยมการบริโภคแบบฟุ่งเฟ้อ และค่านิยมการชอบเสี่ยงแสวงหาโชคลาภอย่างหลักลอย ก็มีบทบาทอย่างสำคัญในการบ่อนเซาะทำลายจริยธรรมของผู้ปรารถนาจะทำงานหนักด้วยความขยันขันแข็ง และสร้างเนื้อสร้างตัวด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

---

(1) สังศิต พิริยะรังสรรค์. 2540. "เศรษฐกิจนอกกฎหมายในประเทศไทย รากฐานและโครงสร้าง". วารสารเศรษฐศาสตร์การเมือง ปีที่ 8, ฉบับที่ 3 ตุลาคม-ธันวาคม.

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.)[1] ได้วิเคราะห์เศรษฐกิจชุมชนบ้านขนุน-ส่างพอก จำนวน 154 ครัวเรือน จากตำบลพระแก้ว อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ พบว่ามีผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจต่อครอบครัวและชุมชน โดยชาวบ้านมีรายจ่ายเพิ่มขึ้น รายได้ลดลง ค่าใช้จ่ายเล่าเรียนลูกสูงขึ้น มีหนี้สินมากขึ้น ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น หางานทำยาก ค่าไฟฟ้าและค่าใช้จ่ายเครื่องอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น ในขณะที่ในชุมชนเกิดสภาพที่ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มีน้อยลง ความสามัคคีลดลง และมีการลักเล็กขโมยน้อย ในชุมชนมีต้นทุนการผลิตข้าวปี 2541 สูงขึ้น ในชุมชนมี 22 ครอบครัวที่ไม่ได้ทำนา และครอบครัวที่ทำนามี 132 ครอบครัว ในจำนวนนี้มีเพียง 50 ครอบครัวที่มีข้าวพอกินตลอดปี สำหรับรายจ่ายค่าอาหารต้องจ่ายเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 68.79 ของรายจ่ายเดิม ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจทำให้การอพยพแรงงานลดลงเหลือเฉลี่ยครอบครัวละ 2 คน

ธีรนาถ กาญจนอักษร[2] รายงานว่าในขณะที่เศรษฐกิจตกต่ำ การว่างงานสูง จำนวนโสเภณีในประเทศต่าง ๆ จะพุ่งสูงขึ้นอย่างมาก สำหรับประเทศไทยสภาพทางสังคมยังเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการขยายตัวของธุรกิจทางเพศ ทั้งนี้ทัศนคติของสังคมที่ให้ชายเป็นใหญ่ ชายเหนือกว่า และหญิงด้อยกว่า ทำให้หญิงถูกตัดทอนโอกาสที่จะพัฒนาความสามารถและความรอบรู้ของตน อิทธิพลความเชื่อว่างานของหญิงคืองานบ้าน และงานบ้านเป็นงานที่ไม่มีคุณค่าเป็นตัวเงิน ทำให้หญิงที่ออกไปทำงานนอกบ้านมักจะถูกใช้แรงงานอย่างหนักด้วยค่าตอบแทนที่ต่ำ ทัศนคติที่เห็นหญิงเป็นวัตถุมีความสำคัญอย่างมากต่อการค้าหญิง ทัศนคตินี้แสดงออกในรูปของค่านิยมคือค่านิยมพรหมจรรย์ พรหมจรรย์จึงเป็นเครื่องวัดค่าของหญิงแทนที่จะเป็นความสามารถในการดำเนินงานการผลิต นอกจากนี้ค่านิยมที่จะวัด *"ชีวิตที่ดี"* โดยใช้ความสามารถในการหาเงินและการใช้เงิน ค่านิยมที่จะวัด *"ฐานะทางสังคม"* ด้วยความสามารถ

---

(1) มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.). 2541. สถานการณ์และทางเลือกทางออกของคนด้อยโอกาสในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ เอกสารประกอบการประชุมวิชาการเรื่อง "ผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรมจากวิกฤตเศรษฐกิจ" จัดโดยสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันอังคารที่ 20 ตุลาคม 2541 ณ ห้องประชุมจุมภฏ-พันธุ์ทิพย์ อาคารประชาธิปก-รำไพพรรณี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(2) ธีรนาถ กาญจนอักษร. 2534. "ปัญหาและสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลกระทบต่อการค้าหญิง" วารสารวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 14 ฉบับที่ 2

ในการครอบครองทรัพย์สินและการจับจ่ายใช้สอยเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยเกินฐานะ ทำให้ผู้บริโภคมีความต้องการบริโภคและใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไม่มีที่สิ้นสุดจนรายได้เพิ่มตามไม่ทันรายจ่าย ในระบบเศรษฐกิจ สังคมที่เงินเป็นใหญ่ จึงเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการค้าหญิง

นุกูล โกกิจ[1] กล่าวว่ามีวิกฤตชีวิตของแรงงานหญิงบนความไม่เท่าเทียมทางสังคม โดยสังคมได้กำหนดคุณสมบัติของความเป็นชาย เป็นหญิงไว้ชัดเจน และมีการให้คุณค่าแก่คุณสมบัติสองชุดนี้ต่างกัน หากผู้ชายที่มีคุณสมบัติซึ่งสังคมมอบให้ผู้หญิง เช่น ความอ่อนโยน อดทน เป็นผู้ตามที่ดี ช่วยงานบ้าน ซักผ้า เลี้ยงลูก ก็จะถูกกล่าวหาว่าเป็นหน้าตัวเมีย กลัวเมีย เป็นการลบหลู่ศักดิ์ศรีของลูกผู้ชายอย่างร้ายแรง จากคุณสมบัตินี้เมื่อคนงานหญิงถูกเลิกจ้าง ก็ยังคงต้องทำงานบ้านตามหน้าที่ของแม่บ้าน โดยปรนนิบัติสามี ดูแลลูก ดูแลครอบครัว

กอบกุล ภู่ธราภรณ์ และคณะ[2] ได้ทำการสำรวจทัศนคติของผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองที่มีต่อภาวะวัฒนธรรมและศาสนา จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 11,000 ราย จากเขตกรุงเทพมหานคร เทศบาลเมืองนครเชียงใหม่ เทศบาลเมืองหาดใหญ่ เทศบาลเมืองนครราชสีมา และเทศบาลเมืองชลบุรี การสำรวจทัศนคติจะดำเนินการปีละ 1 ครั้ง โดยทำการสำรวจในพื้นที่เดิมและโครงสร้างประชากรตัวอย่างเช่นเดิมในทุก ๆ ปี ตลอดช่วงระยะเวลาระหว่างปี 2536-2538 ผลการวิจัยพบปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นว่าครอบครัวในเมืองมีความห่างเหินมากขึ้นระหว่างพ่อแม่และลูก การอบรมเลี้ยงดูบุตรมุ่งแต่จะให้ความสะดวกสบายทางวัตถุมากกว่าการให้ความรักและความอบอุ่น คนวัยรุ่นหรือคนรุ่นใหม่เริ่มมีทัศนคติที่เห็นด้วยกับความสำคัญของบทบาทผู้หญิงในการทำงานนอกบ้านและยังคงความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวให้ราบรื่นได้ ในขณะที่คนสูงวัยมีทัศนคติที่เห็นด้วยกับการเน้นบทบาทของผู้หญิงในการดูแลบ้านมากกว่าการออกไปทำงานนอกบ้าน ทั้งนี้เพื่อให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครัวเรือนเป็นไปด้วยความราบรื่น ครอบครัวในเมืองมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงทัศนคติในการแบ่งเบาภาระหน้าที่

---

(1) นุกูล โกกิจ. 2541. "ตกงานครอบครัวแตกสลาย : ชะตากรรมแรงงานหญิงยุค IMF". รวมพลังความคิดฝ่าวิกฤตคนตกงาน มูลนิธิอารมณ์ พงศ์พงัน

(2) กอบกุล ภู่ธราภรณ์ และคณะ. 2539. การสำรวจทัศนคติต่อภาวะทางสังคมในเขตเมืองปี พ.ศ. 2536-2538. สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในเรื่องงานซักผ้า งานเลี้ยงดูลูก ว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่สามีควรต้องแบ่งเบาภาระมาจากภรรยา ในกลุ่มคนรุ่นใหม่มีแนวโน้มยอมรับความสามารถของผู้หญิงว่าเท่าเทียมกับผู้ชาย สังคมเมืองยังไม่เลือกปฏิบัติต่อลูกสาวและลูกชายในการส่งเสียให้เล่าเรียน ผลการวิจัยยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามยิ่งมีอายุมากขึ้น จะยิ่งแสดงทัศนคติว่าคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัวในเมือง ครอบครัวในสังคมเมืองยังมีแนวโน้มที่ไม่เห็นด้วยกับการแก้ปัญหาของครอบครัวด้วยการหย่าร้าง ถ้าหากคู่สามีภรรยานั้นมีบุตรด้วยกันแล้ว และมีความเห็นว่าการทำงานให้เสร็จมีความสำคัญมากกว่าการออกกำลังกาย ทั้งนี้แพทย์ยังคงเป็นบุคคลที่คนในเมืองให้ความสำคัญและฝากความหวังเรื่องสุขภาพอนามัยไว้ ในเรื่องการศึกษาของบุตรหลาน ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาและวิธีการเรียนของโรงเรียนที่บุตรหลานเรียนอยู่ และยังมีทัศนคติว่าการเรียนการสอนในปัจจุบันขาดมาตรฐานที่ช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ เพื่อการคิดอย่างมีเหตุผลได้ แต่กลับใช้ความจำหรือการท่องจำเป็นมาตรฐานวัดผลการศึกษา ในเรื่องของค่านิยมและวัฒนธรรม พบว่าคนในเมืองยอมรับว่าเด็ก ๆ สมัยนี้ให้ความเคารพพ่อแม่น้อยลง แต่ยังคงให้ความสำคัญต่อระบบอาวุโส และยังมีทัศนคติว่าคนในสังคมเมืองปัจจุบันมุ่งหวังจะได้รับผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าการให้ความจริงใจต่อกัน

Thongmeearkom and Duangsong[1] เสนอในรายงานว่าประชาชนไทยได้มีวิถีชีวิตเปลี่ยนแปลงไปเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ โดยเลิกออกไปใช้ชีวิตยามราตรี เที่ยวคลับ เที่ยวบาร์ (ร้อยละ 56) ไม่ซื้อนิตยสาร (ร้อยละ 56) ไม่รับประทานอาหารนอกบ้าน (ร้อยละ 45) เลิกดื่มวิสกี้ (ร้อยละ 44) เลิกท่องเที่ยวภายในประเทศ (ร้อยละ 42) เลิกดื่มเบียร์ (ร้อยละ 38) เลิกการออมทรัพย์ (ร้อยละ 29) ไม่ซื้อหนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 24) งดใช้เครดิตการ์ด (ร้อยละ 22) งดการใช้โทรศัพท์มือถือ (ร้อยละ 21) งดการทำบุญ (ร้อยละ 14) งดการใช้รถยนต์ (ร้อยละ 9) งดใช้เครื่องไฟฟ้า (ร้อยละ 2)

---

(1) Thongmeearkom, P. and Duangsong, W. 1999. "Media Exposure and Shopping Habits of Bangkok Shoppers Before and After the Economic Crisis". A paper prepared for discussion at The international conference Thailand's Communication and Culture under the Current Economic Crisis. January 6-9, 1999. Chulalongkorn Auditorium, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand.

อรวรรณ ยี่สาร[1] ศึกษาปัจจัยที่มากำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และในต่างจังหวัด โดยใช้ข้อมูลตามโครงการสำรวจเงินออมของฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย ในปี 2535/2536 พบว่าปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท/เดือน ได้แก่ รายได้ประจำและ รายได้ชั่วคราวของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน ระดับการศึกษาและอาชีพ ส่วนครัวเรือนที่มี รายได้ตั้งแต่ 15,000 บาท/เดือนขึ้นไปนั้น ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมได้แก่รายได้ประจำและรายได้ชั่วคราวของครัวเรือน อหังสาริมทรัพย์ เพศชายที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน และระดับการศึกษา สำหรับปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนที่อยู่ในต่างจังหวัด ซึ่งมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท/เดือน ได้แก่ รายได้ประจำและรายได้ชั่วคราวของครัวเรือน ทรัพย์สินทางการเงินสุทธิ ระดับการศึกษา อาชีพ ส่วนครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท/เดือนขึ้นไป ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออม ได้แก่ รายได้ชั่วคราวของครัวเรือน หัวหน้าครัวเรือนที่การศึกษาระดับอาชีวะศึกษา

ศูนย์วิจัยกสิกรไทยจำกัด[2] ได้สำรวจกลุ่มตัวอย่าง 638 คน ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า ก่อนช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านอาหารของคนกรุงเทพฯ โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 40 ของเงินเดือนหรือรายได้ และในช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำ สัดส่วนดังกล่าวลดลงเหลือร้อยละ 30-35 ลักษณะของพฤติกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น ร้อยละ 30.8 หันมาบริโภคอาหารไทยมากขึ้น ร้อยละ 23.8 ลดปริมาณการบริโภคอาหารลง ร้อยละ 21.6 ลดค่าใช้จ่ายด้านอาหารที่ไม่จำเป็น เช่น อาหารเสริม อาหารบำรุง เป็นต้น และร้อยละ 9.1 หันมาปรุงอาหารรับประทานมากขึ้น ภายหลังที่เศรษฐกิจกลับมาฟื้นตัวดีขึ้นแล้ว คนกรุงเทพฯ ร้อยละ 54.1 จะค่อย ๆ ปรับเข้าสู่พฤติกรรมเดิม ร้อยละ 37 ยังคงพฤติกรรมในช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำเอาไว้ และร้อยละ 8 จะปรับพฤติกรรมเป็นอย่างเดิมทันที

---

(1) อรวรรณ ยี่สาร. 2538. พฤติกรรมการออมของครัวเรือน : วิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลภาคตัดขวางในปี 2535/2536. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(2) ศูนย์วิจัยกสิกรไทยจำกัด. 2541. "กินอยู่อย่างไรในยุค IMF". โพลล์ศูนย์วิจัยกสิกรไทย.

บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด[1] ได้สำรวจความคิดเห็นของเด็กไทยในกรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ 29-31 ธันวาคม 2540 จำนวน 806 คน เพื่อทราบถึงทัศนคติของเด็กไทยต่อเรื่องยาเสพติด ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่มีต่อเด็ก และพ่อแม่ผู้ปกครองเด็ก พบว่า ร้อยละ 41.3 และร้อยละ 58.2 ของเด็กตอบว่าในโรงเรียนมีและไม่มีนักเรียนเสพยาเสพติด ตามลำดับ แสดงว่ายาเสพติดมีการระบาดในโรงเรียนค่อนข้างสูง ประเภทยาเสพติดที่ระบาดนั้นส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.8 ตอบว่า เป็นยาบ้า รองลงมาคือ กาว (ร้อยละ 20.1) และกัญชา (ร้อยละ 10.1) สำหรับปัญหาที่เด็กไทยกลัวมากที่สุด พบว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 30.3) กลัวปัญหาทางด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ร้อยละ 20.6) ปัญหายาเสพติด (ร้อยละ 16.9) ปัญหาการถูกลดค่าใช้จ่าย (ร้อยละ 12.0) ปัญหาการทะเลาะของคนในครอบครัว (ร้อยละ 10.7) ปัญหาการที่พ่อแม่ผู้ปกครองตกงาน (ร้อยละ 4.7)

สมศักดิ์ สามัคคี[2] ศึกษาพบว่า ในแต่ละเดือนคนงานร้อยละ 55.21 ไม่ได้ดูภาพยนตร์เลย ร้อยละ 78.38 ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเที่ยวพักผ่อนต่างจังหวัด ร้อยละ 58.3 ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเยี่ยมญาติสนิทหรือเพื่อนเลย ร้อยละ 59.85 ไม่มีค่าใช้จ่ายในหมวดการซื้อหนังสือ คนงานชายร้อยละ 57.33 ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานเริงรมย์ คนงานชายร้อยละ 68 และคนงานหญิงร้อยละ 42.93 ไม่ได้เที่ยวชมสินค้าเลยในแต่ละเดือน

บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด[3] ได้ทำการสำรวจภาคสนามระหว่างวันที่ 9-15 กันยายน 2541 ได้ผู้ตอบแบบสอบถาม 1,034 ราย พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบหรือเดือดร้อนจากภาวะเศรษฐกิจ โดยส่วนมากเดือดร้อนจากค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นมาก รองลงมาคือ รายได้ลดลง ภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น ตกงาน และส่วนใหญ่ยอมรับว่าพิษเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อแผนการศึกษาของบุตรหลานตน วิธีปรับแผนการศึกษาของบุตรหลานที่ผู้ปกครองนำมาใช้ มีตั้งแต่วิธีที่ไม่รุนแรงนัก เช่น ลดการเรียนพิเศษ ไปจนถึงขั้นพักการเรียนไว้ก่อน แล้วออกมาหางานทำช่วยครอบครัว กลุ่มผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี มีการยกเลิกแผนการ

---

(1) บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. 2540. "เด็กไทยยุคไอเอ็มเอฟ : ฝ่าวิกฤตเศรษฐกิจ.....พิษร้ายยาเสพติด". กระแสทรรศน์ 9 มกราคม 2540.

(2) สมศักดิ์ สามัคคีธรรม. 2541. "ความยากจนในกลุ่มกรรมกร" คนจนไทยในภาวะวิกฤต เศรษฐศาสตร์การเมือง (เพื่อชุมชน) ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ (บรรณาธิการ) บริษัทเอดิสันเพรสโปรดักส์

(3) บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. 2541. "พิษเศรษฐกิจ.....ผลกระทบการศึกษา : จุดเปราะบางที่ไม่ควรมองข้าม!!!". กระแสทรรศน์ 2 ตุลาคม 2541.

ส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อในต่างประเทศมากที่สุด ตามด้วยลดการเรียนวิชาพิเศษเสริมความรู้ต่าง ๆ เพื่อใช้ทำงานหรือเรียนต่อ และงดแผนการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้ให้ทัศนะว่า ภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำในปัจจุบัน ทำให้เยาวชนของชาติ ขาดโอกาสในการศึกษาเล่าเรียน รองลงไปคือ จะทำให้เยาวชนเข้าสู่กำลังแรงงานเร็วขึ้น ขาดผู้มีความรู้ความสามารถมาพัฒนาประเทศสุขภาพจิตของเยาวชนย่ำแย่ ถูกชักจูงไปในทางไม่ดีได้ง่าย และสุดท้ายมองในแง่ดีว่า จะทำให้เยาวชนรู้จักประหยัดและเก็บออม นอกจากนี้ ยังต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือจัดหาทุนการศึกษาแก่นักเรียนให้มากขึ้น รองลงมาต้องการให้รัฐบาลจัดหาเงินให้กู้ยืมดอกเบี้ยต่ำเพื่อการศึกษา ให้เงินอุดหนุนค่าเล่าเรียนแก่บุตรหลานของคนตกงาน ให้รัฐบาลหางานให้ทำเพื่อมีเงินส่งเสียบุตรหลานให้ได้เล่าเรียน และจัดหาอาหารกลางวันให้แก่นักเรียนที่ขาดแคลน เป็นต้น

Dartevelle-Bouillim, R.[1] ศึกษาพบว่าพฤติกรรมของชาวเบลเยี่ยมได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมากเมื่อเผชิญกับวิกฤตเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามเวลาว่างพักผ่อนหย่อนใจยังไม่กระทบมากนัก ทั้งนี้รูปแบบการใช้ชีวิต (Lifestyle) ยังคงพยายามรักษาความหรูหราของการใช้ชีวิต และพยายามลดความตึงเครียดในชีวิตประจำวันลง

Dubrovskaya, T.S.[2] ศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของคนญี่ปุ่นภายหลังการเพิ่มราคาน้ำมันปิโตรเลียมในปี 1974 ซึ่งได้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจตามมา ปฏิกิริยาที่เกิดตามธรรมชาติต่อการตกตะลึงต่อภาวะเศรษฐกิจ ทำให้มีความขัดแย้งระหว่างชนชั้นต่าง ๆ ในสังคมมากขึ้น รัฐบาลแห่งชาติและผู้ผูกขาดพยายามควบคุมกิจกรรมการใช้เวลาว่างของคนงาน เพื่อลดผลกระทบต่อระบบทุนนิยม ระหว่างปี 1975 ถึงปี 1980 เวลาว่างทั้งหมด (ไม่รวมชั่วโมงทำงานและการนอนหลับ) ได้เพิ่มขึ้น 1.4% ผลการวิจัยพบว่ามีแนวโน้มในกิจกรรมการใช้เวลาว่างในลักษณะที่มีการใช้จ่ายเงินน้อยลงสำหรับการไปเที่ยวและการไปพักผ่อน มีการอยู่บ้านมากขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงรายจ่ายจากการใช้เวลาท่องเที่ยว มีการเพิ่มจำนวนเวลาและแบบแผนของการพักผ่อน และการอยู่ว่าง ๆ

---

(1) Dartevelle-Bouillin, R. 1986. "From the Obsession to Persist to the Anguish of Resistance. New Strategies of Leisure in Times of Crisis?" International Sociological Association (ISA).

(2) Dubrovskaya, T.S. 1983. "The Content and Structure of Leisure". Sotsiologicheskie-Issledovaniya. 10, 1, Jan-Mar, 166.169.

Ghai, D. and Hewitt-de-Alcantara, C.[1] ได้สำรวจการเปลี่ยนแปลงสังคมที่มากับเศรษฐกิจถดถอย และการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใน Sub-Saharan Africa, Latin America และ The Caribbean ในรอบสิบปีที่ผ่านมา พบว่าการปรับสังคมให้เหมาะสมกับวิกฤตเศรษฐกิจไม่ได้ถูกมองว่าเป็นปรากฏการณ์ชะงักความเจริญชั่วคราว แต่เป็นการปรับโครงสร้างของการจูงใจบุคคลและครัวเรือน เพื่อให้มีความปลอดภัยในการดำรงชีพ ซึ่งจะสร้างแบบแผนใหม่ของพฤติกรรมที่มีความสำคัญในระยะยาวต่อเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จากข้อมูลเศรษฐกิจมหภาคได้มีข้อเสนอแนะให้ประเทศในโลกที่สามควรตอบสนองวิกฤตเศรษฐกิจด้วยการพัฒนาและปฏิรูปประชาธิปไตย

Guillen-Lopez, T.[2] ได้สำรวจข้อมูลจากผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในทางเหนือของเม็กซิโกจำนวน 1,281 ราย ถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิกฤตเศรษฐกิจกับทัศนคติต่อการเมืองในเม็กซิโก พบว่ารัฐบาลมีภาพพจน์ที่ไม่ดีในสายตาประชาชน รัฐบาลถูกกล่าวโทษเกี่ยวกับวิกฤตเศรษฐกิจ และมีมลทินในการคอรับชั่น อย่างไรก็ตามการที่ประชาชนมีทัศนคติติดลบต่อรัฐบาลไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงให้รัฐบาล นอกจากประชาชนจะมีทางเลือกอื่นที่ดีกว่านี้

Sigelman, L.[3] ศึกษาแนวความคิดของความกดดันด้านเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการเลือกโหวตประธานกลุ่มชาวนา ซึ่งเป็นแกนสำคัญในการกำหนดนโยบายการแบ่งปันที่ดิน แต่เมื่อสิบปีที่ผ่านมาแนวคิดนี้ไม่สามารถนำมาใช้ได้อย่างเที่ยงตรง การโหวตเสียงของชาวนาเพื่อเลือกประธานในปี 1984 กระทำในช่วงกลางของการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งมีผลกระทบต่อชาวนา จากการสำรวจผู้ใช้สิทธิ์โหวตจำนวน 20,637 ราย (เป็นชาวนา 670 ราย) พบว่า ฐานะการเงินของชาวนาแต่ละคนไม่ได้มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้เสียงในการโหวต อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์เช่นนี้พบในกลุ่มชาวนามากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่ชาวนา

---

(1) Ghai, D. and Hewitt-de-Alcantara, C. 1990. "The Crisis of the 1980s in Sub-Sahara Africa, Latin America and the Carribean : Economic Impact, Social Change and Political Implications". Development and Change. 21, 3, July, 389-426.

(2) Guillen-Lopez, T. 1988. "Economic Crisis and Political Change in Mexico : A Vision from the Northern Border". Estudios-Sociologicos. 6, 16, Jan-Apr, 103-127.

(3) Sigelman, L. 1987. "Economic Pressures and the Farm Vote : The Case of 1984". Rural-Sociology. 52, 2, summer, 151-163.

Kartner, G.[1] ได้ศึกษาวัยรุ่นในเยอรมันตะวันตก ซึ่งอยู่ในสังคมที่มีการพัฒนาอย่างสูงด้านอุตสาหกรรม สังเกตุพบว่า มีแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงแบบแผนของค่านิยม (Value Patterns) และการเปลี่ยนแปลงค่านิยมมีผลกระทบแบบตอบโต้กับวิกฤตในตลาดแรงงาน โดยการเปลี่ยนแปลงค่านิยมมีความสัมพันธ์กับแรงงานและอาชีพ ทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของประชากรวัยรุ่นในการปฏิบัติกลยุทธเพื่อการพัฒนาเกี่ยวข้องกับการศึกษาและตลาดแรงงานมากกว่าการเปลี่ยนแปลงค่านิยม

Rukavishnikov, V.; Rukavishnikova, T. and Dmitriev, A.[2] ใช้ข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นจากสาธารณชนระหว่างปี 1988-1993 วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของความขัดแย้งทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงค่านิยม การเปลี่ยนแปลงสังคม ปัญหาของความมีประสิทธิภาพ การยอมให้มีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยใหม่ พบว่ามีพัฒนาการของรัสเซียไปสู่ประชาธิปไตยและเศรษฐกิจแบบการตลาด ซึ่งจะประสบผลสำเร็จได้โดยขึ้นอยู่กับความมีเสถียรภาพทางการเมือง ระดับการพัฒนาพลเมืองและสังคมการเมือง ทั้งนี้พบว่ารัสเซียเผชิญกับวิกฤตเศรษฐกิจอย่างรุนแรง มีความ ขัดแย้งทางการเมืองอย่างถาวร มีความตึงเครียดในสังคม มีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมและทัศนคติ

Briceno-Leon, R.[3] ศึกษาว่าภายหลังปี 1930 ได้มีการย้ายถิ่นโดยรัฐบาลเวเนซูเอล่าให้เงินช่วยเหลือ และความช่วยเหลือได้ยุติไปเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี 1980 ข้อมูลได้จากการสัมภาษณ์ผู้ใหญ่ 80 คนในปี 1991 พบว่าร้อยละ 90 มีงานทำและจากการสอบถามเกี่ยวกับความคิด (ความรู้สึก) ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมในปัจจุบันของประชาชน พบว่าร้อยละ 80 มีความรู้สึกว่าวิกฤตเศรษฐกิจคราวนี้เป็นเรื่องน่าหนักใจ อย่างไรก็ตามด้านสุขภาพ การศึกษา และศีลธรรมยังไม่ตกอยู่ในภาวะวิกฤติ ร้อยละ 56 รู้สึกว่าสถานการณ์ของประเทศจะเลวในอีก 5 ปี แต่ร้อยละ 67 ของคนในภาครัฐบาล และร้อยละ 64 ของคนในภาคเอกชนรู้สึกว่าสถานการณ์ด้านการมีงานทำและดีขึ้น และร้อยละ 20 ของคนทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชนมีความเห็นว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม

---

(1) Kartner, G. 1986. "Changes of Occupational Commitment of Youth in West Germany-Influences of Economic Crisis and Perspectives on Long-Run Developments". International Sociological Association (ISA).

(2) Rukavishnikov, V.; Rukavishnikova, T. and Dmitriev, A. 1994. "The Dynamics of Civil and Political Society in Russia". International Sociological Association (ISA).

(3) Briceno-Leon, R. 1992. "Expectations for the Venezuela and the Crisis". Espacio-abierto. 1, 1, July-Dec., 5-18.

Strout, J.[1] เก็บข้อมูลจากการเข้าไปประเทศคิวบา 1 สัปดาห์ถึงเหตุผลที่มีโสเภณีเพิ่มขึ้นในช่วงเกิดวิกฤตเศรษฐกิจจากการนำไปสู่การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดชาวต่างชาติที่เป็นชาย โสเภณีเหล่านี้มีความแตกต่างกับโสเภณีก่อนที่จะมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว โดยเป็นผู้มีการศึกษาดีกว่า มีโอกาสทางเศรษฐกิจมากกว่า ได้รับการยอมรับจากครอบครัว ไม่สูญเสียศักดิ์ศรีของตนเอง ทำงานโสเภณีเพื่อแลกเปลี่ยนกับสินค้าอุปโภคบริโภค

Mlinar, Z.[2] ศึกษาพบว่าวิกฤตเศรษฐกิจใน Yugoslav ทำให้อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจลดต่ำลง อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น การว่างงานเพิ่มขึ้น หนี้สาธารณะมีจำนวนมากขึ้น นอกจากนี้ยังทำการศึกษาทั้งระดับท้องถิ่น เมือง และประชาชน พบว่า 1) มีการสนองตอบ (โดยทำงานเพิ่มขึ้น พึ่งพาตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน) เพื่อเป็นการทดแทนความสูญเสียที่เกิดขึ้น เช่น การประท้วง การจราจล การก้าวร้าว การสไตร์ก์ คำกล่าวติเตียนอย่างรุนแรงโดยสาธารณชน 2) ถูกจำกัดพฤติกรรมหรือปรับตัวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลง (ลดการบริโภค มีบุตรจำนวนน้อยลง รับประทานอาหารราคาถูก อาศัยอยู่ในบ้านเช่าขนาดเล็กลง) 3) มีขบวนการที่เป็นการทำลาย (การไม่ชำระเงิน การติดแอลกอฮอร์ ป่วยทางจิต ฆ่าตัวตาย)

Barros, F. และ Pires-de-Lima, M.[3] สำรวจผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมของคนหนุ่มสาวโปรตุเกส เมื่อเดือนสิงหาคม ปี 1974 ที่มีต่อครอบครัว และประเมินการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในสังคม เช่น ความเสมอภาคของสตรี ซึ่งตามมาด้วยการเปลี่ยนแปลงบทบาทในครอบครัว การอพยพออกจากประเทศ การอพยพภายในประเทศ การติดต่อกับต่างประเทศ ความเป็นเมือง วิกฤตเศรษฐกิจ การลดลงของอัตราการเกิด ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การเพิ่มขึ้นของอัตราหย่าร้าง การลดลงของอัตราการสมรส ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสถิติที่มีอยู่แล้ว การวิจัยเอกสาร และการสัมภาษณ์ประชากรตัวอย่าง

---

(1) Strout, J. 1995. "Women, the Policies of Sexuality, and Cuba's Economic Crisis". Socialist Review, 25, 1, 5-15.

(2) Mlinar, Z. 1988. "Phenomenology of the Local Response to the Economic-Crisis". Revija-za-Sociologiju. 19, 4, Oct-Dec, 537-552.

(3) Barros, F. and Fires-de-Lima, M. 1986. "Change of Values, Attitude and Behavior of Portuguese Youth Concerning the Family (1972-1982)". International Sociological Association (ISA).

วัย 15-24 ปี นำมาใช้วิจัยให้รายละเอียดเกี่ยวกับการแบ่งชั้นทางสังคม วัฒนธรรม การจ้างงาน การศึกษา อายุที่จะมีสามีได้ บุตรนอกกฎหมาย ภาวะ เจริญพันธุ์ การกระทบกระทั่งกันในครอบครัว

Piccoli, I.[1] ได้ศึกษาผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจในปี 1980 ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคชาวอิตาเลี่ยน และผลด้านสังคมของการคอรับชั่นที่น่าละอายด้านการเมือง พบว่าปัจจุบันผู้บริโภคมีความต้องการใช้จ่ายในสินค้าที่ราคาไม่แพง เนื่องจากมีรายได้ที่พ้นภาระภาษี (Disposable Income) ลดต่ำลง

Hubbell, L. J.[2] รายงานว่าวิกฤตเศรษฐกิจในเม็กซิโกปี 1970 และ 1980 บีบคั้นครอบครัวคนชั้นกลางให้ผลักดันภรรยาเข้าสู่ตลาดแรงงาน หรือเป็นการลดสถานภาพของชนชั้นลง แม้ว่าการส่งภรรยาและมารดาไปทำงานนอกบ้านจะเป็นการขัดแย้งกับวัฒนธรรมในอดีตเกี่ยวกับเพศและครอบครัว จากการสัมภาษณ์สตรีที่กำลังทำงาน 32 ราย และใช้วิธีสังเกตุการณ์ในปี 1989 พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละพื้นที่โดยยอมรับให้สตรีที่สมรสแล้วเข้ามายังสถานที่ทำงานได้ให้มีส่วนร่วมในแรงงาน มีการควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ และสตรีมีสิทธิเท่าเทียมกับคู่สมรสในการตัดสินใจเรื่องภายในครอบครัว

Baum, M.; Shore, B. K. and Fleissner, K.[3] ได้สัมภาษณ์สตรี 152 รายจาก Pennsylvania ซึ่งเผชิญกับการว่างงาน พบว่าสตรีเป็นเสาหลักของครอบครัว โดยเป็นผู้ดูแลครัวเรือนและหารายได้เสริมให้ครอบครัว ช่วยฟื้นฟูการเสียขวัญในครอบครัว ความเข้มแข็งของสตรีจะมีผลกับการแสดงออกของสามีและบุตร

---

(1) Piccoli, I. 1996. "Consumer Behavior in 1990s". Sociologia-del-Lavoro. 63, 191-209.

(2) Hubbell, L. J. 1993. "Value under Siege in Mexico : Strategies for Sheltering Traditional Values from Change". Journal of Antropological Research. 49, 1, Spring, 1-16.

(3) Baum, M.; Shore, B. K. and Fleissner, K. 1993. "Women and Economic Crisis : The Untold Story". Affilia. 8, 1, spring, 9-25.

Lavinas, L.[1] รายงานว่าเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในบราซิล สตรีได้เข้าร่วมในตลาดแรงงานมากขึ้น จากร้อยละ 32 ในปี 1981 เป็นร้อยละ 39 ในปี 1990 สตรีได้มีบทบาทในการทำงานมากขึ้นทั้งในงานบริหาร บุคคล และบริการสังคม ช่องว่างระหว่างค่าแรงของสตรีและบุรุษได้ลดลง ร้อยละ 50 ของสตรีกลุ่มใหม่ที่เพิ่งเข้าสู่ตลาดแรงงาน ได้ทำงานทั่ว ๆ ไปซึ่งเสี่ยงอันตรายมากกว่างานที่บุรุษทำ อย่างไรก็ตามอัตราการว่างงานของสตรีและบุรุษยังคงใกล้เคียงกัน

Choi, Y. J.[2] ได้ประยุกต์ Values Model ของ Quinn and Rohrbaugh's (1983) มาใช้กับหน่วยธุรกิจและอุตสาหกรรมในเกาหลี เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กร กับงานที่มอบหมายให้คนงานและความตั้งใจจะลาออก ผลการวิจัยพบว่าสมาชิกองค์กรชอบวัฒนธรรมกลุ่ม (Group Culture) ซึ่งเป็นวัฒนธรรมเก่ามากกว่าการพัฒนาวัฒนธรรม หรือเป็นการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมภายนอก ดังนั้นคนงานจึงอุทิศตนให้กับหน่วยธุรกิจ อย่างไรก็ตามบางหน่วยธุรกิจมีแนวโน้มชอบการพัฒนาวัฒนธรรมมากกว่า เนื่องจากลักษณะงานของหน่วยธุรกิจนั้นเอง วัฒนธรรมของแต่ละหน่วยธุรกิจจึงอาจแตกต่างจากวัฒนธรรมโดยทั่ว ๆ ไปของเกาหลี เมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี 1997/98 หน่วยธุรกิจต่าง ๆ ขาดความสามัคคีระหว่างสมาชิกในองค์กรที่จะสมัครใจลาออก และขาดเทคโนโลยี

Cortes, F. and Rubalcava, R. M.[3] สำรวจการว่างงานของคนหนุ่มในเมืองเม็กซิโก โดยสัมภาษณ์จาก 405 ครัวเรือนในเมือง Matamoros ปี 1989 พบว่าใน 69 ครัวเรือนมีคนหนุ่ม (อายุ 12-21 ปี) 98 รายที่ออกจากโรงเรียนแต่ยังคงอาศัยอยู่กับพ่อแม่ 43 รายได้ว่างงาน เมื่อวิเคราะห์ด้วย Regression พบว่าหัวหน้าครัวเรือน ครัวเรือนที่ผู้หญิงเป็นผู้หาเลี้ยงค่าแรงเป็นตัวกำหนดการมีงานทำของคนหนุ่มมากกว่าลักษณะของบุคคลนั้นเอง คนหนุ่มมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม โดยเฉพาะในช่วงที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ

---

(1) Lavinas, L. 1996. "Increasing Women's Competitiveness in the Labor Market". Estudos-Faminista. 4, 1, 171-182.

(2) Choi, Y. J. 1998. "Organization Cultures and Job Commitment in Korean Industry". American Sociological Association (ASA).

(3) Cortes, F. and Rubalcava, R. M. 1993. "The Precocious Unemployed : Another Face of the Maquila?". Estudios Sociologicos. 11, 33, Sept-Dec, 695-723.

Collins, S. D.[1] ศึกษาการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจที่จะมีผลต่อสหรัฐอเมริกานับตั้งแต่การล่มสลายของลัทธิคอมมิวนิสต์ในสหภาพโซเวียตและยุโรปตะวันออก เพศและวรรณะถูกนำมาใช้ในการคำนวณต้นทุนในระบบทุนนิยมของภาคธุรกิจและรัฐบาล ซึ่งไม่เป็นการยุติธรรมที่จะมาใช้วัดการว่างงาน GNP และดัชนีราคาผู้บริโภค อย่างไรก็ตามวัฒนธรรมอเมริกันไม่ให้ความสำคัญกับต้นทุนที่แท้จริงของระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ในสมัยประธานาธิบดีเรแกนมีผู้ไร้บ้านอยู่อาศัย มีงานที่ค่าจ้างต่ำจำนวนเพิ่มขึ้น ไร่นาล้มเหลว ผู้ติดยามีจำนวนเพิ่มขึ้น อาชญากรรมเพิ่มขึ้น และมีช่องว่างระหว่างคนรวยคนจน

Sulek, A.[2] ทำการศึกษาผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจและการประท้วงต่อรัฐบาลในช่วงปี 1980/81 ที่มีต่อคุณค่าชีวิต (The life value) ของชาวโปแลนด์ การเปลี่ยนแปลงค่านิยมที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับกฎหมายที่บังคับใช้ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ สังเกตุการณ์และตัวเลขสถิติถูกใช้ศึกษาค่านิยมของหนุ่มสาวชาวโปแลนด์ พบว่าวิกฤตเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลต่อค่านิยมและมาตรฐานการดำรงชีพ ลักษณะความคิด (Characteristic of the thinking) และพฤติกรรมของหนุ่มสาวชาวโปแลนด์

Ben-Rafael, E.[3] ได้สำรวจชีวิตใน Kibbutz ภายหลังจากเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในอิสราเอลปี 1985 พบว่าผู้คนมีความบาดหมางมองกันในแง่ร้าย มุ่งเห็นประโยชน์ส่วนตนมากขึ้น ผู้คนจับจ่ายน้อยลง ลงทุนน้อยลง ให้นักวิชาการเข้ามาควบคุมเศรษฐกิจโดยตรง และมีการดำเนินธุรกิจส่วนตัวมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้นำไปสู่ความกดดันต่อความก้าวหน้าและความสำเร็จของการมี หุ้นส่วนหรือการรวมตัวกัน คนในสังคมแสดงทัศนคติและความเชื่อที่แตกต่างกันมากกว่าในอดีตที่ผ่านมา และมีแนวโน้มไปตามค่านิยมของชนชั้นกลาง ซึ่งห่างไกลจากการเป็นสังคมในอุดมคติ

---

(1) Collins, S. D. 1991. "Persisting Unemployment and the Crisis of World Paradigm Shift". International Journal of Sociology and Social Policy. 11, 1-3, 159-170.

(2) Sulek, A. 1985. "Changes in the Life Value of Polish Youth : Study Results, Observations, Speculation". Youth-and-Society. 17, 1, Sept, 3-24.

(3) Ben-Rafael, E. 1997. "Crisis and Transformation : The Kibbutz at Century's End". Cl, Albany : State U. New York Press.

Roussel, L.[1] ได้ศึกษาประชากรและการสร้างครอบครัวของพวกตะวันตก โดยให้คำจำกัดความของครอบครัวดังนี้ 1) ครอบครัวคือการมีความสัมพันธ์ทางเพศกัน และการอยู่ด้วยกันฉันท์สามีภรรยาเริ่มต้นโดยการแต่งงาน 2) การอยู่ด้วยกันฉันท์สามีภรรยาเป็นขบวนการตั้งแต่ทำการสมรส ตั้งครรภ์ มีสถานที่อยู่ภายหลังการสมรส และโดยหลักการให้มีสถานภาพเท่าเทียมกันทั้ง 2 เพศ 3) การที่คู่สมรสซึ่งอยู่ด้วยกันฉันท์สามีภรรยา อาจจะมีบุตรหรือไม่ก็ได้ และไม่จำเป็นต้องตั้งครรภ์ การศึกษาเริ่มตั้งแต่ปี 1950 พบว่าค่านิยมด้านวัฒนธรรมมีผลต่อครอบครัวมาก การลักเพศและรูปแบบของครอบครัวที่มีสมาชิกครัวเรือนนิยมเป็นแบบครอบครัวเดี่ยว จะย้อนกลับไปเป็นแบบดั้งเดิม (ครอบครัวขยาย) โดยคาดหวังว่าจะเกิดขึ้นนานถึง 20 ปีข้างหน้า โดยเฉพาะถ้าเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ

Kloep, M.[2] สำรวจว่าวิกฤตเศรษฐกิจและสังคมในอัลบาเนียส่งผลต่อชีวิตครอบครัว และการพัฒนาสังคมของกลุ่มที่จะเข้าสู่วัยหญิงสาวอย่างไร จากการสัมภาษณ์เด็กหญิงอายุ 12 ปี และพ่อ-แม่รวม 2 รอบซึ่งเป็นการศึกษาระยะยาว (A Longitudinal Study) ในรอบแรกจำนวน 133 ราย และรอบต่อมา 122 ราย พบว่าความขัดแย้งด้านค่านิยมและปัญหาเศรษฐกิจ นำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างสามี-ภรรยา และส่งผลให้ทะนุถนอมดูแลบุตรสาวน้อยลง เพิ่มความเป็นศัตรูต่อบุตรสาว ความสัมพันธ์จะเป็นวงจรเช่นนี้ ดังนั้นปัญหาพฤติกรรมของบุตรสาวจึงเกิดจากความขัดแย้งในครอบครัว

---

(1) Roussel, L. 1983. "Families of Today and Tomorrow". Futunibles. 67, June, 29-44.

(2) Kloep, M. 1995. "Concurrent and Predictive Correlates of Girls' Depression and Antisocial Behavior under Conditions of Economic Crisis and Value Change : The Case of Albania". Journal of Adolescence. 18, 4, Aug. 445-458.

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น จึงได้กำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

กรอบแนวความคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) (ภาพ 1)

ปัจจัยกำหนดเจตคติและพฤติกรรมของบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์ดั้งเดิม ความเชื่อ วัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนลักษณะด้านเศรษฐกิจ-สังคมของบุคคล รวมทั้ง สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อทุกครัวเรือน

พฤติกรรมบางอย่างของบุคคลเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ (เป็นคุณ) พฤติกรรม บางอย่างเป็นโทษหรือเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่ประชาชนไทย กำลังเผชิญอยู่ คาดว่าได้ส่งผลให้ประชาชนเปลี่ยนแปลงค่านิยมและพฤติกรรมในหลาย ๆ เรื่อง เช่น การไม่นิยมสินค้าต่างประเทศโดยหันมาบริโภคสินค้าไทยทดแทน ระมัดระวังในการจับจ่าย มากขึ้น ไม่กินทิ้งกินขว้าง ไม่ฟุ่มเฟือย จัดเลี้ยงโดยไม่จำเป็น พ่อบ้านไม่ใช้ชีวิตกลางคืนนอกบ้าน มีการประหยัดของครัวเรือนเกี่ยวกับค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ค่าอาหาร ค่าขนมของบุตรหลาน ค่าน้ำมันรถ ฯลฯ มีเจตคติต่อการทำงานในลักษณะที่ไม่เลือกงาน ไม่เกี่ยงงาน ไม่เกี่ยงเงินเดือน ไม่รังเกียจงานต่ำ ทำงานจำนวนมากชั่วโมงขึ้น นอกจากนี้สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อเศรษฐกิจครัวเรือนเป็นจำนวนมาก ผู้ปกครองตกงาน บุตรหลาน ต้องออกจากการเรียนกลางคัน ปัญหาอาชญากรรมเพิ่มขึ้น ประชาชนมีความเครียด ฆ่าตัวตาย เห็นแก่ตัว มุ่งแต่จะแสวงหาประโยชน์เฉพาะตัวให้เพิ่มพูนขึ้น มีการผิดสัญญา เบี้ยวการชำระหนี้ ผู้คนสิ้นหวังหันไปเล่นแชร์ เล่นหวย ขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้นเพื่อเอาตัวรอดในสังคม เป็นเหตุให้ทำความผิดและความชั่วทุจริตได้โดยไม่รู้สึกสะดุ้งสะเทือน

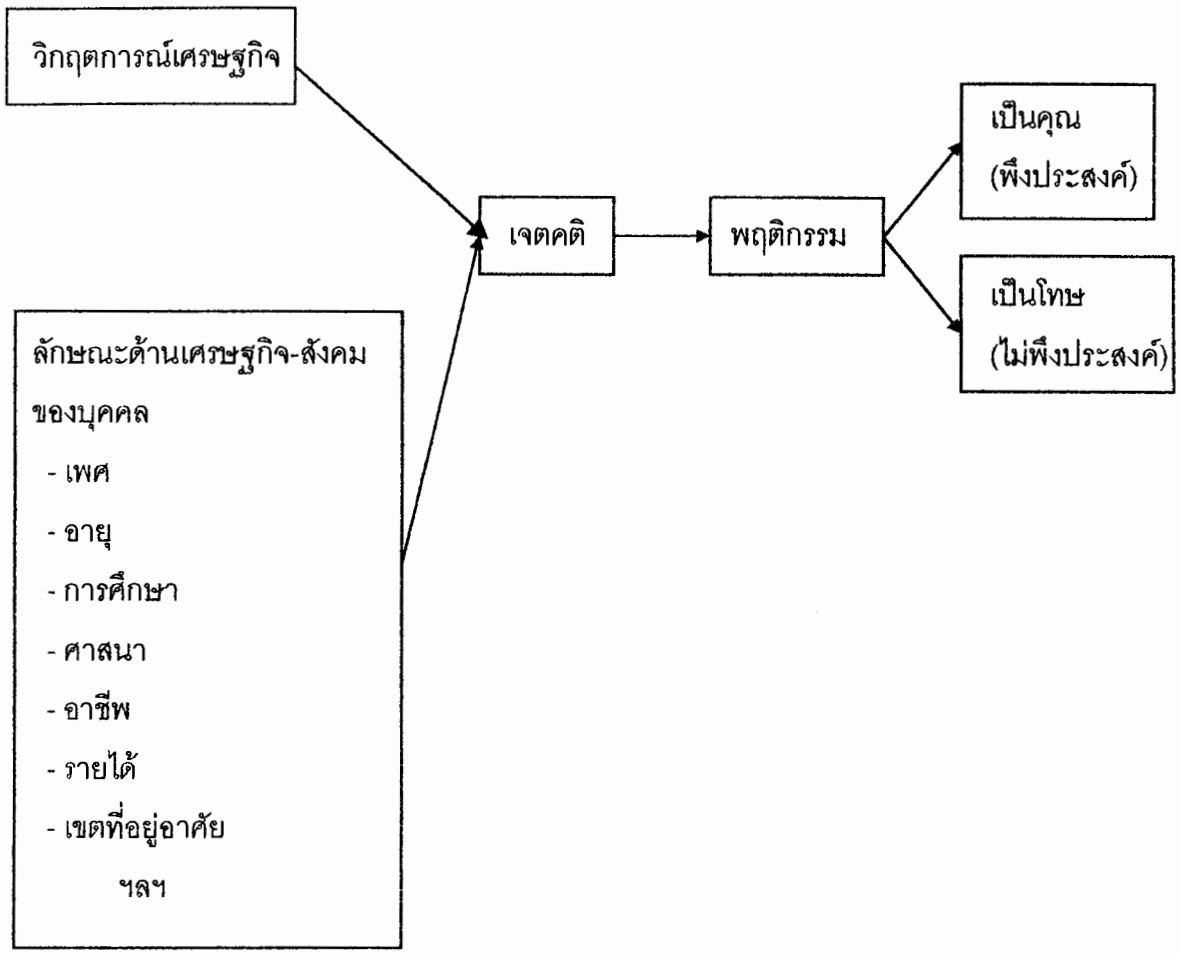

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาเจตคติและพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชาชนใน 14 จังหวัดภาคใต้ในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน

2. ศึกษาผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อลักษณะด้านเศรษฐกิจ-สังคมของบุคคล การเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ตลอดจนคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ-สังคม ที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติและพฤติกรรมที่เป็นคุณหรือเป็นโทษ ของผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน

4. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ภายใต้สภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน

ขอบเขตในการวิจัย

งานวิจัยนี้จำกัดขอบเขตการศึกษาอยู่ในพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดชุมพร ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี พัทลุง สงขลา ปัตตานี ยะลา สตูล และนราธิวาส

ระเบียบวิธีวิจัย

คำจำกัดความ

เขตเมือง/เขตชนบท

"เขตเมือง" ได้แก่ เขตเทศบาล/สุขาภิบาล

"เขตชนบท" ได้แก่ นอกเขตเทศบาล/สุขาภิบาล

อาชีพ

การจำแนกสาขาอาชีพแบบมาตรฐานสากลอุตสาหกรรมได้แบ่งหมวดอาชีพเป็น 11 หมวด[1] คือ

1. เกษตรกรรม ป่าไม้และประมง
2. เหมืองแร่
3. การก่อสร้าง
4. การอุตสาหกรรมแปรรูป
5. การขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล
6. การขายส่ง
7. การจำหน่ายรายย่อย (ขายปลีก)
8. การประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน
9. อาชีพบริการ
10. อาชีพข้าราชการ และบริหารธุรกิจ
11. อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้

---

(1) กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย, 2512, การจัดประเภทมาตรฐานอาชีพ (ประเทศไทย), โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, กรุงเทพฯ

วัฒนธรรม (Culture) คือ วิถีชีวิตของมนุษย์ (a way of life) ในสังคม คำว่า Culture มีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า Cultura ซึ่งหมายถึง การปลูกฝังการเพาะปลูก ดังนั้น วัฒนธรรมโดยความหมายตามรูปศัพท์จึงหมายถึง การที่มนุษย์ปลูกฝังสิ่งที่ดีงาม เพื่อความเจริญงอกงามแห่งชีวิต

พระยาอนุมานราชธน (เสฐียรโกเศศ) อธิบายว่า "วัฒนธรรม คือ สิ่งที่มนุษย์เปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือผลิตขึ้น เพื่อความเจริญงอกงามในวิถีชีวิตของมนุษย์ โดยส่วนรวมที่ถ่ายทอดได้ เลียนแบบกันได้ เอาอย่างกันได้..... วัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่สังคมสร้างและสังคมเรียนรู้กันไปในตัว คนในสังคมจะมีลักษณะเป็นคนเช่นไร เป็นคนดีหรือเป็นคนเลว ก็อยู่ที่วัฒนธรรมซึ่งคนสร้างขึ้นเป็นสิ่งที่บันดาลให้เป็นไป"

สำหรับในทัศนะของนักสังคมวิทยา และนักมนุษยวิทยาวัฒนธรรมให้ความหมายของวัฒนธรรมว่าหมายถึง วิถีชีวิต หรือแบบแผนแห่งพฤติกรรมและผลงานทั้งหลายที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้น เช่น ภาษา ศาสนา ปรัชญา ศิลปวิทยาการ เครื่องมือ เครื่องใช้ ฯลฯ ซึ่งมีการส่งผ่านและสืบต่อกันมาในลักษณะของมรดกทางสังคม วัฒนธรรมจึงเป็นแบบแผนแห่งพฤติกรรมที่มนุษย์ต้องเรียนรู้ อาจเป็นกิจกรรมในสาขาด้านต่าง ๆ เช่น ศิลป วรรณคดี และดนตรี แต่สำหรับนักสังคมศาสตร์แล้ว วัฒนธรรมของบุคคลย่อมประกอบด้วยความคิดเห็นต่าง ๆ และวิธีการในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งสร้างสรรค์โดยกลุ่ม วัฒนธรรมจึงหมายถึง ศิลปะ ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม การประดิษฐ์คิดค้น ภาษา เทคโนโลยี และประเพณี[1]

วิธีการเก็บข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการสัมภาษณ์ประชากรตัวอย่าง และเพื่อให้สามารถศึกษาผลกระทบของวิกฤตการณ์เศรษฐกิจที่มีต่อเจตคติและพฤติกรรมของบุคคล จึงสอบถามข้อมูลย้อนหลัง (Retrospective Data) ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจด้วย

---

(1) Lapiratanakul, V. 1999. "Public Relation as Communication and Culture in Thailand". A paper prepared for discussion at The International Conference on Thailand's Communication and Culture under the Current Economic Crisis. January 6-9, 1999. Chulalongkorn University Auditorium, Bangkok, Thailand.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วยคำถามเปิด (Open-ended questions) และคำถามปิด (Close-ended questions) ซึ่งได้ถูกนำไปทดสอบ (Pre-test) ความถูกต้อง เหมาะสม และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้สัมภาษณ์จริงในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม พ.ศ. 2542

คุณสมบัติของบุคคลที่อยู่ในข่ายสัมภาษณ์

ในแต่ละครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่าง ได้สัมภาษณ์สมาชิกครัวเรือนเพียง 1 คน ที่อยู่ในวัยทำงาน (มีอายุระหว่าง 15-60 ปี)

ขนาดและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการเก็บข้อมูลปฐมภูมิใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling Technique) มีรายละเอียดดังนี้

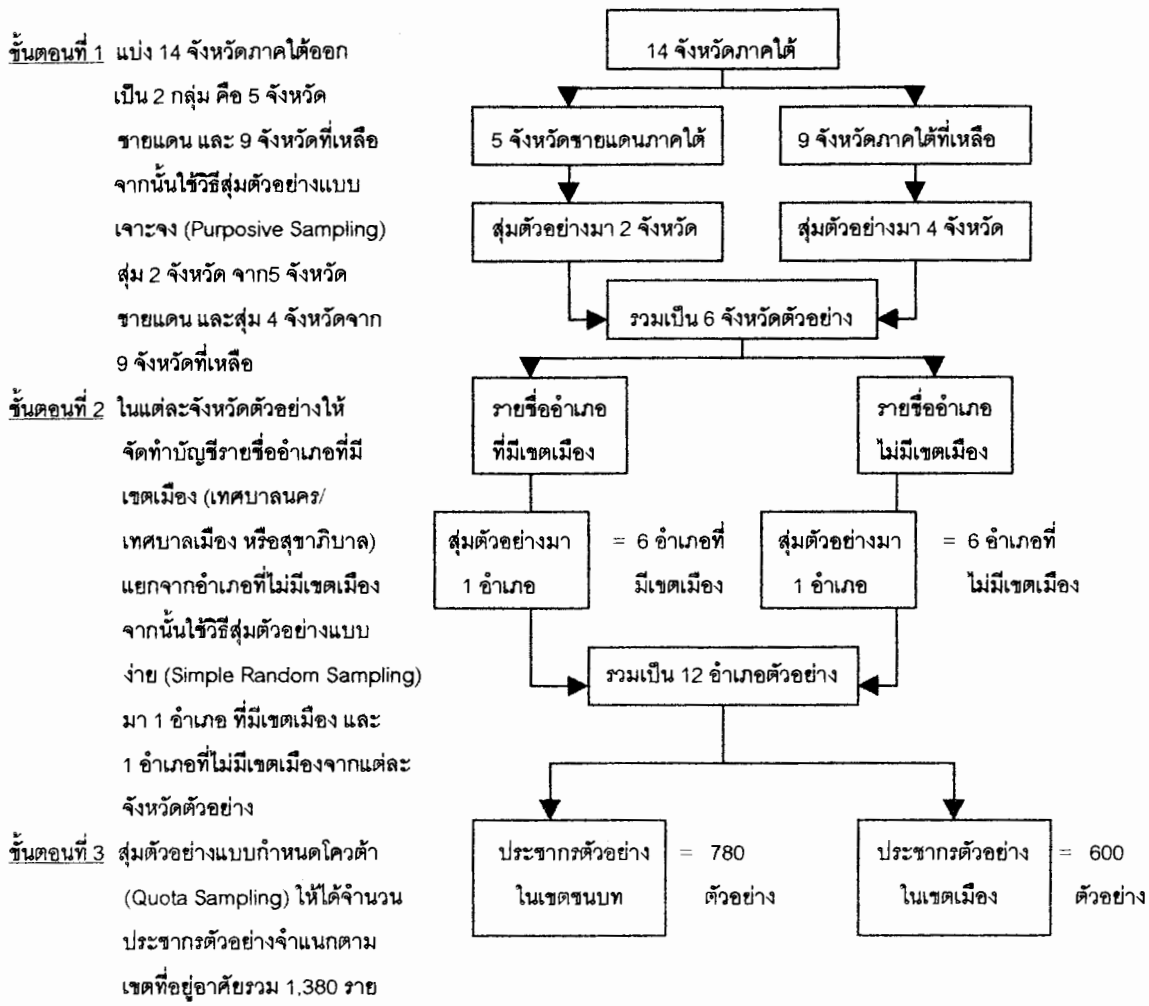

ผลการสุ่มตัวอย่างใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้จังหวัดสงขลาและสตูล ส่วนอีก 9 จังหวัดภาคใต้ที่เหลือได้จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ชุมพร และพัทลุง โดยได้อำเภอที่มีเขตเทศบาล/สุขาภิบาล (เขตเมือง) และอำเภอที่ไม่มีเขตเทศบาล/สุขาภิบาล (เขตชนบท) และจำนวนตัวอย่างรวม 1,563 ราย ดังนี้

	อำเภอที่ไม่มีเขตเทศบาล/สุขาภิบาล		อำเภอที่มีเขตเทศบาล/สุขาภิบาล	
จังหวัดสงขลา	อ.นาทวี	(180 ราย)	อ.หาดใหญ่	(150 ราย)
จังหวัดสตูล	อ.ควนกาหลง	(90 ราย)	อ.เมือง	(90 ราย)
จังหวัดนครศรีธรรมราช	อ.ลานสกา	(180 ราย)	อ.ทุ่งสง	(150 ราย)
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อ.ไชยา	(180 ราย)	อ.เมือง	(119 ราย)
จังหวัดชุมพร	อ.สวี	(120 ราย)	อ.เมือง	(75 ราย)
จังหวัดพัทลุง	อ.ศรีบรรพต	(129 ราย)	อ.เมือง	(100 ราย)
รวม		879 ราย		684 ราย

เมื่อจำแนกตามสาขาอาชีพและเขตที่อยู่อาศัย จะมีรายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรตัวอย่างจำแนกตามสาขาอาชีพและเขตที่อยู่อาศัย

(ราย)

สาขาอาชีพ	เขตชนบท	เขตเมือง	รวม
1. เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	193	79	272
2. เหมืองแร่	14	1	15
3. ก่อสร้าง	30	43	73
4. การอุตสาหกรรมแปรรูป	62	6	68
5. การขนส่งสื่อสาร บริการ จำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล	27	16	43
6. การขายส่ง	23	38	61
7. การจำหน่ายรายย่อย (ขายปลีก)	66	58	124
8. การประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน	11	53	64
9. อาชีพบริการ	47	55	102
10. อาชีพข้าราชการ และบริหารธุรกิจ	63	49	112
11. อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	29	48	77
12. ไม่ได้ประกอบอาชีพ	314	238	552
รวม	879	684	1,563

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

งานวิจัยนี้คาดว่าจะช่วยให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติและพฤติกรรมของประชาชนภาคใต้ในเขตชนบทและเขตเมือง ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันและคาดว่าจะได้รูปแบบในการปรับปรุงเจตคติและพฤติกรรมของประชาชนในด้านต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดปัญหาและมีผลเสียต่อสังคม และได้รูปแบบหรือองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนในการส่งเสริมสนับสนุนเจตคติและพฤติกรรมของประชาชนในด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมและเป็นคุณให้ยังคงอยู่ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ สำหรับนำไปเป็นตัวอย่างให้ผู้อื่นได้มีแนวทางในการดำเนินชีวิตในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันได้อย่างรู้เท่าทันและมีความสุข และสามารถช่วยแก้ไขวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและเสริมสร้างให้ประเทศผ่านพ้นวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และกลับสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและมั่นคงต่อไปได้

บทที่ 2
ลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ-สังคมของประชากรตัวอย่าง

ในบทนี้เป็นการศึกษาลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ-สังคมของประชากรตัวอย่าง ซึ่งผลจากการสัมภาษณ์ประชากรตัวอย่างรวม 1,563 ราย พบรายละเอียดดังนี้ (ตาราง 2)

เขตที่อยู่อาศัย ประชากรตัวอย่างร้อยละ 56.2 อาศัยอยู่ในเขตชนบท (นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล) ที่เหลืออีกร้อยละ 43.8 อาศัยอยู่ในเขตเมือง (ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล)

เพศ ร้อยละ 45.5 ของประชากรตัวอย่างเป็นเพศหญิง ที่เหลืออีกร้อยละ 54.5 เป็นเพศชาย เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 44 และ 56 ของผู้อาศัยในเขตชนบท และ 52.6 ของผู้อาศัยในเขตเมืองเป็นเพศหญิงและเพศชาย ตามลำดับ

อายุ ประชากรตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 34.11 ปี โดยผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมืองมีอายุเฉลี่ย 34.97 ปี และ 33.01 ปี ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ประชากรตัวอย่างมีระดับการศึกษาโดยเฉลี่ย 10.27 ปี โดยร้อยละ 34.3 เรียนจบการศึกษาระดับ ป.6 และต่ำกว่า ร้อยละ 31.3 เรียนระดับ ม.1-ม.6 ร้อยละ 34.4 เรียนระดับสูงกว่า ม.6 ขึ้นไป เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ผู้อาศัยในเขตเมืองมีระดับการศึกษาสูงกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท โดยมีจำนวนปีที่ศึกษาโดยเฉลี่ย 11.40 ปี และ 9.39 ปี ตามลำดับ

ศาสนา ร้อยละ 95.8 ของประชากรตัวอย่างนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 3.6 นับถือศาสนาอิสลาม อีกร้อยละ 0.6 นับถือศาสนาอื่น ๆ เช่น คริสต์ เป็นต้น

องค์ประกอบครอบครัว ประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84.5) อาศัยอยู่ในครอบครัวเดี่ยว (ครัวเรือนที่ประกอบด้วยคู่สมรสไม่เกิน 1 คู่) ที่เหลืออีกร้อยละ 15.5 อาศัยอยู่ในครอบครัวขยาย (ครัวเรือนที่ประกอบด้วยคู่สมรสมากกว่า 1 คู่) เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมืองเป็นผู้ที่มีองค์ประกอบครอบครัวเป็นแบบครอบครัวเดี่ยวร้อยละ 87.5 และ 80.6 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส ประชากรตัวอย่างเป็นโสดร้อยละ 44.4 กำลังอยู่กินกับคู่สมรสร้อยละ 49.6 หม้าย หย่าร้าง แยกกันอยู่กับคู่สมรสร้อยละ 6 เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ผู้ที่อยู่ในเขตชนบทเป็นโสดร้อยละ 43.7 กำลังอยู่กินกับคู่สมรสร้อยละ 51 หม้าย หย่าร้าง และแยกกันอยู่กับคู่สมรสร้อยละ 6 สำหรับผู้ที่อยู่ในเขตเมืองเป็นโสดร้อยละ 45.3 กำลังอยู่กินกับคู่สมรสร้อยละ 47.8 หม้าย หย่าร้าง และแยกกันอยู่ร้อยละ 6.9

จำนวนบุตร ประชากรตัวอย่างมีจำนวนบุตรเฉลี่ย 1.96 คน โดยผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท และเขตเมือง จะมีจำนวนบุตรเฉลี่ย 2.10 คน และ 1.76 คน ตามลำดับ

โครงสร้างของสมาชิกครัวเรือน ร้อยละ 8.3 ของประชากรตัวอย่างอาศัยอยู่คนเดียวในครัวเรือน ร้อยละ 8.4 ในครัวเรือนประกอบด้วยสามี-ภรรยา (1 รุ่น) ร้อยละ 68.4 ครัวเรือนประกอบด้วยสามี-ภรรยา และบุตร (2 รุ่น) ร้อยละ 10.8 ครัวเรือนประกอบด้วยคน 3 รุ่น ได้แก่ สามี-ภรรยา บุตรและหลาน ร้อยละ 2.9 ครัวเรือนประกอบด้วยคน 4 รุ่น ได้แก่ ปู่ย่าตายาย สามี-ภรรยา บุตร หลาน ที่เหลืออีกร้อยละ 1.1 ครัวเรือนประกอบด้วยคนข้ามรุ่น ได้แก่ ปู่ย่า-ตายาย และหลานหรือเหลน เป็นต้น เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ผู้อาศัยอยู่ในเขตเมืองจะมีการอาศัยอยู่คนเดียวและในครัวเรือนประกอบด้วยคน 1 รุ่น มากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนเฉลี่ย 4.06 คน โดยผู้อาศัยในเขตชนบท และเขตเมือง จะมีจำนวนสมาชิกครัวเรือนเฉลี่ย 4.23 คน และ 3.83 คน ตามลำดับ

สถานที่เกิดและสถานที่อาศัยอยู่ในปัจจุบัน ร้อยละ 72 ของประชากรตัวอย่างได้อาศัยอยู่ในอำเภอเดียวกันกับสถานที่เกิด ร้อยละ 11.9 อาศัยในต่างอำเภอแต่เป็นจังหวัดเดียวกันกับสถานที่เกิด ร้อยละ 10.6 อาศัยอยู่คนละจังหวัดกับสถานที่เกิดแต่เป็นจังหวัดในภาคใต้ด้วยกัน ที่เหลืออีกร้อยละ 5.5 สถานที่เกิดและสถานที่อาศัยอยู่ในปัจจุบันเป็นคนละจังหวัดและต่างภูมิภาค เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทได้อาศัยอยู่ในอำเภอเดียวกับสถานที่เกิดมากกว่าผู้อาศัยอยู่ในเขตเมือง กล่าวคือ ร้อยละ 82.9 และร้อยละ 58 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ สถานที่เกิดและสถานที่อาศัยอยู่ในปัจจุบันเป็นอำเภอเดียวกัน

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ พบว่า ประชากรตัวอย่างมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ ณ สถานที่ปัจจุบันเฉลี่ย 22.9 ปี ผู้ที่อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง จะมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ ณ สถานที่ปัจจุบันเฉลี่ย 25.5 ปี และ 19.6 ปี ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าวเฉลี่ย 0.54 คน โดยร้อยละ 63.7 ไม่มีสมาชิกครัวเรือนอายุต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 33.3 มีสมาชิกครัวเรือนอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 1-2 คน ที่เหลืออีกร้อยละ 3 มีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าวจำนวน 3 คนและมากกว่า เมื่อพิจารณาตามเขตที่อาศัย พบว่า ผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมืองมีสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี เฉลี่ย 0.55 คน และ 0.53 คน ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าวเฉลี่ย 0.25 คน โดยร้อยละ 82.1 ไม่มีสมาชิกครัวเรือนอายุมากกว่า 60 ปี ร้อยละ 11.9 มีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าวจำนวน 1 คน และร้อยละ 7 มีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าวจำนวน 2 คนและมากกว่า เมื่อพิจารณาตามเขตที่อาศัย พบว่า ผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมืองมีจำนวนสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี เฉลี่ย 0.30 คน และ 0.19 คน ตามลำดับ

ขนาดที่ดินทำกินและการถือเอกสารสิทธิ์

กรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดิน ร้อยละ 38.2 ของประชากรตัวอย่างถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินเฉลี่ย 4.96 ไร่ โดยร้อยละ 39.2 และ 36.8 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดิน และคิดเป็นพื้นที่เฉลี่ย 5.24 ไร่ และ 4.60 ไร่ ตามลำดับ

กรรมสิทธิ์ใน นส.3 ร้อยละ 25.3 ของประชากรตัวอย่างมีกรรมสิทธิ์ที่ดินในลักษณะ นส.3 เฉลี่ย 3.40 ไร่ โดยร้อยละ 31.3 และ 17.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีกรรมสิทธิ์ที่ดินในลักษณะ นส.3 เฉลี่ย 3.8 ไร่ และ 2.76 ไร่ ตามลำดับ

การมีที่เช่า ร้อยละ 2.9 ของประชากรตัวอย่างได้เช่าที่ดินเฉลี่ย 0.18 ไร่ โดยร้อยละ 2.4 และ 3.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีการเช่าที่ดินเฉลี่ย 0.24 ไร่ และ 0.11 ไร่ ตามลำดับ

การมีที่ดินแบ่งทำกิน ร้อยละ 12.3 ของประชากรตัวอย่างได้แบ่งที่ดินทำกินจากบิดามารดาหรือญาติพี่น้อง โดยร้อยละ 12.5 และ 12.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีที่ดินแบ่งทำกินเฉลี่ย 1.71 ไร่ และ 1.19 ไร่ ตามลำดับ

การมีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย ประชากรตัวอย่างมีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองร้อยละ 37.7 เป็นของบิดา-มารดาร้อยละ 38.7 เป็นของญาติ พี่น้องร้อยละ 5.2 เป็นของนายจ้างร้อยละ 2.6 เป็นของเพื่อนร้อยละ 0.3 เป็นบ้านเช่าร้อยละ 10.9 และเป็นลักษณะอื่น ๆ อีกร้อยละ 4.6

หนี้สิน

หนี้ธนาคารพาณิชย์และธนาคารออมสิน ร้อยละ 8 ของประชากรตัวอย่างเป็นหนี้ธนาคารพาณิชย์และธนาคารออมสิน โดยร้อยละ 7.6 และ 8.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เป็นหนี้แหล่งดังกล่าว

หนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ร้อยละ 18.4 ของประชากรตัวอย่างเป็นหนี้ ธกส. โดยร้อยละ 28.9 และ 4.8 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เป็นหนี้ ธกส.

นายทุนเงินกู้ ร้อยละ 3.8 ของประชากรตัวอย่างเป็นหนี้นายทุนเงินกู้ โดยร้อยละ 1.8 และ 6.3 ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เป็นหนี้นายทุนเงินกู้

สหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์การเกษตร ร้อยละ 5.5 ของประชากรตัวอย่างเป็นหนี้แหล่งดังกล่าว โดยร้อยละ 7.7 และ 2.6 ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เป็นหนี้สหกรณ์ออมทรัพย์และสหกรณ์การเกษตร

หนี้โรงรับจำนำ ร้อยละ 1.4 ของประชากรตัวอย่างเป็นหนี้โรงรับจำนำ โดยร้อยละ 0.9 และ 2.0 ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เป็นหนี้โรงรับจำนำ

หนี้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ร้อยละ 0.8 ของประชากรตัวอย่างเป็นหนี้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ โดยร้อยละ 0.5 และ 1.2 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เป็นหนี้แหล่งดังกล่าว

หนี้สวัสดิการหรือที่ทำงาน ร้อยละ 1.1 ของประชากรตัวอย่างเป็นหนี้สวัสดิการหรือที่ทำงาน โดยร้อยละ 0.9 และ 1.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เป็นหนี้แหล่งดังกล่าว

หนี้บริษัทที่ขายสินค้าเงินผ่อน ร้อยละ 3.5 ของประชากรตัวอย่างเป็นหนี้บริษัทที่ขายสินค้าเงินผ่อน โดยร้อยละ 1.7 และ 5.8 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เป็นหนี้สินแหล่งดังกล่าว

หนี้แหล่งอื่น ๆ ร้อยละ 6.7 ของประชากรตัวอย่างเป็นหนี้สินแหล่งอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น เช่น เป็นหนี้ญาติพี่น้อง โดยร้อยละ 7.1 และ 6.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เป็นหนี้แหล่งดังกล่าว

อาชีพหลัก ร้อยละ 17.4 ของประชากรตัวอย่างประกอบอาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง เป็นอาชีพหลัก รองลงมาประกอบอาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 7.9) ข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 7.1) อาชีพบริการ (ร้อยละ 6.5) ก่อสร้าง (ร้อยละ 4.7) การอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 4.4) อาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 4.2) การขายส่ง (ร้อยละ 3.9) งานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 2.8) เหมืองแร่ (ร้อยละ 1.0) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 4.9) และไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 35.2)

อาชีพรอง ประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85) ไม่ได้ประกอบอาชีพรอง อีกร้อยละ 15 มีอาชีพรอง โดยร้อยละ 20.3 และ 8.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ประกอบอาชีพรอง

ประเภทของกิจการที่ทำงาน ประชากรตัวอย่างร้อยละ 2.3 ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสิ่งทอ-เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์พลาสติก (ร้อยละ 0.6) ผลิตภัณฑ์รองเท้า-เครื่องหนัง (ร้อยละ 0.3) เคมีภัณฑ์ (ร้อยละ 0.3) อัญมณี-เครื่องประดับ (ร้อยละ 0.1) ไม้แปรรูป-เฟอร์นิเจอร์ (ร้อยละ 2.1) อาหารกระป๋อง-อาหารแช่แข็ง (ร้อยละ 2.0) กิจการยาง ยางแปรรูป (ร้อยละ 5.7) อุปกรณ์ไฟฟ้า-อีเล็คทรอนิกส์ (ร้อยละ 1.7) อาหารสัตว์ (ร้อยละ 0.3) เหล็กและโลหะ (ร้อยละ 0.9) เซรามิค (ร้อยละ 0.1) รถยนต์ จักรยานยนต์ และชิ้นส่วน (ร้อยละ 2.1) อหังสาริมทรัพย์ (ร้อยละ 1.1) ห้างสรรพสินค้า มินิมาร์ท (ร้อยละ 2.1) ไฟแนนท์ สถาบันการเงิน ธนาคาร (ร้อยละ 5.2) สิ่งพิมพ์และโฆษณา (ร้อยละ 0.4) โรงแรม (ร้อยละ 1.6) ร้านอาหาร (ร้อยละ 2.2) และกิจการอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น (ร้อยละ 68.9)

รายได้ของผู้ให้สัมภาษณ์เฉลี่ย/เดือน ประชากรตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 8,499 บาท โดยผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 7,285 บาท และ 10,035 บาท ตามลำดับ

รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน ประชากรตัวอย่างมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเดือนละ 15,998 บาท โดยผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง มีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเดือนละ 13,372 บาท และ 19,396 บาท ตามลำดับ

เงินที่ผู้ให้สัมภาษณ์ส่งกลับให้ครอบครัว ร้อยละ 24 ของประชากรตัวอย่างได้ส่งเงินกลับให้ครอบครัวของตนที่ไม่ได้อาศัยอยู่รวมกันเฉลี่ยปีละ 7,251 บาท โดยร้อยละ 22.6 และ 25.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ได้ส่งเงินกลับให้ครอบครัวและเป็นเงินเฉลี่ยปีละ 7,270 บาท และ 7,229 บาท ตามลำดับ

การมีสมาชิกครัวเรือนไปทำงานต่างถิ่นช่วงสั้น ๆ ร้อยละ 97 ของประชากรตัวอย่างไม่มีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว ร้อยละ 2.2 มีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าวมี 1 คน และร้อยละ 0.8 มี 2 คนและมากกว่า หรือคิดเป็นจำนวนเฉลี่ย 0.04 คน

เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 96.9 และ 97.2 ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ไม่มีสมาชิกครัวเรือนไปทำงานต่างถิ่นช่วงสั้น ๆ สมาชิกครัวเรือนที่ไปทำงานต่างถิ่นช่วงสั้น ๆ ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง มีเฉลี่ย 0.04 และ 0.03 คน ตามลำดับ

การมีสมาชิกครัวเรือนไปทำงานต่างถิ่นเฉพาะช่วงฤดูแล้ง ร้อยละ 96.6 ของประชากรตัวอย่างไม่มีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว ร้อยละ 0.2 มี 1 คน ร้อยละ 0.2 มี 2 คนและมากกว่า หรือคิดเป็นจำนวนเฉลี่ย 0.01 คน

เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 99.4 และ 99.9 ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ไม่มีสมาชิกครัวเรือนไปทำงานต่างถิ่นเฉพาะช่วงฤดูแล้ง สมาชิกครัวเรือนที่ไปทำงานต่างถิ่นเฉพาะช่วงฤดูแล้งของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง มีเฉลี่ย 0.01 คนเท่ากัน

การมีสมาชิกครัวเรือนไปทำงานต่างถิ่นนานกว่า 1 ปี ร้อยละ 94.4 ของประชากรตัวอย่างไม่มีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว ร้อยละ 3.7 มี 1 คน ร้อยละ 1.9 มี 2 คนและมากกว่า หรือคิดเป็นจำนวนเฉลี่ย 0.08 คน

เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 92.8 และ 96.5 ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ไม่มีสมาชิกครัวเรือนไปทำงานต่างถิ่นนานกว่า 1 ปี สมาชิกครัวเรือนที่ไปทำงานต่างถิ่นนานกว่า 1 ปี ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบทและเขตเมือง มีเฉลี่ย 0.10 และ 0.06 คน ตามลำดับ

ตาราง 2 ลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ-สังคมของประชากรตัวอย่าง

ลักษณะข้อมูล	ชนบท	เมือง	รวม
เพศ			
หญิง	44.0	47.4	(711) 45.5
ชาย	56.0	52.6	(852) 54.5
รวม	(879) 100.0	(684) 100.0	(1,563) 100.0
อายุเฉลี่ย (ปี) $\bar{X}$	34.97	33.01	34.11
ระดับการศึกษา			
ป.6 และต่ำกว่า	42.5	23.7	(536) 34.3
ม.1 – ม.6	32.4	30.0	(489) 31.3
สูงกว่า ม.6	25.1	46.3	(538) 34.4
รวม	(879) 100.0	(684) 100.0	(1,563) 100.0
จำนวนปีที่ศึกษาเฉลี่ย (ปี) $\bar{X}$	9.39	11.40	10.27
ศาสนา			
พุทธ	95.9	95.8	(1,498) 95.8
อิสลาม	3.9	3.4	(57) 3.6
อื่น ๆ	0.2	0.9	(8) 0.6
รวม	(879) 100.0	(684) 100.0	(1,563) 100.0
องค์ประกอบครอบครัว			
ครอบครัวเดี่ยว	87.5	80.6	(1,320) 84.5
ครอบครัวขยาย	12.5	19.4	(243) 15.5
รวม	(879) 100.0	(684) 100.0	(1,563) 100.0

ตาราง 2 ลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ-สังคมของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
สถานภาพสมรส						
โสด		43.7		45.3	(694)	44.4
กำลังอยู่กินกับคู่สมรส		51.0		47.8	(775)	49.6
หม้าย หย่าร้าง แยกกันอยู่		5.3		6.9	(94)	6.0
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
จำนวนบุตรเฉลี่ย (คน) $\bar{X}$	2.10		1.76		1.96	
โครงสร้างของสมาชิกครัวเรือน						
1 รุ่น (อยู่คนเดียว)		3.6		14.4	(130)	8.3
1 รุ่น (สามี-ภรรยา)		6.5		10.8	(131)	8.4
2 รุ่น (สามี-ภรรยา, บุตร)		73.6		61.9	(1,069)	68.5
3 รุ่น (สามี-ภรรยา, บุตร, หลาน)		12.1		9.2	(169)	10.8
4 รุ่น (ปู่ย่า-ตายาย, สามี-ภรรยา, บุตร, หลาน)		2.7		3.1	(45)	2.9
ข้ามรุ่น (ปู่ย่า-ตายาย, หลานหรือเหลน)		1.5		0.6	(17)	1.1
รวม	(878)	100.0	(683)	100.0	(1,561)	100.0
จำนวนสมาชิกครัวเรือน						
3 คนและน้อยกว่า		33.6		42.7	(588)	37.7
4-5 คน		50.3		45.7	(754)	48.3
6 คนและมากกว่า		16.1		11.6	(221)	14.0
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
จำนวนสมาชิกครัวเรือนเฉลี่ย (คน)$\bar{X}$	4.23		3.83		4.06	

ตาราง 2 ลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ-สังคมของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
สถานที่เกิดและสถานที่อาศัยอยู่ในปัจจุบัน						
อำเภอเดียวกัน		82.9		58.0	(1,124)	72.0
ต่างอำเภอแต่เป็นจังหวัดเดียวกัน		10.4		13.8	(185)	11.9
คนละจังหวัดแต่อยู่ในภาคใต้		4.1		18.9	(165)	10.6
คนละจังหวัดและต่างภูมิภาค		2.7		9.3	(87)	5.5
รวม	(878)	100.0	(683)	100.0	(1,561)	100.0
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ที่นี่เฉลี่ย (ปี) $\bar{X}$	25.5		19.6		22.9	
จำนวนสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี						
ไม่มี		63.4		64.0	(993)	63.7
1-2 คน		33.2		33.5	(519)	33.3
3 คนและมากกว่า		3.4		2.5	(47)	3.0
รวม	(878)	100.0	(681)	100.0	(1,559)	100.0
จำนวนสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีเฉลี่ย (คน) $\bar{X}$	0.55		0.53		0.54	
จำนวนสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี						
ไม่มี		79.3		85.8	(1,280)	82.1
1 คน		13.6		9.8	(186)	11.9
2 คนและมากกว่า		7.1		4.4	(92)	7.0
รวม	(878)	100.0	(680)	100.0	(1,558)	100.0
จำนวนสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุ 60 ปีเฉลี่ย (คน) $\bar{X}$	0.30		0.19		0.25	

ตาราง 2 ลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ-สังคมของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
ร้อยละของผู้ถือเอกสารสิทธิ์ในที่ดินของตนเอง						
เป็นโฉนด		39.2		36.8	(597)	38.2
เป็น นส.3		31.3		17.5	(395)	25.3
ร้อยละของผู้มีที่เช่า		2.4		3.5	(45)	2.9
ร้อยละของผู้มีที่ดินแบ่งทำกิน		12.5		12.1	(193)	12.3
ขนาดถือครองที่ดิน						
เป็นโฉนดเฉลี่ย (ไร่) $\bar{X}$		5.24		4.60		4.96
เป็น นส.3 เฉลี่ย (ไร่) $\bar{X}$		3.89		2.76		3.40
ขนาดที่เช่าเฉลี่ย (ไร่) $\bar{X}$		0.24		0.11		0.18
ขนาดที่ดินแบ่งทำกินเฉลี่ย (ไร่) $\bar{X}$		1.77		1.19		1.52
กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย						
เป็นของตนเอง		42.4		31.6	(589)	37.7
ของบิดา-มารดา		42.8		33.5	(605)	38.7
ของญาติ พี่น้อง		4.2		6.4	(81)	5.2
ของนายจ้าง		0.8		4.8	(40)	2.6
ของเพื่อน		0.1		0.6	(5)	0.3
เป็นบ้านเช่า		4.2		19.6	(171)	10.9
อื่น ๆ		5.5		3.5	(72)	4.6
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 2 ลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ-สังคมของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท	เมือง	รวม	
ร้อยละของผู้เป็นหนี้				
ธนาคารพาณิชย์และธนาคารออมสิน	7.6	8.5	(125)	8.0
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์	28.9	4.8	(287)	18.4
นายทุนเงินกู้	1.8	6.3	(59)	3.8
สหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์การเกษตร	7.7	2.6	(86)	5.5
โรงรับจำนำ	0.9	2.0	(22)	1.4
บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์	0.5	1.2	(12)	0.8
หนี้สวัสดิการหรือที่ทำงาน	0.9	1.3	(17)	1.1
หนี้บริษัทที่ขายสินค้าเงินผ่อน	1.7	5.8	(55)	3.5
หนี้แหล่งอื่น ๆ	7.1	6.3	(105)	6.7
อาชีพหลัก				
เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	21.8	11.61	(272)	17.4
เหมืองแร่	1.6	0.1	(15)	1.0
ก่อสร้าง	3.4	6.3	(73)	4.7
การอุตสาหกรรมแปรรูป	7.1	0.9	(68)	4.4
งานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล	3.1	2.3	(43)	2.8
การขายส่ง	2.6	5.6	(61)	3.9
การจำหน่ายรายย่อย	7.6	8.5	(124)	7.9
อาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน	1.3	7.7	(64)	4.2

ตาราง 2 ลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ-สังคมของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
อาชีพบริการ		5.4		8.1	(102)	6.5
ข้าราชการและบริหารธุรกิจ		7.1		7.2	(112)	7.1
อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้		3.3		7.0	(77)	4.9
ไม่ได้ประกอบอาชีพ		35.7		34.7	(552)	35.2
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การประกอบอาชีพรอง						
ไม่มีอาชีพรอง		79.7		91.7	(1,328)	85.0
ประกอบอาชีพรอง		20.3		8.3	(235)	15.0
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
ประเภทของกิจการที่ทำงาน						
สิ่งทอ-เสื้อผ้าสำเร็จรูป		2.8		1.4	(26)	2.3
ผลิตภัณฑ์พลาสติก		0.4		0.8	(7)	0.6
ผลิตภัณฑ์รองเท้า เครื่องหนัง		0.3		0.4	(4)	0.3
เคมีภัณฑ์		0.3		0.4	(4)	0.3
อัญมณี-เครื่องประดับ		0.0		0.2	(1)	0.1
ไม้แปรรูป เฟอร์นิเจอร์		2.7		1.3	(24)	2.1
อาหารกระป๋อง-อาหารแช่แข็ง		2.8		0.8	(23)	2.0
กิจการยาง ยางแปรรูป		7.1		4.0	(66)	5.7
อุปกรณ์ไฟฟ้า-อีเล็คทรอนิกส์		1.2		2.5	(20)	1.7
อาหารสัตว์		0.1		0.6	(4)	0.3
เหล็กและโลหะ		0.7		1.0	(10)	0.9
เซรามิค		0.0		0.2	(1)	0.1
รถยนต์ จักรยานยนต์ และชิ้นส่วน		1.9		2.3	(24)	2.1
อหังสาริมทรัพย์		1.3		0.8	(13)	1.1
ห้างสรรพสินค้า มินิมาร์ท		2.5		1.5	(24)	2.1

ตาราง 2 ลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ-สังคมของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
ไฟแนนท์ สถาบันการเงิน ธนาคาร		1.9		9.9	(60)	5.2
สิ่งพิมพ์ และโฆษณา		0.3		0.6	(5)	0.4
โรงแรม		1.2		2.1	(18)	1.6
ร้านอาหาร		2.1		2.3	(25)	2.2
อื่น ๆ		70.4		66.9	(793)	68.9
รวม	(674)	100.0	(478)	100.0	(1,152)	100.0
รายได้ของผู้ให้สัมภาษณ์เฉลี่ยต่อเดือน (บาท) $\bar{X}$	7,285		10,035		8,499	
รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน (บาท) $\bar{X}$	13,372		19,396		15,998	
เงินที่ผู้ให้สัมภาษณ์ส่งกลับให้ครอบครัว						
ไม่ให้		77.4		74.3	(1,188)	76.0
ให้		22.6		25.7	(375)	24.0
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
เงินส่งกลับให้ครอบครัวเฉลี่ย/ปี (บาท) $\bar{X}$	7,270		7,229		7,251	
การมีสมาชิกครัวเรือนไปทำงานต่างถิ่น**ช่วงสั้น ๆ**						
ไม่มี		96.9		97.2	(1,480)	97.0
1 คน		2.1		2.4	(34)	2.2
2 คนและมากกว่า		1.0		0.4	(11)	0.8
รวม	(849)	100.0	(676)	100.0	(1,525)	100.0
จำนวนสมาชิกครัวเรือนไปทำงานต่างถิ่น**ช่วงสั้น ๆ** เฉลี่ย (คน) $\bar{X}$	0.04		0.03		0.04	

ตาราง 2 ลักษณะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ-สังคมของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การมีสมาชิกครัวเรือนไปทำงานต่างถิ่น**เฉพาะช่วงฤดูแล้ง**						
ไม่มี		99.4		99.9	(1,524)	99.6
1 คน		0.4		0.0	(3)	0.2
2 คนและมากกว่า		0.2		0.1	(3)	0.2
รวม	(852)	100.0	(678)	100.0	(1,530)	100.0
จำนวนสมาชิกครัวเรือนไปทำงานต่างถิ่น**เฉพาะช่วงฤดูแล้ง** เฉลี่ย (คน) $\bar{X}$	0.01		0.01		0.01	
การมีสมาชิกครัวเรือนไปทำงานต่างถิ่น**นานกว่า** 1 **ปี**						
ไม่มี		92.8		96.5	(1,445)	94.4
1 คน		4.6		2.5	(56)	3.7
2 คนและมากกว่า		2.6		2.0	(29)	1.9
รวม	(852)	100.0	(678)	100.0	(1,530)	100.0
การมีสมาชิกครัวเรือนไปทำงานต่างถิ่น**นานกว่า** 1 **ปี** เฉลี่ย (คน) $\bar{X}$	0.10		0.06		0.08	

บทที่ 3
เจตคติ (Attitude) และพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชาชน ใน 14 จังหวัดภาคใต้

การศึกษาเจตคติของประชากรใน 14 จังหวัดภาคใต้ ได้แยกพิจารณาหลากหลายแง่มุม เป็นประเด็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ (ตาราง 3)

1. **ประเด็นเกี่ยวกับการทำงาน** ประกอบด้วย
    1.1 เจตคติต่อลักษณะงานที่ไม่ต้องการทำ
2. **ประเด็นเกี่ยวกับครอบครัว** ประกอบด้วย
    2.1 เจตคติต่อความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ได้แก่
        - ปัจจุบันความห่างเหินระหว่างพ่อ-แม่ และลูก มีมากขึ้น
        - สมาชิกในครอบครัวรักและห่วงใยท่านเสมอ
        - ท่านมักได้รับคำแนะนำและการช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัวเมื่อเกิดปัญหาและความยุ่งยากใจ
    2.2 เจตคติต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตร ได้แก่
        - การอบรมเลี้ยงดูบุตร มุ่งแต่จะให้ความสะดวกสบายทางวัตถุมากกว่าการให้ความรักและความอบอุ่น
    2.3 เจตคติต่อการแบ่งบทบาทหน้าที่ของสามีและภรรยา ได้แก่
        - ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวจะราบรื่น ถ้าผู้หญิงทำหน้าที่ดูแลบ้านมากกว่าการออกไปทำงานนอกบ้าน
        - สามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านในเรื่องล้างจาน ทำความสะอาดบ้าน ซักผ้า ฯลฯ ของสมาชิกในครอบครัว
        - สามีควรมีหน้าที่รับผิดชอบแบ่งเบาภาระของภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก
    2.4 เจตคติต่อความเสมอภาคทางเพศ ได้แก่
        - ผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน
        - ครอบครัวที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ พ่อแม่ควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว

2.5 เจตคติต่อคนชราในครอบครัว ได้แก่

- ในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว

2.6 เจตคติต่อการแก้ปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว ได้แก่

- คู่สามีภรรยาที่มีบุตรแล้ว แต่มีปัญหาไม่เข้าใจกัน ควรจะหย่ากันเสีย

3. **ประเด็นเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย** ประกอบด้วย

3.1 เจตคติต่อความสำคัญของการทำงานและการออกกำลังกาย ได้แก่

- ความจำเป็นที่จะต้องทำงานให้เสร็จมีความสำคัญมากกว่าการออกกำลังกาย

3.2 เจตคติต่อการรักษาสุขภาพอนามัย ได้แก่

- คนไทยทุกวันนี้ฝากความหวังเรื่องสุขภาพไว้กับแพทย์

4. **ประเด็นเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรม** ประกอบด้วย

4.1 ค่านิยมหลักของสังคมไทย คือ การเคารพพ่อแม่และระบบอาวุโส ยังเป็นหลักที่คนไทยยึดถืออยู่ ได้แก่

- เด็ก ๆ ในสมัยนี้ให้ความเคารพพ่อ-แม่ น้อยลง
- คนไทยยังให้ความสำคัญด้านอาวุโส

4.2 ค่านิยมการเสียสละ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ได้แก่

- การคบหาของคนในสังคม มุ่งหวังที่จะได้รับผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าให้ความจริงใจต่อกัน
- เพื่อน ๆ รักและห่วงใยท่านเสมอ
- ท่านมักได้รับคำแนะนำและการช่วยเหลือจากเพื่อนเสมอเมื่อเกิดปัญหาและความยุ่งยากใจ
- คนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น เพื่อเอาตัวรอดในสังคม
- เจตคติต่อการหยุดพักชำระหนี้

4.3 ค่านิยมพึ่งตนเอง ได้แก่

- คนไทยควรสร้างค่านิยมที่ถูกต้องโดยพึ่งพาตนเอง
- นิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายาม จึงใช้วิธีบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ

4.4 ค่านิยมไทยรักไทย ได้แก่

- คนไทยนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า
- คนไทยนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู

4.5 ค่านิยมประหยัด ได้แก่

- คนไทยมักนิยมใช้จ่ายเงิน เพื่อความสนุกในวันนี้ มากกว่าจะเก็บไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น
- เมื่อเศรษฐกิจกลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว ท่านยังคงควบคุมค่าใช้จ่าย (ประหยัด) อีกต่อไป
- วัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช งานศพ ฯลฯ

4.6 ค่านิยมยกย่องบูชาคนที่เงิน และอำนาจ มากกว่าความดีหรือความสามารถ ได้แก่

- ปัจจุบันคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า หรือยอมรับนับถือกันที่วัตถุ และความร่ำรวยมากกว่าความสามารถหรือความดี
- คนไทยยังมีค่านิยมให้บุตรหลานเข้ารับราชการ เพื่อได้เป็นเจ้าคนนายคน

มีรายละเอียดดังนี้

เจตคติต่อลักษณะงานที่ไม่ต้องการทำ

ในกรณีที่เงินเดือนน้อย ร้อยละ 39.3 ของประชากรตัวอย่างยินดีว่างงาน ถ้าหากงานที่ได้มีเงินเดือนน้อย โดยร้อยละ 46.7 และ 29.8 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติเช่นนี้

ในกรณีที่งานสกปรก ร้อยละ 44 ของประชากรตัวอย่างยินดีว่างงาน ถ้าหากงานที่ได้เป็นงานสกปรก โดยร้อยละ 40.2 และ 48.9 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติเช่นนี้

ในกรณีที่งานหนัก ร้อยละ 28.1 ของประชากรตัวอย่างยินดีว่างงาน ถ้าหากงานที่ได้เป็นงานหนัก โดยร้อยละ 31.8 และ 23.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติเช่นนี้

ในกรณีที่งานต่ำกว่าระดับความสามารถ ร้อยละ 18.6 ของประชากรตัวอย่างยินดีว่างงาน ถ้าหากงานที่ได้เป็นงานที่ต่ำกว่าความสามารถ โดยร้อยละ 15.6 และ 22.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติเช่นนี้

ปัจจุบันความห่างเหินระหว่างพ่อ-แม่ และลูกมีมากขึ้น ร้อยละ 54.5 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 24.1 ไม่เห็นด้วย และอีกร้อยละ 21.4 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า กลุ่มที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองมีเจตคติที่เห็นด้วยร้อยละ 57.6 ส่วนกลุ่มที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทมีเจตคติที่เห็นด้วยร้อยละ 52

สมาชิกในครอบครัวรักและห่วงใยท่านเสมอ สมาชิกในครอบครัวควรทำหน้าที่เป็นกำลังใจให้แก่กันในยามยากลำบาก แสดงความรัก ความผูกพัน และการไม่ทอดทิ้งกัน พบว่า ร้อยละ 80.8 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติเห็นด้วยกับข้อความนี้ มีเพียงร้อยละ 4.2 ที่ไม่เห็นด้วย และอีกร้อยละ 15 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 82.9 และ 78 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

ท่านมักได้รับคำแนะนำและการช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัว เมื่อเกิดปัญหาและความยุ่งยากใจ โดยสมาชิกในครอบครัวควรมีการปรึกษาหารือกันเสมอในเรื่องการแก้ปัญหา การช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน พบว่า ร้อยละ 71.2 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 5.5 ไม่เห็นด้วย และอีกร้อยละ 23.3 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 76.2 และ 64.8 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

การอบรมเลี้ยงดูบุตร มุ่งแต่จะให้ความสะดวกสบายทางวัตถุมากกว่าให้ความรักและความอบอุ่น ร้อยละ 40.3 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติเห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 39.5 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 20.2 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ผู้อาศัยในเขตเมืองมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวมากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท โดยมีเจตคติที่เห็นด้วยเท่ากับร้อยละ 45.9 และร้อยละ 36 ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวจะราบรื่น ถ้าผู้หญิงทำหน้าที่ดูแลบ้านมากกว่าการออกไปทำงานนอกบ้าน ร้อยละ 37.4 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 33.7 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 28.9 มีเจตคติปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า กลุ่มที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทมีเจตคติที่เห็นด้วยมากกว่ากลุ่มที่อาศัยในเขตเมือง โดยมีเจตคติที่เห็นด้วยเท่ากับร้อยละ 36.4 และร้อยละ 36 ตามลำดับ

สามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านในเรื่องล้างจาน ทำความสะอาดบ้าน ซักผ้า ฯลฯ ของสมาชิกในครอบครัว ร้อยละ 54.5 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 15.2 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 30.3 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า กลุ่มที่อาศัยในเขตเมืองมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่ากลุ่มที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท โดยมีเจตคติที่เห็นด้วยเท่ากับร้อยละ 56.9 และร้อยละ 52.8 ตามลำดับ

สามีควรมีหน้าที่รับผิดชอบแบ่งเบาภาระของภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก ร้อยละ 62 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 11.4 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 26.6 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 62.2 ของกลุ่มที่อาศัยในเขตชนบท และร้อยละ 61.9 ของกลุ่มที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

ผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน ร้อยละ 43.3 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วย ร้อยละ 30.1 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 26.6 มีเจตคติปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 41.5 และร้อยละ 45.8 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว

ครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจ พ่อแม่ควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว ร้อยละ 76.2 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 11.6 มีเจตคติที่เห็นด้วย อีกร้อยละ 12.2 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 78.3 และร้อยละ 73.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้

ในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว แม้ว่าจะพบกับการบีบคั้นทางเศรษฐกิจ แต่ต้องไม่ลืมมิติด้านคุณธรรม ต้องสอนสมาชิกในครอบครัวให้มีใจกตัญญูดูแลผู้สูงอายุในครอบครัว ไม่ทอดทิ้งหรือมองว่าผู้สูงอายุในครอบครัวเป็นภาระ พบว่า ร้อยละ 66.9 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 14.4 เห็นด้วย อีกร้อยละ 18.7 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 69.9 และร้อยละ 62.8 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้

คู่สามีภรรยาที่มีบุตรแล้ว แต่มีปัญหาไม่เข้าใจกัน ควรจะหย่ากันเสีย ร้อยละ 72.1 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 12.9 มีเจตคติเห็นด้วย อีกร้อยละ 15 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 79.6 และร้อยละ 62.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้

ความจำเป็นที่จะต้องทำงานให้เสร็จมีความสำคัญมากกว่าการออกกำลังกาย ร้อยละ 40.1 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วย ร้อยละ 30.8 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 29.1 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 33.8 และร้อยละ 34.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว

คนไทยทุกวันนี้ฝากความหวังในเรื่องสุขภาพไว้กับแพทย์ ร้อยละ 51 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 18.4 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 30.6 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 51.3 และร้อยละ 50.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

เด็ก ๆ ในสมัยนี้ให้ความเคารพพ่อแม่น้อยลง ร้อยละ 53 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 19.4 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 27.6 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 48 และร้อยละ 59.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

คนไทยยังให้ความสำคัญด้านอาวุโส ร้อยละ 72.6 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 7.8 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 19.6 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 71.8 และร้อยละ 73.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

การคบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าการให้ความจริงใจต่อกัน ภาวะเศรษฐกิจถดถอยที่เกิดขึ้น มีแนวโน้มทำให้คนในสังคมเห็นแก่ตัวกันมากยิ่งขึ้น เพราะต่างฝ่ายต่างมุ่งกอบโกยผลประโยชน์ในช่องทางที่ตนเองพอจะแสวงหาได้ ซึ่งเป็นเหตุให้สังคมเข้าสู่ภาวะวิกฤตทางคุณธรรมมากยิ่งขึ้นไปอีก พบว่า ร้อยละ 62.6 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 15 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 22.4 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 57.5 และร้อยละ 69.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

เพื่อน ๆ รักและห่วงใยท่านเสมอ ร้อยละ 63.2 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 7.4 ไม่เห็นด้วย และอีกร้อยละ 29.4 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 69 และร้อยละ 55.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

ท่านมักได้รับคำแนะนำและการช่วยเหลือจากเพื่อนเสมอ เมื่อเกิดปัญหาและความยุ่งยากใจ ร้อยละ 58.5 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 9.3 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 32.2 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 63.9 และร้อยละ 51.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

คนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น เพื่อเอาตัวรอดในสังคม ร้อยละ 64.2 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 14.4 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 21.4 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 61.7 และร้อยละ 67.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

เจตคติต่อการหยุดพักชำระหนี้ ร้อยละ 71.4 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับการหยุดพักชำระหนี้ ที่เหลือร้อยละ 28.6 ไม่เห็นด้วย เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 84.5 ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบท และร้อยละ 54.5 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีเจตคติที่เห็นด้วยกับการหยุดพักชำระหนี้

คนไทยควรสร้างค่านิยมที่ถูกต้องโดยพึ่งพาตนเอง ร้อยละ 64.9 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 13.3 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 21.8 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 61.1 และร้อยละ 69.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

นิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายาม จึงใช้วิธีบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ พบว่า ร้อยละ 43.7 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 28.8 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 27.5 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 37.1 และร้อยละ 52.2 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

คนไทยนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า ร้อยละ 32.7 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 41.6 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 25.7 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 42 ของผู้อาศัยในเขตเมือง และร้อยละ 25.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีเจตคติที่เห็นด้วย

คนไทยนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู ร้อยละ 47.9 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 31.4 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 20.7 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 48 และร้อยละ 47.8 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

คนไทยมักนิยมใช้จ่ายเงินเพื่อความสนุกในวันนี้มากกว่าจะเก็บไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น ร้อยละ 47.2 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 29.3 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 23.5 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 43 และร้อยละ 52.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

เมื่อเศรษฐกิจกลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว ท่านยังคงควบคุมค่าใช้จ่าย (ประหยัด) อีกต่อไป ร้อยละ 74.5 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 8.2 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 17.3 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 75.6 และร้อยละ 73 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

วัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช งานศพ ฯลฯ พบว่า ร้อยละ 59.1 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 18.1 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 22.8 มีเจตคติปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 55.9 และร้อยละ 63.2 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

ปัจจุบันคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า หรือยอมรับนับถือกันที่วัตถุและความร่ำรวยมากกว่าความสามารถหรือความดี ร้อยละ 52 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 26.6 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 21.4 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 46.5 และร้อยละ 59 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

คนไทยยังมีค่านิยมให้บุตรหลานเข้ารับราชการเพื่อได้เป็นเจ้าคนนายคน พบว่า ร้อยละ 63.5ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ร้อยละ 11.7 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 24.8 มีเจตคติปานกลาง เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 71 และร้อยละ 53.9 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีเจตคติที่เห็นด้วยกับข้อความนี้

ตาราง 3 เจตคติ (Attitude) **ของประชากรตัวอย่าง**

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
ร้อยละของผู้ที่ยินดีว่างงานในกรณีที่						
เงินเดือนน้อย		46.7		29.8	(608)	39.3
งานสกปรก		40.2		48.9	(684)	44.0
งานหนัก		31.8		23.3	(436)	28.1
งานต่ำกว่าระดับความสามารถ		15.6		22.5	(289)	18.6
ปัจจุบันความห่างเหินระหว่างพ่อแม่และลูกมีมากขึ้น						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		5.2		3.4	(69)	4.4
ไม่เห็นด้วย		23.8		14.4	(308)	19.7
ปานกลาง		19.0		24.6	(335)	21.4
เห็นด้วย		45.2		46.8	(717)	45.9
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		6.8		10.8	(134)	8.6
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
สมาชิกในครอบครัวรักและห่วงใยท่านเสมอ						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		1.0		1.0	(16)	1.0
ไม่เห็นด้วย		3.0		3.5	(50)	3.2
ปานกลาง		13.1		17.5	(235)	15.0
เห็นด้วย		58.9		50.2	(861)	55.1
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		24.0		27.8	(401)	25.7
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 3 เจตคติ (Attitude) ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
ท่านมักได้รับคำแนะนำและการช่วยเหลือจาก**สมาชิกในครอบครัว**เมื่อเกิดปัญหาและความยุ่งยากใจ						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		1.3		1.8	(23)	1.5
ไม่เห็นด้วย		3.6		4.5	(63)	4.0
ปานกลาง		18.9		28.9	(364)	23.3
เห็นด้วย		54.7		46.2	(797)	51.0
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		21.5		18.6	(316)	20.2
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การอบรมเลี้ยงดูบุตร มุ่งแต่จะให้ความสะดวกสบายทางวัตถุมากกว่าให้ความรักและความอบอุ่น						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		7.6		9.9	(135)	8.6
ไม่เห็นด้วย		39.0		20.5	(483)	30.9
ปานกลาง		17.4		23.7	(315)	20.2
เห็นด้วย		30.1		39.2	(533)	34.1
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		5.9		6.7	(97)	6.2
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวจะราบรื่น ถ้าผู้หญิงทำหน้าที่ดูแลบ้านมากกว่าการออกไปทำงานนอกบ้าน						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		4.8		4.7	(74)	4.7
ไม่เห็นด้วย		30.7		26.8	(453)	29.0
ปานกลาง		26.1		32.5	(452)	28.9

ตาราง 3 เจตคติ (Attitude) ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
เห็นด้วย		32.8		30.3	(496)	31.8
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		5.6		5.7	(88)	5.6
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
สามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านในเรื่องล้างงานทำความสะอาด ซักผ้า ฯลฯ ของสมาชิกในครอบครัว						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		2.4		2.3	(37)	2.4
ไม่เห็นด้วย		15.7		9.1	(200)	12.8
ปานกลาง		29.1		31.7	(473)	30.3
เห็นด้วย		46.1		45.4	(715)	45.7
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		6.7		11.5	(138)	8.8
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
สามีควรมีหน้าที่รับผิดชอบแบ่งเบาภาระของภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		1.3		2.2	(26)	1.7
ไม่เห็นด้วย		11.4		7.5	(151)	9.7
ปานกลาง		25.1		28.4	(415)	26.6
เห็นด้วย		52.9		47.4	(790)	50.4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		9.3		14.5	(181)	11.6
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 3 เจตคติ (Attitude) **ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)**

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
ผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		5.7		7.2	(99)	6.3
ไม่เห็นด้วย		27.0		19.7	(372)	23.8
ปานกลาง		25.8		27.3	(415)	26.6
เห็นด้วย		37.7		38.1	(591)	37.8
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		3.8		7.7	(86)	5.5
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
ครอบครัวที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจพ่อแม่ควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		28.1		32.8	(471)	30.1
ไม่เห็นด้วย		50.2		40.6	(720)	46.1
ปานกลาง		10.4		14.6	(191)	12.2
เห็นด้วย		10.5		9.8	(159)	10.2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		0.8		2.2	(22)	1.4
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
ในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		21.0		22.7	(340)	21.8
ไม่เห็นด้วย		48.9		40.1	(705)	45.1
ปานกลาง		16.0		22.1	(292)	18.7
เห็นด้วย		13.0		13.6	(207)	13.2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		1.1		1.5	(19)	1.2
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 3 เจตคติ (Attitude) **ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)**

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
คู่สามีภรรยาที่มีบุตรแล้วแต่มีปัญหาไม่เข้าใจกัน ควรจะหย่ากันเสีย						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		32.8		25.4	(463)	29.6
ไม่เห็นด้วย		46.8		36.9	(663)	42.5
ปานกลาง		11.5		19.6	(235)	15.0
เห็นด้วย		8.1		14.3	(169)	10.8
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		0.8		3.8	(33)	2.1
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
ความจำเป็นที่จะต้องทำงานให้เสร็จมีความสำคัญมากกว่าการออกกำลังกาย						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		2.3		5.0	(54)	3.5
ไม่เห็นด้วย		33.3		19.4	(426)	27.3
ปานกลาง		27.6		31.0	(455)	29.1
เห็นด้วย		33.5		35.5	(537)	34.3
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		3.3		9.1	(91)	5.8
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
คนไทยทุกวันนี้ฝากความหวังในเรื่องสุขภาพไว้กับแพทย์						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		3.3		2.2	(44)	2.8
ไม่เห็นด้วย		16.5		14.5	(244)	15.6
ปานกลาง		28.9		32.7	(478)	30.6
เห็นด้วย		46.3		42.6	(698)	44.7
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		5.0		8.0	(99)	6.3
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 3 เจตคติ (Attitude) ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
เด็ก ๆ ในสมัยนี้ให้ความเคารพพ่อ-แม่น้อยลง						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		2.6		2.9	(43)	2.8
ไม่เห็นด้วย		19.0		13.5	(259)	16.6
ปานกลาง		30.4		24.0	(431)	27.6
เห็นด้วย		41.9		51.7	(722)	46.1
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		6.1		7.9	(108)	6.9
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
คนไทยยังให้ความสำคัญด้านอาวุโส						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		0.8		1.2	(15)	1.0
ไม่เห็นด้วย		6.7		7.0	(107)	6.8
ปานกลาง		20.7		18.1	(306)	19.6
เห็นด้วย		56.9		61.4	(920)	58.8
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		14.9		12.3	(215)	13.8
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การคบหาของคนในสังคม มุ่งหวังที่จะได้รับผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าการให้ความจริงใจต่อกัน						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		2.5		3.1	(43)	2.8
ไม่เห็นด้วย		13.5		10.5	(191)	12.2
ปานกลาง		26.5		17.1	(350)	22.4
เห็นด้วย		44.5		51.2	(741)	47.4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		13.0		18.1	(238)	15.2
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 3 เจตคติ (Attitude) **ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)**

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
เพื่อน ๆ รักและห่วงใยท่านเสมอ						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		0.7		1.6	(17)	1.1
ไม่เห็นด้วย		4.1		9.1	(98)	6.3
ปานกลาง		26.2		33.6	(460)	29.4
เห็นด้วย		51.8		45.0	(764)	48.9
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		17.2		10.7	(224)	14.3
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
ท่านมักได้รับคำแนะนำและการช่วยเหลือจาก**เพื่อน** เมื่อเกิดปัญหาและความยุ่งยากใจ						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		1.3		2.3	(27)	1.7
ไม่เห็นด้วย		5.9		9.8	(119)	7.6
ปานกลาง		28.9		36.5	(504)	32.2
เห็นด้วย		50.1		41.9	(727)	46.6
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		13.8		9.5	(186)	11.9
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
คนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น เพื่อเอาตัวรอดในสังคม						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		3.3		3.5	(53)	3.4
ไม่เห็นด้วย		12.9		8.6	(172)	11.0
ปานกลาง		22.1		20.6	(335)	21.4
เห็นด้วย		49.9		53.1	(802)	51.3
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		11.8		14.2	(201)	12.9
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 3 เจตคติ (Attitude) ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
เจตคติต่อการหยุดพักชำระหนี้						
ไม่เห็นด้วย		15.5		45.5	(447)	28.6
เห็นด้วย		84.5		54.5	(1,116)	71.4
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
คนไทยควรสร้างค่านิยมที่ถูกต้องโดยพึ่งพาตนเอง						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		1.6		1.5	(24)	1.5
ไม่เห็นด้วย		15.0		7.7	(185)	11.8
ปานกลาง		22.3		21.1	(340)	21.8
เห็นด้วย		44.1		47.5	(713)	45.6
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		17.0		22.2	(301)	19.3
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
นิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายาม จึงใช้วิธีบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		4.6		5.6	(78)	5.0
ไม่เห็นด้วย		29.9		15.9	(372)	23.8
ปานกลาง		28.4		26.3	(430)	27.5
เห็นด้วย		28.7		40.7	(530)	33.9
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		8.4		11.5	(153)	9.8
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 3 เจตคติ (Attitude) ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
คนไทยนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		9.3		6.1	(124)	7.9
ไม่เห็นด้วย		40.4		25.1	(527)	33.7
ปานกลาง		24.8		26.8	(401)	25.7
เห็นด้วย		21.3		36.3	(435)	27.8
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		4.2		5.7	(76)	4.9
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
คนไทยนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		6.7		6.9	(106)	6.8
ไม่เห็นด้วย		24.9		24.1	(384)	24.6
ปานกลาง		20.4		21.2	(324)	20.7
เห็นด้วย		37.4		36.4	(578)	37.0
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		10.6		11.4	(171)	10.9
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
คนไทยมักนิยมใช้จ่ายเงินเพื่อความสนุกในวันนี้มากกว่าจะเก็บไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		8.6		5.0	(110)	7.0
ไม่เห็นด้วย		26.9		16.4	(348)	22.3
ปานกลาง		21.5		26.0	(367)	23.5

ตาราง 3 เจตคติ (Attitude) **ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)**

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
เห็นด้วย		35.0		42.4	(598)	38.2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		8.0		10.2	(140)	9.0
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
เมื่อเศรษฐกิจกลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว ท่านยังคงควบคุมค่าใช้จ่าย (ประหยัด) อีกต่อไป						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		2.2		2.2	(34)	2.2
ไม่เห็นด้วย		7.2		4.5	(94)	6.0
ปานกลาง		15.0		20.3	(271)	17.3
เห็นด้วย		46.9		53.4	(777)	49.7
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		28.7		19.6	(387)	24.8
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
วัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช งานศพ ฯลฯ						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		4.9		5.1	(78)	5.0
ไม่เห็นด้วย		14.6		11.1	(204)	13.1
ปานกลาง		24.6		20.6	(357)	22.8
เห็นด้วย		43.0		49.6	(718)	45.9
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		12.9		13.6	(206)	13.2
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 3 เจตคติ (Attitude) **ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)**

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
ปัจจุบันคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้าหรือยอมรับนับถือกันที่วัตถุและความร่ำรวยมากกว่าความสามารถหรือความดี						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		6.6		5.8	(98)	6.3
ไม่เห็นด้วย		24.1		15.5	(318)	20.3
ปานกลาง		22.8		19.7	(335)	21.4
เห็นด้วย		35.5		44.2	(614)	39.3
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		11.0		14.8	(198)	12.7
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
คนไทยยังมีค่านิยมให้บุตรหลานเข้ารับราชการ เพื่อได้เป็นเจ้าคนนายคน						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		1.3		2.8	(30)	1.9
ไม่เห็นด้วย		6.9		13.5	(153)	9.8
ปานกลาง		20.8		29.8	(387)	24.8
เห็นด้วย		53.4		42.8	(762)	48.7
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		17.6		11.1	(231)	14.8
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรใน 14 จังหวัดภาคใต้ (ตาราง 4)

จากการสอบถามพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง ว่าปกติมีพฤติกรรมดังกล่าวหรือไม่ ผลการวิจัยพบรายละเอียดดังนี้

การรับประทานอาหารนอกบ้าน พบว่า ร้อยละ 59.1 ของประชากรตัวอย่างตามปกติจะไม่รับประทานอาหารนอกบ้าน ทั้งนี้ผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบท และเขตเมือง ร้อยละ 68.5 และร้อยละ 46.9 ตามลำดับ ไม่ได้รับประทานอาหารนอกบ้าน

การใช้เพจเจอร์ พบว่า ร้อยละ 7.5 ของประชากรตัวอย่างมีเพจเจอร์ใช้ โดยผู้อาศัยในเขตชนบท และเขตเมือง ร้อยละ 4.6 และร้อยละ 11.3 ตามลำดับ มีเพจเจอร์ใช้

การพักผ่อนหย่อนใจ ดูภาพยนตร์ มีเพียงร้อยละ 37.9 ของประชากรตัวอย่างตามปกติจะพักผ่อนหย่อนใจ ดูภาพยนตร์ ทั้งนี้ผู้อาศัยในเขตชนบท และเขตเมือง ร้อยละ 30.1 และร้อยละ 48.0 ตามลำดับ ได้พักผ่อนหย่อนใจ ดูภาพยนตร์

การซื้อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ร้อยละ 33.1 ของประชากรตัวอย่างได้ซื้อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ทั้งนี้ร้อยละ 23.4 และร้อยละ 45.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ได้ซื้อหนังสือพิมพ์และนิตยสารมาอ่าน

การใช้จ่ายค่าเครื่องสำอาง ร้อยละ 51.8 ของประชากรตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายนี้ โดยผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ร้อยละ 49.8 และร้อยละ 54.4 ตามลำดับ มีค่าใช้จ่ายในเรื่องเครื่องสำอาง

ความสามารถในการชำระหนี้ พบว่า ประชากรตัวอย่างร้อยละ 71.8 จ่ายได้ครบถ้วนทุกงวด ร้อยละ 19 จ่ายได้บางส่วน และร้อยละ 9.2 จ่ายชำระไม่ได้เลย ผู้อาศัยในเขตชนบท และเขตเมือง ร้อยละ 75.4 และร้อยละ 64.0 ตามลำดับ สามารถจ่ายชำระหนี้ได้ครบถ้วนทุกงวด

การรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน พบว่า ร้อยละ 52.5 ของประชากรตัวอย่างได้เคยร่วมกิจกรรมดังกล่าว โดยเป็นผู้อาศัยในเขตชนบท และเขตเมือง เท่ากับร้อยละ 65.0 และร้อยละ 36.5 ตามลำดับ

การร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรม ร้อยละ 33.3 ของประชากรตัวอย่างเคยร่วมแรงลงแขก ทั้งนี้ผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ร้อยละ 43.3 และร้อยละ 20.3 ตามลำดับ เคยร่วมลงแขก

การออกเงินซื้ออาหารเลี้ยงเพื่อน ร้อยละ 87.5 ของประชากรตัวอย่างเคยออกเงินซื้ออาหารเลี้ยงเพื่อน โดยเป็นผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ร้อยละ 89.4 และร้อยละ 84.9 ตามลำดับ

การบริจาคเงินเพื่อพัฒนาศาสนสถาน ทำบุญ ร้อยละ 95.6 ของประชากรตัวอย่างเคยบริจาคเงินดังกล่าว ทั้งนี้ร้อยละ 97.06 และร้อยละ 94.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ได้เคยบริจาคเงินเพื่อพัฒนาศาสนสถานและทำบุญ

การหันหน้าเข้าวัด ฟังเทศน์ นั่งสมาธิ หาที่พึ่งทางใจ ร้อยละ 95.9 ของประชากรตัวอย่างได้หันหน้าเข้าวัด โดยร้อยละ 96.1 และร้อยละ 95.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ได้หันหน้าเข้าวัด

ความสนใจตื่นตัวด้านการเมือง ร้อยละ 83.8 ของประชากรตัวอย่างสนใจตื่นตัวด้านการเมือง โดยเป็นผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมืองเท่ากับร้อยละ 87.9 และร้อยละ 78.5 ตามลำดับ

การรวมกลุ่มเพื่อเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร้อยละ 15.6 ของประชากรตัวอย่างเคยรวมกลุ่ม ทั้งนี้ร้อยละ 13.5 และร้อยละ 18.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เป็นผู้เคยรวมกลุ่มดังกล่าว

การนิยมเดินเที่ยวชมสินค้า (Shopping) **ตามร้านค้า ตลาด ศูนย์การค้า** พบว่า ร้อยละ 78.6 ของประชากรตัวอย่างนิยมเดินเที่ยวชมสินค้า โดยเป็นผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมืองเท่ากับร้อยละ 78.7 และร้อยละ 78.5 ตามลำดับ

การใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย ร้อยละ 68.6 ของประชากรตัวอย่างใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย โดยเป็นผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมืองเท่ากับร้อยละ 71.6 และร้อยละ 64.8 ตามลำดับ

การนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ สถานเริงรมณ์ พบว่า ร้อยละ 53.4 ของประชากรตัวอย่างมีความนิยมดังกล่าว โดยเป็นผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมืองเท่ากับร้อยละ 53.9 และร้อยละ 52.6 ตามลำดับ

การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ร้อยละ 80.2 ของประชากรตัวอย่างได้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 80.3 และร้อยละ 80.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ นิยมเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ

การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ ร้อยละ 11.5 ของประชากรตัวอย่างได้เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ร้อยละ 8.4 และร้อยละ 15.4 ตามลำดับ ได้เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ

การนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ พบว่า ร้อยละ 48.6 ของประชากรตัวอย่างมีความนิยมดังกล่าว โดยเป็นผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ร้อยละ 49.1 และร้อยละ 47.8 ตามลำดับ

การมีบุตรหลานกำลังเรียนหนังสือ ร้อยละ 59.4 ของประชากรตัวอย่างมีบุตรหลานกำลังเรียนหนังสือ โดยเป็นผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง เท่ากับร้อยละ 57.0 และร้อยละ 62.6 ตามลำดับ

การมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ร้อยละ 78 ของประชากรตัวอย่างมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินเท่ากับร้อยละ 87.3 และร้อยละ 66.2 ตามลำดับ

การวางแผนการใช้จ่ายเงิน ร้อยละ 80.1 ของประชากรตัวอย่างมีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ทั้งนี้ร้อยละ 80.7 และร้อยละ 80.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ได้วางแผนการใช้จ่ายเงิน

การมีโทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 15.3 ของประชากรตัวอย่างมีโทรศัพท์มือถือใช้ โดยร้อยละ 10.8 และร้อยละ 21.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เป็นผู้มีโทรศัพท์มือถือใช้

การช่วยงานบ้านของผู้ชาย ร้อยละ 75.9 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนผู้ชายช่วยทำงานบ้าน โดยร้อยละ 75.9 และร้อยละ 76.0 ผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกครัวเรือนผู้ชายช่วยงานบ้าน

การช่วยงานบ้านของเด็ก ร้อยละ 68.9 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนวัยเด็กช่วยทำงานบ้าน โดยร้อยละ 72.9 และร้อยละ 63.7 ผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกครัวเรือนวันเด็กช่วยทำงานบ้าน

สมาชิกครอบครัวมีปากเสียง ทะเลาะวิวาทกัน ร้อยละ 56.6 ของประชากรตัวอย่างได้มีปากเสียงทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว โดยเป็นผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง เท่ากับร้อยละ 31.1 และร้อยละ 54.4 ตามลำดับ

สมาชิกครอบครัวทุบตีกัน ร้อยละ 25.2 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครอบครัวทุบตีกัน โดยร้อยละ 31.1 และร้อยละ 17.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกครอบครัวทุบตีกัน

การทุบตีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 20.1 ของประชากรตัวอย่างมีการทุบตีดังกล่าว โดยร้อยละ 20.6 และร้อยละ 19.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีการทุบตีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี

สมาชิกครัวเรือนอายุต่ำกว่า 15 ปี ติดสารเสพติด พบว่า ร้อยละ 6 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว โดยร้อยละ 5.1 และร้อยละ 7.2 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกครัวเรือนอายุต่ำกว่า 15 ปี ติดสารเสพติด

สมาชิกครัวเรือนอายุมากกว่า 15 ปี ติดสารเสพติด พบว่า ร้อยละ 6.3 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว ทั้งนี้ร้อยละ 6.6 และร้อยละ 6.0 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกครัวเรือนอายุมากกว่า 15 ปี ติดสารเสพติด

การดื่มเหล้า เบียร์ ของสมาชิกครัวเรือน ร้อยละ 43.8 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว โดยร้อยละ 46.3 และร้อยละ 40.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกครัวเรือนดื่มเหล้า เบียร์

การสูบบุหรี่ของสมาชิกครัวเรือน ร้อยละ 44.9 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนสูบบุหรี่ ทั้งนี้ร้อยละ 50.4 และร้อยละ 37.9 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกครัวเรือนสูบบุหรี่

การเสี่ยงดวง ซื้อหวยของสมาชิกครัวเรือน พบว่า ร้อยละ 51.5 ของประชากรตัวอย่างมีการเสี่ยงดวงดังกล่าว โดยร้อยละ 52.7 และร้อยละ 50.0 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกครัวเรือนเสี่ยงดวง ซื้อหวย

การบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการของสมาชิกครัวเรือน ร้อยละ 67.8 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว โดยร้อยละ 72.1 และร้อยละ 62.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว

การบริจาคโลหิต ร้อยละ 24.8 ของประชากรตัวอย่างเคยบริจาคโลหิต โดยร้อยละ 24.0 และร้อยละ 25.9 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เคยบริจาคโลหิต

การมีบัตรเครดิตใช้ ร้อยละ 15.4 ของประชากรตัวอย่างมีบัตรเครดิตใช้ ทั้งนี้ร้อยละ 12.1 และร้อยละ 19.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีบัตรเครดิตใช้

การมีสมาชิกครัวเรือนส่งเงินกลับมาให้ทางบ้าน พบว่า ร้อยละ 17.4 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว โดยร้อยละ 18.0 และร้อยละ 16.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว

การมีสมาชิกครัวเรือนส่งเงินให้ญาติพี่น้องซึ่งไม่ได้อยู่ที่บ้าน พบว่า ร้อยละ 22.4 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว ทั้งนี้ร้อยละ 27.4 และร้อยละ 23.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว

การเกิดความเครียด พบว่า ร้อยละ 83.6 ของประชากรตัวอย่างมีความเครียด ทั้งนี้ร้อยละ 84.8 และร้อยละ 82.2 ของประชากรตัวอย่างตามลำดับ มีความเครียด

การมีปัญหาลักเล็กขโมยน้อยในชุมชนที่อาศัยอยู่ ร้อยละ 56.9 ของประชากรตัวอย่างระบุว่ามีปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้ร้อยละ 61.5 และร้อยละ 50.9 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีปัญหาดังกล่าว

การมีบุตรอายุต่ำกว่า 15 ปี ไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด พบว่า ร้อยละ 34.9 ของประชากรตัวอย่างมีบุตรดังกล่าว โดยร้อยละ 33.7 และร้อยละ 36.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีบุตรอายุต่ำกว่า 15 ปี ไปอาศัยอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด

การส่งผู้สูงอายุไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด ร้อยละ 26.1 ของประชากรตัวอย่างมีผู้สูงอายุดังกล่าว ทั้งนี้ร้อยละ 29.0 และร้อยละ 22.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ได้ส่งผู้สูงอายุไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด

ตาราง 4 พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การรับประทานอาหารนอกบ้าน						
ไม่ไป		68.5		46.9	(923)	59.1
ไป		31.5		53.1	(640)	40.9
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 4 พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การใช้เพจเจอร์						
ไม่มี		95.4		88.7	(1,446)	92.5
มี		4.6		11.3	(117)	7.5
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การพักผ่อนหย่อนใจ ดูภาพยนตร์						
ไม่ดู		69.9		52.0	(970)	62.1
ดู		30.1		48.0	(593)	37.9
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การซื้อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร						
ไม่ซื้อ		76.6		54.4	(1,045)	66.9
ซื้อ		23.4		45.6	(518)	33.1
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การใช้จ่ายค่าเครื่องสำอาง						
ไม่ใช้จ่าย		50.2		45.6	(753)	48.2
ใช้จ่าย		49.8		54.4	(810)	51.8
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
ความสามารถในการชำระหนี้						
ได้ครบถ้วนทุกงวด		75.4		64.0	(487)	71.8
ได้บางส่วน		17.3		22.7	(129)	19.0
ไม่ได้เลย		7.3		13.3	(62)	9.2
รวม	(467)	100.0	(211)	100.0	(678)	100.0

ตาราง 4 พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชน โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน						
ไม่เคยร่วมกิจกรรมพัฒนาชุมชน		35.0		63.5	(742)	47.5
เคยร่วมกิจกรรมพัฒนาชุมชน		65.0		36.5	(821)	52.5
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรม						
ไม่เคยร่วมแรงลงแขก		56.7		79.7	(1,043)	66.7
เคยลงแขก		43.3		20.3	(520)	33.3
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การออกเงินซื้ออาหารเลี้ยงเพื่อน						
ไม่เคยเลี้ยงเพื่อน		10.6		15.1	(196)	12.5
เคยเลี้ยงเพื่อน		89.4		84.9	(1,367)	87.5
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การบริจาคเงินเพื่อพัฒนาศาสน-สถาน ทำบุญ						
ไม่เคยบริจาคเงิน		3.0		5.9	(68)	4.4
เคยบริจาคเงิน		97.0		94.1	(1,495)	95.6
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การหันหน้าเข้าวัด ฟังเทศน์ นั่งสมาธิ หาที่พึ่งทางใจ						
ไม่เคยปฏิบัติ		3.9		4.5	(64)	4.1
ปฏิบัติ		96.1		95.5	(1,499)	95.9
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 4 พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
ความสนใจตื่นตัวด้านการเมือง						
ไม่สนใจ		12.1		21.5	(253)	16.2
สนใจ		87.9		78.5	(1,310)	83.8
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การรวมกลุ่มเพื่อเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขปัญหาต่าง ๆ						
ไม่เคยรวมกลุ่ม		86.5		81.7	(1,319)	84.4
เคยรวมกลุ่ม		13.5		18.3	(244)	15.6
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การนิยมเดินเที่ยวชมสินค้า (Shopping) ตามร้านค้า ตลาด ศูนย์การค้า						
ไม่นิยมเดินเที่ยวชมสินค้า		21.3		21.5	(334)	21.4
นิยมเดินเที่ยวชมสินค้า		78.7		78.5	(1,229)	78.6
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย						
ไม่สุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย		28.4		35.2	(491)	31.4
สุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย		71.6		64.8	(1,072)	68.6
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ สถานเริงรมณ์						
ไม่นิยม		46.1		47.4	(729)	46.6
นิยม		53.9		52.6	(834)	53.4
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 4 พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ						
ไม่ท่องเที่ยว		19.7		19.9	(309)	19.8
ท่องเที่ยว		80.3		80.1	(1,254)	80.2
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ						
ไม่ท่องเที่ยว		91.6		84.6	(1,384)	88.5
ท่องเที่ยว		8.4		15.4	(179)	11.5
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ						
ไม่นิยม		50.9		52.2	(804)	51.4
นิยม		49.1		47.8	(759)	48.6
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การมีบุตรหลานกำลังเรียนหนังสือ						
ไม่มี		43.0		37.4	(634)	40.6
มี		57.0		62.6	(929)	59.4
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน						
ไม่มีกรรมสิทธิ์		12.7		33.8	(343)	22.0
มีกรรมสิทธิ์		87.3		66.2	(1,220)	78.0
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 4 พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การวางแผนการใช้จ่ายเงิน						
ไม่เคยวางแผน		19.3		19.7	(305)	19.9
วางแผน		80.7		80.3	(1,258)	80.1
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การมีโทรศัพท์มือถือ						
ไม่มี		89.2		78.9	(1,324)	84.7
มี		10.8		21.1	(239)	15.3
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การช่วยงานบ้านของผู้ชาย						
ไม่ช่วย		24.1		24.0	(376)	24.1
ช่วย		75.9		76.0	(1,187)	75.9
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การช่วยงานบ้านของเด็ก						
ไม่ช่วย		27.1		36.3	(486)	31.1
ช่วย		72.9		63.7	(1,077)	68.9
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
สมาชิกครอบครัวมีปากเสียงทะเลาะวิวาทกัน						
ไม่เคยทะเลาะวิวาทกัน		68.9		45.6	(679)	43.4
ทะเลาะวิวาทกัน		31.1		54.4	(884)	56.6
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
สมาชิกครอบครัวทุบตีกัน						
ไม่เคยทุบตีกัน		68.9		82.3	(1,169)	74.8
ทุบตีกัน		31.1		17.7	(394)	25.2
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 4 พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การทุบตีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี						
ไม่เคยทุบตี		79.4		80.6	(1,249)	79.9
ทุบตีเด็ก		20.6		19.4	(314)	20.1
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
สมาชิกครัวเรือนอายุต่ำกว่า 15 ปี ติดสารเสพติด						
ไม่มี		94.9		92.8	(1,469)	94.0
มี		5.1		7.2	(94)	6.0
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
สมาชิกครัวเรือนอายุมากกว่า 15 ปี ติดสารเสพติด						
ไม่มี		93.4		94.0	(1,464)	93.7
มี		6.6		6.0	(99)	6.3
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การดื่มเหล้า เบียร์ ของสมาชิกครัวเรือน						
ไม่มี		53.7		59.5	(879)	56.2
มี		46.3		40.5	(684)	43.8
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การสูบบุหรี่ของสมาชิกครัวเรือน						
ไม่สูบ		49.6		62.1	(861)	55.1
สูบ		50.4		37.9	(702)	44.9
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 4 พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การเสี่ยงดวง ซื้อหวยของสมาชิกครัวเรือน						
ไม่มี		47.3		50.0	(758)	48.5
มี		52.7		50.0	(805)	51.5
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการของสมาชิกครัวเรือน						
ไม่เคยบนบาน		27.9		37.9	(504)	32.2
เคยบนบาน		72.1		62.1	(1,059)	67.8
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การบริจาคโลหิต						
ไม่เคย		76.0		74.1	(1,175)	75.2
เคย		24.0		25.9	(388)	24.8
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การมีบัตรเครดิตใช้						
ไม่มี		87.9		80.4	(1,323)	84.6
มี		12.1		19.6	(240)	15.4
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การมีสมาชิกครัวเรือนส่งเงินกลับมาให้ทางบ้าน						
ไม่มี		82.0		83.3	(1,291)	82.6
มี		18.0		16.7	(272)	17.4
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

ตาราง 4 พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การที่ท่านและสมาชิกครัวเรือนส่งเงินให้ญาติพี่น้อง ซึ่งไม่ได้อยู่ที่บ้าน						
ไม่ส่งให้		72.6		76.3	(1,213)	77.6
ส่งให้		27.4		23.7	(350)	22.4
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การเกิดความเครียด						
ไม่เครียด		15.2		17.8	(256)	16.4
เครียด		84.8		82.2	(1,307)	83.6
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การมีปัญหาลักเล็กขโมยน้อยในชุมชนที่อาศัยอยู่						
ไม่มี		38.5		49.1	(674)	43.1
มี		61.5		50.9	(889)	56.9
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การมีบุตรอายุต่ำกว่า 15 ปีไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด						
ไม่มี		66.3		63.6	(1,018)	65.1
มี		33.7		36.4	(545)	34.9
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
การส่งผู้สูงอายุไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด						
ไม่มี		71.0		77.6	(1,155)	73.9
มี		29.0		22.4	(408)	26.1
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0

บทที่ 4
ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อลักษณะด้านเศรษฐกิจ-สังคม เจตคติ และพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชาชนใน 14 จังหวัดภาคใต้

ในบทนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบสภาพเศรษฐกิจ-สังคม เจตคติและพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ใน 14 จังหวัดภาคใต้ ก่อนและหลังการเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ซึ่งนับตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ที่มีการประกาศลอยตัวค่าเงินบาทของประเทศไทย ได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนไทยเป็นอย่างมาก ผลการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของผู้คนในสังคมต่อท่าน ร้อยละ 46.3 ของประชากรตัวอย่างระบุว่ามีน้อยลง ร้อยละ 49.1 ระบุว่าเหมือนเดิม อีกร้อยละ 4.6 ระบุว่ามากขึ้น เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 48.2 และร้อยละ 44 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ระบุว่าความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของผู้คนในสังคมต่อตนเองมีน้อยลงเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ

ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของท่านต่อผู้อื่น ร้อยละ 24 ของประชากรตัวอย่างระบุว่ามีน้อยลง ร้อยละ 70.6 ระบุว่าเหมือนเดิม ที่เหลืออีกร้อยละ 5.4 ระบุว่ามีมากขึ้น เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 25.1 และร้อยละ 22.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ระบุว่าความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของตนเองต่อผู้อื่นมีน้อยลง เมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ

การรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน ร้อยละ 52.5 ของประชากรตัวอย่างเคยรวมกลุ่มดังกล่าว โดยร้อยละ 65 และร้อยละ 36.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ที่เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ร้อยละ 40.1 ของประชากรตัวอย่างมีการรวมกลุ่มดังกล่าวน้อยลง ร้อยละ 52.2 เหมือนเดิม อีกร้อยละ 7.7 รวมกลุ่มมากขึ้น เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 40.8 และร้อยละ 38.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมดังกล่าวน้อยลง

การร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรม ร้อยละ 33.3 ของประชากรตัวอย่างเคยลงแขก โดยร้อยละ 43.3 และร้อยละ 20.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เคยลงแขก

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ร้อยละ 43.3 ของประชากรตัวอย่างได้ร่วมแรงลงแขกน้อยลง ร้อยละ 51.3 เหมือนเดิม อีกร้อยละ 5.4 ได้ร่วมแรงลงแขกมากขึ้น เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 44.1 และร้อยละ 41 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ระบุว่ามีการร่วมแรงลงแขกน้อยลง

การออกเงินซื้ออาหารเลี้ยงเพื่อน ร้อยละ 87.5 ของประชากรตัวอย่างเคยออกเงินซื้ออาหารเลี้ยงเพื่อน โดยร้อยละ 89.4 และร้อยละ 84.9 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมดังกล่าว

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 62.3 ของประชากรตัวอย่างได้ออกเงินซื้ออาหารเลี้ยงเพื่อนน้อยลง ร้อยละ 34.5 ยังคงเหมือนเดิม อีกร้อยละ 3.2 มีพฤติกรรมนี้มากขึ้น เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 66.3 และร้อยละ 56.8 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ระบุว่าว่าได้ออกเงินซื้ออาหารเลี้ยงเพื่อนน้อยลง

การบริจาคเงินเพื่อพัฒนาศาสนสถาน ทำบุญ ร้อยละ 95.6 ของประชากรตัวอย่างเคยบริจาคเงินดังกล่าว โดยร้อยละ 97 และร้อยละ 94.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมนี้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 32.4 ของประชากรตัวอย่างได้บริจาคเงินดังกล่าวน้อยลง ร้อยละ 60.3 เหมือนเดิม อีกร้อยละ 7.3 มากขึ้น เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 28.7 และร้อยละ 37.2 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ได้บริจาคเงินเพื่อพัฒนาศาสนสถาน ทำบุญน้อยลง

การหันหน้าเข้าวัด ฟังเทศน์ นั่งสมาธิ หาที่พึ่งทางใจ ร้อยละ 95.9 ของประชากรตัวอย่างได้ปฏิบัติตามนี้ โดยร้อยละ 96.1 และร้อยละ 95.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมนี้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 24.9 ของประชากรตัวอย่างได้หันหน้าเข้าวัดน้อยลง ร้อยละ 65 ยังเหมือนเดิม อีกร้อยละ 10.1 หันหน้าเข้าวัดมากขึ้น เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 23.9 และร้อยละ 26.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ได้หันหน้าเข้าวัดน้อยลง

ความสนใจตื่นตัวด้านการเมือง ร้อยละ 83.8 ของประชากรตัวอย่างมีความสนใจตื่นตัวด้านการเมือง โดยร้อยละ 87.9 และร้อยละ 78.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ เป็นผู้สนใจตื่นตัวด้านการเมือง

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 40.2 ของประชากรตัวอย่างได้สนใจตื่นตัวด้านการเมืองมากขึ้น ร้อยละ 47.9 ยังเหมือนเดิม ร้อยละ 11.9 น้อยลง เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 42.2 และร้อยละ 37.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีความสนใจตื่นตัวด้านการเมืองมากขึ้น

การรวมกลุ่มเพื่อเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร้อยละ 15.6 ของประชากรตัวอย่างได้รวมกลุ่มเพื่อเรียกร้อง โดยร้อยละ 13.5 และร้อยละ 18.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมนี้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ร้อยละ 23.4 ของประชากรตัวอย่างมีการรวมกลุ่มน้อยลง ร้อยละ 55.3 เหมือนเดิม และร้อยละ 21.3 มีการรวมกลุ่มมากขึ้น เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 29.4 46.2 24.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบทมีการรวมกลุ่มดังกล่าวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ส่วนกลุ่มผู้อาศัยในเขตเมืองมีการรวมกลุ่ม เพื่อเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐแก้ปัญหาต่าง ๆ น้อยลง เหมือนเดิม มากขึ้น เท่ากับร้อยละ 17.6 64 และ 18.4 ตามลำดับ

การนิยมเดินเที่ยวชมสินค้า (Shopping) **ตามร้านค้า ตลาด ศูนย์การค้า** ร้อยละ 78.6 ของประชากรตัวอย่างนิยมเดินเที่ยวชมสินค้า โดยร้อยละ 78.7 และร้อยละ 78.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมนี้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 69.9 ของประชากรตัวอย่างนิยมเดินเที่ยวชมสินค้าน้อยลง ร้อยละ 26.4 เหมือนเดิม และร้อยละ 3.7 นิยมมากขึ้น เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 78.3 และร้อยละ 59 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ นิยมเดินเที่ยวชมสินค้าน้อยลง

การใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย ร้อยละ 68.6 ของประชากรตัวอย่างระบุว่าตนใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย โดยร้อยละ 71.6 และร้อยละ 64.8 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมนี้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 79.7 ได้ลดพฤติกรรมการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ร้อยละ 17.8 เหมือนเดิม และร้อยละ 2.5 ฟุ่มเฟือยมากขึ้น เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 84.9 และร้อยละ 72.2 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ได้ลดพฤติกรรมการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย

การนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ สถานเริงรมณ์ ร้อยละ 53.4 ของประชากรตัวอย่างระบุว่าตนมีพฤติกรรมดังกล่าว โดยร้อยละ 53.9 และร้อยละ 52.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมนี้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ร้อยละ 81.1 ของประชากรตัวอย่างนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ และสถานเริงรมณ์น้อยลง ร้อยละ 16.7 เหมือนเดิม และร้อยละ 2.2 มากขึ้น เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 86.7 และร้อยละ 73.9 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมดังกล่าวน้อยลง

การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ร้อยละ 80.2 ของประชากรตัวอย่างระบุว่าตนมีพฤติกรรมดังกล่าว โดยร้อยละ 80.3 และร้อยละ 80.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมนี้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ร้อยละ 73 ของประชากรตัวอย่างได้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศน้อยลง ร้อยละ 22.9 เหมือนเดิม ร้อยละ 4.1 มากขึ้น เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 78 และร้อยละ 66.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ได้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศน้อยลง

การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ ร้อยละ 11.5 ของประชากรตัวอย่างระบุว่าตนมีพฤติกรรมดังกล่าว โดยร้อยละ 8.4 และร้อยละ 15.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมนี้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 65.9 ของประชากรตัวอย่างได้เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศน้อยลง ร้อยละ 24 เหมือนเดิม อีกร้อยละ 10.1 มากขึ้น เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 66.2 และร้อยละ 65.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ได้เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศลดลง

การนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ ร้อยละ 48.6 ของประชากรตัวอย่างระบุว่าตนมีพฤติกรรมดังกล่าว โดยร้อยละ 49.1 และร้อยละ 47.8 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมนี้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 76.9 ของประชากรตัวอย่างนิยมซื้อสินค้าดังกล่าวน้อยลง ร้อยละ 20.3 ยังคงเหมือนเดิม และร้อยละ 2.8 ซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากขึ้น เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 83.8 และร้อยละ 67.9 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ นิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศน้อยลง

การทำงาน (ทำงานล่วงเวลา มีอาชีพเสริม) หรือการทำงานหนัก เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 22.6 ของประชากรตัวอย่างปัจจุบันได้ทำงานหนักขึ้น ร้อยละ 52 เหมือนเดิม และร้อยละ 25.4 ทำงานหนักน้อยลง เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 27.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบททำงานหนักน้อยลง ร้อยละ 21.9 ทำงานหนักมากขึ้น และอีกร้อยละ 50.5 ยังเหมือนเดิม ส่วนผู้อาศัยอยู่ในเขตเมือง พบว่า ร้อยละ 24 ทำงานหนักมากขึ้น ร้อยละ 21 ทำงานหนักน้อยลง อีกร้อยละ 55 ยังเหมือนเดิม สรุปได้ว่า ผู้อาศัยในเขตเมืองต้องทำงานหนักมากขึ้น ในขณะที่ผู้อาศัยในเขตชนบททำงานหนักน้อยลง

บุตรหลานในครัวเรือนต้องออกจากโรงเรียนเพราะปัญหาเศรษฐกิจ ร้อยละ 59.4 ของประชากรตัวอย่างมีบุตรหลานในครัวเรือนกำลังเรียนหนังสืออยู่ โดยร้อยละ 57 และร้อยละ 62.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีบุตรหลานในครัวเรือนกำลังเรียน

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 5.2 ของประชากรตัวอย่างมีบุตรหลานออกจากโรงเรียนมากขึ้น ร้อยละ 10 มีบุตรหลานออกจากโรงเรียนน้อยลง อีกร้อยละ 84.8 เหมือนเดิม เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 6 10.9 และ 83.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบท บุตรหลานออกจากโรงเรียนมากขึ้น น้อยลง และเหมือนเดิม ตามลำดับ และร้อยละ 4.2 9 86.8 ของผู้อาศัยในเขตเมือง บุตรหลานออกจากโรงเรียนมากขึ้น น้อยลง และเหมือนเดิม ตามลำดับ

ค่าขนมให้บุตรหลานไปโรงเรียน เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 15.8 74.5 และ 9.7 ของประชากรตัวอย่างที่มีบุตรหลานไปโรงเรียน ได้ให้ค่าขนมบุตรหลานน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่าร้อยละ 16.4 73.5 10.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบท ได้ให้ค่าขนมบุตรหลานน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และร้อยละ 15.2 75.7 9.1 ของผู้อาศัยในเขตเมืองได้ให้ค่าขนมบุตรหลานน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

ขนาดที่ดินซึ่งมีกรรมสิทธิ์ ร้อยละ 78 ของประชากรตัวอย่างมีที่ดิน โดยร้อยละ 87.3 และร้อยละ 66.2 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีที่ดิน

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ร้อยละ 5.7 91.2 3.1 ของประชากรตัวอย่างมีขนาดที่ดินซึ่งมีกรรมสิทธิ์น้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 5.1 92.4 2.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทมีขนาดที่ดินซึ่งมีกรรมสิทธิ์น้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และร้อยละ 6.8 89.2 4.0 ของผู้อาศัยในเขตเมืองมีขนาดที่ดินซึ่งมีกรรมสิทธิ์น้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

สมาชิกครัวเรือนที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ต้องออกไปทำงานนอกครัวเรือน เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ร้อยละ 10.4 86.2 3.4 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว ออกไปทำงานนอกครัวเรือนน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 8.2 76.6 15.2 ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบทมีสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ต้องออกไปทำงานนอกครัวเรือนน้อยลง เท่าเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และร้อยละ 6.6 85.6 7.8 ของผู้อาศัยในเขตเมืองมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว ออกไปทำงานนอกครัวเรือนน้อยลง เท่าเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

สมาชิกครัวเรือนที่เป็นสตรีต้องออกไปทำงานนอกครัวเรือน เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 7.5 80.4 12.1 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว ออกไปทำงานนอกครัวเรือนน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 8.2 76.6 15.2 ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบทมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว ออกไปทำงานน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และร้อยละ 6.6 85.6 7.8 ของผู้อาศัยในเขตเมืองมีสมาชิกครัวเรือนที่เป็นสตรีต้องออกไปทำงานนอกครัวเรือนน้อยลง เท่าเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

สมาชิกครัวเรือนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ต้องออกไปทำงานนอกครัวเรือน เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่าปัจจุบันร้อยละ 17.2 76.7 และ 6.1 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าว ออกไปทำงานนอกครัวเรือนน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 17.9 75.4 6.7 ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบทมีสมาชิกครัวเรือนดังกล่าวออกไปทำงานนอกครัวเรือนน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และร้อยละ 15.2 79.5 5.3 ของผู้อาศัยในเขตเมืองมีสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ออกไปทำงานนอกครัวเรือนน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

ปริมาณอาหารที่รับประทานในครัวเรือน เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 15.3 76.3 และ 8.4 ของประชากรตัวอย่างมีปริมาณอาหารที่รับประทานในครัวเรือนน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 17.0 73.9 9.1 ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบทมีปริมาณอาหารดังกล่าวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และร้อยละ 13.1 79.4 7.5 ของผู้อาศัยในเขตเมืองมีปริมาณอาหารที่รับประทานในครัวเรือนน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

การซื้อสินค้าที่มีราคาถูกมาใช้ทดแทนสินค้าประเภทเดียวกันที่มีราคาแพง (ทั้งของกิน ของใช้) เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 8.2 46.4 45.4 ของประชากรตัวอย่างซื้อสินค้าดังกล่าวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 10.1 37.6 52.3 ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบทซื้อสินค้าดังกล่าวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และร้อยละ 5.9 57.8 36.3 ของผู้อาศัยในเขตเมืองซื้อสินค้าดังกล่าวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

คุณภาพสินค้าที่ซื้อมากินมาใช้ ปัจจุบันร้อยละ 23.0 71.1 5.9 ของประชากรตัวอย่างซื้อสินค้าที่มีคุณภาพเลวลง เหมือนเดิม ดีขึ้น ตามลำดับ มารับประทานเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 23.6 69.9 และ 6.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทซื้อสินค้าที่คุณภาพเลวลง เหมือนเดิม ดีขึ้น ตามลำดับ และร้อยละ 22.2 72.7 5.1 ของผู้อาศัยในเขตเมืองซื้อสินค้าที่คุณภาพเลวลง เหมือนเดิม ดีขึ้น ตามลำดับ

การวางแผนการใช้จ่าย ร้อยละ 80.1 ของประชากรตัวอย่างได้วางแผนในการใช้จ่ายเงิน โดยร้อยละ 80.7 80.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีการวางแผนการใช้จ่าย

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 7.0 34.5 58.5 ของประชากรตัวอย่างมีการวางแผนการใช้จ่ายน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 10.4 28.1 61.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทมีการวางแผนการใช้จ่ายน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และร้อยละ 2.6 42.8 54.6 ของผู้อาศัยในเขตเมืองมีการวางแผนการใช้จ่ายน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

รายจ่ายค่าประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ในบ้าน เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 18.7 49.6 31.7 ของประชากรตัวอย่างมีรายจ่ายดังกล่าวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 19.6 42.5 37.9 ของผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบทมีรายจ่ายดังกล่าวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และร้อยละ 17.4 58.8 23.8 ของผู้อาศัยในเขตเมืองมีรายจ่ายดังกล่าวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่าเนื่องจากมีการขึ้นราคาค่าน้ำประปา ไฟฟ้า และโทรศัพท์

การมีโทรศัพท์มือถือและรายจ่าย ร้อยละ 15.3 ของประชากรตัวอย่างมีโทรศัพท์มือถือใช้ โดยร้อยละ 10.8 และร้อยละ 21.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมืองตามลำดับ มีโทรศัพท์มือถือใช้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 21.8 55.2 23.0 ของประชากรตัวอย่างมีรายจ่ายค่าใช้โทรศัพท์มือถือลดลง เหมือนเดิม และมากขึ้นตามลำดับ เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 18.9 49.5 และ 31.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบทมีรายจ่ายค่าใช้โทรศัพท์มือถือลดลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และร้อยละ 23.6 59.0 17.4 ของผู้อาศัยในเขตเมืองมีรายจ่ายค่าใช้โทรศัพท์มือถือน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

การช่วยงานบ้านของสมาชิกครัวเรือนผู้ชาย ร้อยละ 75.9 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนผู้ชายช่วยงานบ้าน โดยร้อยละ 72.9 และร้อยละ 63.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ สมาชิกครัวเรือนผู้ชายได้ช่วยงานบ้าน

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 8.3 74.6 17.1 ของประชากรตัวอย่าง มีสมาชิกครัวเรือนผู้ชายช่วยงานบ้านน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 12.4 68.4 19.2 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีสมาชิกครัวเรือนผู้ชายช่วยงานบ้านน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 2.9 82.7 14.4 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีสมาชิกครัวเรือนผู้ชายช่วยงานบ้านน้อยลง เหมือนเดิม มากขึ้น ตามลำดับ

เด็กช่วยงานบ้าน ร้อยละ 68.9 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนวัยเด็กช่วยทำงานบ้าน โดยร้อยละ 72.9 และร้อยละ 63.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมืองตามลำดับ มีสมาชิกครัวเรือนวัยเด็กช่วยงานบ้าน

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 4.7 79.3 16.0 ของประชากรตัวอย่าง มีสมาชิกครัวเรือนวัยเด็กช่วยงานบ้านน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 5.9 76.3 17.8 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีสมาชิกครัวเรือนวัยเด็กช่วยงานบ้านน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 3.0 83.7 13.3 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีสมาชิกครัวเรือนวัยเด็กช่วยงานบ้านน้อยลง เหมือนเดิม มากขึ้น ตามลำดับ

การมีเวลาว่างให้ครอบครัว เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 19.1 65.6 15.3 ของประชากรตัวอย่าง มีเวลาว่างให้ครอบครัวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 19.6 66.1 14.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีเวลาว่างให้ครอบครัวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และร้อยละ 18.6 64.9 16.52 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีเวลาว่างให้ครอบครัวน้อยลง เหมือนเดิม มากขึ้น ตามลำดับ ดังนั้น คำกล่าวที่ว่า "เมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจนับเป็นโอกาสอันดี ที่ครอบครัวจะได้แสดงความรักความผูกพัน ซึ่งหาดูได้ยากเมื่อครั้งครอบครัวสุขสบายมีเงินทองมากมาย จากการที่ต่างคนต่างทำงานหนัก แต่ความผูกพันนับห่างเหิน เพราะไม่มีเวลาให้แก่กัน" จึงไม่เป็นจริงทั้งในเขตชนบทและเขตเมือง ซึ่งผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าประชากรตัวอย่างมีเวลาว่างให้ครอบครัวน้อยลงกว่าเดิม

สมาชิกครอบครัวมีปากเสียง ทะเลาะวิวาทกัน ร้อยละ 56.6 ของประชากรตัวอย่างมีการทะเลาะวิวาทกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว โดยร้อยละ 31.1 และร้อยละ 54.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ สมาชิกครอบครัวมีปากเสียง ทะเลาะวิวาทกัน

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 21.5 68.2 10.3 ของประชากรตัวอย่าง สมาชิกครอบครัวมีปากเสียง ทะเลาะวิวาทกันน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 21.9 69.7 8.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบท สมาชิกในครอบครัวทะเลาะวิวาทกันน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 21.0 66.1 12.9 ของผู้อาศัยในเขตเมือง สมาชิกในครอบครัวทะเลาะวิวาทกันน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

สมาชิกครอบครัวทุบตีกัน ร้อยละ 25.2 ของประชากรตัวอย่างมีการทุบตีกันในครอบครัว โดยร้อยละ 31.1 และร้อยละ 17.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ สมาชิกครอบครัวทุบตีกัน

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 18.3 75.9 5.8 ของประชากรตัวอย่าง มีการทุบตีกันในครอบครัวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 17.2 76.9 5.9 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีสมาชิกครอบครัวทุบตีกันน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 20.7 73.5 และ 5.8 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีสมาชิกครอบครัวทุบตีกันน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

การทุบตีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 20.1 ของประชากรตัวอย่างมีการทุบตีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีในครอบครัว โดยร้อยละ 20.6 และร้อยละ 19.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมดังกล่าว

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 18.5 77.0 4.5 ของประชากรตัวอย่าง มีการทุบตีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 18.2 77.3 4.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีการทุบตีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 18.8 76.7 4.5 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีการทุบตีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ไม่อยากไปโรงเรียน เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 13.8 81.4 4.8 ของประชากรตัวอย่าง ไม่อยากไปโรงเรียนน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 13.8 79.2 7.0 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีเด็กไม่อยากไปโรงเรียนน้อยลง เหมือนเดิม มากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 13.7 83.9 2.4 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีเด็กไม่อยากไปโรงเรียนน้อยลง เหมือนเดิม มากขึ้น ตามลำดับ

การเที่ยวเตร่ของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 17.0 76.3 6.7 ของประชากรตัวอย่าง มีสมาชิกครอบครัวอายุต่ำกว่า 15 ปีเที่ยวเตร่น้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 16.9 75.6 7.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีเด็กเที่ยวเตร่น้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 17.3 77.2 5.5 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีเด็กเที่ยวเตร่น้อยลง เหมือนเดิม มากขึ้น ตามลำดับ

การขยันเรียนของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 7.6 82.0 10.4 ของประชากรตัวอย่าง มีเด็กในครอบครัวขยันเรียนน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 7.1 84.2 8.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีเด็กขยันเรียนน้อยลง เหมือนเดิม มากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 8.1 79.7 12.2 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีในครอบครัวขยันเรียนน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

การเก็บตัวของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 10.7 84.6 และ 4.7 ของประชากรตัวอย่าง มีสมาชิกครอบครัวอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่เก็บตัวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 9.9 84.1 6.0 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีสมาชิกครัวเรือนวัยเด็กเก็บตัวน้อยลง เหมือนเดิม มากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 11.6 85.0 และ 3.4 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีสมาชิกครัวเรือนวัยเด็กเก็บตัวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

ปัญหาการติดสารเสพติด (กัญชา ยาบ้า ฯลฯ) ของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี พบว่า ร้อยละ 6.3 ของประชากรตัวอย่าง มีปัญหาดังกล่าวในครัวเรือน โดยร้อยละ 6.6 และร้อยละ 6.0 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีปัญหาดังกล่าว

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 10.6 51.1 และ 38.3 ของประชากรตัวอย่าง มีปัญหาดังกล่าวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 6.7 51.1 42.2 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีปัญหาดังกล่าวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 14.3 51.0 34.7 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีปัญหาดังกล่าวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

ปัญหาการติดสารเสพติดของสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุมากกว่า 15 ปี พบว่า ร้อยละ 6.3 ของประชากรตัวอย่างมีปัญหานี้ โดยร้อยละ 6.6 และร้อยละ 6.0 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีปัญหานี้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 21.2 58.6 และ 20.2 ของประชากรตัวอย่าง มีปัญหานี้น้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 17.2 55.2 27.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีปัญหานี้น้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 26.8 63.4 9.8 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีปัญหานี้น้อยลง เท่าเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

การดื่มเหล้า เบียร์ของสมาชิกครัวเรือน ร้อยละ 43.8 ของประชากรตัวอย่าง มีสมาชิกในครัวเรือนดื่มเหล้า เบียร์เป็นประจำ โดยร้อยละ 46.3 และร้อยละ 40.5 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกครัวเรือนดื่มเหล้า เบียร์เป็นประจำ

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 48.8 43.9 7.3 ของประชากรตัวอย่าง มีสมาชิกในครัวเรือนดื่มเหล้า เบียร์น้อยลง เหมือนเดิม และเพิ่มขึ้น ตามลำดับ และเมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 53.3 39.6 และ 7.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีสมาชิกครัวเรือนดื่มเหล้า เบียร์น้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 42.2 50.2 7.6 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีสมาชิกครัวเรือนดื่มเหล้า เบียร์น้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

การสูบบุหรี่ของสมาชิกครัวเรือน ร้อยละ 44.9 ของประชากรตัวอย่าง มีสมาชิกครัวเรือนสูบบุหรี่เป็นประจำ โดยร้อยละ 50.4 และร้อยละ 37.9 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกในครัวเรือนสูบบุหรี่เป็นประจำ

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 43.6 49.4 และ 7.0 ของประชากรตัวอย่าง สมาชิกในครัวเรือนได้สูบบุหรี่น้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 49.7 44.5 และ 5.8 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีสมาชิกในครัวเรือนสูบบุหรี่น้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 33.2 57.9 และ 8.9 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีสมาชิกในครัวเรือนสูบบุหรี่น้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

การเสี่ยงดวง เช่น ซื้อหวยของสมาชิกครัวเรือน ร้อยละ 51.5 ของประชากรตัวอย่าง มีการเสี่ยงดวง ซื้อหวย โดยร้อยละ 52.7 และร้อยละ 50.0 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีการเสี่ยงดวง ซื้อหวย

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 38.8 45.8 และ 15.4 ของประชากรตัวอย่าง มีการเสี่ยงดวง ซื้อหวยน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 39.1 41.9 และ 19.0 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีการเสี่ยงดวง ซื้อหวยน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 38.3 51.2 และ 10.5 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีการเสี่ยงดวง ซื้อหวยน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

การบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการของสมาชิกครัวเรือน ร้อยละ 67.8 ของประชากรตัวอย่าง มีสมาชิกในครัวเรือนบนบาน โดยร้อยละ 72.1 และร้อยละ 62.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ที่สมาชิกในครัวเรือนมีพฤติกรรมดังกล่าว

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 14.8 67.4 17.8 ของประชากรตัวอย่าง ได้บนบานน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 15.9 67.5 16.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบท ได้บนบานน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 13.2 67.3 19.5 ของผู้อาศัยในเขตเมือง ได้บนบานน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

การบริจาคโลหิต ร้อยละ 24.8 ของประชากรตัวอย่าง ได้บริจาคโลหิต โดยร้อยละ 24.0 และร้อยละ 25.9 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ได้บริจาคโลหิต

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 36.3 58.5 และ 5.2 ของประชากรตัวอย่าง ได้บริจาคโลหิตน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 35.5 60.2 4.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบท ได้บริจาคโลหิตน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 37.3 56.5 และ 6.2 ของผู้อาศัยในเขตเมือง ได้บริจาคโลหิตน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

การใช้บัตรเครดิต ร้อยละ 15.4 ของประชากรตัวอย่าง มีบัตรเครดิตใช้ โดยร้อยละ 12.1 และร้อยละ 19.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีบัตรเครดิตใช้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 37.9 52.9 9.2 ของประชากรตัวอย่าง มีจำนวนเงินที่ใช้บัตรเครดิตน้อยลง เท่าเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่ อาศัยพบว่า ร้อยละ 36.8 49.0 14.2 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีจำนวนเงินที่ใช้บัตรเครดิตน้อยลง เท่าเดิม มากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 38.8 56.0 5.2 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีจำนวนเงินที่ใช้บัตรเครดิตน้อยลง เท่าเดิม มากขึ้น ตามลำดับ

จำนวนเงินที่สมาชิกครัวเรือนส่งกลับมาให้ทางบ้าน ร้อยละ 17.4 ของประชากรตัวอย่าง มีสมาชิกครัวเรือนส่งเงินกลับมาให้ทางบ้าน โดยร้อยละ 18 และร้อยละ 16.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีสมาชิกครัวเรือนส่งเงินกลับมาให้ทางบ้าน

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 29.8 61.0 9.2 ของประชากรตัวอย่าง ส่งเงินกลับมาให้ทางบ้านจำนวนเงินน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 30.4 57.0 12.6 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีสมาชิกครัวเรือนส่งเงินกลับมาให้ทางบ้านจำนวนเงินน้อยลง เท่าเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 28.9 66.7 4.4 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีสมาชิกครัวเรือนส่งเงินกลับมาให้ทางบ้านจำนวนเงินน้อยลง เท่าเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

จำนวนเงินที่ท่านและสมาชิกครัวเรือนส่งให้ญาติพี่น้อง ซึ่งไม่ได้อยู่ที่บ้าน ร้อยละ 22.4 ของประชากรตัวอย่าง มีพฤติกรรมนี้ โดยร้อยละ 27.4 และร้อยละ 23.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมนี้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 28.6 58.9 12.5 ของประชากรตัวอย่าง มีจำนวนเงินดังกล่าวส่งให้ญาติพี่น้องน้อยลง เท่าเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 28.2 57.4 14.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีจำนวนเงินดังกล่าวส่งให้ญาติพี่น้องน้อยลง เท่าเดิม มากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 29.0 60.5 10.5 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีจำนวนเงินส่งให้ญาติพี่น้องซึ่งไม่ได้อยู่ที่บ้านน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

ความเครียด (หงุดหงิด กดดัน ฯลฯ) ร้อยละ 83.6 ของประชากรตัวอย่าง มีความเครียด โดยร้อยละ 84.8 และร้อยละ 82.2 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีความเครียด

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 12.2 35.6 52.2 ของประชากรตัวอย่าง มีความเครียดน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 16.6 29.7 53.7 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีความเครียดน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 6.4 43.4 50.2 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีความเครียดน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

ปัญหาการลักเล็กขโมยน้อยในชุมชนที่อาศัยอยู่ ร้อยละ 56.9 ของประชากรตัวอย่าง มีปัญหานี้ โดยร้อยละ 61.5 และร้อยละ 50.9 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีปัญหานี้

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 19.0 37.5 43.5 ของประชากรตัวอย่าง มีปัญหาดังกล่าวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 24.8 29.9 45.3 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีปัญหาดังกล่าวน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 10.1 49.1 40.8 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีปัญหานี้น้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

การต้องส่งบุตรอายุต่ำกว่า 15 ปีไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด ร้อยละ 34.9 ของประชากรตัวอย่าง มีบุตรอายุต่ำกว่า 15 ปี ไปอยู่กับญาติ โดยร้อยละ 33.7 และร้อยละ 36.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ มีพฤติกรรมดังกล่าว

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 10.5 80.7 8.8 ของประชากรตัวอย่าง ต้องส่งบุตรไปอยู่กับญาติน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อาศัยอยู่ พบว่า ร้อยละ 11.5 77.4 11.1 ของผู้อาศัยในเขตชนบท ได้ส่งบุตรไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัดน้อยลง เท่าเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 9.2 84.7 6.1 ของผู้อาศัยในเขตเมือง ได้ส่งบุตรไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัดน้อยลง เท่าเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

การส่งผู้สูงอายุไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด ร้อยละ 26.1 ของประชากรตัวอย่าง ส่งผู้สูงอายุไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด โดยร้อยละ 29 และร้อยละ 22.4 ของผู้อาศัยในเขตชนบทและเขตเมือง ตามลำดับ ได้มีพฤติกรรมดังกล่าว

เมื่อเปรียบเทียบปัจจุบันกับก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 15.4 77.0 7.6 ของประชากรตัวอย่าง ต้องส่งผู้สูงอายุไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัดน้อยลง เหมือนเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 17.3 73.7 9.0 ของผู้อาศัยในเขตชนบท ต้องส่งผู้สูงอายุไปอยู่กับญาติน้อยลง เท่าเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 12.4 82.4 5.2 ของผู้อาศัยในเขตเมือง ต้องส่งผู้สูงอายุไปอยู่กับญาติน้อยลง เท่าเดิม และมากขึ้น ตามลำดับ

สภาพครอบครัวโดยรวมทุก ๆ ด้าน ภายหลังการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ร้อยละ 51.3 45.7 3.0 ของประชากรตัวอย่าง มีสภาพครอบครัวเลวลง เหมือนเดิม และดีขึ้น ตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ร้อยละ 57.0 40.0 และ 3.0 ของผู้อาศัยในเขตชนบท มีสภาพครอบครัวเลวลง เหมือนเดิม ดีขึ้น ตามลำดับ ร้อยละ 43.9 53.1 3.0 ของผู้อาศัยในเขตเมือง มีสภาพครอบครัวเลวลง เหมือนเดิม และดีขึ้น ตามลำดับ

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของผู้คนในสังคมต่อท่าน						
น้อยลง		48.2		44.0	(724)	46.3
เหมือนเดิม		46.5		52.3	(767)	49.1
มากขึ้น		5.3		3.7	(72)	4.6
รวม	(879)	100.0	(684)	100.0	(1,563)	100.0
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของท่านต่อผู้อื่น						
น้อยลง		25.1		22.5	(373)	24.0
เหมือนเดิม		68.3		73.6	(1,099)	70.6
มากขึ้น		6.6		3.9	(84)	5.4
รวม	(877)	100.0	(679)	100.0	(1,556)	100.0
การรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชน โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน						
น้อยลง		40.8		38.4	(329)	40.1
เหมือนเดิม		51.8		53.2	(429)	52.2
มากขึ้น		7.4		8.4	(63)	7.7
รวม	(571)	100.0	(250)	100.0	(821)	100.0

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรม						
น้อยลง		44.1		41.0	(225)	43.3
เหมือนเดิม		52.0		49.6	(267)	51.3
มากขึ้น		3.9		9.4	(28)	5.4
รวม	(381)	100.0	(139)	100.0	(520)	100.0
การออกเงินซื้ออาหารเลี้ยงเพื่อน						
น้อยลง		66.3		56.8	(851)	62.3
เหมือนเดิม		30.3		40.3	(472)	34.5
มากขึ้น		3.4		2.9	(44)	3.2
รวม	(786)	100.0	(581)	100.0	(1,367)	100.0
การบริจาคเงินเพื่อพัฒนาศาสน-สถาน ทำบุญ						
น้อยลง		28.7		37.2	(484)	32.4
เหมือนเดิม		64.0		55.5	(902)	60.3
มากขึ้น		7.3		7.3	(109)	7.3
รวม	(853)	100.0	(642)	100.0	(1,495)	100.0
การหันหน้าเข้าวัด ฟังเทศน์ นั่งสมาธิ หาที่พึ่งทางใจ						
น้อยลง		23.9		26.1	(373)	24.9
เหมือนเดิม		66.7		62.8	(975)	65.0
มากขึ้น		9.4		11.1	(151)	10.1
รวม	(845)	100.0	(654)	100.0	(1,499)	100.0

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
ความสนใจตื่นตัวด้านการเมือง						
น้อยลง		10.7		13.6	(156)	11.9
เหมือนเดิม		47.1		49.0	(627)	47.9
มากขึ้น		42.2		37.4	(527)	40.2
รวม	(773)	100.0	(537)	100.0	(1,310)	100.0
การรวมกลุ่มเพื่อเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขปัญหาต่าง ๆ						
น้อยลง		29.4		17.6	(57)	23.4
เหมือนเดิม		46.2		64.0	(135)	55.3
มากขึ้น		24.4		18.4	(52)	21.3
รวม	(119)	100.0	(125)	100.0	(244)	100.0
การเที่ยวชมสินค้า (Shopping) ตามร้านค้า ตลาด ศูนย์การค้า						
น้อยลง		78.3		59.0	(859)	69.9
เหมือนเดิม		18.2		37.1	(325)	26.4
มากขึ้น		3.5		3.9	(45)	3.7
รวม	(692)	100.0	(537)	100.0	(1,229)	100.0
การใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย						
น้อยลง		84.9		72.2	(854)	79.7
เหมือนเดิม		12.6		25.3	(191)	17.8
มากขึ้น		2.5		2.5	(27)	2.5
รวม	(629)	100.0	(443)	100.0	(1,072)	100.0

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ สถานเริงรมณ์						
น้อยลง		86.7		73.9	(677)	81.1
เหมือนเดิม		11.4		23.6	(139)	16.7
มากขึ้น		1.9		2.5	(18)	2.2
รวม	(474)	100.0	(360)	100.0	(834)	100.0
การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ						
น้อยลง		78.0		66.6	(916)	73.0
เหมือนเดิม		18.1		29.0	(287)	22.9
มากขึ้น		3.9		4.4	(51)	4.1
รวม	(706)	100.0	(548)	100.0	(1,254)	100.0
การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ						
น้อยลง		66.2		65.7	(118)	65.9
เหมือนเดิม		21.6		25.7	(43)	24.0
มากขึ้น		12.2		8.6	(18)	10.1
รวม	(74)	100.0	(105)	100.0	(179)	100.0
การนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ						
น้อยลง		83.8		67.9	(584)	76.9
เหมือนเดิม		14.6		27.8	(154)	20.3
มากขึ้น		1.6		4.3	(21)	2.8
รวม	(432)	100.0	(327)	100.0	(759)	100.0

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
รายได้ของท่าน						
น้อยลง		65.3		41.4	(639)	55.4
เหมือนเดิม		31.0		51.7	(456)	39.5
มากขึ้น		3.7		6.9	(58)	5.1
รวม	(677)	100.0	(476)	100.0	(1,153)	100.0
การทำงาน (ทำงานล่วงเวลา มีอาชีพเสริม) หรือการทำงานหนัก						
หนักน้อยลง		27.6		21.0	(181)	25.4
เหมือนเดิม		50.5		55.0	(371)	52.0
หนักมากขึ้น		21.9		24.0	(161)	22.6
รวม	(475)	100.0	(238)	100.0	(713)	100.0
บุตรหลานในครัวเรือนต้องออกจากโรงเรียนเพราะปัญหาเศรษฐกิจ						
น้อยลง		10.9		9.0	(89)	10.0
เหมือนเดิม		83.1		86.8	(754)	84.8
มากขึ้น		6.0		4.2	(46)	5.2
รวม	(487)	100.0	(402)	100.0	(889)	100.0
เงินค่าขนมให้บุตรหลานไปโรงเรียน						
น้อยลง		16.4		15.2	(147)	15.8
เหมือนเดิม		73.5		75.7	(692)	74.5
มากขึ้น		10.1		9.1	(90)	9.7
รวม	(501)	100.0	(428)	100.0	(929)	100.0

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
ขนาดที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์						
น้อยลง		5.1		6.8	(70)	5.7
เหมือนเดิม		92.4		89.2	(1,113)	91.2
มากขึ้น		2.5		4.0	(37)	3.1
รวม	(767)	100.0	(453)	100.0	(1,220)	100.0
สมาชิกครัวเรือนที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ต้องออกไปทำงานนอกครัวเรือน						
น้อยลง		11.1		9.3	(59)	10.4
เหมือนเดิม		85.0		87.8	(488)	86.2
มากขึ้น		3.9		2.9	(19)	3.4
รวม	(321)	100.0	(245)	100.0	(566)	100.0
สมาชิกครัวเรือนที่เป็นสตรี ต้องออกไปทำงานนอกครัวเรือน						
น้อยลง		8.2		6.6	(101)	7.5
เหมือนเดิม		76.6		85.6	(1,080)	80.4
มากขึ้น		15.2		7.8	(162)	12.1
รวม	(779)	100.0	(564)	100.0	(1,343)	100.0
สมาชิกครัวเรือนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ต้องออกไปทำงานนอกครัวเรือน						
น้อยลง		17.9		15.2	(48)	17.2
เหมือนเดิม		75.4		79.5	(214)	76.7
มากขึ้น		6.7		5.3	(17)	6.1
รวม	(182)	100.0	(97)	100.0	(279)	100.0

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
ปริมาณอาหารที่รับประทานในครัวเรือน						
น้อยลง		17.0		13.1	(235)	15.3
เหมือนเดิม		73.9		79.4	(1,171)	76.3
มากขึ้น		9.1		7.5	(129)	8.4
รวม	(865)	100.0	(670)	100.0	(1,535)	100.0
การซื้อสินค้าที่มีราคาถูก มาใช้ทดแทนสินค้าประเภทเดียวกันที่มีราคาแพง (ทั้งของกิน ของใช้)						
น้อยลง		10.1		5.9	(128)	8.2
เหมือนเดิม		37.6		57.8	(721)	46.4
มากขึ้น		52.3		36.3	(704)	45.4
รวม	(875)	100.0	(678)	100.0	(1,553)	100.0
คุณภาพสินค้าที่ซื้อมากินมาใช้						
เลวลง		23.6		22.2	(357)	23.0
เหมือนเดิม		69.9		72.7	(1,106)	71.1
ดีขึ้น		6.5		5.1	(92)	5.9
รวม	(874)	100.0	(681)	100.0	(1,555)	100.0
มีการวางแผนการใช้จ่าย						
น้อยลง		10.4		2.6	(88)	7.0
เหมือนเดิม		28.1		42.8	(434)	34.5
มากขึ้น		61.5		54.6	(736)	58.5
รวม	(709)	100.0	(549)	100.0	(1,258)	100.0

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
รายจ่ายค่าไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ในบ้าน						
น้อยลง		19.6		17.4	(283)	18.7
เหมือนเดิม		42.5		58.8	(752)	49.6
มากขึ้น		37.9		23.8	(482)	31.7
รวม	(855)	100.0	(662)	100.0	(1,517)	100.0
รายจ่ายค่าโทรศัพท์มือถือ						
น้อยลง		18.9		23.6	(52)	21.8
เหมือนเดิม		49.5		59.0	(132)	55.2
มากขึ้น		31.6		17.4	(55)	23.0
รวม	(95)	100.0	(144)	100.0	(239)	100.0
ผู้ชายช่วยงานบ้าน						
น้อยลง		12.4		2.9	(98)	8.3
เหมือนเดิม		68.4		82.7	(886)	74.6
มากขึ้น		19.2		14.4	(203)	17.1
รวม	(667)	100.0	(520)	100.0	(1,187)	100.0
เด็กช่วยงานบ้าน						
น้อยลง		5.9		3.0	(51)	4.7
เหมือนเดิม		76.3		83.7	(854)	79.3
มากขึ้น		17.8		13.3	(172)	16.0
รวม	(641)	100.0	(436)	100.0	(1,077)	100.0

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การมีเวลาว่างให้ครอบครัว						
น้อยลง		19.6		18.6	(292)	19.1
เหมือนเดิม		66.1		64.9	(1,000)	65.6
มากขึ้น		14.3		16.5	(233)	15.3
รวม	(859)	100.0	(666)	100.0	(1,525)	100.0
สมาชิกครอบครัว มีปากเสียงทะเลาะวิวาทกัน						
น้อยลง		21.9		21.0	(19)	21.5
เหมือนเดิม		69.7		66.1	(603)	68.2
มากขึ้น		8.4		12.9	(91)	10.3
รวม	(512)	100.0	(372)	100.0	(884)	100.0
สมาชิกครอบครัวทุบตีกัน						
น้อยลง		17.2		20.7	(72)	18.3
เหมือนเดิม		76.9		73.5	(299)	75.9
มากขึ้น		5.9		5.8	(23)	5.8
รวม	(273)	100.0	(121)	100.0	(394)	100.0
การทุบตีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี						
น้อยลง		18.2		18.8	(58)	18.5
เหมือนเดิม		77.3		76.7	(242)	77.0
มากขึ้น		4.5		4.5	(14)	4.5
รวม	(181)	100.0	(133)	100.0	(314)	100.0

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ไม่อยากไปโรงเรียน						
น้อยลง		13.8		13.7	(74)	13.8
เหมือนเดิม		79.2		83.9	(437)	81.4
มากขึ้น		7.0		2.4	(26)	4.8
รวม	(289)	100.0	(248)	100.0	(537)	100.0
การเที่ยวเตร่ของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี						
น้อยลง		16.9		17.3	(97)	17.0
เหมือนเดิม		75.6		77.2	(435)	76.3
มากขึ้น		7.5		5.5	(38)	6.7
รวม	(302)	100.0	(268)	100.0	(570)	100.0
การขยันเรียนของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี						
น้อยลง		7.1		8.1	(43)	7.6
เหมือนเดิม		84.2		79.7	(465)	82.0
มากขึ้น		8.7		12.2	(59)	10.4
รวม	(297)	100.0	(270)	100.0	(567)	100.0
การเก็บตัวของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี						
น้อยลง		9.9		11.6	(61)	10.7
เหมือนเดิม		84.1		85.0	(482)	84.6
มากขึ้น		6.0		3.4	(27)	4.7
รวม	(302)	100.0	(268)	100.0	(570)	100.0

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
ปัญหาการติดสารเสพติดของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี						
น้อยลง		6.7		14.3	(10)	10.6
เหมือนเดิม		51.1		51.0	(48)	51.1
มากขึ้น		42.2		34.7	(36)	38.3
รวม	(45)	100.0	(49)	100.0	(94)	100.0
ปัญหาการติดสารเสพติดของสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุมากกว่า 15 ปี						
น้อยลง		17.2		26.8	(21)	21.2
เหมือนเดิม		55.2		63.4	(58)	58.6
มากขึ้น		27.6		9.8	(20)	20.2
รวม	(58)	100.0	(41)	100.0	(99)	100.0
การดื่มเหล้า เบียร์ ของสมาชิกครัวเรือน						
น้อยลง		53.3		42.2	(334)	48.8
เหมือนเดิม		39.6		50.2	(300)	43.9
มากขึ้น		7.1		7.6	(50)	7.3
รวม	(407)	100.0	(277)	100.0	(684)	100.0
การสูบบุหรี่ของสมาชิกครัวเรือน						
น้อยลง		49.7		33.2	(306)	43.6
เหมือนเดิม		44.5		57.9	(347)	49.4
มากขึ้น		5.8		8.9	(49)	7.0
รวม	(443)	100.0	(259)	100.0	(702)	100.0

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การเสี่ยงดวง ซื้อหวยของสมาชิกครัวเรือน						
น้อยลง		39.1		38.3	(312)	38.8
เหมือนเดิม		41.9		51.2	(369)	45.8
มากขึ้น		19.0		10.5	(124)	15.4
รวม	(463)	100.0	(342)	100.0	(805)	100.0
การบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการของสมาชิกครัวเรือน						
น้อยลง		15.9		13.2	(157)	14.8
เหมือนเดิม		67.5		67.3	(714)	67.4
มากขึ้น		16.6		19.5	(188)	17.8
รวม	(634)	100.0	(425)	100.0	(1,059)	100.0
การบริจาคโลหิต						
น้อยลง		35.5		37.3	(141)	36.3
เหมือนเดิม		60.2		56.5	(227)	58.5
มากขึ้น		4.3		6.2	(20)	5.2
รวม	(211)	100.0	(177)	100.0	(388)	100.0
จำนวนเงินที่ใช้บัตรเครดิต						
น้อยลง		36.8		38.8	(91)	37.9
เหมือนเดิม		49.0		56.0	(127)	52.9
มากขึ้น		14.2		5.2	(22)	9.2
รวม	(106)	100.0	(134)	100.0	(240)	100.0

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
จำนวนเงินที่สมาชิกครัวเรือนส่งกลับมาให้ทางบ้าน						
น้อยลง		30.4		28.9	(81)	29.8
เหมือนเดิม		57.0		66.7	(166)	61.0
มากขึ้น		12.6		4.4	(25)	9.2
รวม	(158)	100.0	(114)	100.0	(272)	100.0
จำนวนเงินที่ท่านและสมาชิกครัวเรือนส่งให้ญาติพี่น้อง ซึ่งไม่ได้อยู่ที่บ้าน						
น้อยลง		28.2		29.0	(100)	28.6
เหมือนเดิม		57.4		60.5	(206)	58.9
มากขึ้น		14.4		10.5	(44)	12.5
รวม	(188)	100.0	(162)	100.0	(350)	100.0
ความเครียดของท่าน (หงุดหงิด กดดัน ฯลฯ)						
น้อยลง		16.6		6.4	(160)	12.2
เหมือนเดิม		29.7		43.4	(465)	35.6
มากขึ้น		53.7		50.2	(682)	52.2
รวม	(745)	100.0	(562)	100.0	(1,307)	100.0
ปัญหาการลักเล็กขโมยน้อยในชุมชนที่อาศัยอยู่						
น้อยลง		24.8		10.1	(169)	19.0
เหมือนเดิม		29.9		49.1	(333)	37.5
มากขึ้น		45.3		40.8	(387)	43.5
รวม	(541)	100.0	(348)	100.0	(889)	100.0

ตาราง 5 ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	ชนบท		เมือง		รวม	
การต้องส่งบุตรซึ่งมีอายุต่ำกว่า 15 ปี ไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด						
น้อยลง		11.5		9.2	(57)	10.5
เหมือนเดิม		77.4		84.7	(440)	80.7
มากขึ้น		11.1		6.1	(48)	8.8
รวม	(296)	100.0	(249)	100.0	(545)	100.0
การต้องส่งผู้สูงอายุไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด						
น้อยลง		17.3		12.4	(63)	15.4
เหมือนเดิม		73.7		82.4	(314)	77.0
มากขึ้น		9.0		5.2	(31)	7.6
รวม	(255)	100.0	(153)	100.0	(408)	100.0
สภาพครอบครัวโดยรวมทุก ๆ ด้าน ภายหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ						
เลวลง		57.0		43.9	(793)	51.3
เหมือนเดิม		40.0		53.1	(706)	45.7
ดีขึ้น		3.0		3.0	(46)	3.0
รวม	(873)	100.0	(672)	100.0	(1,545)	100.0

บทที่ 5
วิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ-สังคม ที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติและพฤติกรรมที่เป็นคุณหรือเป็นโทษของผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน

เนื่องจากเจตคติและพฤติกรรมของประชากรตัวอย่างมีหลากหลายประเด็น จึงได้เลือกเฉพาะประเด็นหลัก ๆ ที่สำคัญมาวิเคราะห์ว่าผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน และมีลักษณะด้านเศรษฐกิจ-สังคมแตกต่างกันนั้น ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการผันแปรของเจตคติและพฤติกรรมทั้งที่เป็นคุณและเป็นโทษ โดยในการวิเคราะห์จะแบ่งการพิจารณาตัวแปรตามดังนี้

1. **เจตคติที่เป็นคุณ** ได้แก่

1.1 ค่านิยมพึ่งตนเอง (V 290)

1.2 ค่านิยมประหยัด (V 295) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่นำเข้ามาพิจารณาดังนี้

1.2.1 พฤติกรรมการวางแผนการใช้จ่ายเงิน (V 327)

1.2.2 พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย (V 310)

1.2.3 พฤติกรรมการเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ สถานเริงรมณ์ (V 311)

2. **เจตคติที่เป็นโทษ** ได้แก่

2.1 ค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู (V 293)

2.2 ค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า (V 292)

ค่านิยมในการใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมดังนี้

2.2.1 พฤติกรรมการซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ (V 314)

2.3 เจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายาม จึงใช้วิธีบนบาน หรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ (V 291) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมดังนี้

2.3.1 พฤติกรรมการเสี่ยงดวง เช่น ซื้อหวย (V 344)

2.3.2 พฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ (V 345)

2.4 เจตคติว่าการคบหาของคนในสังคม มุ่งหวังแต่จะได้รับประโยชน์ส่วนตนมากกว่าการให้ความจริงใจต่อกัน (V 285) ซึ่งจะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมดังนี้

2.4.1 พฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชน โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน (V 302)

2.4.2 พฤติกรรมการร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรม โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน (V 303)

2.5 เจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า หรือยอมรับนับถือกันที่วัตถุและความร่ำรวยมากกว่าความสามารถหรือความดี (V 296)

2.6 เจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช งานศพ ฯลฯ (V 297)

2.7 เจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น เพื่อเอาตัวรอดในสังคม (V 299)

2.8 เจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้ (V 82)

2.9 เจตคติในการยินดีว่างงานถ้าหากได้เงินเดือนน้อย (เลือกงาน) (V 243)

2.10 พฤติกรรมในการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ (V 313)

2.11 เจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน (V 277)

2.12 เจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจ พ่อแม่ควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว (V 278)

2.13 เจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว (V 275)

2.14 เจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่รับผิดชอบแบ่งเบาภาระของภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก (V 276)

2.15 เจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว (V 279)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะมีระดับการวัดข้อมูล (Level of Measurement) และรหัสดังนี้

V 11 อาชีพ เป็นตัวแปรกลุ่ม (Nominal Scale) มีรหัส

0 = เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง

1 = เหมืองแร่

2 = ก่อสร้าง

3 = การอุตสาหกรรมแปรรูป

4 = การขนส่งสื่อสาร บริการ จำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล

5 = การขายส่ง

6 = การจำหน่ายรายย่อย (ขายปลีก)

7 = การประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน

8 = การบริการ

9 = ข้าราชการ และบริหารธุรกิจ

10 = อื่น ๆ (อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้)

11 = ไม่ได้ประกอบอาชีพ

V 2 เขตที่อยู่อาศัย เป็นตัวแปรทวิ (Dichotomous Variable) มีรหัส

0 = เขตชนท

1 = เขตเมือง

V 6 เพศ เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = เพศหญิง

1 = เพศชาย

V 9 สถานภาพสมรส เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = โสด

1 = ไม่โสด

V 36 องค์ประกอบครอบครัว เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ครอบครัวขยาย

1 = ครอบครัวเดี่ยว

V 35 ศาสนา เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = พุทธ

1 = อื่น ๆ

V 4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน เป็นตัวแปรกลุ่ม มีรหัส

0 = 3 คน และน้อยกว่า

1 = 4-5 คน

2 = 6 คน และมากกว่า

V 7 อายุ เป็นตัวแปรกลุ่ม มีรหัส

0 = 29 ปี และน้อยกว่า

1 = 30-40 ปี

2 = 41 ปี และมากกว่า

V 8 ระดับการศึกษา เป็นตัวแปรกลุ่ม มีรหัส

0 = ป 6. และต่ำกว่า

1 = ม.1 – ม.6

2 = สูงกว่า ม.6

V 38 จำนวนบุตร (คน) เป็นตัวแปรช่วง (Interval Scale)

V 21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน (บาท) เป็นตัวแปรช่วง

V 290 คนไทยควรมีค่านิยมที่ถูกต้องโดยพึ่งพาตนเอง เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 295 เมื่อเศรษฐกิจกลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว ยังควบคุมค่าใช้จ่าย (ประหยัด) ต่อไป เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 327 พฤติกรรมการวางแผนการใช้จ่ายเงิน เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่วางแผน

1 = วางแผน

V 310 พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่สุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย

1 = สุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย

V 311 พฤติกรรมการนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ สถานเริงรมณ์ เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่นิยม

1 = นิยม

V 293 คนไทยมีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 314 พฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่นิยม

1 = นิยม

V 292 คนไทยมีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 291 เจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายาม จึงใช้วิธีบนบาน หรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 344 พฤติกรรมการเสี่ยงดวง เช่น ซื้อหวย เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เคย

1 = เคย

V345พฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการของสมาชิกครัวเรือน เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เคย

1 = เคย

V 285 เจตคติว่าการคบหาของคนในสังคม มุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์ส่วนตนมากกว่าการให้ความจริงใจต่อกัน เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 302 พฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชน โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เคย

1 = เคย

V 303 พฤติกรรมการร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรม โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เคย

1 = เคย

V 296 เจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า หรือยอมรับนับถือกันที่วัตถุ และความร่ำรวยมากกว่าความสามารถหรือความดี เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 297 เจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช งานศพ ฯลฯ เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 299 เจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น เพื่อเอาตัวรอดในสังคม เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 82 เจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้ เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 243 เจตคติในการยินดีว่างานถ้าหากได้เงินเดือนน้อย (เลือกงาน) เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่ยินดี (ไม่เลือกงาน)

1 = ยินดี (เลือกงาน)

V 313 พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่ท่องเที่ยวต่างประเทศ

1 = ท่องเที่ยวต่างประเทศ

V 277 เจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 278 เจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจ พ่อแม่ควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 275 เจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 276 เจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่รับผิดชอบแบ่งเบาภาระของภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

V 279 เจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว เป็นตัวแปรทวิ มีรหัส

0 = ไม่เห็นด้วย

1 = เห็นด้วย

ผลการวิเคราะห์เจตคติและพฤติกรรมทั้งที่เป็นคุณและเป็นโทษ มีรายละเอียดดังตาราง 6.1 – ตาราง 31.4

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อค่านิยมพึ่งตนเอง

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีค่านิยมพึ่งตนเอง ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (Multiple Classification Analysis หรือ MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (Analysis of Variance หรือ ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V 290 คนไทยควรมีค่านิยมที่ถูกต้องโดยพึ่งพาตนเอง ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และจำนวนปีที่ศึกษา ส่วนตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 6.1 แสดงว่าค่านิยมพึ่งตนเองผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ ทั้ง 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 6.3 เป็น Factor Summary แสดงว่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 6.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 24.8 และร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

ในตาราง 6.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่าอาชีพอธิบายการผันแปรของค่านิยมพึ่งตนเองได้ดีที่สุด รองลงมาเป็นระดับการศึกษา และเขตที่อยู่อาศัย โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.01 0.04 และ 0.06 ตามลำดับ

ตาราง 6.2 พบว่าผู้ประกอบอาชีพขายส่ง (ร้อยละ 96) มีค่านิยมพึ่งตนเองมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 95) อาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 91) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 88) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 86) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 81) อาชีพจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 81) ไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 81) อาชีพบริการ (ร้อยละ 77) อาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 72) การอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 69) ส่วนอาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งเป็นอาชีพที่ไม่สามารถจำแนกประเภทได้มีค่านิยมพึ่งตนเอง ร้อยละ 91

เขตที่อยู่อาศัย ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองมีค่านิยมพึ่งตนเองมากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท โดยร้อยละ 88 และร้อยละ 83 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมพึ่งตนเอง

เพศ เพศหญิงมีค่านิยมพึ่งตนเองมากกว่าเพศชาย หรือเท่ากับ ร้อยละ 86 และร้อยละ 84 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมพึ่งตนเอง

สถานภาพสมรส คนโสดมีค่านิยมพึ่งตนเองน้อยกว่าคนไม่โสด หรือเท่ากับ ร้อยละ 82 และร้อยละ 85 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมพึ่งตนเอง

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยว มีค่านิยมพึ่งตนเองมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับ ร้อยละ 88 และร้อยละ 85 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมพึ่งตนเอง

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธ มีค่านิยมพึ่งตนเองมากกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับ ร้อยละ 85 และร้อยละ 84 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมพึ่งตนเอง

จำนวนสมาชิกครัวเรือน กลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า มีค่านิยมพึ่งตนเองมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน และมีสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ 86 ร้อยละ 85 และร้อยละ 84 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมพึ่งตนเอง

อายุ กลุ่มที่มีอายุ 41 ปีและมากกว่า มีค่านิยมพึ่งตนเองมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 29 ปีและน้อยกว่า และกลุ่มอายุ 30-40 ปี หรือเท่ากับ ร้อยละ 86 ร้อยละ 84 และร้อยละ 83 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมพึ่งตนเอง

ระดับการศึกษา ผู้ที่ระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีค่านิยมพึ่งตนเองมากที่สุด รองลงมามีการศึกษาระดับ ม.1 – ม.6 และระดับ ป.6 และต่ำกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ 91 ร้อยละ 83 และร้อยละ 82 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมพึ่งตนเอง

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมพึ่งตนเอง พบว่า ผู้ประกอบอาชีพขายส่ง มีค่านิยมพึ่งตนองมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพก่อสร้าง อาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน อาชีพที่ไม่สามารถจำแนกประเภทได้ อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล อาชีพจำหน่ายรายย่อย ไม่ได้ประกอบอาชีพ อาชีพบริการ อาชีพเหมืองแร่ การอุตสาหกรรมแปรรูป นอกจากนี้ ผู้ที่มีค่านิยมพึ่งตนเองจะเป็นผู้อาศัยในเขตเมือง เป็นเพศหญิง ไม่โสด อาศัยอยู่ในครอบครัวเดี่ยว นับถือศาสนาพุทธ มีสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า มีอายุ 41 ปีและมากกว่า และมีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณตรงกันข้าม

ตาราง 6.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับค่านิยมพึ่งตนเอง (V290)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V290 ผลหลักของ	(Combined)	6.065	24	.253	2.027	.003	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	3.017	11	.274	2.201	.013	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.428	1	.428	3.434	.064	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.079	1	.079	.632	.427	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.062	1	.062	.500	.480	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.055	1	.055	.439	.508	
with	V35 ศาสนา	.002	1	.002	.019	.889	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.046	2	.023	.185	.831	
	V7 อายุ	.100	2	.050	.402	.669	
	V8 การศึกษา	.833	2	.416	3.341	.036	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.030	1	.031	.245	.621	.004
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.174	1	.174	1.393	.238	-.001
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		6.065	24	.253	2.027	.003	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		92.368	741	.125			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		98.433	765	.129			

ตาราง 6.3 Factor Summary เกี่ยวกับค่านิยมพึ่งตนเอง (V290)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V290	V11 อาชีพ	.209	.184
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.131	.074
	V6 เพศ	.019	.030
	V9 สถานภาพสมรส	.032	.030
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.013	.026
	V35 ศาสนา	.029	.005
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.008	.024
	V7 อายุ	.024	.035
	V8 การศึกษา	.114	.119

ตาราง 6.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับค่านิยมพึ่งตนเอง (V290)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V290 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.248	.062

ตาราง 6.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับค่านิยมพึ่งตนเอง (V290)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V290	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	192	.86	.88	.01	.02
		เหมืองแร่	12	.67	.72	-.18	-.13
		ก่อสร้าง	51	.94	.95	.09	.10
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	39	.67	.69	-.18	-.16
		การขนส่งสื่อสาร	29	.79	.81	-.06	-.04
		การขายส่ง	37	.95	.96	.10	.11
		การจำหน่ายรายย่อย	78	.81	.81	-.04	-.04
		การประกันภัย	41	.98	.91	.13	.00
		การบริการ	46	.76	.77	-.09	-.08
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	61	.90	.86	.05	.01
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	50	.92	.91	.07	.06
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	130	.82	.81	-.03	-.04
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	451	.81	.83	-.04	-.02
		เมือง	315	.90	.88	.06	.03
	V6 เพศ	หญิง	327	.86	.86	.08	.01
		ชาย	439	.84	.84	-.01	-.01
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	87	.82	.82	-.03	-.03
		ไม่โสด	679	.85	.85	.00	.01
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	693	.85	.85	-.01	-.01
		ครอบครัวเดี่ยว	73	.86	.88	.01	.03
	V35 ศาสนา	พุทธ	742	.85	.85	.00	.00
		อื่น ๆ	24	.79	.84	-.06	-.01
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	286	.85	.84	-.01	-.01
		4-5 คน	364	.85	.85	.00	.01
		6 คนและมากกว่า	116	.84	.86	-.01	.09
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	143	.83	.84	-.01	-.01
		30-40 ปี	269	.85	.83	-.01	-.01
		41 ปีและมากกว่า	354	.86	.86	.01	.01
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	363	.83	.82	-.02	-.03
		ม.1 – ม.6	192	.82	.83	-.01	-.02
		สูงกว่า ม.6	211	.91	.92	.00	.07

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อค่านิยมประหยัด

เพื่อทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีค่านิยมประหยัด ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ V 295 เมื่อเศรษฐกิจกลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว ยังคงควบคุมค่าใช้จ่าย (ประหยัด) ต่อไป ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และระดับการศึกษา ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 7.1 พบว่า ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมรวมกัน ไม่สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 7.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 7.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 19.4 และร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

ตาราง 7.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัว พบว่า มีเพียงตัวแปรอายุที่สามารถอธิบายการผันแปรของค่านิยมประหยัดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.09

ตาราง 7.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล มีค่านิยมประหยัดมากที่สุด (ร้อยละ 97) รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพก่อสร้าง อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ ร้อยละ 96 เท่ากัน อาชีพบริการ (ร้อยละ 94) อาชีพอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพขายส่ง อาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ ร้อยละ 93 เท่ากัน อาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 91) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย และไม่ได้ประกอบอาชีพใด ร้อยละ 88 เท่ากัน และอาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 85)

ไม่มีความแตกต่างกันในค่านิยมประหยัด เมื่อพิจารณาตามเขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวขยายมีค่านิยมประหยัดมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยว หรือเท่ากับร้อยละ 90 และร้อยละ 86 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมประหยัด

ศาสนา ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีค่านิยมประหยัดมากกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 90 และร้อยละ 80 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมประหยัด

จำนวนสมาชิกครัวเรือน กลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 5 คนและน้อยกว่า มีค่านิยมประหยัดมากกว่ากลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า โดยร้อยละ 91 และร้อยละ 85 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมประหยัด

อายุ กลุ่มที่มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า มีค่านิยมประหยัดมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอายุ 41 ปีและมากกว่า และกลุ่มที่มีอายุ 30-40 ปี โดยเท่ากับร้อยละ 93 ร้อยละ 91 และร้อยละ 87 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมประหยัด

ระดับการศึกษา กลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีค่านิยมประหยัดมากกว่ากลุ่มที่ระดับการศึกษา ม.6 และต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 91 และร้อยละ 90 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมประหยัด

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลกระทบต่อค่านิยมประหยัด พบว่า ผู้ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล มีค่านิยมประหยัดมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพก่อสร้าง อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพบริการ อาชีพอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพขายส่ง อาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพเหมืองแร่ อาชีพจำหน่ายรายย่อย ไม่ได้ประกอบอาชีพใด และอาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้ที่มีค่านิยมประหยัดและเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในครอบครัวขยาย นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 5 คนและน้อยกว่า มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า และมีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 7.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับค่านิยมประหยัด (V295)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V295 ผลหลักของ	(Combined)	2.744	24	.114	1.285	.163	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	1.287	11	.117	1.315	.211	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.011	1	.011	.128	.721	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.051	1	.051	.057	.811	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.043	1	.043	.005	.944	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.123	1	.123	1.377	.241	
with	V35 ศาสนา	.222	1	.222	2.500	.114	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.290	2	.145	1.631	.196	
	V7 อายุ	.422	2	.211	2.371	.094	
	V8 การศึกษา	.005	2	.027	.031	.970	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.046	1	.046	.515	.473	-.004
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.033	1	.033	.376	.540	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		2.744	24	.114	1.285	.163	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		70.196	789	.089			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		72.940	813	.090			

ตาราง 7.3 Factor Summary เกี่ยวกับค่านิยมประหยัด (V295)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V295	V11 อาชีพ	.145	.139
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.019	.014
	V6 เพศ	.023	.009
	V9 สถานภาพสมรส	.017	.003
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.042	.045
	V35 ศาสนา	.063	.056
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.063	.066
	V7 อายุ	.069	.082
	V8 การศึกษา	.038	.011

ตาราง 7.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับค่านิยมประหยัด (V295)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V295 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.194	.038

ตาราง 7.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับค่านิยมประหยัด (V295)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V295	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	199	.84	.85	-.06	-.05
		เหมืองแร่	12	.92	.91	.02	.01
		ก่อสร้าง	51	.96	.96	.06	.06
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	40	.93	.93	.02	.03
		การขนส่งสื่อสาร	31	.97	.97	.07	.07
		การขายส่ง	36	.94	.93	.04	.03
		การจำหน่ายรายย่อย	85	.87	.88	-.03	-.02
		การประกันภัย	44	.93	.93	.03	.03
		การบริการ	55	.95	.94	.04	.04
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	62	.94	.93	.04	.03
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	45	.96	.96	.06	.06
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	154	.88	.88	-.02	-.02
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	490	.90	.90	-.01	.01
		เมือง	324	.91	.90	.07	-.01
	V6 เพศ	หญิง	334	.89	.90	-.01	.00
		ชาย	480	.91	.90	.06	.00
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	115	.91	.90	.01	-.01
		ไม่โสด	699	.90	.90	-.02	.00
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	734	.90	.90	.01	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	80	.86	.86	-.04	-.01
	V35 ศาสนา	พุทธ	790	.90	.90	.03	.00
		อื่น ๆ	24	.79	.80	-.11	-.10
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	297	.91	.91	.09	.01
		4-5 คน	400	.91	.91	.07	.01
		6 คนและมากกว่า	117	.85	.85	-.05	-.05
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	181	.93	.93	.03	.02
		30-40 ปี	278	.87	.87	-.03	-.03
		41 ปีและมากกว่า	355	.91	.91	.01	.01
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	375	.89	.90	-.01	-.02
		ม.1 – ม.6	217	.89	.90	-.01	-.01
		สูงกว่า ม.6	222	.92	.91	.02	.01

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงิน

เพื่อทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงิน ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหน และมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ V 327 การวางแผนใช้จ่ายเงิน ตัวแปรอิสระมี 10 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ ระดับการศึกษา และค่านิยมประหยัด ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน

ตาราง 8.1 แสดงว่าพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงินผันแปรไปตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ ทั้ง 10 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 8.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 8.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 27.8 และร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

ในตาราง 8.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัว พบว่า อาชีพอธิบายการผันแปรของพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงินได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 รองลงมาเป็นระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย และเพศ โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.02 0.03 และ 0.04 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรผันร่วม พบว่า รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.02

ตาราง 8.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพขายส่ง และอาชีพบริการ ร้อยละ 93 เท่ากัน มีพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพก่อสร้าง อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 91 เท่ากัน) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 90 เท่ากัน) อาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 87) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 85) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 83) ผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 78) และผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 76)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้ที่อาศัยในเขตชนทมีพฤติกรรมวางแผนการใช้จ่ายเงินมากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง หรือเท่ากับร้อยละ 86 และร้อยละ 80 ตามลำดับ

เพศ เพศชายมีพฤติกรรมการวางแผนการใช้จ่ายเงินมากกว่าเพศหญิง หรือเท่ากับร้อยละ 86 และร้อยละ 81 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส พบว่า ร้อยละ 84 ของทั้งคนโสดและไม่โสด ได้มีพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงิน จึงไม่มีความแตกต่างกันในสถานภาพสมรสกับการวางแผนใช้จ่ายเงิน

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีพฤติกรรมการวางแผนการใช้จ่ายเงินมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับร้อยละ 86 และร้อยละ 84 ตามลำดับ

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธจะมีพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงินน้อยกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 84 และร้อยละ 85 ตามลำดับ

ค่านิยมประหยัด ผู้ที่มีค่านิยมประหยัดจะวางแผนการใช้จ่ายเงินมากกว่าผู้ที่ไม่มีค่านิยมประหยัด หรือเท่ากับร้อยละ 84 และร้อยละ 81 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า จะมีพฤติกรรมการวางแผนการใช้จ่ายเงินมากที่สุด รองลงมามีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน และ 6 คนและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 86 84 และ 78 ตามลำดับ

อายุ ผู้ที่มีอายุ 41 ปีและมากกว่า จะมีพฤติกรรมวางแผนการใช้จ่ายเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอายุ 30-40 ปี และ 29 ปีและน้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 85 84 และ 82 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 จะมีพฤติกรรมวางแผนการใช้จ่ายเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีระดับการศึกษา ม.1 – ม.6 และ ป.6 และต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 91 82 และ 81 ตามลำดับ

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการใช้จ่ายเงิน พบว่า ผู้ประกอบอาชีพขายส่งมีพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพก่อสร้าง อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน อาชีพเหมืองแร่ อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ ผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ และผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง นอกจากนี้ ผู้ที่มีพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงินจะเป็นผู้อาศัยในเขตชนบท เป็นเพศชาย อาศัยอยู่ในครอบครัวเดี่ยว ไม่ใช่ผู้นับถือศาสนาพุทธ เป็นผู้มีค่านิยมประหยัด มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีอายุ 41 ปีและมากกว่า และมีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 8.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงิน (V327)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V327 ผลหลักของ	(Combined)	8.542	25	.342	2.638	.000	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	3.434	11	.312	2.411	.006	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.589	1	.589	4.551	.033	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.524	1	.524	4.045	.045	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.009	1	.001	.007	.933	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.031	1	.031	.236	.627	
with	V35 ศาสนา	.049	1	.005	.038	.846	
Covariates)	V295 การควบคุมค่าใช้จ่าย(ประหยัด)	.059	1	.059	.457	.499	
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.409	2	.205	1.580	.207	
	V7 อายุ	.069	2	.034	.265	.767	
	V8 การศึกษา	.991	2	.496	3.826	.022	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.001	1	.000	.001	.970	.000
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.717	1	.717	5.537	.019	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		8.542	25	.342	2.638	.000	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		102.052	788	.130			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		110.595	813	.136			

ตาราง 8.3 Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงิน (V327)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V327	V11 อาชีพ	.223	.184
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.004	.082
	V6 เพศ	.073	.074
	V9 สถานภาพสมรส	.006	.004
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.022	.018
	V35 ศาสนา	.002	.007
	V295 การควบคุมค่าใช้จ่าย (ประหยัด)	.054	.024
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.073	.066
	V7 อายุ	.035	.032
	V8 การศึกษา	.128	.122

ตาราง 8.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงิน (V327)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V327 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V295, V4, V7, V8 with V38, V21	.278	.077

ตาราง 8.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนใช้จ่ายเงิน (V327)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V327	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	199	.74	.76	-.10	-.08
		เหมืองแร่	12	.92	.87	.08	.03
		ก่อสร้าง	51	.90	.91	.06	.07
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	40	.90	.90	.06	.06
		การขนส่งสื่อสาร	31	.94	.91	.10	.07
		การขายส่ง	36	.94	.93	.11	.10
		การจำหน่ายรายย่อย	85	.88	.90	.04	.06
		การประกันภัย	44	.98	.90	.14	.06
		การบริการ	55	.93	.93	.10	.09
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	62	.89	.83	.10	-.01
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	45	.82	.85	-.02	.01
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	154	.77	.78	-.07	-.06
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	490	.84	.86	.00	.02
		เมือง	324	.84	.80	.00	-.04
	V6 เพศ	หญิง	334	.81	.81	-.03	-.03
		ชาย	480	.86	.86	.02	.02
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	115	.84	.84	.01	.00
		ไม่โสด	699	.84	.84	-.01	.00
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	734	.84	.84	-.01	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	80	.86	.86	.02	.02
	V35 ศาสนา	พุทธ	790	.84	.84	.00	.00
		อื่น ๆ	24	.83	.85	-.01	.01
	V295 การควบคุมค่าใช้จ่าย(ประหยัด)	ไม่เห็นด้วย	81	.78	.81	-.06	-.03
		เห็นด้วย	733	.84	.84	.01	.00
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	297	.86	.86	.02	.02
		4-5 คน	400	.84	.84	.00	.00
		6 คนและมากกว่า	117	.78	.78	-.06	-.06
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	181	.82	.82	-.02	-.02
		30-40 ปี	278	.85	.84	.01	.00
		41 ปีและมากกว่า	355	.84	.85	.00	.01
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	375	.81	.81	-.03	-.03
		ม.1 – ม.6	217	.82	.82	-.02	-.02
		สูงกว่า ม.6	222	.91	.91	.08	.07

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย

เพื่อทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ V 310 การมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย ตัวแปรอิสระมี 10 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา ค่านิยมประหยัด จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และระดับการศึกษา ส่วนตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 9.1 แสดงว่าพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือยผันแปรตามตัวแปรอิสระ 10 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 9.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 9.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 29.3 และร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

ในตาราง 9.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัว พบว่า เขตที่อยู่อาศัยสามารถอธิบายการผันแปรของพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือยได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 รองลงมาเป็นเพศ อาชีพ ศาสนา ค่านิยมประหยัด และระดับการศึกษา ซึ่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 85) มีพฤติกรรมการใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพบริการ (ร้อยละ 81) อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 77) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 74) ผู้ไม่ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 71) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 64) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 60) อาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 58) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 57 เท่ากัน) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 56) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 54)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตชนบทมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือยมากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง หรือเท่ากับร้อยละ 72 และร้อยละ 55 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมฟุ่มเฟือย

เพศ เพศชายมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือยมากกว่าเพศหญิง หรือเท่ากับร้อยละ 69 และร้อยละ 59 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส คนโสดจะมีพฤติกรรมใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่ายน้อยกว่าคนไม่โสด หรือเท่ากับร้อยละ 56 และร้อยละ 66 ตามลำดับ

องค์ประกอบครอบครัว ผู้ที่อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีพฤติกรรมสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือยมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับร้อยละ 68 และร้อยละ 65 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

ศาสนา ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีพฤติกรรมใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่ายน้อยกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 64และร้อยละ 90 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมฟุ่มเฟือย

ค่านิยมประหยัด ผู้ที่มีค่านิยมประหยัดจะมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือยน้อยกว่าผู้ที่ไม่มีค่านิยมดังกล่าว หรือเท่ากับร้อยละ 64 และร้อยละ 76 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมสุรุ่ยสุร่าย

จำนวนสมาชิกครัวเรือน กลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 5 คนและน้อยกว่า จะมีพฤติกรรมสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือยในการใช้จ่ายเงินมากกว่ากลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 66 และร้อยละ 59 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

อายุ กลุ่มที่มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า จะมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินที่สุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือยมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 30-40 ปี กลุ่มอายุ 41 ปีและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 68 67 และ 62 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

การศึกษา กลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินที่สุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือยมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีการศึกษา ป.6 และต่ำกว่า และ ม.1- ม.6 โดยร้อยละ 72 ร้อยละ 63 และร้อยละ 61 ตามลำดับ เป็นผู้มีพฤติกรรมดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย พบว่า ผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่มีพฤติกรรมดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพบริการ อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน อาชีพการจำหน่ายรายย่อย ผู้ไม่ประกอบอาชีพใด อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพการขายส่ง อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพก่อสร้าง อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย เป็นผู้อาศัยอยู่ใน

เขตชนบท เป็นเพศชาย ไม่โสด อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีลักษณะองค์ประกอบเป็นแบบครอบครัวเดี่ยว ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีค่านิยมไม่ประหยัด มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 5 คนและน้อยกว่า มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า และมีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 9.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ้มเฟือย (V310)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V310 ผลหลักของ	(Combined)	15.954	25	.638	2.971	.000	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	5.778	11	.525	2.445	.005	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	4.480	1	4.480	20.858	.000	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	2.023	1	2.023	9.419	.002	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.658	1	.658	3.061	.081	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.064	1	.064	.300	.584	
with	V35 ศาสนา	1.476	1	1.476	6.873	.009	
Covariates)	V295 การควบคุมค่าใช้จ่าย(ประหยัด)	.960	1	.960	4.467	.035	
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.458	2	.229	1.066	.345	
	V7 อายุ	.397	2	.198	.924	.397	
	V8 การศึกษา	1.038	2	.519	2.416	.090	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.023	1	.023	.108	.743	.003
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.480	1	.480	2.234	.135	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		15.954	25	.638	2.971	.000	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		169.261	788	.215			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		185.215	813	.228			

ตาราง 9.3 Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ้มเฟือย(V310)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V310	V11 อาชีพ	.176	.186
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.108	.175
	V6 เพศ	.079	.112
	V9 สถานภาพสมรส	.005	.074
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.017	.020
	V35 ศาสนา	.097	.091
	V295 การควบคุมค่าใช้จ่าย (ประหยัด)	.072	.073
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.043	.053
	V7 อายุ	.061	.055
	V8 การศึกษา	.068	.089

ตาราง 9.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ้มเฟือย (V310)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V310by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V295, V4, V7, V8 with V38, V21	.293	.086

ตาราง 9.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย (V310)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V310	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	199	.58	.57	-.07	-.08
		เหมืองแร่	12	.92	.85	.27	.20
		ก่อสร้าง	51	.55	.56	-.10	-.09
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	40	.65	.60	.00	-.05
		การขนส่งสื่อสาร	31	.58	.54	-.07	-.11
		การขายส่ง	36	.56	.58	-.09	-.07
		การจำหน่ายรายย่อย	85	.73	.74	.08	.09
		การประกันภัย	44	.80	.77	.15	.12
		การบริการ	55	.78	.81	.13	.16
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	62	.61	.57	-.04	-.08
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	45	.58	.64	-.07	-.01
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	154	.69	.71	.04	.06
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	490	.69	.72	.04	.07
		เมือง	324	.59	.55	-.06	-.10
	V6 เพศ	หญิง	334	.60	.59	-.05	-.06
		ชาย	480	.68	.69	.03	.04
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	115	.64	.56	-.01	-.09
		ไม่โสด	699	.65	.66	.00	.01
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	734	.65	.65	-.01	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	80	.68	.68	.02	.03
	V35 ศาสนา	พุทธ	790	.64	.64	-.01	-.01
		อื่น ๆ	24	.92	.90	.27	.25
	V295 การควบคุมค่าใช้จ่าย(ประหยัด)	ไม่เห็นด้วย	81	.75	.76	.10	.11
		เห็นด้วย	733	.64	.64	-.01	-.01
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	297	.67	.66	.02	.01
		4-5 คน	400	.65	.66	-.02	.01
		6 คนและมากกว่า	117	.61	.59	-.04	-.06
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	181	.67	.68	.02	.03
		30-40 ปี	278	.68	.67	.03	.02
		41 ปีและมากกว่า	355	.62	.62	-.03	-.03
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	375	.63	.63	-.02	-.02
		ม.1 – ม.6	217	.63	.61	-.02	-.04
		สูงกว่า ม.6	222	.70	.72	.05	.07

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ และสถานเริงรมณ์

เพื่อทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อพฤติกรรมการเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ และสถานเริงรมณ์ ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ V 311 การนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ สถานเริงรมณ์ ตัวแปรอิสระมี 10 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา ค่านิยมประหยัด จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และระดับการศึกษา ส่วนตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 10.1 แสดงว่าพฤติกรรมการนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ และสถานเริงรมณ์ ผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ ทั้ง 10 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 10.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 10.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 37.2 และร้อยละ 13.8 ตามลำดับ

ในตาราง 10.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัว พบว่า เพศอธิบายการผันแปรของพฤติกรรมนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง ได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 รองลงมาเป็นค่านิยมประหยัด ศาสนา สถานภาพสมรส อาชีพ และเขตที่อยู่อาศัย โดยตัวแปรอิสระเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 60) มีพฤติกรรมนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ และสถานเริงรมณ์มากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 56) ผู้ประกอบอาชีพบริการ อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ ไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 55 เท่ากัน) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 54) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 49) อาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 47) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 41 เท่ากัน) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 37) และอาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 33)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้ที่อาศัยในเขตชนบทมีพฤติกรรมนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลงมากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง หรือเท่ากับร้อยละ 51 และร้อยละ 45 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

เพศ เพศชายมีพฤติกรรมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลงมากกว่าเพศหญิง หรือเท่ากับร้อยละ 59 และร้อยละ 33 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส คนโสดมีพฤติกรรมนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลงมากกว่าคนไม่โสด หรือเท่ากับร้อยละ 59 และร้อยละ 47 ตามลำดับ

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีพฤติกรรมนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลงมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับร้อยละ 51 และร้อยละ 48 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีพฤติกรรมนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลงน้อยกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 48 และร้อยละ 75 ตามลำดับ

ค่านิยมประหยัด ผู้ที่มีค่านิยมประหยัดจะมีพฤติกรรมนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลงน้อยกว่าผู้ที่ไม่มีค่านิยมดังกล่าว หรือเท่ากับร้อยละ 47 และร้อยละ 66 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า จะนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน กลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 51 49 และ 42 ตามลำดับ

อายุ กลุ่มอายุ 29 ปีและน้อยกว่า มีพฤติกรรมนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 30-40 ปี กลุ่มอายุ 41 ปีและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 50 49 และ 48 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

การศึกษา กลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีพฤติกรรมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลงมากที่สุด รองลงมามีการศึกษา ป.6 และต่ำกว่า และกลุ่มที่มีการศึกษา ม.1 – ม.6 หรือเท่ากับร้อยละ 55 ร้อยละ 47 และร้อยละ 45 ตามลำดับ

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ และสถานเริงรมณ์ พบว่า ผู้ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล มีพฤติกรรมดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีอาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน อาชีพบริการ อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ ผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ ผู้มีอาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพการ

ขายส่ง อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพเหมืองแร่ อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ และอาชีพก่อสร้าง ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้ที่มีพฤติกรรมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลงยังเป็นผู้อาศัยในเขตชนบท เป็นเพศชาย เป็นโสด อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีองค์ประกอบแบบครอบครัวเดี่ยว ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ ไม่มีค่านิยมประหยัด มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนน้อย มีอายุน้อย และมีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 10.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ และสถานเริงรมณ์ (V311)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V311 ผลหลักของ	(Combined)	28.135	25	1.125	5.062	.000	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	4.120	11	.375	1.685	.072	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.592	1	.592	2.663	.103	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	12.089	1	12.089	54.379	.000	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.886	1	.886	3.986	.046	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.006	1	.059	.264	.608	
with	V35 ศาสนา	1.616	1	1.616	7.270	.007	
Covariates)	V295 การควบคุมค่าใช้จ่าย(ประหยัด)	2.594	1	2.594	11.668	.001	
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.483	2	.241	1.085	338	
	V7 อายุ	.050	2	.025	.112	.894	
	V8 การศึกษา	.897	2	.449	2.018	.134	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.001	1	.001	.004	.950	.001
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.326	1	.326	1.464	.227	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		28.135	25	1.125	5.062	.000	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		175.188	788	.222			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		203.323	813	.250			

ตาราง 10.3 Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ และสถานเริงรมณ์ (V311)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V311	V11 อาชีพ	.184	.156
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.026	.061
	V6 เพศ	.240	.261
	V9 สถานภาพสมรส	.143	.082
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.043	.019
	V35 ศาสนา	.107	.091
	V295 การควบคุมค่าใช้จ่าย (ประหยัด)	.104	.115
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.042	.053
	V7 อายุ	.085	.020
	V8 การศึกษา	.110	.080

ตาราง 10.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ และสถานเริงรมณ์ (V311)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V311 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V295, V4, V7, V8 with V38, V21	.372	.138

ตาราง 10.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ และสถานเริงรมณ์ (V311)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V311	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	199	.41	.41	-.08	-.07
		เหมืองแร่	12	.50	.41	.01	-.08
		ก่อสร้าง	51	.37	.33	-.11	-.15
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	40	.48	.49	-.01	.01
		การขนส่งสื่อสาร	31	.68	.60	.19	.12
		การขายส่ง	36	.42	.47	-.07	-.01
		การจำหน่ายรายย่อย	85	.48	.54	.00	.10
		การประกันภัย	44	.61	.56	.13	.07
		การบริการ	55	.55	.55	.06	.06
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	62	.58	.55	.10	.06
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	45	.31	.37	-.17	-.11
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	154	.56	.55	.07	.06
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	490	.50	.51	.01	.06
		เมือง	324	.47	.45	-.02	-.04
	V6 เพศ	หญิง	334	.34	.33	-.14	-.16
		ชาย	480	.59	.59	.10	.11
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	115	.66	.59	.18	.10
		ไม่โสด	699	.46	.47	-.03	-.02
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	734	.48	.48	-.01	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	80	.55	.51	.06	.03
	V35 ศาสนา	พุทธ	790	.48	.48	-.01	-.01
		อื่น ๆ	24	.79	.75	.31	.26
	V295 การควบคุมค่าใช้จ่าย(ประหยัด)	ไม่เห็นด้วย	81	.64	.66	.16	.17
		เห็นด้วย	733	.47	.47	-.02	-.02
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	297	.51	.51	.02	.02
		4-5 คน	400	.48	.49	.00	.00
		6 คนและมากกว่า	117	.44	.42	-.04	-.06
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	181	.56	.50	.07	.02
		30-40 ปี	278	.49	.49	.00	.00
		41 ปีและมากกว่า	355	.45	.48	-.04	-.01
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	375	.44	.47	-.05	-.02
		ม.1 – ม.6	217	.47	.45	-.01	-.04
		สูงกว่า ม.6	222	.57	.55	.09	.06

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู

เพื่อทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V 293 ค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และระดับการศึกษา ส่วนตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 11.1 แสดงว่าค่านิยมในการใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู ผันแปรตามตัวแปรอิสระ 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.02

ตาราง 11.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 11.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 23.2 และร้อยละ 5.4 ตามลำดับ

ในตาราง 11.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัว พบว่า เขตที่อยู่อาศัยอธิบายการผันแปรของค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.02 รองลงมาคือ อาชีพ ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.04

ตาราง 11.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 80) มีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรูมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 71) อาชีพขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 68) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 65) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 64) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 54) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 53) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 52) อาชีพบริการ อาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 49 เท่ากัน) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 48) และอาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 40)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้ที่อาศัยในเขตชนบทมีค่านิยมในการใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ มากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง หรือเท่ากับร้อยละ 62 และร้อยละ 52 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมดังกล่าว

เพศ เพศหญิงมีค่านิยมในการใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าเพศชาย หรือเท่ากับร้อยละ 60 และร้อยละ 56 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมดังกล่าว

สถานภาพสมรส ผู้ที่เป็นโสดมีค่านิยมในสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศน้อยกว่าผู้ที่ไม่เป็นโสด หรือเท่ากับร้อยละ 56 และร้อยละ 58 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีค่านิยมในการใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับร้อยละ 66 และร้อยละ 57 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีค่านิยมในการใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 58 และร้อยละ 57 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน กลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 5 คนและน้อยกว่า มีค่านิยมในการใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่ากลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่าขึ้นไป หรือเท่ากับร้อยละ 59 และร้อยละ 52 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมดังกล่าว

อายุ กลุ่มที่มีอายุ 30-40 ปี มีค่านิยมในการใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 41 ปีและมากกว่า และกลุ่มอายุ 29 ปีและน้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 59 ร้อยละ 58 และร้อยละ 57 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมการใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ

การศึกษา พบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับ ม.1 – ม.6 มีค่านิยมในการใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ป.6 และต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 62 ร้อยละ 59 และร้อยละ 55 ตามลำดับ

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมในการใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู พบว่า ผู้ประกอบอาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน มีค่านิยมดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล ไม่ได้ประกอบอาชีพใด อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพบริการ อาชีพการขายส่ง อาชีพก่อสร้าง และอาชีพเหมืองแร่ นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ที่มีค่านิยมดังกล่าวอาศัยอยู่ในเขตชนบท เป็นเพศหญิง ไม่โสด อาศัยอยู่ในครอบครัวเดี่ยว นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 5 คนและน้อยกว่า มีอายุระหว่าง 30-40 ปี และการศึกษาระดับ ม.1 – ม.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 11.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู (V293)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V293 ผลหลักของ	(Combined)	10.019	24	.417	1.750	.015	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	4.887	11	.444	1.863	.041	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	1.413	1	1.413	5.923	.015	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.285	1	.285	1.195	.275	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.019	1	.019	.078	.780	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.524	1	.524	2.195	.139	
with	V35 ศาสนา	.002	1	.002	.010	.922	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.327	2	.163	.685	.504	
	V7 อายุ	.016	2	.008	.033	.967	
	V8 การศึกษา	.582	2	.291	1.220	.296	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.010	1	.010	.043	.836	-.002
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.370	1	.370	1.551	.213	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		10.019	24	.417	1.750	.015	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		176.269	739	.239			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		186.288	763	.244			

ตาราง 11.3 Factor Summary เกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู (V293)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V293	V11 อาชีพ	.176	.179
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.061	.097
	V6 เพศ	.059	.042
	V9 สถานภาพสมรส	.026	.012
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.071	.059
	V35 ศาสนา	.001	.004
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.058	.044
	V7 อายุ	.059	.010
	V8 การศึกษา	.083	.062

ตาราง 11.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู (V293)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V293 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.232	.054

ตาราง 11.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู (V293)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V293	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	195	.53	.54	-.06	-.04
		เหมืองแร่	12	.42	.40	-.16	-.18
		ก่อสร้าง	48	.44	.48	-.14	-.10
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	40	.57	.53	.00	-.05
		การขนส่งสื่อสาร	27	.67	.68	.09	.10
		การขายส่ง	36	.47	.49	-.11	-.09
		การจำหน่ายรายย่อย	79	.53	.52	-.05	-.06
		การประกันภัย	37	.76	.80	.18	.22
		การบริการ	54	.50	.49	-.08	-.09
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	55	.65	.64	.08	.06
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	39	.69	.71	.11	.13
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	142	.66	.65	.08	.07
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	447	.60	.62	.06	.04
		เมือง	317	.54	.52	-.04	-.06
	V6 เพศ	หญิง	318	.61	.60	.03	.02
		ชาย	446	.55	.56	-.02	-.02
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	103	.61	.56	.03	-.02
		ไม่โสด	661	.57	.58	-.01	.00
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	680	.57	.57	-.01	-.01
		ครอบครัวเดี่ยว	84	.68	.66	.10	.08
	V35 ศาสนา	พุทธ	738	.58	.58	.00	.00
		อื่น ๆ	26	.58	.57	.00	-.01
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	286	.60	.59	.03	.01
		4-5 คน	373	.58	.59	.00	.01
		6 คนและมากกว่า	105	.51	.52	-.06	-.05
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	163	.61	.57	.03	.00
		30-40 ปี	264	.60	.59	.02	.00
		41 ปีและมากกว่า	337	.55	.58	-.03	-.00
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	364	.54	.55	-.04	-.03
		ม.1 – ม.6	201	.62	.62	.04	.04
		สูงกว่า ม.6	199	.62	.59	.04	.01

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ (กรณี ก.)

เพื่อทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V 314 พฤติกรรมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ ตัวแปรอิสระมี 10 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ ระดับการศึกษา และค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศเนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู ส่วนตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 12.1 แสดงว่าพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ ผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ ทั้ง 10 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 12.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 12.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 34 และร้อยละ 11.6 ตามลำดับ

ในตาราง 12.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่า ค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู อธิบายการผันแปรของพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 รองลงมาเป็นเขตที่อยู่อาศัย จำนวนบุตร ระดับการศึกษา และเพศ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 65) มีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 60) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 59) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 56) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 50) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 47) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 45) อาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 44) อาชีพบริการ (ร้อยละ 44) อาชีพเกษตรกรรม

ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 41) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 38) และอาชีพที่ไม่สามารถจำแนกประเภทได้ (ร้อยละ 38)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้ที่อาศัยในเขตชนบทมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ มากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง หรือเท่ากับร้อยละ 51 และร้อยละ 39 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

เพศ เพศชายมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าเพศหญิง หรือเท่ากับร้อยละ 50 และร้อยละ 42 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

สถานภาพสมรส คนโสดมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าคนไม่โสด หรือเท่ากับร้อยละ 54 และร้อยละ 45 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวขยายมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยว หรือเท่ากับร้อยละ 47 และร้อยละ 44 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศน้อยกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 45 และร้อยละ 70 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

ค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตา และทำให้โก้หรู ผู้ที่มีค่านิยมดังกล่าวจะมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าผู้ไม่มีค่านิยมดังกล่าว หรือเท่ากับร้อยละ 52 และร้อยละ 38 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกครัวเรือน กลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน 6 คนและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 51 ร้อยละ 45 และร้อยละ 40 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

อายุ กลุ่มที่มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า มีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 30-40 ปี และกลุ่มอายุ 41 ปีและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 50 47 และ 44 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

การศึกษา กลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาระดับ ม.1 – ม.6 และป.6 และต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 57 ร้อยละ 43 และร้อยละ 42 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ พบว่า ผู้ประกอบอาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน มีพฤติกรรมดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพเหมืองแร่ อาชีพอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ ไม่ได้ประกอบอาชีพใด อาชีพการขายส่ง อาชีพบริการ อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพก่อสร้าง และอาชีพที่ไม่สามารถจำแนกประเภทได้ นอกจากนี้ ผู้ที่มีพฤติกรรมดังกล่าวเป็นผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบท เป็นเพศชาย เป็นโสด อาศัยอยู่ในครอบครัวขยาย ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนน้อยคนกว่า มีอายุน้อยกว่า และระดับการศึกษาสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 12.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ (V314) *กรณี ก.*

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V314 ผลหลักของ	(Combined)	21.948	25	.878	3.856	.000	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	3.564	11	.324	1.423	.157	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	2.079	1	2.079	9.130	.003	
พิจารณา	V6 เพศ	1.065	1	1.065	4.678	.031	
ตัวแปรผัน	V9 สถานภาพสมรส	.456	1	.456	2.003	.157	
ร่วม (Main	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.031	1	.031	.134	.714	
Effects with	V35 ศาสนา	1.454	1	1.454	6.385	.012	
Covariates)	V293 นิยมสินค้าต่างประเทศเพราะโก้หรู	3.307	1	3.307	14.526	.000	
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.859	2	.430	1.887	.152	
	V7 อายุ	.233	2	.117	.513	.599	
	V8 การศึกษา	1.987	2	.993	4.363	.013	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	1.758	1	1.758	7.720	.006	.026
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.916	1	.916	4.022	.045	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		21.948	25	.878	3.856	.000	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		168.026	738	.228			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		189.974	763	.249			

ตาราง 12.3 Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ (V314) *กรณี ก.*

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V314	V11 อาชีพ	.211	.146
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.074	.116
	V6 เพศ	.055	.081
	V9 สถานภาพสมรส	.094	.061
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.009	.014
	V35 ศาสนา	.101	.089
	V293 นิยมสินค้าต่างประเทศเพราะโก้หรู	.150	.136
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.060	.075
	V7 อายุ	.080	.045
	V8 การศึกษา	.158	.131

ตาราง 12.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ (V314) *กรณี ก.*

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V314 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V293, V4, V7, V8 with V38, V21	.340	.116

ตาราง 12.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ (V314) *กรณี ก.*

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V314	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	195	.37	.41	-.09	-.05
		เหมืองแร่	12	.67	.60	.20	.14
		ก่อสร้าง	48	.33	.38	-.13	-.08
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	40	.63	.59	.16	.12
		การขนส่งสื่อสาร	27	.52	.50	.06	.03
		การขายส่ง	36	.39	.44	-.07	-.02
		การจำหน่ายรายย่อย	79	.52	.56	.06	.09
		การประกันภัย	37	.76	.65	.29	.19
		การบริการ	54	.44	.44	-.02	-.03
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	55	.55	.47	.08	.01
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	39	.36	.38	-.10	-.09
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	142	.47	.45	.01	-.02
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	447	.49	.51	.03	.05
		เมือง	317	.42	.39	-.04	-.07
	V6 เพศ	หญิง	318	.43	.42	-.03	-.05
		ชาย	446	.49	.50	.02	.03
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	103	.58	.54	.12	.08
		ไม่โสด	661	.44	.45	-.02	-.01
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	680	.46	.47	.00	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	84	.48	.44	.01	-.02
	V35 ศาสนา	พุทธ	738	.45	.45	-.01	-.01
		อื่น ๆ	26	.73	.70	.27	.24
	V293 นิยมสินค้าต่างประเทศเพราะโก้หรู	ไม่เห็นด้วย	322	.38	.38	-.09	-.08
		เห็นด้วย	442	.53	.52	.06	.06
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	286	.50	.51	.04	.04
		4-5 คน	373	.45	.45	-.02	-.02
		6 คนและมากกว่า	105	.42	.40	-.04	-.06
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	163	.53	.50	.06	.04
		30-40 ปี	264	.47	.47	.01	.03
		41 ปีและมากกว่า	337	.42	.44	-.04	-.02
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	364	.40	.42	-.06	-.04
		ม.1 – ม.6	201	.44	.43	-.02	-.03
		สูงกว่า ม.6	199	.59	.57	.13	.11

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า

เพื่อทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V 292 ค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และระดับการศึกษา ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 13.1 แสดงว่าค่านิยมในการใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า ผันแปรตามตัวแปรอิสระ 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 13.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 13.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 26.3 และร้อยละ 6.9 ตามลำดับ

ในตาราง 13.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่าเขตที่อยู่อาศัยอธิบายการผันแปรของค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้าได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 รองลงมาเป็นรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 13.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 56) มีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้ามากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 53) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 45) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 45) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 44) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 44) อาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 41) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 40) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 39) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 38) และอาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 30)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้ที่อาศัยในเขตเมืองมีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศเนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้ามากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท หรือเท่ากับร้อยละ 51 และร้อยละ 36 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมดังกล่าว

เพศ เพศหญิงมีค่านิยมในการใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าเพศชาย หรือเท่ากับร้อยละ 44 และร้อยละ 41 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส ผู้เป็นโสดมีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าคนไม่โสด หรือเท่ากับร้อยละ 43 และร้อยละ 42 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวขยายมีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยว หรือเท่ากับร้อยละ 43 และร้อยละ 39 ตามลำดับ

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้ามากกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 43 และร้อยละ 28 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า มีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน และ3 คนและน้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 44 43 และ41 ตามลำดับ

อายุ กลุ่มที่มีอายุ 30-40 ปี จะมีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศน้อยกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 41 และร้อยละ 43 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมดังกล่าว

การศึกษา กลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่ม ป.6 และต่ำกว่า และกลุ่ม ม.1 – ม.6 หรือเท่ากับร้อยละ 42 42 และ 40 ตามลำดับ ที่มีค่านิยมดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า พบว่า ผู้ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล มีค่านิยมดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็น กลุ่มอาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน อาชีพอุตสาหกรรมแปรรูป ไม่ได้ประกอบอาชีพใด อาชีพก่อสร้าง อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพเหมืองแร่ อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ และอาชีพการขายส่ง นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มที่มีค่านิยมดังกล่าว จะเป็นผู้อาศัยในเขตเมือง เป็นเพศหญิง เป็นโสด อาศัยอยู่ในครอบครัวขยาย นับถือศาสนาพุทธ ไม่ใช่กลุ่มอายุ 30-40 ปี และมีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้น ม.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 13.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า (V292)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V292 ผลหลักของ	(Combined)	12.335	24	.514	2.183	.001	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	1.607	11	.146	.621	.812	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	3.350	1	3.350	14.229	.000	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.161	1	.161	.682	.409	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.004	1	.004	.015	.902	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.095	1	.095	.406	.524	
with	V35 ศาสนา	.483	1	.483	2.051	.153	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.050	2	.025	.107	.899	
	V7 อายุ	.030	2	.015	.064	.938	
	V8 การศึกษา	.289	2	.145	.614	.541	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.022	1	.022	.095	.758	-.003
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	1.099	1	1.099	4.668	.031	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		12.335	24	.514	2.183	.001	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		166.202	706	.235			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		178.536	730	.245			

ตาราง 13.3 Factor Summary เกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า (V292)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V292	V11 อาชีพ	.157	.103
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.200	.155
	V6 เพศ	.023	.032
	V9 สถานภาพสมรส	.012	.006
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.029	.025
	V35 ศาสนา	.060	.053
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.020	.018
	V7 อายุ	.032	.014
	V8 การศึกษา	.149	.047

ตาราง 13.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า (V292)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V292 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.263	.069

ตาราง 13.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า (V292)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V292	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	179	.35	.39	-.07	-.04
		เหมืองแร่	12	.33	.41	-.09	-.02
		ก่อสร้าง	47	.45	.44	.02	.01
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	38	.37	.45	-.06	.03
		การขนส่งสื่อสาร	27	.56	.56	.13	.14
		การขายส่ง	34	.35	.30	-.07	-.12
		การจำหน่ายรายย่อย	78	.40	.40	-.02	-.02
		การประกันภัย	41	.66	.53	.23	.10
		การบริการ	53	.42	.43	-.09	.00
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	50	.48	.44	.06	.02
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	36	.42	.38	-.01	-.04
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	136	.46	.45	.03	.02
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	426	.34	.36	-.08	-.06
		เมือง	305	.54	.51	.12	-.09
	V6 เพศ	หญิง	311	.44	.44	.01	.02
		ชาย	420	.41	.41	-.01	-.01
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	98	.44	.43	.01	.01
		ไม่โสด	633	.42	.42	.00	.00
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	655	.43	.43	.00	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	76	.38	.39	-.04	-.04
	V35 ศาสนา	พุทธ	708	.43	.43	.00	.00
		อื่น ๆ	23	.26	.28	-.16	-.15
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	271	.41	.41	-.01	-.01
		4-5 คน	361	.43	.43	.00	.00
		6 คนและมากกว่า	99	.44	.44	.02	.02
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	157	.45	.43	.03	.00
		30-40 ปี	255	.42	.41	.00	-.01
		41 ปีและมากกว่า	319	.41	.43	-.01	.00
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	345	.38	.42	-.05	-.01
		ม.1 – ม.6	190	.38	.40	-.04	-.03
		สูงกว่า ม.6	196	.55	.46	.12	.04

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ (กรณี ข.)

เพื่อทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V 314 การมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมจากต่างประเทศ ตัวแปรอิสระมี 10 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ ระดับการศึกษา ค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า ส่วนตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 14.1 แสดงว่าพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ ผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ ทั้ง 10 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 14.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 14.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 31.9 และร้อยละ 10.2 ตามลำดับ

ในตาราง 14.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่าเขตที่อยู่อาศัยอธิบายการผันแปรของพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 รองลงมาเป็นศาสนา จำนวนบุตร อาชีพ และจำนวนสมาชิกครัวเรือน ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 72) มีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 57) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 56) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 54) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 52) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 50) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 49) อาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 42) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 41) อาชีพบริการ (ร้อยละ 39) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 38) และอาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 37)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตชนบทมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ มากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง หรือเท่ากับร้อยละ 53 และร้อยละ 39 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

เพศ เพศชายมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าเพศหญิง หรือเท่ากับร้อยละ 49 และร้อยละ 44 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

สถานภาพสมรส ผู้ที่เป็นโสดมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าผู้ไม่โสด หรือเท่ากับร้อยละ 55 และร้อยละ 46 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวขยายมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยว หรือเท่ากับร้อยละ 47 และร้อยละ 43 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศน้อยกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 46 และร้อยละ 78 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

ค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า พบว่า ผู้มีค่านิยมดังกล่าวจะมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่าผู้ที่ไม่มีค่านิยมดังกล่าว หรือเท่ากับร้อยละ 50 และร้อยละ 45 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน และ 6 คนและมากกว่า ตามลำดับ หรือเท่ากับร้อยละ 51 47 และ 37 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

อายุ ผู้ที่มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า มีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีอายุ 30-40 ปี และ 41 ปีและมากกว่าขึ้นไป หรือเท่ากับร้อยละ 51 48 และ 45 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

การศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า ม.6 จะมีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.1 – ม.6 และระดับ ป.6 และต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 55 46 และ 43 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ พบว่า ผู้ประกอบอาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน มีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพเหมืองแร่ อาชีพอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพจำหน่ายรายย่อย อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล ไม่ได้ประกอบอาชีพใด อาชีพการขายส่ง อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพบริการ อาชีพก่อสร้าง และอาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้ที่มีพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศยังเป็นผู้อาศัยในเขตชนบท เป็นเพศชาย เป็นโสด อาศัยอยู่ในครอบครัวขยาย ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนน้อยกว่า มีอายุน้อยกว่า และระดับการศึกษาสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 14.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ (V314) *กรณี ข.*

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V314 ผลหลักของ	(Combined)	18.556	25	.742	3.199	.000	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	4.549	11	.414	1.782	.053	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	2.882	1	2.882	12.421	.000	
พิจารณา	V6 เพศ	.442	1	.442	1.904	.168	
ตัวแปรผัน	V9 สถานภาพสมรส	.494	1	.494	2.130	.145	
ร่วม (Main	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.093	1	.093	.403	.526	
Effects with	V35 ศาสนา	2.081	1	2.081	8.971	.003	
Covariates)	V292 นิยมสินค้าต่างประเทศเพราะคุณภาพสินค้า	.327	1	.327	1.410	.235	
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	1.254	2	.627	2.703	.068	
	V7 อายุ	.287	2	.144	.619	.539	
	V8 การศึกษา	.981	2	.490	2.113	.122	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	1.786	1	1.786	7.699	.006	.026
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.409	1	.409	1.765	.184	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		18.556	25	.742	3.199	.000	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		163.562	705	.232			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		182.118	730	.249			

ตาราง 14.3 Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ (V314) *กรณี ข.*

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V314	V11 อาชีพ	.221	.175
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.081	.144
	V6 เพศ	.035	.053
	V9 สถานภาพสมรส	.096	.065
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.002	.025
	V35 ศาสนา	.113	.110
	V292 นิยมสินค้าต่างประเทศเพราะคุณภาพสินค้า	.045	.044
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.051	.091
	V7 อายุ	.086	.050
	V8 การศึกษา	.139	.098

ตาราง 14.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ (V314) *กรณี ข.*

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V314 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V292, V4, V7, V8 with V38, V21	.319	.102

ตาราง 14.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมนิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ (V314) *กรณี ข.*

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V314	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	179	.38	.41	-.09	-.07
		เหมืองแร่	12	.67	.57	.20	.10
		ก่อสร้าง	47	.34	.38	-.13	-.09
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	38	.63	.56	.16	-.09
		การขนส่งสื่อสาร	27	.52	.50	.05	.03
		การขายส่ง	34	.38	.42	-.09	-.05
		การจำหน่ายรายย่อย	78	.51	.54	.04	.07
		การประกันภัย	41	.76	.72	.29	.25
		การบริการ	53	.42	.39	-.06	-.08
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	50	.56	.52	.09	.05
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	36	.33	.37	-.14	-.10
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	136	.50	.49	.03	.01
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	426	.50	.53	.03	.06
		เมือง	305	.42	.39	-.05	-.08
	V6 เพศ	หญิง	311	.45	.44	-.02	-.03
		ชาย	420	.49	.49	.02	.02
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	98	.59	.55	.12	.08
		ไม่โสด	633	.45	.46	-.02	-.01
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	655	.47	.47	-.04	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	76	.47	.43	.00	-.03
	V35 ศาสนา	พุทธ	708	.46	.46	-.01	-.01
		อื่น ๆ	23	.78	.78	.31	.30
	V292 นิยมสินค้าต่างประเทศเพราะคุณภาพสินค้า	ไม่เห็นด้วย	421	.45	.45	-.02	-.02
		เห็นด้วย	310	.50	.50	.03	.03
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	271	.49	.51	.02	.04
		4-5 คน	361	.47	.47	—	.00
		6 คนและมากกว่า	99	.41	.37	-.06	-.10
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	157	.54	.51	.06	.04
		30-40 ปี	255	.49	.48	.02	.01
		41 ปีและมากกว่า	319	.43	.45	-.04	-.02
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	345	.41	.43	-.06	-.03
		ม.1 – ม.6	190	.46	.46	-.01	-.01
		สูงกว่า ม.6	196	.58	.55	.11	.08

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทนไม่พยายามจึงใช้วิธีบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ

เพื่อทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีเจตคติดังกล่าว ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V 291 การมีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายาม จึงใช้วิธีบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ การศึกษา ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 15.1 แสดงว่าเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ผันแปรไปตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ ทั้ง 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

ตาราง 15.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 15.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 24 และร้อยละ 5.8 ตามลำดับ

ในตาราง 15.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัว พบว่า เขตที่อยู่อาศัย เพศ องค์ประกอบครอบครัว และศาสนา มีความสัมพันธ์กับการมีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 80) มีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทนมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 67) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 64) อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 61) อาชีพจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 60) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 58) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 57) อาชีพบริการ (ร้อยละ 56) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 55) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 53) อาชีพขายส่ง (ร้อยละ 51) และอาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 22)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตเมืองมีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทนมากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท หรือเท่ากับร้อยละ 63 และร้อยละ 55 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

เพศ เพศหญิงมีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทนมากกว่าเพศชาย หรือเท่ากับร้อยละ 63 และร้อยละ 56 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สถานภาพสมรส ไม่พบความแตกต่างในเจตคติดังกล่าวระหว่างคนโสดหรือคนไม่โสด โดยร้อยละ 59 ของทั้ง 2 กลุ่มมีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวขยายมีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทนมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยว หรือเท่ากับร้อยละ 60 และร้อยละ 48 ตามลำดับที่มีเจตคติดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทนมากกว่าผู้ที่ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ หรือเท่ากับร้อยละ 59 และร้อยละ 39 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทนมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน 6 คนและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 62 57 และ 55 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

อายุ ผู้มีอายุ 41 ปีและมากกว่า มีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทนมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีอายุ 30-40 ปี และ 29 ปีและน้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 60 59 และ 56 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

การศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.1 และสูงกว่าขึ้นไป จะมีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทนมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับ ป.6 และต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 60 และร้อยละ 57 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อการมีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน พบว่า ผู้ประกอบอาชีพก่อสร้าง มีเจตคติดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล อาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน อาชีพจำหน่ายรายย่อย ไม่ได้ประกอบอาชีพใด อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพบริการ อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพขายส่ง และอาชีพเหมืองแร่ ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้ที่อาศัยในเขตเมือง เป็นเพศหญิง อาศัยอยู่ในครอบครัวขยาย นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนมากกว่า มีอายุมากกว่า และมีระดับการศึกษาสูงกว่า จะมีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทนมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 15.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน (V291)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V291 ผลหลักของ	(Combined)	10.009	24	.417	1.761	.014	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	4.023	11	.366	1.544	.111	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.842	1	.842	3.555	.060	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.791	1	.791	3.338	.068	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.005	1	.005	.019	.889	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.741	1	.741	3.127	.077	
with	V35 ศาสนา	.726	1	.726	3.066	.080	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.419	2	.209	.884	.413	
	V7 อายุ	.079	2	.039	.167	.846	
	V8 การศึกษา	.100	2	.050	.212	.809	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.001	1	.001	.003	.954	-.001
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.484	1	.484	2.045	.153	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		10.009	24	.417	1.761	.014	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		162.936	688	.237			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		172.945	712	.243			

ตาราง 15.3 Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน (V291)

			Beta
		Eta	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V291	V11 อาชีพ	.177	.159
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.131	.078
	V6 เพศ	.055	.073
	V9 สถานภาพสมรส	.022	.006
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.049	.071
	V35 ศาสนา	.073	.066
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.034	.054
	V7 อายุ	.015	.026
	V8 การศึกษา	.090	.030

ตาราง 15.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน (V291)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V291 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.241	.058

ตาราง 15.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน (V291)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V291	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	184	.53	.55	-.06	-.03
		เหมืองแร่	10	.20	.22	-.39	-.36
		ก่อสร้าง	47	.79	.80	.20	.21
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	38	.50	.53	-.09	-.05
		การขนส่งสื่อสาร	24	.63	.64	.04	.05
		การขายส่ง	34	.56	.51	-.03	-.07
		การจำหน่ายรายย่อย	72	.61	.60	.02	.01
		การประกันภัย	38	.68	.61	.10	.03
		การบริการ	51	.55	.56	-.04	-.03
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	54	.69	.67	.10	.09
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	40	.60	.57	.01	-.01
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	121	.58	.58	-.01	-.01
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	419	.53	.55	-.05	-.03
		เมือง	294	.66	.63	.08	.05
	V6 เพศ	หญิง	296	.62	.63	.03	.04
		ชาย	417	.56	.56	-.02	-.03
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	88	.56	.59	-.03	.01
		ไม่โสด	625	.59	.59	.00	.00
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	641	.59	.60	.01	.01
		ครอบครัวเดี่ยว	72	.51	.48	-.07	-.10
	V35 ศาสนา	พุทธ	694	.59	.59	.01	.01
		อื่น ๆ	19	.37	.39	-.22	-.20
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	275	.60	.62	.02	.03
		4-5 คน	335	.58	.57	.00	-.01
		6 คนและมากกว่า	103	.55	.55	-.03	-.04
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	146	.58	.56	.00	-.02
		30-40 ปี	255	.60	.59	.01	.00
		41 ปีและมากกว่า	312	.58	.60	-.01	.01
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	341	.55	.57	-.03	-.02
		ม.1 – ม.6	177	.58	.60	-.01	.01
		สูงกว่า ม.6	195	.66	.60	.07	.02

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเสี่ยงดวง เช่น ซื้อหวย

เพื่อทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรของพฤติกรรมการเสี่ยงดวง ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V 344 พฤติกรรมการเสี่ยงดวง เช่น ซื้อหวย ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และระดับการศึกษา ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 16.1 แสดงว่าพฤติกรรมการเสี่ยงดวง ผันแปรไปตามตัวแปรอิสระ 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.03

ตาราง 16.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 16.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 23.7 และร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

ในตาราง 16.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่าองค์ประกอบครอบครัวอธิบายการผันแปรของพฤติกรรมการเสี่ยงดวงได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 รองลงมาเป็นเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายาม จึงใช้วิธีบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนสมาชิกครัวเรือน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 61) มีพฤติกรรมการเสี่ยงดวงมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 60) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 59) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 56) อาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 56) อาชีพบริการ (ร้อยละ 54) ไม่ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 51) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 50) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 50) อาชีพอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 48) และอาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 31) ตามลำดับ

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตชนบทจะมีพฤติกรรมเสี่ยงดวงมากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง หรือเท่ากับร้อยละ 55 และร้อยละ 50 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

เพศ เพศหญิงมีพฤติกรรมเสี่ยงดวงมากกว่าเพศชาย หรือเท่ากับร้อยละ 56 และร้อยละ 51 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

สถานภาพสมรส ผู้ที่เป็นโสดมีพฤติกรรมการเสี่ยงดวงน้อยกว่าผู้ที่ไม่เป็นโสด หรือเท่ากับร้อยละ 52 และร้อยละ 53 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวขยายมีพฤติกรรมการเสี่ยงดวงมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยว หรือเท่ากับร้อยละ 55 และร้อยละ 36 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

ศาสนา ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีพฤติกรรมเสี่ยงดวงน้อยกว่าผู้นับถือศาสนาอื่นๆ หรือเท่ากับร้อยละ 53 และร้อยละ 60 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

เจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายาม จึงใช้วิธีบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ พบว่า ผู้ที่มีเจตคติดังกล่าว จะมีพฤติกรรมการเสี่ยงดวงมากกว่าผู้ไม่มีเจตคติดังกล่าว หรือเท่ากับร้อยละ 57 และร้อยละ 48 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมการเสี่ยงดวง

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า จะมีพฤติกรรมการเสี่ยงดวงมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน 3 คนและน้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 63 54 และ 49 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงดวง

อายุ กลุ่มที่มีอายุ 30-40 ปี มีพฤติกรรมเสี่ยงดวงมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 41 ปีและมากกว่า และกลุ่มอายุ 29 ปีและน้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 54 53 และ 51 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงดวง

การศึกษา กลุ่มที่มีการศึกษา ป.6 และต่ำกว่า มีพฤติกรรมเสี่ยงดวงมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มการศึกษาระดับ ม.1 – ม.6 และกลุ่มการศึกษาสูงกว่า ม.6 หรือเท่ากับร้อยละ 54 53 และ 52 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงดวง

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเสี่ยงดวง พบว่า ผู้ประกอบอาชีพขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงานสุขาภิบาล มีพฤติกรรมการเสี่ยงดวงมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพก่อสร้าง อาชีพการขายส่ง อาชีพบริการ ไม่ประกอบอาชีพใด อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป และอาชีพเหมืองแร่ นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงดวงเป็น

กลุ่มที่อาศัยในชนบท เป็นเพศหญิง ไม่โสด อาศัยในครอบครัวขยาย ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีเจตคติว่าคนไทยมีนิสัยไม่อดทน ไม่พยายาม จึงใช้วิธีการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ เป็นผู้ที่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนมากคนกว่า มีอายุระหว่าง 30-40 ปี และมีระดับการศึกษาต่ำกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 16.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการเสี่ยงดวง เช่น ซื้อหวย (V344)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V344 ผลหลักของ	(Combined)	10.007	25	.400	1.641	.026	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	1.207	11	.110	.450	.933	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.334	1	.334	1.371	.242	
พิจารณา	V6 เพศ	.329	1	.329	1.348	.246	
ตัวแปรผัน	V9 สถานภาพสมรส	.012	1	.012	.050	.824	
ร่วม (Main	V36 องค์ประกอบครอบครัว	2.006	1	2.006	8.226	.004	
Effects with	V35 ศาสนา	.081	1	.081	.333	.564	
Covariates)	V291 นิสัยคนไทยไม่มีความอดทน	1.243	1	1.243	5.098	.024	
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	1.228	2	.614	2.518	.081	
	V7 อายุ	.039	2	.019	.079	.924	
	V8 การศึกษา	.050	2	.025	.101	.904	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.045	1	.045	.184	.668	.005
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.799	1	.799	3.278	.071	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		10.007	25	.400	1.641	.026	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		167.533	687	.244			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		177.540	712	.249			

ตาราง 16.3 Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการเสี่ยงดวง เช่น ซื้อหวย (V344)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V344	V11 อาชีพ	.095	.086
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.030	.049
	V6 เพศ	.027	.046
	V9 สถานภาพสมรส	.058	.010
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.142	.115
	V35 ศาสนา	.002	.022
	V291 นิสัยคนไทยไม่มีความอดทน	.096	.086
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.133	.091
	V7 อายุ	.036	.017
	V8 การศึกษา	.023	.021

ตาราง 16.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการเสี่ยงดวง เช่น ซื้อหวย (V344)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V314 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V291, V4, V7, V8 with V38, V21	.237	.056

ตาราง 16.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการเสี่ยงดาง เช่น ซื้อหวย (V344)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V344	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	184	.53	.52	.00	-.01
		เหมืองแร่	10	.30	.31	-.23	-.22
		ก่อสร้าง	47	.55	.56	.02	.02
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	38	.50	.48	-.03	-.05
		การขนส่งสื่อสาร	24	.63	.61	.09	.08
		การขายส่ง	34	.59	.56	.06	.03
		การจำหน่ายรายย่อย	72	.60	.59	.07	.05
		การประกันภัย	38	.58	.60	.05	.06
		การบริการ	51	.51	.54	-.02	.01
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	54	.50	.50	-.03	-.03
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	40	.48	.50	-.06	-.03
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	121	.50	.51	-.03	-.02
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	419	.54	.55	.01	.02
		เมือง	294	.51	.50	-.02	-.03
	V6 เพศ	หญิง	296	.55	.56	.02	.03
		ชาย	417	.52	.51	-.01	-.02
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	88	.45	.52	-.08	-.01
		ไม่โสด	625	.54	.53	.01	.00
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	641	.56	.55	.02	.02
		ครอบครัวเดี่ยว	72	.32	.36	-.21	-.17
	V35 ศาสนา	พุทธ	694	.53	.53	.00	.00
		อื่น ๆ	19	.53	.60	-.01	.07
	V291 นิสัยคนไทยไม่มีความอดทน	ไม่เห็นด้วย	295	.47	.48	-.05	-.05
		เห็นด้วย	418	.57	.57	.04	.04
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	275	.46	.49	-.07	-.04
		4-5 คน	335	.56	.54	.02	.01
		6 คนและมากกว่า	103	.65	.63	.12	.09
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	146	.50	.51	-.03	-.02
		30-40 ปี	255	.53	.54	.00	.01
		41 ปีและมากกว่า	312	.55	.53	.02	.00
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	341	.54	.54	.01	.01
		ม.1 – ม.6	177	.51	.53	-.02	-.01
		สูงกว่า ม.6	195	.53	.52	.00	-.01

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ

เพื่อทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีพฤติกรรมบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V 345 พฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ ตัวแปรอิสระมี 10 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ การศึกษา และเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทนไม่พยายาม จึงใช้วิธีบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตรและรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน

ตาราง 17.1 แสดงว่าพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ ผันแปรไปตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ 10 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

ตาราง 17.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 17.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 25 และร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

ในตาราง 17.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่าระดับการศึกษาอธิบายการผันแปรของพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการได้ดีที่สุด รองลงมาเป็นเขตที่อยู่อาศัย และจำนวนบุตร ตามลำดับ โดยตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 96) มีพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 78) อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 77) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 72) อาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 71) ไม่ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 70) ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 69) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 69) อาชีพบริการ (ร้อยละ 68) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 66) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 65) และอาชีพ

ข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 62) ที่มีพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตชนบทมีพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง หรือเท่ากับร้อยละ 73 และร้อยละ 64 ตามลำดับที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

เพศ เพศหญิงมีพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากกว่าเพศชาย หรือเท่ากับร้อยละ 72 และร้อยละ 68 ตามลำดับที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

สถานภาพสมรส ผู้เป็นโสดมีพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์น้อยกว่าผู้ไม่โสด หรือเท่ากับร้อยละ 67 และร้อยละ 70 ตามลำดับที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวขยายมีพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยว หรือเท่ากับร้อยละ 70 และร้อยละ 67 ตามลำดับที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์น้อยกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 69 และร้อยละ 71 ตามลำดับที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

เจตคติว่าคนไทยไม่มีความอดทน ผู้ที่มีเจตคติดังกล่าวจะมีพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์น้อยกว่าผู้ไม่มีเจตคติดังกล่าว หรือเท่ากับร้อยละ 69 และร้อยละ 70 ตามลำดับที่มีพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ไม่มีความแตกต่างกันในพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ กล่าวได้ว่าร้อยละ 69 ของครัวเรือน ไม่ว่าจะมีสมาชิกน้อยเพียงไร มีพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ

อายุ พบว่า ผู้มีอายุ 41 ปีและมากกว่า มีพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 30-40 ปี และกลุ่มอายุ 29 ปีและน้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 74 ร้อยละ 66 และร้อยละ 65 ตามลำดับที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

การศึกษา พบว่า กลุ่มที่มีระดับการศึกษา ป.6 และต่ำกว่า มีพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มการศึกษาระดับ ม.1 – ม.6 และกลุ่มการศึกษาสูงกว่า ม.6 หรือเท่ากับร้อยละ 76 ร้อยละ 64 และร้อยละ 62 ตามลำดับที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ พบว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมดังกล่าวประกอบอาชีพเหมืองแร่มากที่สุด รองลงมามีอาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพการขายส่ง ไม่ประกอบอาชีพใด ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพบริการ อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพก่อสร้าง และอาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ นอกจากนี้ ยังเป็นผู้อาศัยอยู่ในเขตชนบท เป็นเพศหญิง เป็นโสด อาศัยอยู่ในครอบครัวขยาย ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ ไม่มีเจตคติว่าคนไทยไม่มีความอดทน มีอายุมากกว่า มีระดับการศึกษาต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 17.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ (V345)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V345 ผลหลักของ	(Combined)	9.471	25	.379	1.829	.008	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	1.806	11	.164	.793	.647	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	1.010	1	1.010	4.880	.028	
พิจารณา	V6 เพศ	.244	1	.244	1.179	.278	
ตัวแปรผัน	V9 สถานภาพสมรส	.023	1	.023	.110	.741	
ร่วม (Main	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.043	1	.043	.205	.651	
Effects with	V35 ศาสนา	.003	1	.003	.017	.897	
Covariates)	V291 นิสัยคนไทยไม่มีความอดทน	.051	1	.005	.254	.615	
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.004	2	.002	.009	.991	
	V7 อายุ	.937	2	.469	2.263	.105	
	V8 การศึกษา	1.904	2	.952	4.598	.010	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.966	1	.966	4.665	.031	-.022
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.247	1	.247	1.193	.275	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		9.471	25	.379	1.829	.008	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		142.262	687	.207			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		151.734	712	.213			

ตาราง 17.3 Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ (V345)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V345	V11 อาชีพ	.139	.112
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.122	.092
	V6 เพศ	.030	.043
	V9 สถานภาพสมรส	.055	.015
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.019	.018
	V35 ศาสนา	.003	.005
	V291 นิสัยคนไทยไม่มีความอดทน	.041	.019
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.018	.005
	V7 อายุ	.123	.092
	V8 การศึกษา	.164	.139

ตาราง 17.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ (V345)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V345 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V291, V4, V7, V8 with V38, V21	.250	.062

ตาราง 17.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ (V345)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V345	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	184	.71	.66	.02	-.03
		เหมืองแร่	10	1.00	.96	.31	.27
		ก่อสร้าง	47	.64	.65	-.05	-.04
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	38	.82	.78	.12	.08
		การขนส่งสื่อสาร	24	.71	.69	.02	-.03
		การขายส่ง	34	.74	.71	.04	.02
		การจำหน่ายรายย่อย	72	.74	.72	.04	.03
		การประกันภัย	38	.68	.77	-.01	.08
		การบริการ	51	.65	.68	-.05	-.02
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	54	.57	.62	-.12	-.07
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	40	.68	.69	-.02	.00
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	121	.66	.70	-.03	.01
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	419	.74	.73	.05	.04
		เมือง	294	.63	.64	-.07	-.05
	V6 เพศ	หญิง	296	.71	.72	.02	.02
		ชาย	417	.68	.68	-.01	-.02
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	88	.63	.67	-.07	-.02
		ไม่โสด	625	.70	.70	.01	.00
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	641	.70	.70	.00	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	72	.67	.67	-.03	-.03
	V35 ศาสนา	พุทธ	694	.69	.69	.00	.00
		อื่น ๆ	19	.68	.71	-.01	.01
	V291 นิสัยคนไทยไม่มีความอดทน	ไม่เห็นด้วย	295	.72	.70	.02	.01
		เห็นด้วย	418	.68	.69	-.02	-.01
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	275	.69	.69	-.01	.00
		4-5 คน	335	.70	.69	.01	.00
		6 คนและมากกว่า	103	.68	.69	-.01	-.01
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	146	.63	.65	-.06	-.04
		30-40 ปี	255	.65	.66	-.04	-.03
		41 ปีและมากกว่า	312	.76	.74	.06	.05
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	341	.77	.76	.08	.07
		ม.1 – ม.6	177	.63	.64	-.06	-.05
		สูงกว่า ม.6	195	.61	.62	-.08	-.07

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อเจตคติว่าการคบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์ส่วนตนมากกว่าการให้ความจริงใจต่อกัน

เพื่อทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อเจตคติว่าผู้คนมุ่งหวังแต่จะได้รับประโยชน์ส่วนตน ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V 285 การมีเจตคติว่าการคบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์ส่วนตนมากกว่าการให้ความจริงใจต่อกัน ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และการศึกษา ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตรและรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 18.1 แสดงว่าเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่จะได้รับประโยชน์ส่วนตน ผันแปรไปตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ 9 ตัว และตัวแปรผันร่วมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 18.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 16.5 และร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

ในตาราง 18.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่า สถานภาพสมรส และอายุ อธิบายการผันแปรของเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่จะได้รับประโยชน์ส่วนตนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 87) มีเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตนมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 84) ผู้ประกอบอาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 84) ผู้ประกอบอาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 82) ผู้ประกอบอาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 82) ผู้ไม่ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 82) ผู้ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 81) ผู้มีอาชีพบริการ (ร้อยละ 81) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 81) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 78) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 74) และอาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 61) ที่มีเจตคติดังกล่าว

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตเมืองมีเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท หรือเท่ากับร้อยละ 82 และร้อยละ 80 ตามลำดับที่มีเจตคติดังกล่าว

เพศ เพศต่างกันไม่มีผลต่อการมีเจตคติต่างกันเกี่ยวกับคนในสังคมมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตน

สถานภาพสมรส ผู้ที่ไม่เป็นโสดมีเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าผู้ที่เป็นโสด หรือเท่ากับร้อยละ 82 และร้อยละ 70 ตามลำดับที่มีเจตคติดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับร้อยละ 85 และร้อยละ 80 ตามลำดับที่มีเจตคติดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตนน้อยกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 81 และร้อยละ 85 ตามลำดับที่มีเจตคติดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน การมีจำนวนสมาชิกครัวเรือนแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความแตกต่างในเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตัว

อายุ ผู้ที่มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า มีเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้มีอายุ 41 ปีและมากกว่า และผู้มีอายุ 30-40 ปี หรือเท่ากับร้อยละ 84 ร้อยละ 83 และร้อยละ 76 ตามลำดับที่มีเจตคติดังกล่าว

การศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับ ม.6 มีเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังประโยชน์ส่วนตนมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มการศึกษา ม.1 – ม.6 และ ป.6 และต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 84 ร้อยละ 80 และร้อยละ 79 ตามลำดับ

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อการมีเจตคติว่าการคบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์ส่วนตนมากกว่าการให้ความจริงใจต่อกัน พบว่ากลุ่มอาชีพก่อสร้างมีเจตคติดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพการขายส่ง อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ ผู้ไม่ประกอบอาชีพใด อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล อาชีพบริการ อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป และอาชีพเหมืองแร่ นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มที่มีเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตน ได้แก่ ผู้อาศัยในเขตเมือง ผู้ที่ไม่โสด อาศัยอยู่ในครอบครัวเดี่ยว ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า และมีระดับการศึกษาสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 18.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าการคบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์ส่วนตน (V285)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V285 ผลหลักของ	(Combined)	3.165	24	.132	.846	.679	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	.878	11	.080	.512	.896	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.004	1	.043	.273	.601	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.002	1	.002	.011	.917	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.868	1	.868	5.568	.019	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.112	1	.112	.719	.397	
with	V35 ศาสนา	.031	1	.031	.197	.657	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.001	2	.000	.002	.998	
	V7 อายุ	.794	2	.397	2.547	.079	
	V8 การศึกษา	.230	2	.115	.738	.478	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.007	1	.007	.043	.835	-.002
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.133	1	.133	.854	.356	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		3.165	24	.132	.846	.679	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		113.224	726	.156			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		116.389	750	.155			

ตาราง 18.3 Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าการคบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์ส่วนตน (V285)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V285	V11 อาชีพ	.107	.093
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.055	.021
	V6 เพศ	.014	.004
	V9 สถานภาพสมรส	.075	.106
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.015	.034
	V35 ศาสนา	.010	.017
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.015	.003
	V7 อายุ	.054	.089
	V8 การศึกษา	.049	.056

ตาราง 18.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าการคบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์ส่วนตน (V285)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V285 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.165	.027

ตาราง 18.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าการตบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์ส่วนตน (V285)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V285	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	189	.78	.78	-.03	-.03
		เหมืองแร่	9	.56	.61	-.25	-.20
		ก่อสร้าง	53	.87	.87	.06	.06
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	41	.73	.74	-.08	-.07
		การขนส่งสื่อสาร	30	.80	.81	-.01	.00
		การขายส่ง	32	.84	.84	.04	.03
		การจำหน่ายรายย่อย	77	.83	.82	.02	.02
		การประกันภัย	41	.85	.84	.05	.03
		การบริการ	51	.80	.81	.00	.01
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	48	.83	.81	.03	.00
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	46	.83	.82	.02	.01
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	134	.81	.82	.01	.02
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	427	.79	.80	-.02	-.01
		เมือง	324	.83	.82	.03	.01
	V6 เพศ	หญิง	313	.81	.81	.01	.00
		ชาย	438	.80	.81	-.01	.00
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	97	.73	.70	-.08	-.11
		ไม่โสด	654	.82	.82	.01	.02
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	671	.81	.80	.00	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	80	.83	.85	.02	.04
	V35 ศาสนา	พุทธ	733	.81	.81	.00	.00
		อื่น ๆ	18	.83	.85	.03	.04
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	282	.82	.81	.01	.00
		4-5 คน	360	.80	.81	-.01	.00
		6 คนและมากกว่า	109	.81	.81	.00	.00
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	152	.82	.84	.01	.03
		30-40 ปี	248	.78	.76	-.03	-.05
		41 ปีและมากกว่า	351	.83	.83	.02	.02
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	350	.80	.79	-.01	-.02
		ม.1 - ม.6	201	.79	.80	-.02	-.01
		สูงกว่า ม.6	200	.84	.84	.03	.04

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการพัฒนาชุมชน ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V302 พฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน ตัวแปรอิสระมี 10 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ ระดับการศึกษา และมีการเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่จะได้รับประโยชน์ส่วนตน ส่วนตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 19.1 พบว่าพฤติกรรมการพัฒนาชุมชนผันแปรไปตามตัวแปรอิสระทั้ง 10 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 19.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 19.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 41.3 และร้อยละ 17.0 ตามลำดับ

ในตาราง 19.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่าพฤติกรรมการพัฒนาชุมชนผันแปรไปตามเขตที่อยู่อาศัย รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน และเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 โดยจำนวนสมาชิกครัวเรือน ศาสนา อายุ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19.2 ชี้ให้เห็นว่าผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 63) มีพฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชน โดยไม่ได้รับค่าตอบแทนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ อาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 62) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 60) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 57) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 54) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 53) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 49) อาชีพบริการ (ร้อยละ 48) อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 47) และอาชีพที่ไม่สามารถจำแนกประเภทได้ (ร้อยละ 45)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตชนบทมีพฤติกรรมการพัฒนาชุมชนมากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง หรือเท่ากับร้อยละ 64 และร้อยละ 43 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

เพศ เพศชายมีพฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนมากกว่าเพศหญิง หรือเท่ากับร้อยละ 62 และร้อยละ 45 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

สถานภาพสมรส ผู้เป็นโสดมีพฤติกรรมการพัฒนาชุมชนมากกว่าผู้ไม่โสด หรือเท่ากับร้อยละ 62 และร้อยละ 54 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวขยายมีพฤติกรรมการพัฒนาชุมชนมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยว หรือเท่ากับร้อยละ 55 และร้อยละ 54 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีพฤติกรรมการพัฒนาชุมชนมากกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 55 และร้อยละ 35 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

การมีเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตน ผู้ที่มีเจตคติดังกล่าวจะมีพฤติกรรมเข้าร่วมพัฒนาชุมชนน้อยกว่าผู้ไม่มีเจตคติดังกล่าว หรือเท่ากับร้อยละ 54 และร้อยละ 56 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมการพัฒนาชุมชน

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า มีพฤติกรรมการพัฒนาชุมชนมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน และกลุ่มสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 62 58 และ 48 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมการพัฒนาชุมชน

อายุ กลุ่มอายุ 29 ปีและน้อยกว่า มีพฤติกรรมพัฒนาชุมชนมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 41 ปีและมากกว่า และ 30-40 ปี หรือเท่ากับร้อยละ 58 57 และ 49 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมการพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง

การศึกษา กลุ่มที่มีระดับการศึกษา ม.1 – ม.6 มีพฤติกรรมเข้าร่วมพัฒนาชุมชนมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 58 และร้อยละ 54 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง พบว่า ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง มีพฤติกรรมดังกล่าวมากที่สุด รองลงมามีอาชีพเหมืองแร่ อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน และอาชีพที่ไม่สามารถจำแนกประเภทได้ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้ที่มีพฤติกรรมการพัฒนาชุมชนยังเป็นผู้อาศัยในเขตชนบท เป็นเพศชาย เป็นโสด อาศัยในครอบครัวขยาย นับถือศาสนาพุทธ ไม่มีเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่จะได้รับประโยชน์ส่วนตน มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนมากกว่า และไม่ใช่กลุ่มอายุ 30-40 ปี มีการศึกษาระดับ ม.1 – ม.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 19.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน (V302)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V302 ผลหลักของ	(Combined)	31.681	25	1.267	5.951	.000	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	2.675	11	.243	1.142	.325	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	6.274	1	6.274	29.461	.000	
พิจารณา	V6 เพศ	4.404	1	4.404	20.679	.000	
ตัวแปรผัน	V9 สถานภาพสมรส	.373	1	.373	1.749	.186	
ร่วม (Main	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.002	1	.002	.010	.919	
Effects with	V35 ศาสนา	.689	1	.689	3.235	.072	
Covariates)	V285 การมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตน	.002	1	.025	.116	.733	
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	1.791	2	.895	4.205	.015	
	V7 อายุ	1.110	2	.555	2.606	.074	
	V8 การศึกษา	.207	2	.104	.487	.615	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.266	1	.266	1.247	.264	.011
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	1.764	1	1.764	8.282	.004	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		31.681	25	1.267	5.951	.000	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		154.391	725	.213			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		186.072	750	.248			

ตาราง 19.3 Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน (V302)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V302	V11 อาชีพ	.216	.131
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.288	.206
	V6 เพศ	.181	.164
	V9 สถานภาพสมรส	.071	.055
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.024	.004
	V35 ศาสนา	.067	.062
	V285 การมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตน	.035	.012
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.147	.109
	V7 อายุ	.124	.083
	V8 การศึกษา	.162	.035

ตาราง 19.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน (V302)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V302 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V285, V4, V7, V8 with V38, V21	.413	.170

ตาราง 19.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน (V302)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V302	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	189	.68	.63	.13	.08
		เหมืองแร่	9	.78	.62	.23	.08
		ก่อสร้าง	53	.55	.53	.00	-.02
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	41	.63	.60	.09	.05
		การขนส่งสื่อสาร	30	.60	.54	.05	.00
		การขายส่ง	32	.38	.46	-.17	-.09
		การจำหน่ายรายย่อย	77	.55	.58	.00	.03
		การประกันภัย	41	.32	.47	-.23	-.08
		การบริการ	51	.49	.48	-.06	-.07
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	48	.52	.57	-.03	.03
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	46	.39	.45	-.16	-.10
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	134	.51	.49	-.04	-.05
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	427	.67	.64	.12	.09
		เมือง	324	.38	.43	-.16	-.12
	V8 เพศ	หญิง	313	.44	.45	-.11	-.10
		ชาย	438	.62	.62	.08	.07
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	97	.64	.62	.10	.07
		ไม่โสด	654	.53	.54	-.01	-.01
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	671	.55	.55	.00	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	80	.51	.54	-.03	-.01
	V35 ศาสนา	พุทธ	733	.55	.55	.01	.00
		อื่น ๆ	18	.33	.35	-.21	-.20
	V285 การมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตน	ไม่เห็นด้วย	144	.58	.56	.04	.01
		เห็นด้วย	607	.54	.54	-.01	.00
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	282	.46	.48	-.09	-.07
		4-5 คน	360	.59	.58	.04	.03
		6 คนและมากกว่า	109	.65	.62	.10	.07
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	152	.55	.58	.01	.03
		30-40 ปี	248	.46	.49	-.08	-.06
		41 ปีและมากกว่า	351	.60	.57	.06	.03
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	350	.61	.54	.06	-.01
		ม.1 – ม.6	201	.58	.58	.03	.03
		สูงกว่า ม.6	200	.42	.54	-.13	-.01

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรมโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อพฤติกรรมการลงแขก ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ V303 พฤติกรรมการร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรมโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน ตัวแปรอิสระมี 10 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ ระดับการศึกษา และการมีเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตน ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนต่อเดือน

ตาราง 20.1 แสดงว่าพฤติกรรมการลงแขกผันแปรไปตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ ทั้ง 10 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 20.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 20.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 42 และร้อยละ 17.7 ตามลำดับ

ในตาราง 20.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่าพฤติกรรมการลงแขกผันแปรไปตามอาชีพ เขตที่อยู่อาศัย สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกครัวเรือน และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 52) มีพฤติกรรมการลงแขกมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีอาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 45) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 42) อาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 34) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 33) อาชีพบริการ (ร้อยละ 31) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 30) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 29) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 28) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 26) อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 24) และอาชีพขายส่ง (ร้อยละ 23) ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมการลงแขก

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตชนบทมีพฤติกรรมการลงแขกมากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง หรือเท่ากับร้อยละ 43 และร้อยละ 28 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

เพศ เพศชายมีพฤติกรรมการร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรมโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนมากกว่าเพศหญิง หรือเท่ากับร้อยละ 39 และร้อยละ 34 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

สถานภาพสมรส ผู้ที่เป็นโสดมีพฤติกรรมการร่วมลงแขกมากกว่าผู้ที่ไม่โสด หรือเท่ากับร้อยละ 50 และร้อยละ 35 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีพฤติกรรมการร่วมลงแขกมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับร้อยละ 43 และร้อยละ 36 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีพฤติกรรมการร่วมลงแขกมากกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 37 และร้อยละ 35 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

การมีเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตน พบว่า ผู้ที่มีเจตคติดังกล่าวจะมีพฤติกรรมร่วมแรงลงแขกมากกว่าผู้ไม่มีเจตคติดังกล่าว หรือเท่ากับร้อยละ 37 และร้อยละ 36 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน จะมีพฤติกรรมการร่วมลงแขกมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ที่มีสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า และมีสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 43 40 และ 27 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

อายุ กลุ่มที่มีอายุ 30-40 ปี จะมีพฤติกรรมการร่วมลงแขกน้อยกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ หรือเท่ากับร้อยละ 36 และร้อยละ 37 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

การศึกษา กลุ่มที่มีการศึกษาระดับ ป.6 และต่ำกว่า มีพฤติกรรมการเข้าร่วมแรงลงแขกมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มการศึกษาระดับ ม.1 – ม.6 และกลุ่มการศึกษาระดับสูงกว่า ม.6 หรือเท่ากับร้อยละ 40 36 และ 32 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรม โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน พบว่า ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง มีพฤติกรรมดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพเหมืองแร่ อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพบริการ ไม่ได้ประกอบอาชีพใด อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพก่อสร้าง อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน

และอาชีพขายส่ง ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้ที่มีพฤติกรรมการเข้าร่วมลงแขกมากกว่าจะเป็นผู้อาศัยในเขตชนบท เป็นเพศชาย เป็นโสด อาศัยอยู่ในครอบครัวเดี่ยว นับถือศาสนาพุทธ มีเจตคติว่าคนในสังคมมุ่งแต่จะได้รับประโยชน์ส่วนตนมากกว่า มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน ไม่ได้อยู่ในช่วงอายุ 30-40 ปี และมีระดับการศึกษาต่ำกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 20.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการร่วมแรงลงแซกด้านเกษตรกรรม (V303)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V303 ผลหลักของ	(Combined)	30.806	25	1.232	6.226	.000	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	7.231	11	.657	3.321	.000	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	3.446	1	3.446	17.412	.000	
พิจารณา	V6 เพศ	.348	1	.348	1.758	.185	
ตัวแปรผัน	V9 สถานภาพสมรส	1.376	1	1.376	6.952	.009	
ร่วม (Main	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.311	1	.311	1.570	.211	
Effects with	V35 ศาสนา	.006	1	.006	.028	.867	
Covariates)	V285 การมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตน	.001	1	.001	.007	.931	
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3.421	2	1.710	8.642	.000	
	V7 อายุ	.009	2	.005	.023	.977	
	V8 การศึกษา	.461	2	.231	1.165	.313	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.073	1	.073	.367	.545	.006
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	1.605	1	1.605	8.108	.005	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		30.806	25	1.232	6.226	.000	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		143.495	725	.198			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		174.301	750	.232			

ตาราง 20.3 Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการร่วมแรงลงแซกด้านเกษตรกรรม (V303)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V303	V11 อาชีพ	.298	.219
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.266	.158
	V6 เพศ	.060	.048
	V9 สถานภาพสมรส	.086	.110
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.033	.046
	V35 ศาสนา	.011	.006
	V285 การมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตน	.030	.003
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.163	.153
	V7 อายุ	.075	.008
	V8 การศึกษา	.198	.067

ตาราง 20.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการร่วมแรงลงแซกด้านเกษตรกรรม (V303)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V303 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V285, V4, V7, V8 with V38, V21	.420	.177

ตาราง 20.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรม (V303)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V303	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	189	.57	.52	.20	.16
		เหมืองแร่	9	.44	.34	.08	-.03
		ก่อสร้าง	53	.28	.28	-.08	-.09
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	41	.51	.45	.15	.08
		การขนส่งสื่อสาร	30	.27	.26	-.10	-.11
		การขายส่ง	32	.16	.23	-.21	-.14
		การจำหน่ายรายย่อย	77	.31	.33	-.05	-.04
		การประกันภัย	41	.07	.24	-.29	-.13
		การบริการ	51	.31	.31	-.05	-.05
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	48	.38	.42	.01	.05
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	46	.24	.29	-.13	-.08
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	134	.32	.30	-.05	-.07
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	427	.48	.43	.11	.07
		เมือง	324	.22	.28	-.15	-.09
	V6 เพศ	หญิง	313	.33	.34	-.03	-.03
		ชาย	438	.39	.39	.02	.02
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	97	.47	.50	.11	.14
		ไม่โสด	654	.35	.35	-.02	-.02
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	671	.36	.36	-.06	-.01
		ครอบครัวเดี่ยว	80	.41	.43	.05	.06
	V35 ศาสนา	พุทธ	733	.37	.37	.00	.00
		อื่น ๆ	18	.33	.35	-.03	-.02
	V285 การมุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตน	ไม่เห็นด้วย	144	.40	.36	.03	.00
		เห็นด้วย	607	.36	.37	-.01	.00
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	282	.27	.27	-.10	-.09
		4-5 คน	360	.43	.43	.07	-.06
		6 คนและมากกว่า	109	.40	.40	.04	.04
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	152	.34	.37	-.02	.01
		30-40 ปี	248	.33	.36	-.04	.00
		41 ปีและมากกว่า	351	.40	.37	.04	.00
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	350	.45	.40	.09	.03
		ม.1 – ม.6	201	.36	.36	.00	-.01
		สูงกว่า ม.6	200	.22	.32	-.15	-.05

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า หรือยอมรับนับถือกันที่วัตถุ และความร่ำรวยมากกว่าความสามารถหรือความดี

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้างก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ V 296 การมีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า หรือยอมรับนับถือกันที่วัตถุและความร่ำรวยมากกว่าความสามารถหรือความดี ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และการศึกษา ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนต่อเดือน

ตาราง 21.1 แสดงว่าเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้าผันแปรไปตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ ทั้ง 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 21.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 21.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 29.5 และร้อยละ 8.7 ตามลำดับ

ในตาราง 21.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่าสถานภาพสมรสอธิบายการผันแปรของเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้าได้ดีที่สุด รองลงมาเป็นเขตที่อยู่อาศัย จำนวนบุตร และเพศ โดยตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพบริการ (ร้อยละ 79) มีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้ามากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 77) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 72) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 71) อาชีพการขายส่ง อาชีพการจำหน่ายรายย่อย ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 68 เท่ากันหมด) อาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 67) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 63) อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 63) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 63) และอาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 59)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตเมืองจะมีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้ามากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท หรือเท่ากับร้อยละ 72 และร้อยละ 62 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

เพศ เพศชายมีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้ามากกว่าเพศหญิง หรือเท่ากับร้อยละ 70 และร้อยละ 62 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สถานภาพสมรส คนที่ไม่โสดมีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้ามากกว่าคนโสด หรือเท่ากับร้อยละ 70 และร้อยละ 41 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้ามากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับร้อยละ 69 และร้อยละ 66 ตามลำดับที่มีเจตคติดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้ามากกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น หรือเท่ากับร้อยละ 68 และร้อยละ 67 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า มีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้ามากกว่าผู้ที่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนน้อยกว่า 6 คน หรือเท่ากับร้อยละ 70 และร้อยละ 66 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

อายุ ผู้ที่มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า มีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้ามากกว่าผู้ที่มีอายุ 30 ปีและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 69 และร้อยละ 66 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

การศึกษา ผู้ที่มีระดับการศึกษา ม.1 – ม.6 มีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้าน้อยกว่าผู้มีการศึกษาระดับอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 62 และร้อยละ 68 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อการมีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า พบว่า ผู้ประกอบอาชีพบริการ มีเจตคติดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล อาชีพก่อสร้าง อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพการขายส่ง อาชีพการจำหน่ายรายย่อย ไม่ได้ประกอบอาชีพใด อาชีพเหมืองแร่ อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ และอาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง นอกจากนี้ ผู้ที่มีเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้ามากกว่าจะเป็นผู้อาศัยในเขตเมือง เป็นเพศชาย ไม่โสด อาศัยในครอบครัวเดี่ยว นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า มีระดับการศึกษา ม.1 – ม.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 21.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า (V296)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V296 ผลหลักของ	(Combined)	14.851	24	.619	2.939	.000	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	2.605	11	.237	1.125	.338	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	1.567	1	1.567	7.444	.007	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	1.107	1	1.107	5.259	.022	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	4.912	1	4.912	23.331	.000	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.037	1	.037	.173	.677	
with	V35 ศาสนา	.138	1	.138	.654	.419	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.162	2	.008	.385	.681	
	V7 อายุ	.122	2	.061	.289	.749	
	V8 การศึกษา	.419	2	.209	.994	.371	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	1.312	1	1.312	6.232	.013	-.023
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.213	1	.213	1.011	.315	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		14.851	24	.619	2.939	.000	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		155.811	740	.211			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		170.661	764	.223			

ตาราง 21.3 Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า (V296)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V296	V11 อาชีพ	.156	.129
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.149	.107
	V6 เพศ	.070	.087
	V9 สถานภาพสมรส	.161	.206
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.031	.016
	V35 ศาสนา	.022	.029
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.028	.032
	V7 อายุ	.026	.033
	V8 การศึกษา	.077	.052

ตาราง 21.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า (V296)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V296 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.295	.087

ตาราง 21.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า (V296)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V296	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	186	.59	.59	-.08	-.08
		เหมืองแร่	13	.62	.67	-.05	.01
		ก่อสร้าง	51	.76	.72	.10	.05
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	40	.55	.63	-.11	-.04
		การขนส่งสื่อสาร	28	.82	.77	.16	.11
		การขายส่ง	35	.71	.68	.05	.01
		การจำหน่ายรายย่อย	75	.68	.68	.02	.01
		การประกันภัย	45	.73	.63	.07	-.04
		การบริการ	54	.76	.79	.10	.12
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	57	.74	.71	.07	.05
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	42	.64	.63	-.02	-.04
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	139	.63	.68	-.03	.02
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	442	.60	.62	-.06	-.04
		เมือง	323	75	.72	.08	.06
	V6 เพศ	หญิง	326	.63	.62	-.04	-.05
		ชาย	439	.69	.70	.03	.04
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	97	.46	.41	-.20	-.26
		ไม่โสด	668	.69	.70	.03	.04
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	686	.67	.66	.01	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	79	.62	.69	-.04	.02
	V35 ศาสนา	พุทธ	745	.67	.67	.00	.00
		อื่น ๆ	20	.60	.58	-.06	-.08
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	293	.68	.66	.02	.00
		4-5 คน	358	.65	.66	-.01	-.01
		6 คนและมากกว่า	114	.67	.70	.00	.04
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	166	.64	.69	-.02	.03
		30-40 ปี	261	.68	.66	.01	-.01
		41 ปีและมากกว่า	338	.66	.66	.00	-.01
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	346	.65	.68	-.01	.01
		ม.1 - ม.6	199	.62	.62	-.04	-.04
		สูงกว่า ม.6	220	72	.68	.05	.02

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อเจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช หรืองานศพ ฯลฯ

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อเจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ V 297 เจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช หรืองานศพ ฯลฯ ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และการศึกษา ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 22.1 แสดงว่าเจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ไม่ได้ผันแปรไปตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 22.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 20.2 และร้อยละ 4.1 ตามลำดับ

ตาราง 22.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่า มีเพียงเพศที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติว่าวัฒนธรรมไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.07

ตาราง 22.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 80 เท่ากัน) มีเจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องหน้าตาเป็นสำคัญ รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพก่อสร้าง อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 79 เท่ากัน) อาชีพการขายส่ง อาชีพบริการ (ร้อยละ 78 เท่ากัน) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 76) อาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 75) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 73) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 72) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 67) และอาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 65) ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตเมืองมีเจตคติว่าวัฒนธรรมไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญมากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท หรือเท่ากับร้อยละ 77 และร้อยละ 72 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

เพศ เพศชายมีเจตคติว่าวัฒนธรรมไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญมากกว่าเพศหญิง หรือเท่ากับร้อยละ 77 และร้อยละ 70 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สถานภาพสมรส ผู้ที่เป็นโสดมีเจตคติว่าวัฒนธรรมไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญน้อยกว่าผู้ที่ไม่โสด หรือเท่ากับร้อยละ 69 และร้อยละ 75 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีเจตคติว่าวัฒนธรรมไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับร้อยละ 78 และร้อยละ 74 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีเจตคติว่าวัฒนธรรมไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญมากกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 74 และร้อยละ 66 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีเจตคติว่าวัฒนธรรมไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน และ 6 คนและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 77 73 และ 70 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

อายุ กลุ่มที่มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า มีเจตคติว่าวัฒนธรรมไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 41 ปีและมากกว่า และกลุ่มอายุ 30-40 ปี หรือเท่ากับร้อยละ 75 74 และ 73 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

การศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.6 และต่ำกว่า จะมีเจตคติว่าวัฒนธรรมไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า ม.6 หรือเท่ากับร้อยละ 75 และร้อยละ 72 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช หรืองานศพ ฯลฯ พบว่า ผู้ประกอบอาชีพการจำหน่ายรายย่อย มีเจตคติดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพก่อสร้าง อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน อาชีพการขายส่ง อาชีพบริการ ไม่ได้ประกอบอาชีพใด อาชีพเหมืองแร่ อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง และอาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ที่มีเจตคติดังกล่าวเป็นผู้อาศัยในเขตเมือง เป็นเพศชาย ไม่โสด อาศัยในครอบครัวเดี่ยว นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนน้อยคนกว่า เป็นผู้มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า และมีระดับการศึกษาต่ำกว่า

ตาราง 22.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าวัฒนธรรมไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช หรืองานศพ (V297)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V297 ผลหลักของ	(Combined)	5.939	24	.247	1.296	.156	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	1.769	11	.161	.842	.598	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.355	1	.355	1.860	.173	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.624	1	.624	3.270	.071	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.160	1	.160	.839	.360	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.094	1	.094	.491	.484	
with	V35 ศาสนา	.177	1	.177	.925	.336	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.433	2	.216	1.134	.322	
	V7 อายุ	.015	2	.007	.038	.963	
	V8 การศึกษา	.046	2	.023	.121	.886	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.237	1	.237	1.243	.265	-.001
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.305	1	.305	1.596	.207	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		5.939	24	.247	1.296	.156	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		139.794	732	.191			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		145.733	756	.193			

ตาราง 22.3 Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช หรืองานศพ(V297)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V297	V11 อาชีพ	.147	.121
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.099	.055
	V6 เพศ	.065	.070
	V9 สถานภาพสมรส	.017	.040
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.033	.028
	V35 ศาสนา	.037	.036
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.072	.060
	V7 อายุ	.010	.011
	V8 การศึกษา	.054	.022

ตาราง 22.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช หรืองานศพ (V297)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V297 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.202	.041

ตาราง 22.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช หรืองานศพ (V297)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V297	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	195	.66	.67	-.08	-.07
		เหมืองแร่	12	.75	.75	.01	.01
		ก่อสร้าง	50	.82	.79	.08	.05
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	36	.61	.65	-.13	-.09
		การขนส่งสื่อสาร	24	.75	.72	.01	-.02
		การขายส่ง	32	.81	.78	.07	.04
		การจำหน่ายรายย่อย	72	.79	.80	.05	.06
		การประกันภัย	42	.83	.79	.09	.05
		การบริการ	58	.78	.78	.04	.04
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	56	.80	.80	.06	.06
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	43	.74	.73	.00	-.01
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	137	.74	.76	.00	.02
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	437	.70	.72	-.04	-.02
		เมือง	320	.79	.77	.05	.03
	V6 เพศ	หญิง	320	.71	.70	-.03	-.04
		ชาย	437	.76	.77	.02	.03
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	89	.72	.69	-.02	-.05
		ไม่โสด	668	.74	.75	.00	.01
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	679	.73	.74	.00	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	78	.78	.78	.04	.04
	V35 ศาสนา	พุทธ	731	.74	.74	.00	.00
		อื่น ๆ	26	.65	.66	-.09	-.08
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	288	.78	.77	.04	.03
		4-5 คน	359	.72	.73	-.02	-.01
		6 คนและมากกว่า	110	.69	.70	-.05	-.04
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	147	.75	.75	.01	.01
		30-40 ปี	273	.74	.73	.00	-.01
		41 ปีและมากกว่า	337	.74	.74	.00	.00
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	351	.72	.75	-.02	.01
		ม.1 – ม.6	194	.75	.75	.01	.01
		สูงกว่า ม.6	212	.77	.72	.03	-.02

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น เพื่อเอาตัวรอดในสังคม

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ V 299 การมีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้นเพื่อเอาตัวรอดในสังคม ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และการศึกษา ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 23.1 แสดงว่าการมีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมไม่ได้ผันแปรไปตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 23.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 20.6 และร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

ในตาราง 23.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว ไม่พบว่าตัวแปรอิสระใดมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 88 เท่ากัน) มีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น รองลงมาได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพก่อสร้าง อาชีพการขายส่ง อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 87 เท่ากัน) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 86) อาชีพบริการ อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 85 เท่ากัน) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 78 เท่ากัน) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าแก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 76) และอาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 58) ตามลำดับ มีเจตคติดังกล่าว

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตเมืองมีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น มากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท หรือเท่ากับร้อยละ 84 และร้อยละ 83 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

เพศ เพศชายมีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น มากกว่าเพศหญิง หรือเท่ากับร้อยละ 84 และร้อยละ 83 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส ผู้ที่ไม่โสดจะมีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น มากกว่าผู้ที่เป็นโสด หรือเท่ากับร้อยละ 84 และร้อยละ 82 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว พบว่า ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น มากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับร้อยละ 89 และร้อยละ 83 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น น้อยกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 83 และร้อยละ 85 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน มีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น มากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า และกลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 84 83 และ 81 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

อายุ พบว่า ผู้มีอายุ 40 ปีและน้อยกว่า มีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น มากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 41 ปีและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 86 และร้อยละ 80 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

การศึกษา กลุ่มที่มีการศึกษาระดับ ม.1 – ม.6 มีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น มากกว่ากลุ่มที่เรียนสูงกว่า ม.6 หรือกลุ่มที่มีระดับการศึกษาชั้น ป.6 และต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 86 84 และ 82 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อการมีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น พบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพการจำหน่ายรายย่อย และอาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ มีเจตคติดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพก่อสร้าง อาชีพการขายส่ง อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน ไม่ได้ประกอบอาชีพใด อาชีพบริการ อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊ส และงาน

สุขาภิบาล และอาชีพเหมืองแร่ ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้มีเจตคติดังกล่าวเป็นผู้อาศัยในเขตเมือง เป็นเพศชาย ไม่โสด อาศัยในครอบครัวเดี่ยว ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน มีอายุ 40 ปีและน้อยกว่า และมีการศึกษาระดับ ม.1 – ม.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 23.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น เพื่อเอาตัวรอดในสังคม (V299)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V299 ผลหลักของ	(Combined)	4.414	24	.184	1.340	.129	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	1.776	11	.161	1.176	.300	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.008	1	.008	.056	.813	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.008	1	.007	.052	.820	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.011	1	.011	.080	.777	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.214	1	.214	1.557	.213	
with	V35 ศาสนา	.007	1	.007	.051	.821	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.069	2	.034	.249	.779	
	V7 อายุ	.576	2	.288	2.097	.124	
	V8 การศึกษา	.151	2	.075	.548	.578	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.048	1	.048	.350	.554	-.004
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.061	1	.061	.441	.507	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		4.414	24	.184	1.340	.129	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		99.808	727	.137			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		104.222	751	.139			

ตาราง 23.3 Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น เพื่อเอาตัวรอดในสังคม (V299)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V299	V11 อาชีพ	.164	.141
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.046	.010
	V6 เพศ	.018	.009
	V9 สถานภาพสมรส	.032	.013
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.051	.050
	V35 ศาสนา	.011	.008
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.039	.026
	V7 อายุ	.120	.085
	V8 การศึกษา	.106	.041

ตาราง 23.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น เพื่อเอาตัวรอดในสังคม (V299)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V299 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.206	.042

ตาราง 23.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น เพื่อเอาตัวรอดในสังคม (V299)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V299	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	176	.76	.78	-.07	-.06
		เหมืองแร่	9	.56	.58	-.28	-.26
		ก่อสร้าง	54	.87	.87	.04	.04
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	44	.77	.78	-.06	-.06
		การขนส่งสื่อสาร	25	.76	.76	-.07	-.08
		การขายส่ง	33	.85	.87	.01	.03
		การจำหน่ายรายย่อย	76	.88	.88	.05	.05
		การประกันภัย	42	.88	.87	.05	.04
		การบริการ	59	.86	.85	.03	.02
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	56	.89	.88	.06	.05
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	46	.85	.85	.01	.02
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	132	.88	.86	.05	.03
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	437	.82	.83	-.01	.00
		เมือง	315	.85	.84	.02	.00
	V6 เพศ	หญิง	316	.84	.83	.01	.00
		ชาย	436	.83	.84	-.01	.00
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	96	.86	.82	.03	-.01
		ไม่โสด	656	.83	.84	.00	.00
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	671	.83	.83	-.01	-.01
		ครอบครัวเดี่ยว	81	.89	.89	.06	.05
	V35 ศาสนา	พุทธ	731	.83	.83	.00	.00
		อื่น ๆ	21	.86	.85	.02	.02
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	290	.84	.83	.01	.00
		4-5 คน	357	.83	.84	.00	.01
		6 คนและมากกว่า	105	.80	.81	-.03	-.02
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	159	.88	.86	.05	.03
		30-40 ปี	260	.87	.86	.04	.03
		41 ปีและมากกว่า	333	.78	.80	-.05	-.04
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	350	.79	.82	-.04	-.01
		ม.1 – ม.6	195	.87	.86	.04	.02
		สูงกว่า ม.6	207	.87	.84	.04	.00

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้าง ก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีเจตคติว่าลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้หรือไม่ ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V 82 การมีเจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้ ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และการศึกษา ส่วนตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 24.1 แสดงว่าเจตคติเกี่ยวกับการที่ลูกหนี้หยุดพักการชำระหนี้ ผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ ทั้ง 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 24.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 24.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 34.8 และร้อยละ 12.1 ตามลำดับ

ในตาราง 24.1 เพื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่าเขตที่อยู่อาศัยอธิบายการผันแปรของเจตคติต่อการหยุดพักชำระหนี้ได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 รองลงมาเป็นศาสนา และเพศ ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

ตาราง 24.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 81) มีเจตคติเห็นด้วยมากที่สุด ว่าในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ ลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้ รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพบริการ (ร้อยละ 80) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 79) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 78) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 76) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 73) อาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 72) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 71) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 71) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 70) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 65) และอาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 60)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตชนบทมีเจตคติเห็นด้วยกับการหยุดพักชำระหนี้มากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง หรือเท่ากับร้อยละ 84 และร้อยละ 59 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

เพศ เพศชายมีเจตคติเห็นด้วยกับการหยุดพักชำระหนี้มากกว่าเพศหญิง หรือเท่ากับร้อยละ 77 และร้อยละ 70 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สถานภาพสมรส ผู้เป็นโสดมีเจตคติเห็นด้วยกับการหยุดพักชำระหนี้น้อยกว่าผู้ไม่โสด หรือเท่ากับร้อยละ 72 และร้อยละ 74 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวขยายมีเจตคติเห็นด้วยกับการหยุดพักชำระหนี้มากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยว หรือเท่ากับร้อยละ 74 และร้อยละ 71 ตามลำดับที่มีเจตคติดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีเจตคติที่เห็นด้วยกับการหยุดพักชำระหนี้มากกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 75 และร้อยละ 51 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีเจตคติเห็นด้วยกับการหยุดพักชำระหนี้มากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน และกลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 75 73 และ 72 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

อายุ ผู้ที่มีอายุ 40 ปีและน้อยกว่า มีเจตคติเห็นด้วยกับการหยุดพักชำระหนี้มากกว่าผู้มีอายุ 41 ปีและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 74 และร้อยละ 73 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

การศึกษา ผู้มีระดับการศึกษา ป.6 และต่ำกว่า มีเจตคติเห็นด้วยกับการหยุดพักชำระหนี้มากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีระดับการศึกษา ม.1 – ม.6 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 หรือเท่ากับร้อยละ 75 74 และ 71 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สรุป ในการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อการมีเจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้นั้น พบว่า ผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่มีเจตคติที่เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพบริการ อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป ไม่ได้ประกอบอาชีพใด อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล อาชีพการขายส่ง อาชีพก่อสร้าง อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ และอาชีพ

ประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้มีเจตคติเห็นด้วยกับการหยุดพักชำระหนี้ของลูกหนี้ เป็นกลุ่มที่อาศัยในเขตชนบท เป็นเพศชาย สถานภาพไม่โสด อาศัยในครอบครัวขยาย นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนน้อยคนกว่า มีอายุ 40 ปีและน้อยกว่า และมีระดับการศึกษาต่ำกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 24.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้ (V82)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V82 ผลหลักของ	(Combined)	22.666	24	.944	5.417	.000	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	2.040	11	.185	1.063	.388	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	11.229	1	11.229	64.401	.000	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	1.107	1	1.107	6.347	.012	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.037	1	.037	.215	.643	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.060	1	.060	.344	.558	
with	V35 ศาสนา	1.678	1	1.678	9.626	.002	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.113	2	.057	.325	.723	
	V7 อายุ	.008	2	.004	.023	.977	
	V8 การศึกษา	.173	2	.087	.497	.609	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.005	1	.005	.029	.866	-.001
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.189	1	.189	1.087	.297	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		22.666	24	.944	5.417	.000	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		164.072	941	.174			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		186.738	965	.194			

ตาราง 24.3 Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้ (V82)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V82	V11 อาชีพ	.188	.114
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.304	.274
	V6 เพศ	.080	.082
	V9 สถานภาพสมรส	.016	.017
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.032	.020
	V35 ศาสนา	.087	.096
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.019	.027
	V7 อายุ	.039	.008
	V8 การศึกษา	.143	.039

ตาราง 24.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้ (V82)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V82 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.348	.121

ตาราง 24.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้ (V82)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V82	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	245	.79	.76	.05	.02
		เหมืองแร่	14	.93	.81	.19	.07
		ก่อสร้าง	61	.70	.71	-.03	-.02
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	52	.85	.79	.11	.05
		การขนส่งสื่อสาร	35	.77	.73	.03	-.01
		การขายส่ง	42	.71	.72	-.02	-.01
		การจำหน่ายรายย่อย	97	.70	.71	-.04	-.03
		การประกันภัย	48	.50	.60	-.24	-.14
		การบริการ	63	.79	.80	.06	.07
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	69	.67	.70	-.07	-.04
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	57	.60	.65	-.14	-.09
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	183	.77	.78	.03	.04
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	567	.85	.84	.11	.10
		เมือง	399	.58	.59	-.16	-.14
	V6 เพศ	หญิง	402	.70	.70	-.04	-.04
		ชาย	564	.77	.77	.03	.03
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	131	.76	.72	.02	.02
		ไม่โสด	835	.74	.74	-.03	.00
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	867	.74	.74	.00	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	99	.70	.71	-.04	-.03
	V35 ศาสนา	พุทธ	934	.75	.75	.00	.01
		อื่น ๆ	32	.63	.51	-.21	-.23
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	367	.73	.75	-.01	.02
		4-5 คน	464	.74	.73	.00	-.01
		6 คนและมากกว่า	135	.76	.72	.02	-.01
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	206	.73	.74	-.01	.00
		30-40 ปี	337	.72	.74	-.02	.00
		41 ปีและมากกว่า	423	.76	.73	.02	.00
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	452	.79	.75	.05	.01
		ม.1 – ม.6	252	.75	.74	.02	.01
		สูงกว่า ม.6	262	.64	.71	-.10	-.03

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อเจตคติในการยินดีว่างงาน ถ้าหากได้เงินเดือนน้อย (เลือกงาน)

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อเจตคติในการยินดีว่างงานถ้าหากได้เงินเดือนน้อย ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ V 243 เจตคติในการยินดีว่างงานถ้าหากได้เงินเดือนน้อย ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และการศึกษา ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 25.1 แสดงว่าเจตคติในการยินดีว่างงานผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ ทั้ง 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 25.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 25.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 27.5 และร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

ในตาราง 25.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่าเขตที่อยู่อาศัยและรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน อธิบายการผันแปรของเจตคติในการยินดีว่างงานได้ดีที่สุด รองลงมาเป็นจำนวนบุตร โดยตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพบริการ (ร้อยละ 50) มีเจตคติในการยินดีว่างงานถ้าหากได้เงินเดือนน้อยมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 47) ผู้ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 45) ผู้ประกอบอาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 43) ผู้ประกอบอาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 43) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 42) อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 40) อาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 39) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 37) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 35) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 34) อาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 33)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตชนบทมีเจตคติในการยินดีว่างงานมากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง หรือเท่ากับร้อยละ 50 และร้อยละ 27 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

เพศ เพศหญิงมีเจตคติในการยินดีว่างงานมากกว่าเพศชาย หรือเท่ากับร้อยละ 41 และร้อยละ 40 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สถานภาพสมรส คนไม่โสดมีเจตคติในการยินดีว่างงานมากกว่าคนโสด หรือเท่ากับร้อยละ 42 และร้อยละ 34 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีเจตคติในการยินดีว่างงานมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับร้อยละ 45 และร้อยละ 40 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ มีเจตคติในการยินดีว่างงานมากกว่าผู้นับถือศาสนาพุทธ หรือร้อยละ 46 และร้อยละ 40 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า มีเจตคติในการยินดีว่างงานมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน และมีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 42 41 และ 40 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

อายุ พบว่าผู้ที่มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า เป็นผู้มีเจตคติในการยินดีว่างงานมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีอายุ 30-40 ปี และอายุ 41 ปีและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 45 42 และ 38 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

การศึกษา พบว่าผู้มีการศึกษาระดับ ม.6 และต่ำกว่า มีเจตคติในการยินดีว่างงานมากกว่าผู้มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 หรือเท่ากับร้อยละ 41 และร้อยละ 49 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติในการยินดีว่างงานถ้าหากได้เงินเดือนน้อย (เลือกงาน) พบว่าผู้ประกอบอาชีพบริการมีเจตคติดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพใด ผู้มีอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน อาชีพการขายส่ง อาชีพก่อสร้าง อาชีพเกษตกรรม ป่าไม้ ประมง และอาชีพเหมืองแร่ นอกจากนี้ ผู้มีเจตคติในการยินดีว่างงานมากกว่าถ้าหากได้เงินเดือนน้อยยังเป็นผู้อาศัยในเขตชนบท เป็นเพศหญิง ไม่โสด อาศัยในครอบครัวเดี่ยว ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนมากกว่า มีอายุน้อยกว่า และมีระดับการศึกษาต่ำกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 25.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติในการยินดีว่างงาน ถ้าหากได้เงินเดือนน้อย (V243)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V243 ผลหลักของ	(Combined)	17.374	24	.724	3.162	.000	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	2.291	11	.208	.910	.530	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	9.536	1	9.536	41.649	.000	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.040	1	.040	.173	.678	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.468	1	.468	2.044	.153	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.163	1	.163	.712	.399	
with	V35 ศาสนา	.107	1	.107	.466	.495	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.060	2	.030	.131	.877	
	V7 อายุ	.443	2	.222	.968	.380	
	V8 การศึกษา	.043	2	.022	.094	.910	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	1.042	1	1.042	4.553	.033	-.019
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	3.859	1	3.859	16.856	.000	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		17.374	24	.724	3.162	.000	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		213.154	931	.229			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		230.527	955	.241			

ตาราง 25.3 Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติในการยินดีว่างงาน ถ้าหากได้เงินเดือนน้อย (V243)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V243	V11 อาชีพ	.125	.107
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.185	.227
	V6 เพศ	.029	.014
	V9 สถานภาพสมรส	.011	.055
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.001	.029
	V35 ศาสนา	.029	.022
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.029	.018
	V7 อายุ	.060	.054
	V8 การศึกษา	.023	.018

ตาราง 25.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติในการยินดีว่างงาน ถ้าหากได้เงินเดือนน้อย (V243)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V243 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.275	.075

ตาราง 25.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติในการยินดีว่างงาน ถ้าหากได้เงินเดือนน้อย (V243)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V243	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	240	.35	.34	-.06	-.06
		เหมืองแร่	13	.38	.33	-.02	-.07
		ก่อสร้าง	61	.30	.35	-.11	-.06
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	51	.49	.43	.08	.02
		การขนส่งสื่อสาร	34	.47	.45	.06	.05
		การขายส่ง	42	.43	.39	.02	-.01
		การจำหน่ายรายย่อย	97	.43	.42	.03	.02
		การประกันภัย	48	.35	.40	-.05	-.01
		การบริการ	62	.47	.50	.06	.09
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	69	.39	.37	-.01	-.04
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	57	.37	.43	-.04	.02
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	182	.48	.47	.07	.06
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	560	.48	.50	.08	.09
		เมือง	396	.30	.27	-.11	-.13
	V6 เพศ	หญิง	400	.42	.41	.02	.01
		ชาย	556	.39	.40	-.01	-.01
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	131	.42	.34	.01	-.07
		ไม่โสด	825	.40	.42	.00	.01
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	857	.41	.40	.00	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	99	.40	.45	.00	.04
	V35 ศาสนา	พุทธ	925	.40	.40	.00	.00
		อื่น ๆ	31	.48	.46	.08	.06
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	364	.40	.40	-.01	-.01
		4-5 คน	458	.40	.41	.00	.00
		6 คนและมากกว่า	134	.44	.42	.03	.01
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	204	.46	.45	.05	.04
		30-40 ปี	334	.41	.42	.00	.01
		41 ปีและมากกว่า	418	.38	.38	-.03	-.03
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	447	.40	.41	.00	.01
		ม.1 – ม.6	250	.42	.41	.02	.00
		สูงกว่า ม.6	259	.39	.39	-.01	-.01

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ V 313 พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และการศึกษา ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 26.1 แสดงว่าพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ ทั้ง 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 26.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 26.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 33 และร้อยละ 10.9 ตามลำดับ

ในตาราง 26.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่ารายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือนอธิบายการผันแปรของพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 รองลงมาเป็นเพศ การศึกษา และเขตที่อยู่อาศัย ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.04 0.05 และ 0.09 ตามลำดับ

ตาราง 26.2 พบว่าผู้ประกอบอาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 19) มีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีอาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 16) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 14) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 14) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 12) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 11) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 11) อาชีพบริการ (ร้อยละ 9) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 7) อาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 7) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 7) และอาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 3)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตเมืองมีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศมากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท หรือเท่ากับร้อยละ 14 และร้อยละ 10 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

เพศ เพศชายมีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศมากกว่าเพศหญิง หรือเท่ากับร้อยละ 13 และร้อยละ 9 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

สถานภาพสมรส คนโสดมีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศมากกว่าคนไม่โสด หรือเท่ากับร้อยละ 15 และร้อยละ 11 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับร้อยละ 13 และร้อยละ 11 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาพุทธมีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศน้อยกว่าผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ หรือเท่ากับร้อยละ 11 และร้อยละ 15 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า และมีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน หรือเท่ากับร้อยละ 13 ร้อยละ 11 และร้อยละ 10 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

อายุ ผู้มีอายุ 41 ปีและมากกว่า มีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 29 ปีและน้อยกว่า และกลุ่มอายุ 30-40 ปี หรือเท่ากับร้อยละ 13 ร้อยละ 11 และร้อยละ 10 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

การศึกษา ผู้มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีระดับการศึกษา ม.1 – ม.6 และมีระดับการศึกษา ป.6 และต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 16 12 และ 8 ตามลำดับ ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่า ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ มีพฤติกรรมดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีอาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพการขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล อาชีพการจำหน่ายรายย่อย ไม่ได้ประกอบอาชีพใด อาชีพบริการ อาชีพก่อสร้าง อาชีพการขายส่ง อาชีพการจำหน่ายรายย่อย และอาชีพเหมืองแร่ ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ที่มีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเป็นผู้อาศัยในเขตเมือง เป็นเพศชาย เป็นโสด อาศัยในครอบครัวเดี่ยว ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีอายุ 41 ปีและมากกว่า และมีระดับการศึกษาสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 26.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ (V313)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V313 ผลหลักของ	(Combined)	10.593	24	.441	4.781	.000	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	1.141	11	.104	1.124	.339	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.271	1	.271	2.933	.087	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.400	1	.400	4.335	.038	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.104	1	.104	1.122	.290	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.014	1	.014	.147	.701	
with	V35 ศาสนา	.045	1	.046	.497	.481	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.137	2	.069	.743	.476	
	V7 อายุ	.144	2	.072	.778	.460	
	V8 การศึกษา	.542	2	.271	2.937	.053	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.231	1	.231	2.501	.114	.009
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	4.904	1	4.904	53.111	.000	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		10.593	24	.441	4.781	.000	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		86.881	941	.092			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		97.474	965	.101			

ตาราง 26.3 Factor Summary เกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ (V313)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V313	V11 อาชีพ	.144	.110
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.129	.059
	V6 เพศ	.065	.068
	V9 สถานภาพสมรส	.048	.040
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.008	.013
	V35 ศาสนา	.025	.022
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.030	.041
	V7 อายุ	.051	.042
	V8 การศึกษา	.152	.096

ตาราง 26.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ (V313)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V313 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.330	.109

ตาราง 26.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ (V313)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V313	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	245	.09	.12	-.02	.01
		เหมืองแร่	14	.00	.03	.11	.14
		ก่อสร้าง	61	.07	.07	-.05	-.05
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	52	.10	.14	-.02	.02
		การขนส่งสื่อสาร	35	.17	.14	.06	.03
		การขายส่ง	42	.12	.07	.05	-.05
		การจำหน่ายรายย่อย	97	.10	.11	-.01	-.01
		การประกันภัย	48	.19	.07	.07	-.04
		การบริการ	63	.10	.09	-.02	-.02
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	69	.23	.19	.12	.07
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	57	.16	.16	.04	.05
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	183	.10	.11	-.02	.01
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	567	.08	.10	-.03	-.02
		เมือง	399	.16	.14	.05	.02
	V6 เพศ	หญิง	402	.09	.09	-.02	-.03
		ชาย	564	.13	.13	.02	.02
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	131	.15	.15	.04	.03
		ไม่โสด	835	.11	.11	-.06	-.01
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	867	.11	.11	.01	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	99	.12	.13	.01	.00
	V35 ศาสนา	พุทธ	934	.11	.11	.00	.00
		อื่น ๆ	32	.16	.15	.04	.04
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	367	.12	.13	.00	.02
		4-5 คน	464	.11	.10	-.01	-.01
		6 คนและมากกว่า	135	.13	.11	.02	-.01
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	206	.13	.11	.02	.00
		30-40 ปี	337	.09	.10	-.02	-.02
		41 ปีและมากกว่า	423	.12	.13	.01	.01
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	452	.07	.08	-.04	-.03
		ม.1 – ม.6	252	.12	.12	.00	.01
		สูงกว่า ม.6	262	.19	.16	.07	.04

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ V 277 เจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และการศึกษา ส่วนตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 27.1 แสดงว่าเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้านผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ ทั้ง 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 27.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 27.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 25.5 และร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

ในตาราง 27.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่าอาชีพอธิบายการผันแปรของเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้านได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 รองลงมาเป็น เขตที่อยู่อาศัย อายุ และจำนวนบุตร ตามลำดับ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27.2 พบว่าผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 96) มีเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้านมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีอาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 73) อาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 70) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 66) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 63) อาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 62) อาชีพที่ไม่สามารถจำแนกประเภทได้ (ร้อยละ 57) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 56) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 53) อาชีพบริการ (ร้อยละ 51) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 48) และอาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 44)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตเมืองมีเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้านมากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท หรือเท่ากับร้อยละ 63 และร้อยละ 54 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

เพศ เพศหญิงมีเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้านมากกว่าเพศชาย หรือเท่ากับร้อยละ 59 และร้อยละ 57 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สถานภาพสมรส ผู้เป็นโสดจะมีเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้านมากกว่าผู้ที่ไม่เป็นโสด หรือเท่ากับร้อยละ 59 และร้อยละ 57 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้านมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับร้อยละ 62 และร้อยละ 57 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ มีเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้านมากกว่าผู้นับถือศาสนาพุทธ หรือเท่ากับร้อยละ 62 และร้อยละ 57 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีสมาชิกครัวเรือนจำนวน 4-5 คน มีเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้านมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือนจำนวน 3 คนและน้อยกว่า และกลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือนจำนวน 6 คนและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 58 ร้อยละ 57 และร้อยละ 56 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

อายุ กลุ่มที่มีเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้านมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มอายุ 41 ปีและมากกว่า รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 30-40 ปี และกลุ่มอายุ 29 ปีและน้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 63 56 และ 49 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

การศึกษา ผู้ที่มีระดับการศึกษา ป.6 และต่ำกว่า จะมีเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้านมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 และกลุ่มระดับการศึกษา ม.1 – ม.6 หรือเท่ากับร้อยละ 60 ร้อยละ 58 และร้อยละ 53 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้านนั้น พบว่า ผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่มีเจตคติดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพก่อสร้าง อาชีพการขายส่ง ไม่ได้ประกอบอาชีพใด อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน อาชีพที่ไม่สามารถจำแนกประเภทได้ อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพบริการ อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง และอาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ที่มีเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน ได้แก่ กลุ่มที่อาศัยในเมือง เป็นเพศหญิง เป็นโสด อาศัยในครอบครัวเดี่ยว ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน มีอายุมากกว่า เป็นผู้ที่มีระดับการศึกษา ป.6 และต่ำกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 27.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน (V277)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	b
V277 ผลหลักของ	(Combined)	11.466	24	.478	2.021	.003	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	6.557	11	.596	2.521	.004	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	1.094	1	1.094	4.629	.032	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.089	1	.089	.377	.539	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.021	1	.021	.088	.766	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.119	1	.119	.505	.478	
with	V35 ศาสนา	.042	1	.042	.176	.675	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.048	2	.024	.101	.904	
	V7 อายุ	1.255	2	.627	2.653	.071	
	V8 การศึกษา	.595	2	.297	1.258	.285	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.698	1	.698	.2954	.086	-.018
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.007	1	.007	.030	.862	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		11.466	24	.478	2.021	.003	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		164.333	695	.236			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		175.799	719	.245			

ตาราง 27.3 Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าผู้หญิงไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน (V277)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V277	V11 อาชีพ	.200	.203
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.114	.088
	V6 เพศ	.001	.024
	V9 สถานภาพสมรส	.005	.013
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.035	.028
	V35 ศาสนา	.000	.016
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.037	.017
	V7 อายุ	.061	.107
	V8 การศึกษา	.059	.062

ตาราง 27.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าผู้หญิงไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน (V277)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V277 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.255	.065

ตาราง 27.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าผู้หญิงไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน (V277)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V277	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	180	.49	.48	-.09	-.10
		เหมืองแร่	11	.91	.96	.33	.38
		ก่อสร้าง	47	.74	.73	.17	.15
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	42	.43	.44	-.15	-.14
		การขนส่งสื่อสาร	27	.63	.63	.05	.05
		การขายส่ง	34	.74	.70	.16	.13
		การจำหน่ายรายย่อย	69	.54	.53	-.04	.04
		การประกันภัย	36	.67	.62	.09	.05
		การบริการ	47	.49	.51	-.09	-.06
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	55	.56	.56	-.01	-.02
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	35	.57	.57	.00	.00
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	137	.64	.66	.06	.08
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	425	.53	.54	-.05	-.04
		เมือง	295	.64	.63	.07	.05
	V6 เพศ	หญิง	305	.58	.59	.00	.01
		ชาย	415	.58	.57	.00	-.01
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	86	.57	.59	-.01	.02
		ไม่โสด	634	.58	.57	.00	.00
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	650	.57	.57	-.01	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	70	.63	.62	.05	.04
	V35 ศาสนา	พุทธ	694	.58	.57	.00	.00
		อื่น ๆ	26	.58	.62	.00	.04
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	279	.58	.57	.01	.00
		4-5 คน	343	.58	.58	.01	.01
		6 คนและมากกว่า	98	.53	.56	-.05	-.02
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	145	.52	.49	-.05	-.09
		30-40 ปี	247	.57	.56	-.01	-.01
		41 ปีและมากกว่า	328	.60	.63	.03	.05
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	338	.58	.60	.00	.02
		ม.1 – ม.6	186	.53	.53	-.04	-.05
		สูงกว่า ม.6	196	.61	.58	.04	.01

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีเจตคติในการเลือกส่งเสียลูกชายให้ได้เรียนสูงกว่าลูกสาว ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ V 278 เจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และการศึกษา ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 28.1 แสดงว่าเจตคติในการเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว ผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.06

ตาราง 28.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 28.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 20.3 และร้อยละ 4.1 ตามลำดับ

ในตาราง 28.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่าเขตที่อยู่อาศัยและศาสนา อธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 28.2 พบว่า ผู้ที่มีเจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาวมากที่สุด เป็นผู้มีอาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 31) รองลงมาเป็นอาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 16) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 16) อาชีพบริการ (ร้อยละ 15) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 14) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 13) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 13) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 12) อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 12) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 10) และอาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 4)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตเมืองมีเจตคติเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว มากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท หรือเท่ากับร้อยละ 17 และร้อยละ 10 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

เพศ เพศหญิงมีเจตคติเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว มากกว่าเพศชาย หรือเท่ากับร้อยละ 14 และร้อยละ 12 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สถานภาพสมรส คนโสดมีเจตคติเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาวมากกว่าคนที่ไม่โสด หรือเท่ากับร้อยละ 14 และร้อยละ 13 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวขยายมีเจตคติเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว มากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยว หรือเท่ากับร้อยละ 13 และร้อยละ 10 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ มีเจตคติเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาวมากกว่าผู้นับถือศาสนาพุทธ หรือเท่ากับร้อยละ 25 และร้อยละ 12 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีเจตคติเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาวมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน และกลุ่มสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 14 ร้อยละ 13 และร้อยละ 8 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

อายุ กลุ่มที่มีอายุ 41 ปีและมากกว่า มีเจตคติเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาวมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 30-40 ปี และกลุ่มอายุ 29 ปีและน้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 14 ร้อยละ 13 และร้อยละ 8 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

การศึกษา กลุ่มที่มีระดับการศึกษา ป.6 และต่ำกว่า มีเจตคติเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาวมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มระดับการศึกษา ม.1 – ม.6 และกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 หรือเท่ากับร้อยละ 16 ร้อยละ 12 และร้อยละ 9 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อการมีเจตคติว่า ครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว พบว่า กลุ่มที่มีเจตคติดังกล่าวมากที่สุดเป็นผู้มีอาชีพเหมืองแร่ รองลงมาเป็นอาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน อาชีพก่อสร้าง และอาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้ที่มีเจตคติในการเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาวเป็นผู้อาศัยในเขตเมือง เป็นเพศหญิง เป็นโสด อาศัยในครอบครัวขยาย ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนน้อยคนกว่า มีอายุมากกว่า และมีระดับการศึกษาต่ำกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 28.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจ ควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว (V278)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V278 ผลหลักของ	(Combined)	3.935	24	.164	1.494	.060	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	1.599	11	.145	1.325	.205	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	1.036	1	1.036	9.442	.002	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.047	1	.047	.430	.512	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.073	1	.007	.066	.797	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.079	1	.079	.718	.397	
with	V35 ศาสนา	.384	1	.384	3.499	.062	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.299	2	.149	1.362	.257	
	V7 อายุ	.266	2	.133	1.214	.297	
	V8 การศึกษา	.442	2	.221	2.015	.134	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.039	1	.031	.281	.596	.003
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.050	1	.050	.456	.500	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		3.935	24	.164	1.494	.060	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		91.186	831	.110			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		95.120	855	.111			

ตาราง 28.3 Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจ ควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว (V278)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V278	V11 อาชีพ	.115	.134
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.092	.116
	V6 เพศ	.006	.024
	V9 สถานภาพสมรส	.031	.011
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.007	.032
	V35 ศาสนา	.059	.065
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.055	.061
	V7 อายุ	.065	.067
	V8 การศึกษา	.053	.088

ตาราง 28.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจ ควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว (V278)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V278 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.203	.041

ตาราง 28.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจ ควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว (V278)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V278	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	218	.14	.13	.01	.00
		เหมืองแร่	13	.31	.31	.18	.18
		ก่อสร้าง	59	.12	.10	-.01	-.03
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	45	.04	.04	-.08	-.08
		การขนส่งสื่อสาร	28	.14	.14	.02	.00
		การขายส่ง	40	.03	.00	-.10	-.13
		การจำหน่ายรายย่อย	89	.13	.12	.01	.00
		การประกันภัย	43	.12	.12	-.01	-.01
		การบริการ	56	.14	.15	.02	.02
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	61	.13	.16	.00	.03
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	49	.14	.13	.02	.00
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	155	.13	.16	.00	.03
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	510	.10	.10	-.03	-.03
		เมือง	346	.16	.17	.04	.05
	V6 เพศ	หญิง	362	.13	.14	.00	.01
		ชาย	494	.13	.12	.00	-.01
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	118	.10	.14	-.03	.01
		ไม่โสด	738	.13	.13	.00	.00
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	765	.13	.13	.00	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	91	.12	.10	-.01	-.03
	V35 ศาสนา	พุทธ	831	.12	.12	.00	.00
		อื่น ๆ	25	.24	.25	.11	.12
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	322	.14	.14	.01	.02
		4-5 คน	414	.13	.13	.00	.00
		6 คนและมากกว่า	120	.08	.08	-.04	-.05
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	174	.09	.08	-.04	-.04
		30-40 ปี	293	.13	.13	.00	.00
		41 ปีและมากกว่า	389	.14	.14	.02	.02
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	405	.15	.16	.02	.03
		ม.1 – ม.6	217	.12	.12	-.01	-.01
		สูงกว่า ม.6	234	.11	.09	-.02	-.04

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้าน ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V 275 เจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และการศึกษา ส่วนตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 29.1 แสดงว่าเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้าน ผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 29.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 29.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 28.3 และร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

ในตาราง 29.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่า เพศ จำนวนสมาชิกครัวเรือน และการศึกษามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 29.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่ทั้งหมดมีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้าน รองลงมาได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 88) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 82) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 81) อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 79) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 76) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 75) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 75) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 71) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 69) อาชีพบริการ (ร้อยละ 67) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 66)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตเมืองมีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านมากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท หรือเท่ากับร้อยละ 78 และร้อยละ 74 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

เพศ เพศหญิงมีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านมากกว่าเพศชาย หรือเท่ากับร้อยละ 80 และร้อยละ 72 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สถานภาพสมรส คนที่ไม่โสดมีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านมากกว่าคนโสด หรือเท่ากับร้อยละ 76 และร้อยละ 71 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย หรือเท่ากับร้อยละ 76 และร้อยละ 75 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ มีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านมากกว่าผู้นับถือศาสนาพุทธ หรือเท่ากับร้อยละ 78 และร้อยละ 75 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านมากที่สุด เป็นกลุ่มผู้มีสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า กลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า และกลุ่มที่มีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน หรือเท่ากับร้อยละ 80 ร้อยละ 76 และร้อยละ 71 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

อายุ ผู้ที่มีอายุ 40 ปีและน้อยกว่า มีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านมากกว่าผู้มีอายุ 41 ปีและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 78 และร้อยละ 73 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

การศึกษา ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ม.1 – ม.6 และกลุ่มที่มีการศึกษาระดับ ป.6 และต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 87 ร้อยละ 75 และร้อยละ 69 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว พบว่า ผู้ที่มีเจตคติดังกล่าวมากที่สุดเป็นผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่ รองลงมามีอาชีพการขายส่ง อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน อาชีพงานขนส่ง สื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล อาชีพก่อสร้าง อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป อาชีพบริการ และไม่ได้ประกอบอาชีพใด นอกจากนี้ ผู้ที่มีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว จะเป็นผู้อาศัยอยู่ในเขตเมือง เป็นเพศหญิง ไม่โสด อาศัยอยู่ในครอบครัวเดี่ยว ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีอายุน้อยกว่า และมีระดับการศึกษาสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 29.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว (V275)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V275 ผลหลักของ	(Combined)	9.766	24	.407	2.300	.000	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	3.001	11	.273	1.542	.112	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	189	1	.189	1.068	.302	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.844	1	.844	4.772	.029	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.171	1	.171	.968	.326	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.002	1	.002	.012	.913	
with	V35 ศาสนา	.012	1	.012	.069	.793	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	1.010	2	.505	2.854	.058	
	V7 อายุ	.306	2	.153	.865	.422	
	V8 การศึกษา	1.940	2	.970	5.481	.004	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.224	1	.224	1.265	.261	.010
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.000	1	.000	.000	.993	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		9.766	24	.407	2.300	.000	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		112.530	636	.177			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		122.297	660	.185			

ตาราง 29.3 Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว (V275)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V275	V11 อาชีพ	.175	.174
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.096	.044
	V6 เพศ	.098	.089
	V9 สถานภาพสมรส	.058	.046
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.020	.005
	V35 ศาสนา	.003	.010
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.110	.097
	V7 อายุ	.085	.058
	V8 การศึกษา	.155	.168

ตาราง 29.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว (V275)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V275 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.283	.080

ตาราง 29.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว (V275)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V275	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	165	.75	.81	.00	.05
		เหมืองแร่	7	1.00	1.00	.25	.31
		ก่อสร้าง	34	.71	.75	-.05	.00
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	38	.68	.69	-.07	-.06
		การขนส่งสื่อสาร	22	.73	.76	-.03	.01
		การขายส่ง	24	.88	.88	.12	.13
		การจำหน่ายรายย่อย	75	.84	.82	.09	.07
		การประกันภัย	39	.92	.79	.17	.03
		การบริการ	35	.66	.67	-.10	-.09
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	53	.77	.71	.02	-.04
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	44	.75	.75	.00	.00
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	125	.68	.66	-.07	-.10
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	394	.72	.74	-.03	-.02
		เมือง	267	.81	.78	.05	.02
	V6 เพศ	หญิง	293	.80	.80	.05	.04
		ชาย	368	.72	.72	-.04	-.03
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	91	.69	.71	-.06	-.05
		ไม่โสด	570	.76	.76	.01	.01
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	597	.75	.75	.00	.00
		ครอบครัวเดี่ยว	64	.78	.76	.03	.01
	V35 ศาสนา	พุทธ	640	.75	.75	.00	.00
		อื่น ๆ	21	.76	.78	.01	.02
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	248	.81	.80	.06	.05
		4-5 คน	320	.71	.71	-.04	-.04
		6 คนและมากกว่า	93	.74	.76	-.01	.00
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	135	.74	.78	-.01	.02
		30-40 ปี	234	.80	.78	.05	.02
		41 ปีและมากกว่า	292	.72	.73	-.03	-.03
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	309	.70	.69	-.06	-.07
		ม.1 – ม.6	174	.75	.75	-.01	.00
		สูงกว่า ม.6	178	.86	.87	.10	.11

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่เลี้ยงดูลูก ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V 276 การมีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และการศึกษา ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 30.1 แสดงว่าเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่เลี้ยงดูลูก ผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00

ตาราง 30.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 30.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 28 และร้อยละ 7.8 ตามลำดับ

ในตาราง 30.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่า อาชีพ การศึกษา และจำนวนบุตร มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 30.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่ทั้งหมดมีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก รองลงมาเป็นอาชีพขายส่ง (ร้อยละ 98) อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 90) อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 90) อาชีพการจำหน่ายรายย่อย (ร้อยละ 88) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 87) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 83) อาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 82) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 82) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 79) อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 69) และอาชีพบริการ (ร้อยละ 66)

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตชนบทมีเจตคติว่าสามีควรช่วยแบ่งเบาภาระในงานเลี้ยงดูลูกมากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง หรือเท่ากับร้อยละ 85 และร้อยละ 81 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

เพศ เพศหญิงมีเจตคติว่าสามีควรช่วยแบ่งเบาภาระในงานเลี้ยงดูลูกมากกว่าเพศชาย หรือเท่ากับร้อยละ 85 และร้อยละ 82 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สถานภาพสมรส ความแตกต่างในสถานภาพสมรสไม่มีผลต่อความแตกต่างในเจตคติว่าสามีควรช่วยแบ่งเบาภาระในงานเลี้ยงดูลูก โดยร้อยละ 83 ทั้งของกลุ่มผู้เป็นโสด และผู้ไม่เป็นโสด มีเจตคติดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยวมีเจตคติว่าสามีควรช่วยแบ่งเบาภาระในงานเลี้ยงดูลูกมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวขยาย โดยร้อยละ 90 และร้อยละ 83 ตามลำดับ มีเจตคติดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ มีเจตคติว่าสามีควรช่วยแบ่งเบาภาระในงานเลี้ยงดูลูกมากกว่าผู้นับถือศาสนาพุทธ โดยร้อยละ 88 และร้อยละ 83 ตามลำดับ มีเจตคติดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีเจตคติว่าสามีควรช่วยแบ่งเบาภาระในงานเลี้ยงดูลูกมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ที่มีสมาชิกครัวเรือน 6 คนและมากกว่า และมีสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน โดยร้อยละ 87 ร้อยละ 82 และร้อยละ 81 ตามลำดับ มีเจตคติดังกล่าว

อายุ ผู้ที่มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า มีเจตคติว่าสามีควรช่วยแบ่งเบาภาระในงานเลี้ยงดูลูกมากกว่าผู้ที่มีอายุ 30 ปีและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 84 และร้อยละ 83 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

การศึกษา กลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระภรรยาเรื่องงานเลี้ยงดูลูกมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีการศึกษาระดับ ม.1 – ม.6 และผู้มีการศึกษาระดับ ป.6 และต่ำกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 94 ร้อยละ 81 และร้อยละ 79 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระภรรยาเรื่องงานเลี้ยงดูลูก พบว่า ผู้ที่มีเจตคติดังกล่าวมากที่สุดประกอบอาชีพเหมืองแร่ รองลงมามีอาชีพขายส่ง อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน อาชีพการจำหน่ายรายย่อย อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพก่อสร้าง อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ ไม่ได้ประกอบอาชีพใด อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูปและอาชีพบริการ ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้มีเจตคติดังกล่าวเป็นผู้อาศัยในเขตชนบท เป็นเพศหญิง อาศัยอยู่ในครอบครัวเดี่ยว ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า และมีระดับการศึกษาสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ตาราง 30.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก (V276)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V276 ผลหลักของ	(Combined)	7.561	24	.315	2.384	.000	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	3.644	11	.331	2.507	.004	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.150	1	.150	1.133	.288	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.179	1	.179	1.351	.246	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.000	1	.000	.000	.993	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.337	1	.337	2.552	.111	
with	V35 ศาสนา	.038	1	.038	.290	.590	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.394	2	.197	1.491	.226	
	V7 อายุ	.012	2	.006	.046	.955	
	V8 การศึกษา	1.631	2	.815	6.168	.002	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.462	1	.462	3.499	.062	.001
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.003	1	.003	.020	.889	.001
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		7.561	24	.315	2.384	.000	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		89.216	675	.132			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		96.777	699	.138			

ตาราง 30.3 Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก (V276)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V276	V11 อาชีพ	.209	.204
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.025	.044
	V6 เพศ	.062	.047
	V9 สถานภาพสมรส	.007	.000
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.083	.065
	V35 ศาสนา	.004	.020
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.082	.069
	V7 อายุ	.019	.013
	V8 การศึกษา	.139	.171

ตาราง 30.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก (V276)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V276 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.280	.078

ตาราง 30.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก (V276)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V276	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	170	.85	.87	.01	.04
		เหมืองแร่	11	1.00	1.00	.17	.18
		ก่อสร้าง	39	.77	.82	-.07	-.01
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	40	.70	.69	-.13	-.15
		การขนส่งสื่อสาร	25	.88	.90	.05	.06
		การขายส่ง	27	.96	.98	.13	.15
		การจำหน่ายรายย่อย	77	.88	.88	.05	.05
		การประกันภัย	40	.98	.90	.14	.06
		การบริการ	39	.67	.66	-.17	-.17
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	55	.89	.83	.06	-.07
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	46	.80	.82	-.03	-.02
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	131	.79	.79	-.04	-.05
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	421	.83	.85	-.01	.01
		เมือง	279	.85	.81	.01	-.02
	V6 เพศ	หญิง	308	.86	.85	.03	.02
		ชาย	392	.81	.82	-.02	-.02
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	93	.83	.83	-.01	.00
		ไม่โสด	607	.84	.83	.00	.00
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	623	.82	.83	-.01	-.01
		ครอบครัวเดี่ยว	77	.92	.90	.09	.07
	V35 ศาสนา	พุทธ	681	.83	.83	.00	.00
		อื่น ๆ	19	.84	.88	.01	.05
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	267	.87	.87	.04	.03
		4-5 คน	333	.81	.81	-.03	-.02
		6 คนและมากกว่า	100	.82	.82	-.01	-.01
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	139	.82	.84	-.01	.01
		30-40 ปี	248	.84	.83	.00	.00
		41 ปีและมากกว่า	313	.84	.83	.00	.00
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	324	.80	.79	-.03	-.05
		ม.1 – ม.6	182	80	.81	-.03	-.03
		สูงกว่า ม.6	194	.92	.94	.08	.10

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว

เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อการมีเจตคติว่าคนแก่เป็นภาระหนักของครอบครัว ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ว่าจะมีต่อการผันแปรดังกล่าวไปในทิศทางไหนและมากน้อยเพียงไร จึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ V 279 เจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว ตัวแปรอิสระมี 9 ตัว ได้แก่ อาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส องค์ประกอบครอบครัว ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน อายุ และการศึกษา ตัวแปรผันร่วมมี 2 ตัว ได้แก่ จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 31.1 แสดงว่าเจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว ผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ 9 ตัว และตัวแปรผันร่วม 2 ตัวอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

ตาราง 31.3 เป็น Factor Summary แสดงค่า Eta และ Beta ส่วนตาราง 31.4 แสดงค่า R และ R Squared เท่ากับร้อยละ 18.7 และร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ในตาราง 31.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมแต่ละตัว พบว่า เขตที่อยู่อาศัย องค์ประกอบครอบครัว และอายุ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 31.2 พบว่า ผู้ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล (ร้อยละ 26) มีเจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัวมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีอาชีพก่อสร้าง (ร้อยละ 24) อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง (ร้อยละ 20) อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน (ร้อยละ 20) อาชีพบริการ (ร้อยละ 20) อาชีพเหมืองแร่ (ร้อยละ 18) อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 18) อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ (ร้อยละ 18) อาชีพการขายส่ง (ร้อยละ 17) ไม่ได้ประกอบอาชีพใด (ร้อยละ 17) และอาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป (ร้อยละ 11) ตามลำดับ

เขตที่อยู่อาศัย ผู้อาศัยในเขตเมืองมีเจตคติว่าคนแก่เป็นภาระหนักของครอบครัวมากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท หรือเท่ากับร้อยละ 23 และร้อยละ 17 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

เพศ เพศหญิงมีเจตคติว่าคนแก่เป็นภาระหนักของครอบครัวมากกว่าเพศชาย หรือเท่ากับร้อยละ 22 และร้อยละ 17 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สถานภาพสมรส คนโสดมีเจตคติว่าคนแก่เป็นภาระหนักของครอบครัวมากกว่าคนไม่โสด หรือเท่ากับร้อยละ 23 และร้อยละ 19 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

องค์ประกอบครอบครัว ผู้อาศัยในครอบครัวขยายมีเจตคติว่าคนแก่เป็นภาระหนักของครอบครัวมากกว่าผู้อาศัยในครอบครัวเดี่ยว หรือเท่ากับร้อยละ 20 และร้อยละ 12 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

ศาสนา ผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ มีเจตคติว่าคนแก่เป็นภาระหนักของครอบครัวมากกว่าผู้นับถือศาสนาพุทธ หรือเท่ากับร้อยละ 26 และร้อยละ 19 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

จำนวนสมาชิกครัวเรือน ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีเจตคติว่าคนแก่เป็นภาระหนักของครอบครัวมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้มีสมาชิกครัวเรือนจำนวน 4-5 คน และมีสมาชิกครัวเรือนจำนวน 6 คนและมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 20 ร้อยละ 19 และร้อยละ 17 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

อายุ ผู้มีอายุ 41 ปีและมากกว่า มีเจตคติว่าในอนาคตคนแก่เป็นภาระหนักของครอบครัวมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 30-40 ปี และกลุ่มอายุ 29 ปีและน้อยกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 23 ร้อยละ 21 และร้อยละ 9 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

การศึกษา ผู้ที่มีระดับการศึกษา ม.6 และต่ำกว่า มีเจตคติว่าคนแก่เป็นภาระหนักของครอบครัวมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 หรือเท่ากับร้อยละ 20 และร้อยละ 18 ตามลำดับ ที่มีเจตคติดังกล่าว

สรุป จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุปัจจัยที่มีผลต่อการมีเจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว พบว่า ผู้มีเจตคติดังกล่าวมากที่สุดเป็นผู้ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล รองลงมาเป็นอาชีพก่อสร้าง อาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง อาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน อาชีพบริการ อาชีพเหมืองแร่ อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ อาชีพการขายส่ง ไม่ได้ประกอบอาชีพใด และอาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้ที่มีเจตคติว่าคนแก่เป็นภาระหนักของครอบครัวเป็นผู้อาศัยในเขตเมือง เป็นเพศหญิง เป็นโสด อาศัยอยู่ในครอบครัวขยาย ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนน้อยคนกว่า มีอายุมากกว่า และมีระดับการศึกษา ม.6 และต่ำกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ในตาราง 32 เป็นสรุปปัจจัยด้านเศรษฐกิจ-สังคมที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติและพฤติกรรมที่เป็นคุณหรือเป็นโทษของผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน ซึ่งมีรายละเอียดการวิเคราะห์ในตาราง 6.1 – ตาราง 31.4

ตาราง 31.1 การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว (V279)

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)		Experimental Method					
		ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)	อัตราอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัยสำคัญ(Sig.)	B
V279 ผลหลักของ	(Combined)	4.360	24	.182	1.166	.265	
ตัวแปรอิสระ	V11 อาชีพ	.693	11	.063	.405	.954	
เมื่อมีการ	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.714	1	.714	4.585	.033	
พิจารณาตัว	V6 เพศ	.359	1	.359	2.308	.129	
แปรผันร่วม	V9 สถานภาพสมรส	.128	1	.128	.822	.365	
(Main Effects	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.443	1	.443	2.843	.092	
with	V35 ศาสนา	.082	1	.082	.527	.468	
Covariates)	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.064	2	.032	.205	.814	
	V7 อายุ	1.432	2	.716	4.596	.010	
	V8 การศึกษา	.024	2	.012	.077	.926	
ตัวแปรผันร่วม	V38 จำนวนบุตร	.040	1	.024	.154	.695	.003
(Covariate)	V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	.025	1	.025	.159	.691	.000
การผันแปรที่อธิบายได้ (Model)		4.360	24	.182	1.166	.265	
การผันแปรที่เหลือ (Residual)		119.771	769	.156			
การผันแปรทั้งหมด (Total)		124.131	793	.157			

ตาราง 31.3 Factor Summary เกี่ยวกับเจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว (V279)

		Eta	Beta
			ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V279	V11 อาชีพ	.103	.078
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	.080	.084
	V6 เพศ	.028	.057
	V9 สถานภาพสมรส	.060	.039
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	.039	.066
	V35 ศาสนา	.014	.026
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	.029	.025
	V7 อายุ	.129	.135
	V8 การศึกษา	.030	.017

ตาราง 30.4 Model Goodness of Fit เกี่ยวกับเจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว (V279)

	ตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Factors and Covariates)	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R Squared)
V279 by V11, V2, V6, V9, V36, V35, V4, V7, V8 with V38, V21	.187	.035

ตาราง 31.2 การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว (V279)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย			จำนวนตัวอย่าง (N)	ประมาณค่าเฉลี่ย (Predicted Mean)		ค่าเบี่ยงเบน (Deviation)	
				ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)	ยังไม่ปรับ (Unadjusted)	ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วม (Adjusted for Factors and Covariates)
V279	V11 อาชีพ	เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	204	.22	.20	.02	.01
		เหมืองแร่	12	.17	.18	-.03	-.01
		ก่อสร้าง	52	.25	.24	.06	.05
		การอุตสาหกรรมแปรรูป	45	.11	.11	-.08	.08
		การขนส่งสื่อสาร	27	.26	.26	.07	.07
		การขายส่ง	38	.18	.17	-.10	-.03
		การจำหน่ายรายย่อย	79	.24	.23	.05	.03
		การประกันภัย	42	.21	.20	.02	.01
		การบริการ	52	.19	.20	-.02	.01
		ข้าราชการและบริหารธุรกิจ	61	.16	.18	-.03	-.01
		อาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้	41	.20	.18	.00	-.01
		ไม่ได้ประกอบอาชีพ	141	.14	.17	-.05	-.02
	V2 เขตที่อยู่อาศัย	ชนบท	476	.17	.17	-.03	-.02
		เมือง	318	.23	.23	.04	.04
	V6 เพศ	หญิง	333	.21	.22	.01	.03
		ชาย	461	.18	.17	-.01	-.02
	V9 สถานภาพสมรส	โสด	105	.13	.23	-.01	.04
		ไม่โสด	689	.20	.19	.01	-.01
	V36 องค์ประกอบครอบครัว	ครอบครัวขยาย	713	.20	.20	.01	.01
		ครอบครัวเดี่ยว	81	.15	.12	-.05	-.08
	V35 ศาสนา	พุทธ	772	.19	.19	.00	.00
		อื่น ๆ	22	.23	.26	.03	.06
	V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	3 คนและน้อยกว่า	288	.19	.20	.00	.01
		4-5 คน	394	.20	.19	.01	.00
		6 คนและมากกว่า	112	.17	.17	-.02	-.02
	V7 อายุ	29 ปีและน้อยกว่า	154	.09	.09	-.10	-.11
		30-40 ปี	282	.21	.21	.02	.01
		41 ปีและมากกว่า	358	.23	.23	.03	.04
	V8 การศึกษา	ป.6 และต่ำกว่า	378	.21	.20	.01	.00
		ม.1 – ม.6	206	.18	.20	-.01	.00
		สูงกว่า ม.6	210	.18	.18	-.01	-.01

ตาราง 32 สรุปปัจจัยด้านเศรษฐกิจ-สังคม ที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติและพฤติกรรมที่เป็นคุณหรือเป็นโทษของผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน

ตัวแปรอิสระและตัวแปรลับร่วม	ตัวแปรตาม																									
	V290	V295	V327	V310	V311	V293	V314[A]	V292	V314[B]	V291	V344	V345	V285	V302	V303	V296	V297	V299	V82	V243	V313	V277	V278	V275	V276	V279
ผลหลักของตัวแปรอิสระ (Main Effects)																										
V11 อาชีพ	*	0	*	*	*	*	0	0	*	0	0	0	0	0	*	0	0	0	0	0	0	*	0	0	*	0
V2 เขตที่อยู่อาศัย	*	0	*	*	0	*	*	*	*	*	0	*	0	*	*	*	0	0	*	*	*	*	*	0	0	*
V6 เพศ	0	0	*	*	*	0	*	0	0	*	0	0	0	*	0	*	*	0	*	0	*	0	0	*	0	0
V9 สถานภาพสมรส	0	0	0	*	*	0	0	0	0	0	0	0	*	0	*	*	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
V36 องค์ประกอบครอบครัว	0	0	0	0	0	0	0	0	0	*	*	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	*
V35 ศาสนา	0	0	0	*	*	0	*	0	*	*	0	0	0	*	0	0	0	0	*	0	0	0	*	0	0	0
V4 จำนวนสมาชิกครัวเรือน	0	0	0	0	0	0	0	0	*	0	*	0	0	*	*	0	0	0	0	0	0	0	0	*	0	0
V7 อายุ	0	*	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	*	*	0	0	0	0	0	0	0	*	0	0	0	*
V8 ระดับการศึกษา	*	0	*	*	0	0	*	0	0	0	0	*	0	0	0	0	0	0	0	0	*	0	0	*	*	0
V295 ค่านิยมประหยัด			0	*	*																					
V293 ค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศเนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้ไก้หรู							*																			
V292 ค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศเนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า									0																	
V291 เจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายามจึงใช้วิธีบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ											*	0														
V285 เจตคติว่าการคบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับผลประโยชน์ส่วนตน														0	0											
ตัวแปรลับร่วม (Covariate)																										
V38 จำนวนบุตร	0	0	0	0	0	0	*	0	*	0	0	*	0	0	0	*	0	0	0	*	0	*	0	0	*	0
V21 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือน	0	0	*	0	0	0	*	*	0	0	*	0	0	0	*	0	0	0	0	*	*	0	0	0	0	0

หมายเหตุ 0 หมายถึง ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

* หมายถึง ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

V314[A] ใช้ V293 เป็นตัวแปรอิสระ

V314[B] ใช้ V292 เป็นตัวแปรอิสระ

บทที่ 6
บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการเก็บข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถามทำการสัมภาษณ์ประชากรตัวอย่างในจังหวัดสงขลา สตูล นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ชุมพร และพัทลุง จำนวน 1,563 ราย โดยจำแนกเป็นผู้อาศัยในเขตชนบท 879 ราย และเขตเมือง 684 ราย พบว่า

ลักษณะทั่วไปด้านเศรษฐกิจ-สังคมของประชากรตัวอย่าง

ประชากรตัวอย่างร้อยละ 54.5 เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 34.11 ปี มีจำนวนปีที่ศึกษาเฉลี่ย 10.27 ปี หรือเทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธและอาศัยอยู่ในครอบครัวเดี่ยว (ครัวเรือนที่ประกอบด้วยคู่สมรสไม่เกิน 1 คู่) ร้อยละ 55.6 เป็นผู้ที่ทำการสมรสแล้ว มีจำนวนบุตรเฉลี่ย 1.96 คน มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนเฉลี่ย 4.06 คน ร้อยละ 38.2 ของประชากรตัวอย่างถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินและมีที่ดินเฉลี่ย 4.96 ไร่ ประชากรตัวอย่างร้อยละ 17.4 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง ร้อยละ 7.9 ประกอบอาชีพการจำหน่ายรายย่อย ร้อยละ 7.1 อาชีพข้าราชการและบริหารธุรกิจ ร้อยละ 6.5 อาชีพบริการ ร้อยละ 4.7 อาชีพก่อสร้าง ร้อยละ 4.4 อาชีพการอุตสาหกรรมแปรรูป ร้อยละ 4.2 อาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน ร้อยละ 3.9 อาชีพการขายส่ง ร้อยละ 2.8 อาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล ร้อยละ 1 อาชีพเหมืองแร่ ร้อยละ 4.9 มีอาชีพที่จำแนกประเภทไม่ได้ และร้อยละ 35.2 ไม่ได้ประกอบอาชีพใด ๆ ประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพรอง และมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเดือนละ 15,998 บาท

เจตคติและพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชาชนใน 14 จังหวัดภาคใต้ แยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. **ประเด็นเกี่ยวกับการทำงาน** พบว่าร้อยละ 39.3 ของประชากรตัวอย่างมีเจตคติยินดีว่างงานถ้าหากงานที่ได้มีเงินเดือนน้อย และถ้างานสกปรก งานหนัก งานต่ำกว่าระดับความสามารถ ร้อยละ 44 28.1 และ 18.6 ของประชากรตัวอย่างตามลำดับยินดีจะว่างงาน

2. ประเด็นเกี่ยวกับครอบครัว

2.1 เจตคติต่อความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว

- ร้อยละ 54.5 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติว่าปัจจุบันความห่างเหินระหว่างพ่อ-แม่และลูกมีมากขึ้น

- ร้อยละ 80.8 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติว่าสมาชิกในครอบครัวรักและห่วงใยตนเสมอ

- ร้อยละ 71.2 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติว่าตนได้รับคำแนะนำและการช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัว เมื่อเกิดปัญหาและความยุ่งยากใจ

2.2 เจตคติต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตร

- ร้อยละ 40.3 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติว่าในปัจจุบันการอบรมเลี้ยงดูบุตร มุ่งแต่จะให้ความสะดวกสบายทางวัตถุมากกว่าการให้ความรักและความอบอุ่น

2.3 เจตคติต่อการแบ่งบทบาทหน้าที่ของสามีและภรรยา

- ร้อยละ 37.4 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติเห็นด้วยว่าความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวจะราบรื่น ถ้าผู้หญิงทำหน้าที่ดูแลบ้านมากกว่าการออกไปทำงานนอกบ้าน

- ร้อยละ 54.5 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านในเรื่องล้างจาน ทำความสะอาดบ้าน ซักผ้า ฯลฯ ของสมาชิกในครอบครัว

- ร้อยละ 62 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยว่าสามีควรมีหน้าที่รับผิดชอบแบ่งเบาภาระของภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก

2.4 เจตคติต่อความเสมอภาคทางเพศ

- ร้อยละ 43.3 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน

- ร้อยละ 11.6 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยว่าครอบครัวที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ พ่อแม่ควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว

2.5 เจตคติต่อคนชราในครอบครัว

- ร้อยละ 14.4 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว

2.6 เจตคติต่อการแก้ปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว

- ร้อยละ 12.9 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยหากคู่สามีภรรยาที่มีบุตรแล้ว แต่มีปัญหาไม่เข้าใจกัน ควรที่จะหย่ากันเสีย

3. ประเด็นเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย

3.1 เจตคติต่อความสำคัญของการทำงานและการออกกำลังกาย

- ร้อยละ 40.1 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยว่าความจำเป็นที่ต้องทำงานให้เสร็จมีความสำคัญมากกว่าการออกกำลังกาย

3.2 เจตคติต่อการรักษาสุขภาพอนามัย

- ร้อยละ 51 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติว่าคนไทยทุกวันนี้ฝากความหวังเรื่องสุขภาพไว้กับแพทย์

4. ประเด็นเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรม

4.1 ค่านิยมหลักของสังคมไทย คือการเคารพพ่อแม่และระบบอาวุโส

- ร้อยละ 53 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยว่าเด็ก ๆ ในสมัยนี้ให้ความเคารพพ่อ-แม่น้อยลง

- ร้อยละ 72.6 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยว่าคนไทยยังให้ความสำคัญด้านอาวุโส

4.2 ค่านิยมการเสียสละ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน

- ร้อยละ 62.6 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติว่าการคบหาของคนในสังคมมุ่งหวังที่จะได้รับผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าการให้ความจริงใจต่อกัน

- ร้อยละ 63.2 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติว่าเพื่อน ๆ รักและห่วงใยตนเสมอ

- ร้อยละ 58.5 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติว่าตนมักได้รับคำแนะนำและการช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ เสมอ เมื่อเกิดปัญหาและความยุ่งยากใจ

- ร้อยละ 64.2 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น เพื่อเอาตัวรอดในสังคม

- ร้อยละ 71.4 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยกับการหยุดพักชำระหนี้

4.3 ค่านิยมพึ่งตนเอง

- ร้อยละ 64.9 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยว่าคนไทยควรสร้างค่านิยมที่ถูกต้องโดยพึ่งพาตนเอง

- ร้อยละ 43.7 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายาม จึงใช้วิธีบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ

4.4 ค่านิยมไทยรักไทย

- ร้อยละ 32.7 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติว่าคนไทยนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า

- ร้อยละ 47.9 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติว่าคนไทยนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู

4.5 ค่านิยมประหยัด

- ร้อยละ 47.2 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติว่าคนไทยมักนิยมใช้จ่ายเงินเพื่อความสนุกในวันนี้มากกว่าจะเก็บไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น

- ร้อยละ 74.5 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติว่าเมื่อเศรษฐกิจกลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว จะยังควบคุมค่าใช้จ่าย (ประหยัด) อีกต่อไป

- ร้อยละ 59.1 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตามเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช งานศพ ฯลฯ

4.6 ค่านิยมยกย่องบูชาคนที่เงินและอำนาจมากกว่าความดีหรือความสามารถ

- ร้อยละ 52 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยว่าปัจจุบันคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า หรือยอมรับนับถือกันที่วัตถุและความร่ำรวยมากกว่าความสามารถหรือความดี

- ร้อยละ 63.5 ของประชากรตัวอย่าง มีเจตคติที่เห็นด้วยว่าคนไทยยังมีค่านิยมให้บุตรหลานเข้ารับราชการเพื่อได้เป็นเจ้าคนนายคน

สำหรับพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชากรใน 14 จังหวัดภาคใต้ พบว่า ประชากรตัวอย่างมีการรับประทานอาหารนอกบ้านถึงร้อยละ 40.9 นอกจากนี้ ประชากรตัวอย่างร้อยละ 7.5 ใช้เพจเจอร์ ร้อยละ 37.9 มีการพักผ่อนหย่อนใจดูภาพยนตร์ ร้อยละ 33.1 ซื้อหนังสือพิมพ์ นิตยสารมาอ่าน ร้อยละ 51.8 ซื้อเครื่องสำอางใช้ ร้อยละ 71.8 สามารถจ่ายชำระหนี้ได้ครบถ้วนทุกงวด ร้อยละ 52.5 มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน ร้อยละ 33.3 เคยร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรม ร้อยละ 87.5 เคยออกเงินซื้ออาหารเลี้ยงเพื่อน ร้อยละ 95.6 ได้บริจาคเงินเพื่อพัฒนาศาสนสถานทำบุญ ร้อยละ 95.9 ได้หันหน้าเข้าวัด ฟังเทศน์ นั่งสมาธิ หาที่พึ่งทางใจ ร้อยละ 83.8 มีความสนใจตื่นตัวด้านการเมือง ร้อยละ 15.6 เคยรวมกลุ่มเพื่อเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร้อยละ 78.6 นิยมเดินเที่ยวชมสินค้า (Shopping) ตามร้านค้า ตลาด ศูนย์การค้า ร้อยละ 68.6 ใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย ร้อยละ 53.4 นิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ สถานเริงรมย์ ร้อยละ 80.2 ได้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ร้อยละ 11.5 ได้เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ ร้อยละ 48.6 นิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ ร้อยละ 59.4 มีบุตรกำลังเรียนหนังสือ ร้อยละ 78 มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยถือครองในรูปแบบต่าง ๆ ร้อยละ 80.1 มีการวางแผนใช้จ่ายเงิน ร้อยละ 15.3 มีโทรศัพท์มือถือใช้ ร้อยละ 75.9 มีสมาชิกครัวเรือนผู้ชายช่วยงานบ้าน ร้อยละ 68.9 มีสมาชิกครัวเรือนวัยเด็กช่วยทำงานบ้าน ร้อยละ 56.6 สมาชิกครอบครัวมีปากเสียงทะเลาะวิวาทกัน ร้อยละ 25.2 มีสมาชิกครอบครัวทุบตีกัน ร้อยละ 20.1 มีการทุบตีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 6 มีสมาชิกครัวเรือนอายุต่ำกว่า 15 ปีติดสารเสพติด ร้อยละ 6.3 มีสมาชิกครัวเรือนอายุมากกว่า 15ปีติดสารเสพติด ร้อยละ 43.8 มีสมาชิกครัวเรือนดื่มเหล้า เบียร์ ร้อยละ 44.9 มีสมาชิกครัวเรือนสูบบุหรี่ ร้อยละ 51.5 มีสมาชิกครัวเรือนเสี่ยงดวง ซื้อหวย ร้อยละ 67.8 มีการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการของสมาชิกครัวเรือน ร้อยละ 24.8 เคยบริจาคโลหิต ร้อยละ 15.4 มีบัตรเครดิตใช้ ร้อยละ 17.4 มีสมาชิกครัวเรือนส่งเงินกลับมาให้ทางบ้าน ร้อยละ 22.4 มีสมาชิกครัวเรือนส่งเงินให้ญาติพี่น้องซึ่งไม่ได้อยู่ที่บ้าน ร้อยละ 83.6 มีความเครียด ร้อยละ 56.9 มีปัญหาการลักเล็กขโมยน้อยในชุมชนที่อาศัยอยู่ ร้อยละ 34.9 มีบุตรอายุต่ำกว่า 15 ปีไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด ร้อยละ 26.1 ได้ส่งผู้สูงอายุไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด

ผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อลักษณะด้านเศรษฐกิจ-สังคม เจตคติ และพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชาชนใน 14 จังหวัดภาคใต้

เมื่อเปรียบเทียบสภาพก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ (ก่อน 2 กรกฎาคม 2540) กับสภาพในปัจจุบัน พบว่า

- ร้อยละ 46.3 ของประชากรตัวอย่างระบุว่าความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของผู้คนในสังคมที่มีต่อตนได้ลดน้อยลง

- ร้อยละ 24 ของประชากรตัวอย่างระบุว่าความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของตนต่อผู้อื่นมีน้อยลง

- ร้อยละ 40.1 ของประชากรตัวอย่างระบุว่ามีการรวมกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนได้น้อยลง

- ร้อยละ 43.3 ของประชากรตัวอย่างระบุว่าได้ร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรมน้อยลง

- ร้อยละ 62.3 ของประชากรตัวอย่างระบุว่า ได้ออกเงินซื้ออาหารเลี้ยงเพื่อนน้อยลง

- ร้อยละ 32.4 ของประชากรตัวอย่างระบุว่าได้บริจาคเงิน เพื่อพัฒนาศาสนสถาน ทำบุญน้อยลง

- ร้อยละ 24.9 ของประชากรตัวอย่างได้หันหน้าเข้าวัด ฟังเทศน์ นั่งสมาธิ หาที่พึ่งทางใจน้อยลง

- ร้อยละ 40.2 ของประชากรตัวอย่างได้สนใจตื่นตัวด้านการเมืองมากขึ้น

- ร้อยละ 23.4 ของประชากรตัวอย่างมีการรวมกลุ่มเพื่อเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขปัญหาต่าง ๆ น้อยลง

- ร้อยละ 69.9 ของประชากรตัวอย่างนิยมเดินเที่ยวชมสินค้า (Shopping) ตามร้านค้า ตลาด ศูนย์การค้าน้อยลง

- ร้อยละ 79.7 ของประชากรตัวอย่างได้ลดพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย

- ร้อยละ 81.1 ของประชากรตัวอย่างนิยมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ และสถานเริงรมย์น้อยลง

- ร้อยละ 73 ของประชากรตัวอย่างได้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศน้อยลง

- ร้อยละ 65.9 ของประชากรตัวอย่างได้เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศน้อยลง

- ร้อยละ 76.9 ของประชากรตัวอย่าง นิยมซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศน้อยลง

- ร้อยละ 25.4 ของประชากรตัวอย่างทำงานหนักน้อยลง

- ร้อยละ 10 ของประชากรตัวอย่างมีบุตรหลานออกจากโรงเรียนน้อยลง

- ร้อยละ 15.8 ของประชากรตัวอย่าง ได้ให้ค่าขนมบุตรไปโรงเรียนเป็นเงินน้อยลง

- ร้อยละ 5.7 ของประชากรตัวอย่างมีขนาดที่ดินซึ่งมีกรรมสิทธิ์น้อยลง

- ร้อยละ 10.4 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีต้องออกไปทำงานนอกครัวเรือนน้อยลง

- ร้อยละ 12.1 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนที่เป็นสตรีต้องออกไปทำงานนอกครัวเรือนมากขึ้น

- ร้อยละ 17.2 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุมากกว่า 60 ปีออกไปทำงานนอกครัวเรือนน้อยลง

- ร้อยละ 15.3 ของประชากรตัวอย่างมีปริมาณอาหารที่รับประทานในครัวเรือนน้อยลง

- ร้อยละ 45.4 ของประชากรตัวอย่างซื้อสินค้าที่มีราคาถูกมาใช้ทดแทนสินค้าประเภทเดียวกันที่มีราคาแพง (ทั้งของกินและของใช้) ในปริมาณที่มากขึ้น

- ร้อยละ 23 ของประชากรตัวอย่างระบุว่าคุณภาพของสินค้าที่ซื้อมากินมาใช้เลวลง

- ร้อยละ 58.5 ของประชากรตัวอย่างมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินมากขึ้น

- ร้อยละ 31.7 ของประชากรตัวอย่างมีรายจ่ายค่าน้ำประปา ไฟฟ้าและโทรศัพท์ในบ้านมากขึ้น

- ร้อยละ 23 ของประชากรตัวอย่างมีรายจ่ายค่าใช้โทรศัพท์มือถือมากขึ้น

- ร้อยละ 17.1 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนผู้ชายช่วยงานบ้านมากขึ้น

- ร้อยละ 16 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนวัยเด็กช่วยงานบ้านมากขึ้น

- ร้อยละ 19.1 ของประชากรตัวอย่างมีเวลาว่างให้ครอบครัวน้อยลง

- ร้อยละ 21.5 ของประชากรตัวอย่างสมาชิกครอบครัวมีปากเสียง ทะเลาะวิวาทกันน้อยลง

- ร้อยละ 18.3 ของประชากรตัวอย่างสมาชิกครอบครัวทุบตีกันน้อยลง

- ร้อยละ 18.5 ของประชากรตัวอย่างมีการทุบตีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีในครอบครัวน้อยลง

- ร้อยละ 13.8 ของประชากรตัวอย่างสมาชิกครัวเรือนที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ไม่อยากไปโรงเรียนมีน้อยลง

- ร้อยละ 17 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเอนที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ออกเที่ยวเตร่น้อยลง

- ร้อยละ 10.4 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ขยันเรียนมากขึ้น

- ร้อยละ 10.7 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกครัวเรือนที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เก็บตัวน้อยลง

- ร้อยละ 38.3 ของประชากรตัวอย่างมีปัญหาการติดสารเสพติด (กัญชา ยาบ้า ฯลฯ) ของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี มากขึ้น

- ร้อยละ 21.2 ของประชากรตัวอย่างมีปัญหาการติดสารเสพติดของสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุมากกว่า 15 ปี มากขึ้น

- ร้อยละ 48.8 ของประชากรตัวอย่าง มีสมาชิกในครัวเรือนดื่มเบียร์ เหล้าน้อยลง

- ร้อยละ 43.6 ของประชากรตัวอย่างมีสมาชิกในครัวเรือนสูบบุหรี่น้อยลง

- ร้อยละ 38.8 ของประชากรตัวอย่างมีการเสี่ยงดวง เช่น ซื้อหวยของสมาชิกครัวเรือนน้อยลง

- ร้อยละ 17.8 ของประชากรตัวอย่าง ได้มีการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการของสมาชิกครัวเรือนมากขึ้น

- ร้อยละ 36.3 ของประชากรตัวอย่างได้บริจาคโลหิตน้อยลง

- ร้อยละ 37.9 ของประชากรตัวอย่างมีจำนวนเงินในการใช้บัตรเครดิตน้อยลง

- ร้อยละ 29.8 ของประชากรตัวอย่างจำนวนเงินที่สมาชิกครัวเรือนส่งกลับมาให้ทางบ้านมีน้อยลง

- ร้อยละ 28.6 ของประชากรตัวอย่างได้ส่งเงินของตนเองและสมาชิกในครัวเรือนให้กับญาติพี่น้องซึ่งไม่ได้อยู่ที่บ้านจำนวนน้อยลง

- ร้อยละ 52.2 ของประชากรตัวอย่างมีความเครียดมากขึ้น

- ร้อยละ 43.5 ของประชากรตัวอย่างมีปัญหาการลักเล็กขโมยน้อยในชุมชนที่อาศัยอยู่มากขึ้น

- ร้อยละ 10.5 ของประชากรตัวอย่างส่งบุตรอายุต่ำกว่า 15 ปี ไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัดน้อยลง

- ร้อยละ 15.4 ของประชากรตัวอย่าง ส่งผู้สูงอายุไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัดน้อยลง

- ร้อยละ 51.3 ของประชากรตัวอย่างมีสภาพครอบครัวโดยรวมทุก ๆ ด้านเลวลงภายหลังการเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ

วิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ-สังคม ที่มีผลกระทบต่อการมีเจตคติและพฤติกรรมที่เป็นคุณหรือเป็นโทษของผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน

จากการใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (Multiple Classification Analysis) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (Analysis of Variance) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติและพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ผลการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1. เจตคติที่เป็นคุณ

1.1 ค่านิยมพึ่งตนเอง ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอาชีพ เขตที่อยู่อาศัย และการศึกษา โดยผู้ประกอบอาชีพขายส่ง อาศัยในเขตเมือง และมีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีค่านิยมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

1.2 ค่านิยมประหยัด ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา โดยกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีค่านิยมประหยัดมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

1.2.1 พฤติกรรมการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ การศึกษา และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน โดยผู้ประกอบอาชีพขายส่ง อาศัยอยู่ในเขตชนบท เป็นเพศชาย มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 เป็นกลุ่มที่วางแผนการใช้จ่ายเงินมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

1.2.2 พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอาชีพ เขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส ศาสนา การศึกษา และค่านิยมประหยัด โดยผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่ อาศัยในเขตชนบท เป็นเพศชาย ไม่โสด ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.6 และมีค่านิยมไม่ประหยัดจะใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือยมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

1.2.3 พฤติกรรมเข้าห้องอาหาร ฟังเพลง เข้าบาร์ สถานเริงรมย์ ขึ้นอยู่กับปัจจัยอาชีพ เพศ สถานภาพสมรส ศาสนา และค่านิยมประหยัด โดยผู้ประกอบอาชีพงานขนส่งสื่อสาร บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แก๊สและงานสุขาภิบาล เป็นเพศชาย เป็นโสด ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ และไม่มีค่านิยมประหยัด มีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าผู้ที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2. **เจตคติที่เป็นโทษ**

2.1 ค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอาชีพ และเขตที่อยู่อาศัย โดยผู้ประกอบอาชีพประกันภัย การเงิน และธุรกิจที่ดิน และเป็นผู้ที่อาศัยในเขตชนบท เป็นผู้ที่มีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.2 ค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านเขตที่อยู่อาศัย และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน โดยผู้อาศัยในเขตเมืองมีค่านิยมดังกล่าวมากกว่าผู้อาศัยในเขตชนบท

2.2.1 พฤติกรรมการซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ[1]

กรณี ก. ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านเขตที่อยู่อาศัย เพศ ศาสนา การศึกษา ค่านิยมในการซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศเนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน โดยเป็นผู้อาศัยในเขตชนบท เป็นเพศชาย ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้น ม.6 มีค่านิยมในการซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศเนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู จะมีพฤติกรรมการซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

กรณี ข. ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอาชีพ เขตที่อยู่อาศัย ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน และจำนวนบุตร โดยผู้ที่ประกอบอาชีพประกันภัย การเงินและธุรกิจที่ดิน อาศัยในเขตชนบท ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนน้อยคนกว่า จะมีพฤติกรรมการซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.3 เจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายาม จึงใช้วิธีบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านเขตที่อยู่อาศัย เพศ องค์ประกอบครอบครัว และศาสนา โดยผู้อาศัยในเขตเมือง เป็นเพศหญิง อาศัยอยู่ในครอบครัวขยาย นับถือศาสนาพุทธมีเจตคติดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.3.1 พฤติกรรมการเสี่ยงดวง เช่น ซื้อหวย ขึ้นอยู่กับปัจจัยองค์ประกอบครอบครัว จำนวนสมาชิกครัวเรือน เจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายาม จึงใช้วิธีบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน โดยผู้ที่อาศัยอยู่ในครอบครัวขยาย มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนมากกว่ามีเจตคติว่านิสัยคนไทยไม่มีความอดทน ไม่พยายาม จะมีพฤติกรรมการเสี่ยงดวงมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

---

(1) กรณี ก. เมื่อตัวแปรอิสระที่ใช้คือ V293 คนไทยมีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน้าเป็นตาและทำให้โก้หรู

กรณี ข. เมื่อตัวแปรอิสระที่ใช้คือ V292 คนไทยมีค่านิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพสินค้า

2.3.2 พฤติกรรมการบนบานหรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ขึ้นอยู่กับปัจจัยเขตที่อยู่อาศัย ระดับการศึกษา และจำนวนบุตร โดยผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท และมีระดับการศึกษาต่ำกว่า จะมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.4 เจตคติว่าการคบหาของคนในสังคม มุ่งหวังแต่จะได้รับประโยชน์ส่วนตน มากกว่าการให้ความจริงใจต่อกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยสถานภาพสมรส และอายุ โดยผู้ที่ไม่เป็นโสด มีอายุ 29 ปีและน้อยกว่า จะมีเจตคติดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.4.1 พฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชน โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน ขึ้นอยู่กับปัจจัยเขตที่อยู่อาศัย เพศ ศาสนา จำนวนสมาชิกครัวเรือน และอายุ โดยผู้ที่อาศัยในเขตชนบท เป็นเพศชาย นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนมากกว่า และมีระดับการศึกษา ม.1 – ม.6 จะมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.4.2 พฤติกรรมการร่วมแรงลงแขกด้านเกษตรกรรมโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน ขึ้นอยู่กับปัจจัยอาชีพ เขตที่อยู่อาศัย สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกครัวเรือน และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน โดยผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ปาไม้ ประมง อาศัยอยู่ในเขตชนบท เป็นโสด มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 4-5 คน จะมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.5 เจตคติว่าคนไทยบูชาเงินเป็นพระเจ้า หรือยอมรับนับถือกันที่วัตถุและความร่ำรวยมากกว่าความสามารถหรือความดี ขึ้นอยู่กับปัจจัยเขตที่อยู่อาศัย เพศ สถานภาพสมรส และจำนวนบุตร โดยผู้อาศัยในเขตเมือง เป็นเพศชาย ไม่โสด มีเจตคติดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.6 เจตคติว่าวัฒนธรรมของไทยยึดถือเรื่องของหน้าตาเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช งานศพ ฯ ขึ้นอยู่กับปัจจัยเพศ โดยเพศชาย จะมีเจตคติดังกล่าวมากกว่าเพศหญิง

2.7 เจตคติว่าคนไทยขาดจริยธรรม และคุณธรรมมากขึ้น เพื่อเอาตัวรอดในสังคม ไม่มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจ-สังคมใดเป็นตัวกำหนด

2.8 เจตคติว่าในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ลูกหนี้ควรหยุดพักการชำระหนี้ ขึ้นอยู่กับเขตที่อยู่อาศัย เพศ และศาสนา โดยผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท เป็นเพศชาย และนับถือศาสนาพุทธ มีเจตคติดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.9 เจตคติในการยินดีว่างงาน ถ้าหากได้เงินเดือนน้อย (เลือกงาน) ขึ้นอยู่กับปัจจัยเขตที่อยู่อาศัย จำนวนบุตร และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน โดยผู้อาศัยในเขตชนบทจะมีเจตคติดังกล่าวมากกว่าผู้อาศัยในเขตเมือง

2.10 พฤติกรรมในการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ ขึ้นอยู่กับปัจจัยเขตที่อยู่อาศัย เพศ ระดับการศึกษา และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน โดยผู้อาศัยในเขตเมือง เป็นเพศชาย มีการศึกษาสูงกว่าชั้น ม.6 จะมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าผู้ที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.11 เจตคติว่าผู้หญิงยังไม่มีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอาชีพ เขตที่อยู่อาศัย อายุ และจำนวนบุตร โดยผู้มีอาชีพเหมืองแร่ อาศัยอยู่ในเขตเมือง และมีอายุมากกว่า จะมีเจตคติดังกล่าวมากกว่าผู้ที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.12 เจตคติว่าครอบครัวที่มีปัญหาเศรษฐกิจ พ่อแม่ควรเลือกส่งเสียลูกชายได้เรียนสูงกว่าลูกสาว ขึ้นอยู่กับปัจจัยเขตที่อยู่อาศัย และศาสนา โดยผู้อาศัยในเขตเมือง และไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ มีเจตคติดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.13 เจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่แบ่งเบาภาระงานบ้านของสมาชิกในครอบครัว ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านเพศ จำนวนสมาชิกครัวเรือน และระดับการศึกษา โดยเพศหญิง เป็นผู้มีจำนวนสมาชิกครัวเรือน 3 คนและน้อยกว่า มีระดับการศึกษาสูงกว่า มีเจตคติดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.14 เจตคติว่าสามีควรมีหน้าที่รับผิดชอบแบ่งเบาภาระของภรรยาในเรื่องงานเลี้ยงดูลูก ขึ้นอยู่กับปัจจัยอาชีพ การศึกษา และจำนวนบุตร โดยผู้มีอาชีพเหมืองแร่และมีระดับการศึกษาสูงกว่า จะมีเจตคติดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2.15 เจตคติว่าในอนาคตคนแก่จะกลายเป็นภาระหนักของครอบครัว ขึ้นอยู่กับปัจจัยเขตที่อยู่อาศัย องค์ประกอบครอบครัว และอายุ โดยผู้อาศัยในเขตเมือง อาศัยในครอบครัวขยาย และมีอายุมากกว่าจะมีเจตคติดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม

ข้อเสนอแนะ

ในภาวะเศรษฐกิจถดถอยอย่างเช่นปัจจุบันนี้ ประชาชนต้องพบกับการบีบคั้นจากเศรษฐกิจและสังคมรอบข้างอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ครอบครัวต้องรับภาระค่าใช้จ่ายมากขึ้น เช่น ค่าเล่าเรียนลูก ค่าใช้จ่ายในบ้าน ค่าน้ำค่าไฟ ค่าอาหาร โดยเมื่อรายได้ลดลง แต่รายจ่ายเท่าเดิมหรือเพิ่มขึ้น ทำให้สมาชิกในครอบครัวเกิดความเครียด มีการทะเลาะเบาะแว้งในครอบครัว มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ทำร้ายร่างกาย คนจำนวนมากที่เคยประสบความสำเร็จในชีวิตหน้าที่การงาน กลับกลายเป็นบุคคลล้มละลาย ขาดความเชื่อมั่นในตนเองไปอย่างสิ้นเชิงก็มี ภาวะการณ์เช่นนี้ย่อมทำให้บุคคลเหล่านี้ต้องพยายามหาทางออกที่ดีกว่าให้กับชีวิตและจิตใจของตนเอง หากหาทางออกให้กับตนเองในทางที่ถูกต้องไม่ได้ ในอนาคตสังคมไทยอาจเต็มไปด้วยอาชญากรรม การขโมย การพนัน อบายมุขต่าง ๆ การคอรับชั่น การขาดคุณธรรม จริยธรรม การเอาเปรียบกันในสังคมจะรุนแรงมากขึ้น แต่หากคนในสังคมมีเจตคติที่ดีก็จะช่วยเสริมให้คนในสังคมพัฒนาจิตใจขึ้นสู่ระดับคุณธรรมมากขึ้น และช่วยกันจรรโลงพฤติกรรมดีให้คงอยู่สืบทอดวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของสังคม ซึ่งจะนำพาประเทศชาติไปสู่ความเจริญมั่นคงสามารถแก้วิกฤตการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อันเป็นแนวทางหนึ่งที่ใช้ในการ *"กู้ชาติ"* ได้

ดังนั้น การสร้างเจตคติและพฤติกรรมในทางบวก โดยยึดคุณธรรมเพื่อการกู้ชาติจึงควรเป็นไปในแนวทางดังนี้

1. **สร้างจิตมัธยัสต์** หรือจิตสำนึกชอบในเรื่องการประหยัด โดยในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ จะเป็นช่วงเวลาที่คนไทยได้มีโอกาสฝึกฝนในเรื่องการใช้จ่ายอย่างประหยัด การอยู่อย่างพอมีพอกิน และเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย ซึ่งเป็นค่านิยมของสังคมไทยมาเป็นเวลานานให้คนไทยมีนิสัยรักความประหยัด การสร้างค่านิยมเรื่องการประหยัดอดออม จึงควรมีมาตรการดังนี้

1.1 ช่วยกันอวด *"ประหยัด"* อวด *"ออม"*

1.2 ขอความร่วมมือจากผู้นำในสังคม เช่น รัฐมนตรีต้องทำตัวเป็นต้นแบบในทางประหยัด ไม่ใช้รถยนต์ราคาแพง ไม่ใช้สินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ ฯลฯ

1.3 ส่งเสริมการออมโดยไม่ได้หมายถึงการออมเงินเพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงให้ออมสิ่งของ ออมทรัพยากร ออมการใช้จ่าย ออมคุณธรรม ฯลฯ ด้วย

2. **รณรงค์การออมเงิน** เพื่อสร้างทุนของชาติ โดยมีมาตรการดังนี้

2.1 ใช้คำขวัญประชาสัมพันธ์ชักจูงให้คนออมเงิน ดังที่มีการประกวดคำขวัญการรณรงค์ระดมเงินออมปี 2540[1] ดังนี้

"ใช้จ่ายฉลาด ทุกบาทมีค่า เก็บออมดีกว่า อย่าคิดฟุ่มเฟือย"

"เก็บหอมรอมริบ จากสิบเป็นร้อย มีเงินใช้สอย ชาติพลอยมั่นคง"

"ใช้จ่ายประหยัด มัธยัสถ์เพื่อวันหน้า ชาติไทยพัฒนาด้วยคุณค่าเงินออม"

2.2 ส่งเสริมให้มีการออมอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

2.3 สร้างนิสัยการออม ให้เป็นวัฒนธรรมของคนไทย

2.4 สนับสนุนการออมในลักษณะกลุ่ม อันนำมาซึ่งความสามัคคี ความซื่อสัตย์ และคุณธรรมทั้งหลาย เช่น มีกลุ่มออมทรัพย์ มีโครงการธนาคารหมู่บ้าน

2.5 ทำให้กลุ่มออมทรัพย์ที่มีอยู่แล้วเข้มแข็งขึ้น

2.6 มีสิ่งจูงใจในการออม ดังเช่น ธนาคารออมสิน มีกระปุกออมสินให้เด็ก ๆ เก็บออม

2.7 มีหน่วยงานรับผิดชอบสำหรับแนะนำ ส่งเสริม กลุ่มการออมให้เกิดขึ้นหลาย ๆ กลุ่ม ในแต่ละจังหวัด

2.8 สนับสนุนชุมชนให้เข้มแข็ง จัดการตนเองในเรื่องการออมได้ดังตัวอย่างกรณีของครูชุบ

2.9 ขอความร่วมมือจากแหล่งระดมเงินออมของประชาชน ดังเช่น วัดต้องไม่สร้างโบสถ์ใหญ่ ๆ หรือระดมเงินทุนจากประชาชนไปใช้ในทางที่ไม่เกิดผลต่อการพัฒนาประเทศชาติ

3. **รณรงค์ชาตินิยมทางการบริโภค** โดยเปลี่ยนพฤติกรรมของคนไทยที่เป็นนักบริโภคนิยม ฟุ้งเฟ้อ ไม่ประหยัด เน้นกันที่วัตถุ เพื่อป้องกันมิให้เงินตราร่ั่วไหลออกไปต่างประเทศ โดยมีมาตรการดังนี้

3.1 ลดการซื้อสินค้าที่ผลิตในต่างประเทศ แต่หันมาซื้อสินค้าไทยทดแทน อุดหนุนคนไทยด้วยกัน และเที่ยวเมืองไทย ดังที่รัฐบาลได้เคยใช้คำขวัญในการรณรงค์ว่า ***"กินของไทย ใช้ของไทย เที่ยวเมืองไทย ร่วมใจประหยัด"***

---

(1) http://www.bot.or.th/21/3/99

3.2 ปรับพฤติกรรมการบริโภคของคนไทย โดยเน้นจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด โดยเฉพาะสาธารณูปโภค

3.3 ขอความร่วมมือจากประชาชนให้บริโภค แต่สิ่งที่จำเป็นต่อร่างกายด้านกินอยู่ ลดการใช้ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ลดค่าแต่งตัว ค่าอาหารการกินลง เลิก/ลดการรับประทานอาหารนอกบ้าน เลิกเที่ยวกลางคืน และออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาที่ประหยัดอย่างสม่ำเสมอ

4. **รักษาเอกลักษณ์ที่ดีงามของไทย** ในลักษณะที่คนไทยยิ้มง่ายเป็น ***"สยามเมืองยิ้ม"*** คนไทยเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจชอบช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยที่ดีงามนี้ ได้สร้างความประทับใจต่อผู้มาเยือน และนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศไหลเข้ามาผ่านทางการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการช่วยบรรเทาปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศไทยที่เป็นวิกฤตเศรษฐกิจในทุกวันนี้ โดยมีมาตรการดังนี้

4.1 แก้ค่านิยมให้อย่านับถือคนไม่ดี ให้ยกย่องคนดี มีน้ำใจ

5. **สร้างเจตคติและพฤติกรรมที่ดีในด้านอื่น ๆ สำหรับคนไทย** เพื่อให้ฟันฝ่าวิกฤตเศรษฐกิจไปได้ด้วยดีและยั่งยืน ดังนี้

5.1 สิ่งที่ควรทำเป็นอย่างแรก คือ ก่อนอื่นให้คนไทยรู้สิทธิและหน้าที่ ให้ทำทุกสิ่งทุกอย่างตามสิทธิและหน้าที่ และปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

5.2 ฝึกนิสัยคนไทยให้มีความอดทน และมุ่งมั่นในการประกอบอาชีพที่สุจริต

5.3 พยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนไทยที่ชอบสบาย ไม่มีระเบียบ ชอบการพนัน ชอบเล่นหวยเพราะรวยเร็ว ชอบพึ่งไสยศาสตร์ ชอบทำอะไรที่ง่าย ๆ มักง่าย ไม่ค่อยชอบคิด ให้รู้จักไตร่ตรอง และมีเหตุผลมากกว่าที่เป็นอยู่

5.4 ขอร้องให้ประชาชนไทยปรับวิถีชีวิตใหม่ เช่น ด้านการเดินทางให้ออกจากบ้านเท่าที่จำเป็น ขึ้นรถเมล์แทนแท็กซี่ในการไปทำงาน ขึ้นรถเมล์แทนการขับรถยนต์ส่วนตัวไปทำงาน เป็นต้น ด้านการทำงาน ควรปรับตัวให้ทำงานหนักกว่ายามปกติ เพื่อช่วยให้องค์กรอยู่รอดสามารถฝ่าวิกฤตไปได้

5.5 ให้ประชาชนยอมรับกับสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ให้ได้ โดยดำเนินชีวิตไปตามปกติอย่างมีสติ ศึกษาหาข้อมูลให้พร้อมเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่จะมากระทบตนเองและครอบครัว เพื่อจะได้ทำให้จิตใจสงบ และมีกำลังใจต่อสู้ ร่วมมือ ร่วมใจ ผนึกกำลังเพื่อพัฒนาให้ชาติไทยก้าวหน้าต่อไป

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2541. "การท่องเที่ยวในคลื่นลูกที่สาม" ***เข็มทิศ***. ปีที่ 3 ฉบับที่ 1

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2541. "เงินบาทกับการท่องเที่ยวไทย" ***เข็มทิศ*** ปีที่ 3 (ฉบับพิเศษ) พฤษภาคม.

กอบกุล ภู่ธราภรณ์ และคณะ. 2539. ***การสำรวจทัศนคติต่อภาวะทางสังคมในเขตเมืองปี พ.ศ. 2536-2538***. สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ. 2541. ***สรุปความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมสมัชชาสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ 7*** เนื่องในโอกาสวันสังคมสงเคราะห์แห่งชาติประจำปี 2541 เรื่อง "บทบาทของชุมชนในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสภาวะเศรษฐกิจถดถอย" วันที่ 21 ตุลาคม 2541 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

จตุรงค์ บุณยรัตนสุนทร. 2541. "วิกฤตเศรษฐกิจกับผลกระทบและทางเลือกของผู้ใช้แรงงาน เด็ก ครอบครัว และผู้สูงอายุ : ศึกษากรณีผู้ใช้แรงงานในจังหวัดสมุทรปราการ" เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการเรื่องผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรมจากวิกฤตเศรษฐกิจ จัดโดยสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันอังคารที่ 20 ตุลาคม 2541

ฉันทนา บรรพศิริโชติ. 2540. ***ภาพรวมสถานการณ์แรงงานเด็กในประเทศไทย*** สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และพรพิไล เลิศวิชา (บรรณาธิการ). 2539. ***ทิศทางวัฒนธรรมไทย*** (รวมบทความและรายงานการอภิปราย จากการสัมมนาวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2538) ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. 2540. "วิถีไทย : การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม" ***วิถีทรรศน์*** ชุดภูมิปัญญา ลำดับที่ 1

ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ (บรรณาธิการ). 2541. ***คนจนไทยในภาวะวิกฤตเศรษฐศาสตร์การเมือง (เพื่อชุมชน) ฉบับที่ 7*** ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธีรนาถ กาญจนอักษร. 2534. "ปัญหาและสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลกระทบต่อการค้าหญิง" ***วารสารวิจัยสังคม*** จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 14 ฉบับที่ 2

นิคม จันทรวิทูร. 2541. ***ประเทศไทยจากเศรษฐกิจเฟื่องฟูถึงวิกฤตสังคม*** มูลนิธิฟรีดริค เอแบร์ท

นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2541. "โอกาสที่ไม่ได้สร้าง" ***ประชาชาติ*** ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 2 – วันอาทิตย์ที่ 5 กรกฎาคม.

นุกูล โกกิจ. 2541. "ตกงานครอบครัวแตกสลาย : ชะตากรรมแรงงานหญิงยุค IMF". ***รวมพลังความคิดฝ่าวิกฤตคนตกงาน*** มูลนิธิอารมณ์ พงศ์พงัน

บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. 2540. "เด็กไทยยุคไอเอ็มเอฟ : ฝ่าวิกฤตเศรษฐกิจ.....พิษร้ายยาเสพติด". ***กระแสทรรศน์*** 9 มกราคม 2540.

บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. 2541. "พิษเศรษฐกิจ.....ผลกระทบการศึกษา : จุดเปราะบางที่ไม่ควรมองข้าม!!!". ***กระแสทรรศน์*** 2 ตุลาคม 2541.

พิทยา ว่องกุล (บรรณาธิการ). 2540. "กลียุคกับหายนะเศรษฐกิจไทย" ***วิถีทรรศน์*** ชุดโลกาภิวัฒน์ ลำดับที่ 1

พิทยา ว่องกุล (บรรณาธิการ). 2541. "ไทยยุควัฒนธรรมทาส" ***วิถีทรรศน์*** ชุดโลกาภิวัฒน์ ลำดับที่ 4

ภาวนา ใช้สงวน (บรรณาธิการ). 2541. ***เสียงคนด้อยโอกาสในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ***.

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.). 2541. ***รายงานของโครงการเสียงคนด้อยโอกาสในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ***. รายงานใช้ประกอบในการเสวนา "วิเคราะห์สถานการณ์และทางเลือกทางออกของคนด้อยโอกาส กลุ่มเด็ก ครอบครัว และชุมชน" จัดโดย 8 องค์กรผู้ร่วมจัดตั้งโครงการเสียงคนด้อยโอกาสในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ณ ห้อง 208 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 28 สิงหาคม 2541

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.). 2541. ***สถานการณ์และทางเลือกทางออกของคนด้อยโอกาสในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ*** เอกสารประกอบการประชุมวิชาการเรื่อง "ผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรมจากวิกฤตเศรษฐกิจ" จัดโดยสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันอังคารที่ 20 ตุลาคม 2541 ณ ห้องประชุมจุมภฏ-พันธุ์ทิพย์ อาคารประชาธิปก-รำไพพรรณี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ยุค ศรีอาริยะ. 2541. "มายาโลกาภิวัฒน์". ***วิถีทรรศน์*** ชุดภูมิปัญญา ลำดับที่ 4

วรวิทย์ เจริญเลิศ และธีรนาถ กาญจนอักษร. 2541. "วิกฤตการณ์เศรษฐกิจ ปัญหาการว่างงาน และความยากจน" เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการเรื่องผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรมจากวิกฤตเศรษฐกิจ จัดโดยสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันอังคารที่ 20 ตุลาคม 2541

ศูนย์ข่าวสารตลาดแรงงานภาคใต้. 2541. "นโยบายบรรเทาปัญหาการว่างงานแห่งชาติ" **ข่าวสารตลาดแรงงาน** ปีที่ 4 ฉบับที่ 54 มกราคม.

ศูนย์วิจัยกสิกรไทยจำกัด. 2541. "กินอยู่อย่างไรในยุค IMF". **โพลล์ศูนย์วิจัยกสิกรไทย**.

สังศิต พิริยะรังสรรค์. 2540. "เศรษฐกิจนอกกฎหมายในประเทศไทย : รากฐานและโครงสร้าง". **วารสารเศรษฐศาสตร์การเมือง** ปีที่ 8, ฉบับที่ 3 ตุลาคม-ธันวาคม.

สันทัด เสริมศรี. 2541. **ประชากรศาสตร์ทางสังคม**. บริษัทสามเจริญพานิช (กรุงเทพ) จำกัด.

เสน่ห์ จามริก. 2541. "ฐานคิดสู่ทางเลือกใหม่ของสังคมไทย". **วิถีทรรศน์** ชุดภูมิปัญญา ลำดับที่ 3

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. 2540. **วิกฤตเศรษฐกิจกับการศึกษา : ทางออกเพื่อการพัฒนาประเทศ**

สมศักดิ์ สามัคคีธรรม. 2541. "ความยากจนในกลุ่มกรรมกร" **คนจนไทยในภาวะวิกฤต** เศรษฐศาสตร์การเมือง (เพื่อชุมชน) ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ (บรรณาธิการ) บริษัทเอดิสันเพรสโปรดักส์

อรวรรณ ยี่สาร. 2538. **พฤติกรรมการออมของครัวเรือน : วิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลภาคตัดขวางในปี 2535/2536**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Barros, F. and Fires-de-Lima, M. 1986. "Change of Values, Attitude and Behavior of Portuguese Youth Concerning the Family (1972-1982)". **International Sociological Association (ISA).**

Baum, M.; Shore, B. K. and Fleissner, K. 1993. "Women and Economic Crisis : The Untold Story". **Affilia**. 8, 1, spring, 9-25.

Ben-Rafael, E. 1997. "Crisis and Transformation : The Kibbutz at Century's End". **CI, Albany : State U. New York Press.**

Briceno-Leon, R. 1992. "Expectations for the Venezuela and the Crisis". *Espacio-abierto*. 1, 1, July-Dec., 5-18.

Choi, Y. J. 1998. "Organization Cultures and Job Commitment in Korean Industry". *American Sociological Association (ASA)*.

Collins, S. D. 1991. "Persisting Unemployment and the Crisis of World Paradigm Shift". *International Journal of Sociology and Social Policy*. 11, 1-3, 159-170.

Cortes, F. and Rubalcava, R. M. 1993. "The Precocious Unemployed : Another Face of the Maquila?". *Estudios Sociologicos*. 11, 33, Sept-Dec, 695-723.

Dartevelle-Bouillin, R. 1986. "From the Obsession to Persist to the Anguish of Resistance. New Strategies of Leisure in Times of Crisis?" *International Sociological Association (ISA).*

Dubrovskaya, T.S. 1983. "The Content and Structure of Leisure". *Sotsiologicheskie-Issledovaniya*. 10, 1, Jan-Mar, 166.169.

Ghai, D. and Hewitt-de-Alcantara, C. 1990. "The Crisis of the 1980s in Sub-Sahara Africa, Latin America and the Carribean : Economic Impact, Social Change and Political Implications". *Development and Change*. 21, 3, July, 389-426.

Guillen-Lopez, T. 1988. "Economic Crisis and Political Change in Mexico : A Vision from the Northern Border". *Estudios-Sociologicos*. 6, 16, Jan-Apr, 103-127.

Hubbell, L. J. 1993. "Value under Siege in Mexico : Strategies for Sheltering Traditional Values from Change". *Journal of Antropological Research*. 49, 1, Spring, 1-16.

Kartner, G. 1986. "Changes of Occupational Commitment of Youth in West Germany-Influences of Economic Crisis and Perspectives on Long-Run Developments". *International Sociological Association (ISA).*

Kloep, M. 1995. "Concurrent and Predictive Correlates of Girls' Depression and Antisocial Behavior under Conditions of Economic Crisis and Value Change : The Case of Albania". Journal of Adolescence. 18, 4, Aug. 445-458.

Lavinas, L. 1996. "Increasing Women's Competitiveness in the Labor Market". *Estudos-Faminístas*. 4, 1, 171-182.

Mlinar, Z. 1988. "Phenomenology of the Local Response to the Economic-Crisis". *Revija-za-Sociologiju*. 19, 4, Oct-Dec, 537-552.

Piccoli, I. 1996. "Consumer Behavior in 1990s". *Sociologia-del-Lavoro*. 63, 191-209.

Roussel, L. 1983. "Families of Today and Tomorrow". *Futuribles*. 67, June, 29-44.

Rukavishnikov, V.; Rukavishnikova, T. and Dmitriev, A. 1994. "The Dynamics of Civil and Political Society in Russia". *International Sociological Association (ISA).*

Sigelman, L. 1987. "Economic Pressures and the Farm Vote : The Case of 1984". *Rural-Sociology*. 52, 2, summer, 151-163.

Strout, J. 1995. "Women, the Policies of Sexuality, and Cuba's Economic Crisis". *Socialist Review*, 25, 1, 5-15.

Sulek, A. 1985. "Changes in the Life Value of Polish Youth : Study Results, Observations, Speculation". *Youth-and-Society*. 17, 1, Sept, 3-24.

Thongmeearkom, P. and Duangsong, W. 1999. "Media Exposure and Shopping Habits of Bangkok Shoppers Before and After the Economic Crisis". A paper prepared for discussion at *The international conference Thailand's Communication and Culture under the Current Economic Crisis*. January 6-9, 1999. Chulalongkorn Auditorium, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand.